

Giới thiệu Tà Vũ Thần Hoàng Convert

Một cái nghèo túng thiếu niên thức tỉnh huyết mạch, bằng vào thể nội một khóa đại đế chi tâm, vì người thương ly biệt một hôn, tu võ đạo, kiên trì đạo, luyện thể phách, ngưng tụ bất bại hoàng thể, cầm trong tay trấn thể tà kích, một người một kích trấn áp Bát Hoang Lục Hợp, độc tôn Cửu Thiên Thập Địa là hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 01: Thiếu niên Sở Đường

Sáng sớm, mặt trời đỏ quang mang chiếu rọi đại địa.

Lạc Vũ thành, Lý gia trong đại viện, một cái ước chừng mười lăm tuổi thiếu niên, mặt mỉm cười, đi ra sau phòng đối trên trời chói mắt mặt trời đuổi cái lưng một mồi.

Thiếu niên dáng người hơi có vẻ gầy gò, khuôn mặt trắng nõn, bộ dáng lớn lên cũng rất là nén lòng mà nhìn, chỉ là một thân ăn mặc đặc biệt bản hàn, trên quần còn có mấy cái lỗ rách, thậm chí, trên chân ngay cả đôi giày đều không có, liền như thế đi chân trần giẫm trên mặt đất.

Chỉ gặp hán ngắm nhìn bốn phía một chút tự nhủ: "Cái này thành trì bên trong liền là cùng hương dã núi hoang không giống nhau a, khắp nơi đều là người..."

Thiếu niên tên là Sở Đường.

Vốn là một người sơn dã, thuở nhỏ tại hẻo lánh hoang vu ngoài núi trong thôn làng sinh hoạt, mặc dù vô thân vô cố cuộc sống lại khổ, mà lại thường xuyên chịu đủ đói khát nỗi khổ, nhưng cũng sống tiêu sái tự tại, sinh động tại sông núi cùng dòng nước bên trong.

Nhưng là, tại hán ngẫu nhiên tại bờ sông cứu lên một cái theo dòng nước trôi nổi thiếu nữ, lại bởi vì thiếu nữ thụ thương trúng độc, mà bởi vậy hộ tống thiếu nữ này đi vào Lạc Vũ thành về sau, Sở Đường quyết định cáo biệt hán trước kia phóng đảng không bị trói buộc sinh hoạt.

Bởi vì đi theo thiếu nữ này đi vào phồn hoa thành trì về sau, hán mới biết được trên thế giới này, nhân loại vậy mà có thể giống thần tiên tu luyện, không sợ nóng lạnh đói khát, không sợ hổ báo gấu sói, thậm chí, có thể cùng trên trời hồng ưng lãng không phi hành!

Cái này khiến nhận hết nóng bức giá lạnh, đói khát đan xen nỗi khổ Sở Đường, lập tức ở trong lòng dấy lên một cỗ khát vọng tu luyện hóa diễm, ý nghĩ của hán rất đơn giản: "Ta muốn để cho mình cũng không tiếp tục bị gió thổi phát run, ta muốn bụng của ta sẽ không bao giờ lại đói khát đau đớn, không đúng, ta tu luyện mạnh lên, là vì kiếm nhiều tiền, sau đó mỗi ngày ăn ba bữa cơm... Năm ngừng lại, không, là mười bữa ăn cơm!"

Nghĩ tới chỗ đắc ý, Sở Đường không khỏi sờ lấy bụng, trong mắt lộ ra vẻ mơ ước, có chút thất thần.

...

"Uy, tiểu thư thương thể khỏi hán, muốn gặp người một mặt." Một cái khô quắt thanh âm đột nhiên bùng tỉnh Sở Đường.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái xuyên bộc phục nha hoàn chính hướng hán đi tới, nha hoàn này quần áo mặc dù là người hầu quần áo, bất quá nhìn cũng so Sở Đường cái này một thân rách rưới quần áo hoa lệ tốt đã thấy nhiều.

"Tốt, tạ ơn." Sở Đường trong đầu kinh ngạc, kia Lý gia tiểu thư thương thể hán thấy thể nhưng là rất nặng, nhưng trở về chỉ là một ngày liền khỏi hán? Cái này Lý gia quả nhiên không tầm thường.

Kinh ngạc chỉ là một cái chớp mắt, hán hướng nha hoàn kia khách khí nhẹ gật đầu, cũng không hề để ý nha hoàn ngữ khí không ổn, quay người hướng bên cạnh một phòng đi đến.

Nơi này là Lý gia phủ đệ, Lý gia có không ít sinh ý bên ngoài, trong tộc càng có đập vào con đường tu luyện võ giả, thể lực tại Lạc Vũ trong thành có thể xếp trên gia tộc nhị lưu.

Sở Đường trước đó cứu thiếu nữ chính là Lý gia dòng chính Nhị tiểu thư, thân phận bất phàm, tên là Lý Phi.

Trong đầu tính toán những này Sở Đường, cũng không có phát hiện, vừa rồi kia tên nha hoàn, giờ phút này chính khinh thường nhìn lấy bóng lưng của hán, nhất là nhìn thấy cái kia lỗ rách thêu thảo quần, trần trụi chân trần về sau, trong mắt càng là dâng lên một trận xem thường, nhỏ giọng thăm thỉ nói: "Loại này dã dân, tùy tiện đuổi đi coi như xong, thật không biết tiểu thư đang suy nghĩ gì, còn muốn gặp hán một lần."

...

Rảo bước tiến lên Lý gia Nhị tiểu thư Lý Phi cửa phòng, Sở Đường ngẩng đầu Trương liếc mắt một cái, chỉ thấy trong phòng này châu quang bảo sắc lộ ra đặc biệt xa hoa, để hần cảm giác tựa như tiến vào một mảnh khác thế giới, mới lạ không thời.

Ngay tại hần hết nhìn đông tới nhìn tây thời điểm, một đạo điểm lệ thanh âm truyền đến: "Đa tạ ngươi cứu ta một mạng, tại bên cạnh ngươi trên bàn có một trương kim phiếu, giá trị một vạn kim tệ, đây đủ để ngươi tại ngươi sinh hoạt trong thôn khoáng hoạt mấy năm, cầm nó trở về đi."

"Ủm?" Sở Đường sững sờ: "Một vạn kim tệ?"

Một vạn kim tệ thật không ít, vền vền ăn cơm liền có thể để Sở Đường ăn no đã nhiều năm, nhưng nữ tử này cho hần tiền là có ý gì? Báo đáp hần? Hần cứu người nhưng không phải là vì cái này một vạn kim tệ mà cứu, Sở Đường lắc đầu nói: "Lý Phi Nhị tiểu thư tiền này nhận lấy thì ngại, ta không muốn."

"Ngươi ngại gì? Tốt, ngươi tốt xấu cứu ta một mạng, ta cho ngươi thêm một vạn kim tệ..." Lý Phi thanh âm vang lên lần nữa.

"Ta không muốn." Sở Đường quả quyết cự tuyệt nói.

"Vẫn còn chê ít? Hừ, cho ngươi thêm thêm một vạn, ba vạn như thế nào? Mặc dù ngươi cứu ta một mạng, nhưng cũng không cần lòng tham không đáy!"

"Ta cứu ngươi không phải là vì tiền." Sở Đường nhún mày nói ra, trong đầu rốt cục có chút không thoải mái.

Hần cứu được nữ nhân này một mạng, mà lại không chối từ gian khổ từ phương xa bốn ba hộ tổng đưa về, nhưng đối phương cảm ân thái độ giống như không thể nào tốt.

"Không phải là vì tiền?" Lý Phi nhẹ nhàng hừ một cái, lộ ra một chút khinh thường nói: "Vậy ngươi muốn cái gì?"

Sở Đường híp mắt lại, đối tránh trong phòng, dài màn phía sau Lý Phi đã sinh ra một tia chán ghét, thanh âm cũng không khỏi trở nên lạnh nói: "Muốn xua đuổi ta đi, ngươi nói một tiếng chính là, ta cũng không có thi ân cầu báo ý tứ, cáo từ!"

"Dừng lại!" Lý Phi thanh âm đột nhiên biến hô lớn nói.

Sở Đường nhếch miệng, không có một tia dừng lại, tiếp tục cất bước, đồng thời trong lòng thầm nghĩ: "Loại tâm tính này bất chính nữ nhân, sớm biết lúc trước liền không nên cứu nàng!"

"Ta để ngươi dừng lại, ngươi cứ thế mà đi để thế nhân như thế nào nhìn ta? Bọn hần sẽ mắng ta là một cái vong ân phụ nghĩa nữ nhân, sẽ mắng ta lấy oán trả ơn, truyền đến vị hôn phu ta trong tai, nói không chừng sẽ còn quấy nhiễu ta hôn ước, hừ, ngươi một cái dân quê, cho ngươi ba vạn kim tệ coi như ngươi quá may mắn, ngươi còn không linh tinh!" Lý Phi hơi có vẻ bén nhọn âm thanh âm vang lên, trong giọng nói lộ ra tức hần hần cảm xúc.

Sở Đường trên mặt hần ý lập tức trở nên nồng, hần đứng là một cái hương đã chỉ dẫn, chưa thấy qua cái gì việc đòi, nhưng cái này cũng không hề là hần muốn khúm núm lý do.

"Nhị tiểu thư, ta nghĩ ngươi sai lầm, cứu ngươi một mạng chính là ta, không linh tinh thì là ngươi!" Sở Đường lạnh giọng nói ra, trong đầu có lửa giận dâng lên.

Soạt một tiếng, rèm châu nhấc lên, một cái bộ dáng nhu mì xinh đẹp, mị thái mườì phần nữ tử đi ra, chính là Lý Phi.

Chỉ thấy Lý Phi đánh giá một chút Sở Đường, nhìn thấy Sở Đường một thân bần hàn áo thùng vè sau, trên mặt không khỏi lộ ra một tia u ám khinh bỉ nói: "Rất tốt, ngươi dù sao cứu ta một mạng, ta cũng xác thực phải linh tinh ngươi, như vậy đi, ta nghe hạ nhân nói, ngươi tựa hồ muốn đập vào võ đạo?"

Sở Đường cười lạnh: "Muốn lại như thế nào, chẳng lẽ ngươi có thể giúp ta hay sao?"

Lý Phi không có nói tiếp, chỉ là lãnh đạm hỏi: "Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi."

Sở Đường cau mày, vốn định muốn đi thẳng một mạch, bất quá từ đối với tu luyện mạnh lên ước mơ, hần vẫn là không khỏi hồi đáp: "Mười lăm tuổi."

"Xoẹt..." Lý Phi đột nhiên xùy cười ra tiếng, trong tiếng cười đều là trào phúng.

"Ngươi cười cái gì!"

"Không có gì, chỉ là có một cái tin tức xấu phải nói cho ngươi." Lý Phi từ tốn nói: "Muốn đi trên võ đạo một đường, trước hết thành công thức tỉnh huyết mạch chi lực, mà thức tỉnh, lại nhất định phải tại trước 13 tuổi, vượt qua mười ba tuổi, ha ha, xin lỗi, thức tỉnh nhất định sẽ thất bại, ân nói cách khác, ngươi, đời này đều khó có khả năng bước vào võ đạo điện đường!"

Lý Phi một câu rơi xuống, Sở Đường cả người cứ thế tại nguyên chỗ.

"Đời này đều không có đập vào võ đạo hi vọng? Cái này, cái này sao có thể..." Sở Đường thì thào nói nhỏ.

Đi tới nơi này phồn hoa thành trì về sau, hần đã nhận thức đến, muốn trở nên nổi bật, nhất định phải đập vào võ đạo, chỉ có võ tu người mới có thể áp đảo cao hơn hết, võ bệnh vô đau nhức, làm đến chân chính vô ưu vô lự.

Hắn vừa mới quyết định muốn đập vào võ đạo, liền lập tức bị người báo cho nói đời này đều không có tu luyện khả năng, cái này khiến hắn như thế nào chịu được.

"Không có khả năng!" Sở Đường ngữ khí trở nên vội vàng xao động, cũng quên đi trước đó đối Lý Phi không vui, thần sắc nghiêm túc nhìn chằm chằm Lý Phi nói: "Nói cho ta biết thế nào thức tỉnh huyết mạch, còn chưa có thử qua, ngươi làm sao lại kết luận ta nhất định sẽ thức tỉnh thất bại!"

Lý Phi nhú mày, lạnh lùng nói: "Ngươi là kẻ điếc không nghe thấy lời của ta mới vừa rồi? Thức tỉnh nhất định phải tại trước 13 tuổi, qua mười ba tuổi liền nhất định sẽ thất bại, đây là ta Lạc Vũ thành, thậm chí toàn bộ viêm Vũ Quốc dùng trên thời gian ngàn năm tìm tòi phán định xuống, đây là tự nhiên thiết luật, ngươi vượt qua ở độ tuổi này hạn chế, tự nhiên là sẽ thất bại."

"Mà lại, coi như ngươi tuổi chưa vượt qua mười ba tuổi, tại dưới tình huống bình thường cũng không nhất định liền có thể thức tỉnh thành công, phải biết hàng năm tham gia thức tỉnh nghi thức người bên trong, mười cái có chín cái đều là thất bại, ngay cả ta cái này Lý gia Nhị tiểu thư đều không có thức tỉnh thành công, chớ đừng nói chỉ là ngươi cái này hương dã hoang dân, huống chi, ngươi còn quá tuổi!"

Lý Phi mỗi nói một câu, Sở Đường nắm đấm liền nắm chặt một điểm, răng cắn chặt kẽ kẽ vang.

"Ta không tin!" Thanh âm của hắn cơ hồ là từ trong hàm răng gát ra.

Hô, chỉ gặp hắn bỗng nhiên ngừng đầu, một đôi phảng phất đốt hỏa diễm thiêu đốt con mắt chăm chú nhìn Lý Phi nói: "Mặc kệ ngươi nói thế nào, ta đều không tin, ta còn chưa có thử qua, liền xem như Thiên Vương lão tử cũng không thể cho ta hiện tại kết luận!"

"Ngươi không phải nói muốn báo đáp ta sao? Tốt, mang ta đi thức tỉnh, thức tỉnh qua đi, bất luận thành bại, ngươi thiếu ân tình của ta xóa bỏ!" Sở Đường hung hăng vung tay lên nói, cứ việc quần áo bần hàn, trần trụi trên chân ngay cả giày đều không có xuyến, nhưng hắn giờ phút này, lại vẫn cứ cho người ta một loại không cân phân kháng bá đạo cảm giác.

Mà lại...

Ai đều không có phát hiện, Sở Đường sinh giận thời điểm, trong cơ thể hắn trái tim hung hăng nhảy động một cái, một cổ phảng phất đến từ thái cổ thời kỳ vô thượng uy nghiêm trong mắt hắn lóe lên một cái rồi biến mất.

Lý Phi bị Sở Đường đáng vẻ ngo ngằn, có chút thất thần sau lại khinh thường cười nhạt nói: "Được thôi, coi như là trả lại ngươi cứu ta một mạng nhân tình, bất quá thức tỉnh huyết mạch... Ha ha, ngươi thật không có khả năng thành công."

Nàng trong ánh mắt đều là trào phúng, trong lòng thầm nghĩ: Thức tỉnh huyết mạch độ khó lớn biết bao, ngay cả nàng Lý Phi loại này thân phận cao quý, rất có hi vọng người thành công đều thức tỉnh thất bại, huống chi Sở Đường như thế một cái đến từ hoang sơn dã địa hèn mọn dân đen, hơn nữa, còn là một cái siêu qua giới hạn tuổi tác dân đen, loại người này, cả đời nhất định hèn mọn, còn vọng tưởng thức tỉnh thành công đập vào võ đạo... Buồn cười!

Sở Đường nhìn Lý Phi một chút, hắn cái nào còn không rõ ràng lắm Lý Phi tâm tư, biết Lý Phi là từ thực chất bên trong xem thường hắn, nhưng, Lý Phi càng như vậy, hắn càng là muốn chứng minh chính mình.

"Bớt nói nhiều lời, mặc kệ thành bại, ngươi dẫn ta đi đi!" Sở Đường tận lực để cho mình tâm tình bình tĩnh, ngữ khí cũng biến thành đạm mạc, chỉ có trong mắt nóng rực ngọn lửa đang cháy hừng hực.

Lý Phi nhàn nhạt dời ánh mắt, khóe miệng ngậm lấy vẻ khinh bỉ nói: "Tính toán thời gian, cũng coi như ngươi vận khí tốt, xế chiều ngày mai liền có một lần thức tỉnh nghi thức, nội thành có không ít người sẽ đi trong thành quảng trường tham gia thức tỉnh, nghi thức phí tổn ta giúp ngươi ra, ngày mai ta cũng sẽ dẫn ngươi đi, cái này coi như là làm là ta báo đáp ngươi, đi, ngươi trở về phòng chờ đấy đi."

Sở Đường nắm chặt lại quyền, không nói một lời xoay người rời đi.

Hắn sau khi đi, trong phòng Lý Phi nhìn không được lần nữa cười nhạt nói: "Thức tỉnh thành công đập vào võ đạo người, từng cái đều vô cùng tôn quý, ngay cả cha ta đều muốn lấy lễ để tiếp đón, một cái hèn mọn dân đen, quá tuổi còn vọng tưởng thức tỉnh huyết mạch, thật sự là vô tri buồn cười."

...

Thời gian lưu chuyển, một ngày thời gian thoáng qua tức thì, ngày thứ hai buổi chiều, Lạc Vũ thành trung tâm trên quảng trường đầu người phun trào, xôn xao.

Đồng thời, một thân cũ nát quần áo, ngay cả giày đều không có đi Sở Đường, cũng đi theo Lý Phi chậm rãi trình diện.

Chương 02: Trầm mặc bộc phát

Lạc Vũ thành trung tâm trên quảng trường biển người phun trào.

Hôm nay là một năm ba lần bên trong lần thứ nhất thức tỉnh nghi thức tiến hành thời gian, toàn thành đạt tới mười ba tuổi thức tỉnh tiêu chuẩn thiếu niên, toàn bộ đều tại người nhà cùng đi đuổi tới quảng trường, phóng tầm mắt nhìn tới, bóng người lít nha lít nhít, không dưới mấy ngàn.

Thức tỉnh huyết mạch là trên đời này tất cả mọi người trong cuộc đời chuyện trọng yếu nhất, bởi vì chỉ cần thành công thức tỉnh, liền mang ý nghĩa thoát ly người bình thường hàng ngũ, đập vào võ tu con đường, trở thành áp đảo phạm trù phía trên cường đại võ giả.

Thức tỉnh thành công, không chỉ có thân phận địa vị đại biến, càng là sẽ diễn sinh một loại huyết mạch thiên phú thần thông, như cự lực, cực tốc, nắm giữ Phong Lôi Chi Lực, có được sức mạnh khó lường.

Trừ cái đó ra, sau khi thức tỉnh trọng yếu nhất căn bản là: Người huyết mạch trong cơ thể lực lượng sẽ khôi phục, có được thu nạp thiên địa chi lực năng lực, lại phối hợp võ kỹ tu luyện, võ giả sẽ trở nên càng ngày càng mạnh, nhắc tay nắm núi, đập chân liệt địa, một võ giả có thể độc đấu hơn nghìn người mà không bại.

Chính là bởi vì võ giả thực lực siêu thoát phạm trù, cho nên có thể đạt thức tỉnh người thành công, phi thường thừa thốt.

Lạc Vũ thành có được nhân khẩu mấy vạn, thức tỉnh người thành công lại không cao hơn một trăm cái.

Lại bởi vì khan hiếm, cho nên mỗi một cái thức tỉnh thành công võ giả, thân phận cũng dị thường tôn quý, là toàn bộ Lạc Vũ nội thành đặc thù nhất, cũng nhất là để cho người ta hướng tới cùng ước mơ một đám người.

...

Trong đám người, Sở Đường chính hơi có vẻ ngạc nhiên nhìn quanh, hần thuở nhỏ ngay tại hoang vu hương dã bên trong sinh hoạt, chưa từng thấy nhiều người như vậy tụ tập cùng một chỗ tràng diện, đột ngột nhìn thấy nhiều người như vậy, hần cảm giác rất mới lạ.

"Nhìn cái gì vậy, không có thấy qua việc đòi đồ nhà quê." Cùng Lý Phi cùng một chỗ đến đây nha hoàn đột nhiên quát lớn, nàng cảm thấy cùng Sở Đường đi cùng một chỗ cho nàng mất hết mặt mũi, ánh mắt nhìn về phía Sở Đường sau tràn đầy xem thường.

Xác thực, Sở Đường hiện tại hình tượng thực sự không tốt, chỉ gặp hần tóc rối tung, quần áo rách rưới, thậm chí ngay cả giày đều không đi, chân trần giẫm trên mặt đất, bỗng nhiên nhìn xem, còn tưởng rằng là một cái tiểu ăn mày.

Bất quá, những này cũng không phải khiến Sở Đường ăn nói khép nép lý do, chỉ gặp hần bỗng nhiên quay đầu, một đôi mắt lộ ra lãnh ý gấp nhìn chăm chú về phía kia tên nha hoàn nói: "Lần thứ nhất gặp mặt lúc, ngươi thái độ đối với ta liền không hữu hảo, hôm nay ngươi lại chủ động trào phúng ta, ta rất muốn biết, bất quá là một cái nha hoàn nô bộc ngươi, từ đâu tới cảm giác ưu việt?"

Kia người mặc bộc trang nha hoàn, ngữ khí tri tri, trên mặt dâng lên một trận ửng hồng, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào Sở Đường.

"Ta người Lý gia, liền xem như nô bộc, thân phận cũng so như ngươi loại này không biết tốt xấu đề tiện đã nhân cao." Phía trước Lý Phi bước chân dừng lại, cũng không quay đầu lại nói ra, trong giọng nói đều là cao ngạo.

Trong nội tâm nàng cũng rất nổi nóng, hôm nay mang Sở Đường đến thức tỉnh, vốn là vì trả Sở Đường cứu mạng chi tình.

Nhưng trên đường đi bởi vì Sở Đường tồn tại, nàng đường đường Lý gia Nhị tiểu thư, không biết bị bao nhiêu người dùng ánh mắt cổ quái liếc nhìn, thậm chí có rất nhiều phi nghị nhỏ giọng truyền đến, cái này khiến Lý Phi rất là bức bối, thế là nàng lớn tiếng nói như vậy, muốn dùng cái này hướng người chung quanh cho thấy nàng và Sở Đường quan hệ thái độ.

Hiệu quả không tệ, nàng truyền ra, chung quanh lập tức có người cao giọng hô: "Lý gia Nhị tiểu thư, bên cạnh ngươi dã nhân này là ai a, tại sao cùng ngươi đi cùng một chỗ rồi?"

Sở Đường liền tiếp chịu nhục, trong lòng sinh giận, một đôi mắt lạnh như băng nhìn về phía chung quanh người nói chuyện.

"U, các ngươi nhìn, tiểu tử này còn dám trêu ta."

"Ha ha, không biết từ chỗ nào ngọn núi bên trong bò tới dã nhân, tính tình còn không nhỏ."

Đám người một trận hồng trào cười to, như nhìn giống như con khỉ, đùa giỡn nhìn lấy Sở Đường, tựa hồ đối với xem xét liền là từ hoang sơn dã địa tới Sở Đường cảm thấy rất hứng thú, xác thực, toàn bộ Lạc Vũ nội thành, chỉ có Sở Đường một người ăn mặc là như thế bần hàn, Như Phượng tổ bên trong bần gã.

Bị đám người nhục nhã, Sở Đường tức giận càng sâu, hắn không biết những người này vì cái gì vô duyên vô cớ liền đến trêu phúng hắn, chẳng lẽ, xuất sinh bình hàn nghèo khổ, nên nhận vũ nhục sao?

...

"Hắn đã từng đã giúp ta một lần bận bịu, hôm nay ta dẫn hắn tới tham gia thức tỉnh nghi thức, xem như trả cho hắn một cái nhân tình." Lý Phi vội vàng lên tiếng nói ra, lập tức phân biệt cùng Sở Đường quan hệ, trong lòng nàng, cùng Sở Đường dính vào quan hệ sẽ dễ cho nàng rất mất mặt, thậm chí lúc nói chuyện, nàng còn không dám nói Sở Đường là ân nhân cứu mạng của nàng, chỉ nói là giúp một chuyện.

"Cái gì? Hắn là tới tham gia thức tỉnh nghi thức? Đừng nói giỡn, huyết mạch thức tỉnh chỉ có thân thể bên trong chảy xuôi cao quý huyết mạch người mới sẽ thành công, hân loại này không biết cái nào khe suối tới dẫn đến cũng muốn thức tỉnh huyết mạch? Lý gia Nhị tiểu thư, hân vô tri, chẳng lẽ người cũng hồ đồ rồi?" Trong đám người có người kinh ngạc hô, phảng phất cảm thấy Sở Đường tham gia thức tỉnh là một cái chuyện cười lớn.

Lý Phi càng thấy mất mặt, cắn răng nói: "Ta nói, ta chỉ là trả cho hân một cái nhân tình, mặc kệ hân thành công không thành công! Còn có, ta so với ai khác đều rõ ràng hân thức tỉnh kết quả, bởi vì hân không chỉ có xuất sinh bản hàn, mà lại, hân năm nay mười lăm tuổi!"

"A? Vượt qua thức tỉnh giới hạn tuổi tác rồi?"

"Cái này, ha ha ha, thật đúng là một ngớ ngẩn, cũng không soi soi tấm gương nhìn xem bản thân hân, đã nhân thân phận thì cũng thôi đi, vẫn là một cái quá tuổi đã nhân ha..."

"Siêu qua giới hạn tuổi tác còn muốn thức tỉnh, loại này ngu ngốc ý nghĩ cùng thân phận của hân thật phối a."

Chung quanh tùy ý chế giễu truyền đến, thanh âm tựa như từng cây cái dùi cắm vào Sở Đường trong lòng.

Hắn rất phẫn nộ, nhưng không biết nên thế nào biểu hiện phẫn nộ của mình, càng nhiều hơn chính là, hân cảm giác vô cùng khó có thể lý giải được, hân không rõ, những người này rõ ràng cùng hân không quen nhau, lại không kiêng nể gì như thế vũ nhục hân.

"Đơn giản là ta rất bản hàn, liền bị người như thế tùy ý vũ nhục sao? Xem ra, không đập vào võ đạo, cả một đời đều khó mà xoay người a, những người này..."

Sở Đường thâm nghĩ lấy, ngẩng đầu lên, ánh mắt xen lẫn vẻ tức giận liếc nhìn toàn trường, tại những cái kia tùy ý vũ nhục hân người trên mặt từng cái đảo qua, phảng phất muốn đem những này người toàn bộ nhớ ở trong lòng.

Hắn nhìn coi như bình tĩnh, nhưng lòng dạ lại lửa giận thiêu đốt, mặc kệ ai bị một đám tự cho là cao quý người xa lạ vũ nhục cũng không thể thật làm đến lòng yên tĩnh như nước, cho nên Sở Đường phẫn nộ, âm thầm ghi lại những người này, nghĩ đến ngày sau lại đến tính sổ sách, bởi vì hân biết, hân hiện tại, không có thực lực đối kháng những người này, xúc động sẽ chỉ làm hân nhận càng lớn vũ nhục.

"Ha ha, bắt đầu mau nhìn, có người leo lên thức tỉnh tế đàn!" Có người đột nhiên hô.

Nhất thời, đám người lực chú ý tất cả đều từ Sở Đường trên thân chuyển dời đến trong sân rộng tế đàn bên trên.

Sở Đường cũng không ngoại lệ, cũng theo mọi người nhóm ánh mắt nhìn lại.

Chỉ thấy tại quảng trường chính giữa chỗ, có một tòa có được chín mươi chín tầng nấc thang hùng vĩ tế đàn, cái này tế đàn nhìn rộng rãi đại khí, phảng phất tiếp nhận thiên địa khí vận.

Giờ phút này, đang có một cái vừa đầy mười ba tuổi thiếu niên chậm rãi leo tế đàn, đến đỉnh về sau, lấy máu tung xuống, huyết dịch chảy xuôi đến tế đàn khắc họa rậm rạp đạo văn bên trên, một chút xiu trở thành nhật cuối cùng biến mất không còn tăm tích.

Giờ khắc này, tất cả mọi người nhìn chăm chăm tế đàn, trong lòng yên lặng đếm lấy thời gian.

"Một, hai... Ba!"

"Xong, không thành công."

Huyết dịch bị tế đàn sau khi hấp thu, nếu như ở sau đó mấy hơi thở bên trong không thể để cho tế đàn phun toả hào quang, không thể dẫn phát dị tượng, vậy liền mang ý nghĩa thức tỉnh thất bại, càng mang ý nghĩa cả một đời bình thường.

Chỉ thấy đứng tại tế đàn trên thiếu niên, trên mặt trong chốc lát trở nên trắng bệch, thân hình lão đảo lắc lắc, phảng phất không tiếp thụ được kết quả này muốn đã hôn mê.

Bịch một tiếng, kia thiếu niên chung quy là không chịu nổi, thân hình khuynh đảo, hôn mê tại tế đàn bên trên.

Rất nhanh phía dưới liền có hai trung niên hốt hoảng xông đi lên, đem kia thiếu niên ôm đi.

"Ai, mỗi lần đều có không chịu nổi mà đã hôn mê người..."

"Đừng nói nữa, lúc trước chúng ta thời điểm thức tỉnh, so với hần cũng không tốt gì."

Trong đám người truyền đến từng đợt nghị luận, nhưng thoáng qua tức thì, bởi vì rất nhanh lại có thiếu niên lên đài.

Nhưng kết quả vẫn như cũ giống nhau, thất bại, sau đó kia thiếu niên ngơ ngác ngác rời đi.

Người thứ ba, người thứ tư... Người thứ mười một.

Thất bại, thất bại, toàn bộ đều là thất bại.

Thời gian dần trôi qua, một cổ dị thường u ám nặng nề cảm giác bao phủ toàn trường, thất bại quá nhiều người, trọng yếu là, đến bây giờ vì đó, ngay cả một cái thành công thức tỉnh người đều không có.

Cái này khiến tất cả chờ đợi thức tỉnh thiếu niên, nhất là Sở Đường, trong lòng đã khẩn trương đến một cái cực hạn, chỉ gặp hần nắm chặt nắm đấm, trong lòng không ngừng thầm nghĩ: "Bọn hần những này tại tuổi tác thích hợp nhất lúc người đều thất bại, ta vượt qua giới hạn tuổi tác, thật có thể thành công sao?"

Ngay tại hần suy tư thời điểm, lại một thiếu niên lên đài.

Lúc đầu tất cả mọi người không có để ý, thế nhưng là tế đàn trên đột nhiên bốc lên quang mang, lại đột nhiên khiến động ánh mắt mọi người.

Chỉ thấy tế đàn đình chớp, một trận bạch quang sáng rõ, quang mang hội tụ thành đoàn, chỉ chớp lát, ba cái ánh sáng chói mắt đoàn triệt để thành hình, phiêu phù ở kia thiếu niên đình đầu.

"Ha ha, thành, rốt cục có người thành công đã thức tỉnh!"

"Ba cái quang đoàn, đây là tam phẩm tư chất đi, chi chi, thấp nhất cũng có thể trở thành lực có ngàn cân cấp ba võ giả!"

"Thiếu niên này phụ thân giống như chi là một cái bán bánh nướng, lần này môn đình phải lớn biến giàu sang a."

"Ta cùng phụ thân hần từng có vài lần duyên phận, vừa vận nữ nhi của ta tuổi tác cũng phù hợp, đợi lát nữa trở về liền lập tức cầu hôn đi."

"Người? Con gái của người cũng không phải võ giả, trước kia con gái của người chừng mắt người ta, bây giờ người ta chưa hẳn vừa ý nhà người nữ nhi."

Đám người một trận sợ hãi thân phục, chỉ cản trở thành võ giả, thân phận kia lập tức chuyển biến, từ người phạm tục biến thành cao cao tại thượng tu sĩ võ đạo, một người có thể chống đỡ ngàn quân, bất kỳ cái gì người bình thường gặp, đều muốn rất cung kính đối đãi.

Mà trong mắt người ngoài tôn quý võ giả cũng có phân chia mạnh yếu, từ thấp đến cao võ giả chia làm cấp chín, cấp một yếu nhất, cấp chín mạnh nhất, mà thức tỉnh lúc thì có thể từ quang đoàn số lượng để phán đoán võ giả thiên phú.

Một cái quang đoàn thiên phú yếu nhất, chín cái quang đoàn mạnh nhất, về phần cái này có ba cái quang đoàn thiếu niên, hần tư chất cũng xem là không tệ.

"Đây chính là thức tỉnh sao?" Sở Đường mắt to chăm chú nhìn trên đài thiếu niên kia, trong thần sắc không nói ra được hâm mộ, mặc dù hần vẫn không rõ trong đó cụ thể có chỗ tốt gì, nhưng chỉ thông qua người chung quanh thái độ cũng có thể cảm nhận được, sau khi thức tỉnh, thật sẽ khác nhau.

"Lại có người đi lên." Trong đám người đột nhiên truyền đến tiếng la, Sở Đường lập tức bình tĩnh nhìn lại.

Chỉ thấy lần này đi ra là một cái thiếu niên mặc áo xám, nhìn liền là phú quý xuất thân, thân phận cho người ta rất không bình thường cảm giác.

"A..., tiểu thư, là Triệu Lộc thiếu gia, người vị hôn phu!" Bên cạnh, Lý gia nha hoàn đột nhiên kêu lên.

Sở Đường quay đầu nhìn lại, chỉ thấy kia Lý gia nha hoàn trên mặt tràn đầy kích động, mà Lý gia Nhị tiểu thư Lý Phi thần sắc cũng không bình tĩnh, một mặt mong đợi nhìn về phía trước thiếu niên kia.

"Triệu Lộc, là chúng ta Lạc Vũ thành ba đại đình tiem trong gia tộc Triệu gia dòng dõi a?"

"Không tệ, chính là Triệu gia người, nghe nói cái này Triệu Lộc mặc dù không phải Triệu gia ruột thịt, chỉ là chi thứ, bất quá từ nhỏ đối tu luyện liền rất có thiên phú, võ kỹ tư thế cái gì năm phi thường đúng chỗ, hẳn là có thể đủ thức tỉnh."

Trong đám người truyền đến trận trận nói nhỏ.

"Trương Lộc, Lý Phi vị hôn phu?" Sở Đường nhíu mày, bởi vì đối Lý Phi chán ghét, hần đối cái này Triệu Lộc cũng thẳng không dậy nổi hảo cảm tới.

Bạch!

Trong lúc đó, tế đàn trên bạch quang sáng rõ.

Liền tức người chung quanh hoàn toàn biến thành một bộ giạt mình bộ đáng.

"Bây, bảy cái quang đoàn, đây là thất phẩm tư chất?!"

"Chỉ cần cố gắng, thấp nhất cũng có thể trở thành cấp bảy võ giả tư chất, cấp bảy võ giả mạnh bao nhiêu, ta tính toán... Tiện tay vung lên, tựa hồ liền không còn có tại năm ngàn cân lực đạo uy lực."

"Nói cách khác, cái này Triệu Lộc về sau trưởng thành, tiện tay vung lên, là có thể đem chúng ta toàn bộ chụp chết?"

"Không tệ..."

Đám người một trận thổn thức, cảm khái võ giả cường đại đồng thời, càng nhiều hơn chính là một loại khó mà diễn tả bằng lời hâm mộ, trong mắt bọn hắn, võ giả liền là thần minh tồn tại.

"Tiểu thư tiểu thư, cái này nhưng quá tốt rồi, Triệu Lộc thiếu gia tương lai thấp nhất đều là cấp bảy võ giả, người, người cùng hắn định ra hôn ước, thật sự là nhất anh minh lựa chọn!" Lý gia nha hoàn tiếng nói có chút bén nhọn hồ.

"Ha ha." Lý gia Nhị tiểu thư cũng là cười không ngậm mồm vào được, liên tục gật đầu.

"Thật sự là, thật sự là quá tốt." Lý gia nha hoàn trả đang không ngừng lẩm bẩm, nói xong, nàng không khỏi liếc qua Sở Đường nói: "Hừ, nhìn thấy chưa, cái gì gọi là nhân trung long phượng? Nhìn xem Triệu Lộc thiếu gia, nhìn nhìn lại người, một thân bản hàn dạng, không biết trời cao đất rộng, quá tuổi trả vọng tưởng có thể thức tỉnh, không nói người căn bản thức tỉnh không được, coi như người đã thức tỉnh, chẳng lẽ còn có thể so sánh Triệu Lộc thiếu gia mạnh?"

Bén nhọn lời nói để Sở Đường nghe một trận chói tai, trong đầu càng thêm cảm giác cảm giác khó chịu, hung hăng cắn răng một cái, hần cổ nén trong lòng nổi giận cùng không cam lòng, lần nữa nhìn chăm chú hướng về phía trước.

Chỉ thấy tiếp xuống lại có một thiếu niên, chậm rãi lên đài.

Kia thiếu niên một trong đám người đi ra, lập tức hấp dẫn lấy toàn trường người ánh mắt, chỉ thấy người kia một thân long lấy nhung bào, mảy kiếm mắt sáng, khí vũ hiên ngang, cả người xem xét liền là thể gian khó được kỳ nam tử, làm cho lòng người sinh kính sợ.

"Cái này, đây là Triệu gia cháu ruột, Triệu Kiên Nhất!"

"Ba đại đình tiem gia tộc, Triệu gia dòng chính truyền nhân? So vừa rồi kia Triệu Lộc thân phận còn muốn tôn quý?"

"Đúng vậy, chính là vừa rồi cái kia Triệu Lộc biểu ca, Triệu gia chân chính hạch tâm truyền nhân, Triệu Kiên Nhất!"

Đám người một trận ngạc nhiên, Lạc Vũ thành ba đại đình tiem gia tộc, Triệu gia, Tiền gia, Tôn gia, tại đám người trong mắt đều là thần bí cường đại bá gia gia tộc, bởi vì cái này ba nhà huyết mạch truyền thống phi thường nồng hậu dày đặc, võ giả rất nhiều, so với Lý Phi Lý gia phải cường đại không biết gấp bao nhiêu lần.

"Triệu Kiên Nhất lên đài!"

"Hắn muốn ném thử đã thức tỉnh, mau nhìn!"

Phía dưới vô số đám người lập tức ngừng thở, trong ánh mắt tràn đầy vô tận chờ mong.

Sở Đường cũng quay đầu nhìn lại, vừa vừa nghiêng đầu, hắn thậm chí ngay cả bóng người kia đều không có thấy rõ, liền bị ngay sau đó bốc lên một cổ hào quang đầu nhói con mắt.

Tế đàn trên quang mạng vô cùng mỹ lệ, chói mắt đoạt người.

Tại Triệu Kiên Nhất trên đỉnh đầu, cao cao lơ lửng chín cái quang đoàn, tựa như chín cái mặt trời, quay chung quanh Triệu Kiên Nhất quanh thân.

"Trời, cửu phẩm tư chất!"

"Chín cái quang đoàn... Mạnh nhất cửu phẩm huyết mạch!"

"Không hổ là Triệu Kiên công tử, này thiên phú... Tuyệt đỉnh, cửu phẩm cao giai nhất huyết mạch, nhất định có thể trở thành mạnh nhất cấp chín võ giả thiên tài!"

Tất cả người vây xem, bất luận là thiếu niên, vẫn là tại bên cạnh ngắm nhìn phú thương quý nhân, giờ phút này toàn bộ đều xôn xao.

Tại Sở Đường trong ánh mắt.

Chỉ thấy áo trắng như tuyết, mặt như Quan Ngọc Triệu Kiên Nhất, ngạo nghễ đứng tại trên sân thượng, nhìn chăm chăm cửu phẩm tư chất ngạo nhân

quang hoàn, đậm mạc nhìn quanh một chút phía dưới đám người.

Tựa hồ là thấy được trong đám người nhất bản hàn, cũng lộ ra đặc thù nhất Sở Đường. Triệu Kiên Nhất không khỏi nhìn nhiều Sở Đường một chút, liền tức không có bất kỳ cái gì tình cảm dòi ánh mắt.

Sở Đường hô hấp trì trệ, vừa rồi tại Triệu Kiên Nhất trong ánh mắt, hắn cảm giác được một loại sâu tận xương tủy rét lạnh cùng bất lực, càng nhiều cảm giác là Triệu Kiên Nhất đối với hắn cái chủng loại kia khinh thường, không cho phản bác khinh thường, tựa như, cự long tại nhìn xuống một con kiến.

"Xem thường ta a, nơi này, hết thầy mọi người, tất cả đều xem thường ta sao..."

Đột nhiên, Sở Đường trong đầu không biết từ nơi nào vọt tới một cỗ nồng đậm tức giận.

Chỉ gặp hắn đưa tay đẩy ra một cái ngăn tại trước mặt hắn đại hán: "Tránh ra."

"U, ngươi cái này tiểu ăn mày muốn làm gì?"

"Chẳng lẽ hắn cái này dã nhân cũng muốn đi thức tỉnh?"

Đám người liếc nhau, không khí có chút dừng lại mấy giây, ngay sau đó, cái này một mảnh toàn bộ không gian đều truyền đầy ắp chứa trào phúng cười to.

"Ha ha ha, không biết cái nào dã hoang tới dã nhân cũng muốn thức tỉnh huyết mạch!"

"Hắn nhưng thậm chí đi ngủ tỉnh tuổi tác đều vượt qua a."

"Quá tuổi về sau, coi như đổi thành Triệu Kiên Nhất công tử đều sẽ không thành công, huống chi cái này dã nhân, thật không biết hắn là ngốc, vẫn là ngây thơ."

"Liền là một ngớ ngẩn, Triệu Kiên Nhất công tử vừa thức tỉnh xong, hắn liền muốn đi lên, hắn là muốn phụ trợ Triệu công tử có bao nhiêu loá mắt sao?"

Trần đầy khinh thường cùng khinh bỉ tiếng cười, như gió lớn gào thét, thẳng vào Sở Đường ở sâu trong nội tâm, nhất là Triệu Kiên Nhất cái tên này hạ xuống Sở Đường trong lòng về sau, để hắn càng là cảm giác bước chân đặc biệt nặng nề...

Hắn ngay cả có thể hay không thức tỉnh cũng không biết, huống chi đạt tới cùng Triệu Kiên Nhất giống nhau độ cao...

"Coi như thất bại, cũng phải thử qua mới có thể tin tưởng... Vô luận các ngươi như thế nào vũ nhục ta, ta tuyệt sẽ không lùi bước!"

Sở Đường thần sắc đột nhiên trở nên kiên định, một đôi ánh mắt càng qua đám người, thẳng tắp nhìn chăm chú về phía xa xa tế đàn.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 03: Nghịch thế

Hứng lấy đám người chế giễu, Sở Đường tại nỗi giận bên trong quyết định.

Hắn một đôi con mắt chăm chú nhìn chăm chăm xa xa tế đàn, thấp giọng dùng đặc biệt nghiêm túc ngữ khí thì thầm: "Ta sẽ thành công, nhất định sẽ thành công!"

"A..." Trước mặt Lý Phi đột nhiên khẽ cười một tiếng, quay đầu nhìn chăm chú về phía Sở Đường, vô cùng khinh bỉ nói: "Ngươi sẽ thành công? Một cái tí tiện dã nhân, lại còn trong lòng tồn huyền tưởng, chẳng lẽ ngươi không thấy được trước đó những cái kia thất bại người?"

"Cái gì? Hắn cái này quá tuổi nhi đồng vậy mà còn không hết hi vọng? A, thật sự là buồn cười!"

"Uy, dã tạp chủng, ngươi biết trước đó những cái kia thất bại người bên trong, cái thứ ba, cái thứ bảy, thứ chín lên đài là ai chẳng?"

"Bọn hắn tất cả đều là Lạc Vũ thành các đại gia tộc bên trong ruột thịt hậu nhân, những gia tộc này mặc dù so ra kém Triệu, tiền, Tồn Tam đại đỉnh tiêm gia tộc, nhưng cũng là có cường đại võ giả trưởng bối tồn tại. Thụ tổ mạnh ấm, những thiếu niên này huyết mạch cũng rất tôn quý, ngay cả bọn hắn đều

không có thức tỉnh thành công, người một cái đã hoang tới dân đen, thậm chí quá tuổi dân đen lại còn vọng muốn thành công, thật sự là không biết mùi vị, vô tri!"

"Xúi quẩy, cùng một cái dân đen có cái gì tốt nói, đuổi đi đi, trực tiếp đem hán đuổi đi đi!"

Biển người bên trong vang lên một trận la lên cùng đùa cợt, có lẽ là nhận vừa rồi Triệu Kiên Nhất ngao nghể miệt thị, những người này bị kích thích, cho nên đem Sở Đường cái này xem xét liền cùng tên ăn mày, mà lại không noi nương tựa người vô ý thức coi là nơi trú ẩn.

Bị muôn người mắng mỏ Sở Đường, bất tri bất giác bị người bao vây lại, đứng tại đám người trung ương nhất, từ bất kỳ một cái nào góc độ đều có thể nhìn thấy người khác đối với hán chán ghét sắc mặt cùng xúc động phần nộ nhục mạ.

"Đù rồi..." Sở Đường vô lực nói ra, nhưng thanh âm của hán tại đám người âm ỹ kêu to dưới, căn bản yếu không thể nghe thấy.

Ngẩng đầu, Sở Đường vẫn ngắm nhìn chung quanh tất cả mọi người, trong lòng phần nộ, càng là không cam lòng thầm nghĩ: "Ta có lỗi gì... Thân phận thấp, nên đương nhiên bị vũ nhục? Những người này, những người này lại có thể cao quý đi nơi nào? Bọn hán cũng toàn bộ đều là kẻ thất bại mà thôi, bọn hán nơi nào có tư cách không chút kiêng kỵ nhục nhã ta!"

Nghĩ đến đau đớn, Sở Đường trong lòng dâng lên một cỗ không thể ức chế lửa giận.

"Tránh ra, tránh ra!"

Đột nhiên, Sở Đường lần nữa bắt đầu chuyển động, hung hăng đẩy ra trước người đại hán, phảng phất phát cuồng xông vào đám người, sau đó bay thẳng hướng tế đàn.

"Ha ha ha, tiểu tử này nổi điên."

"Hán lại vẫn không cam tâm, còn muốn đi thức tỉnh!"

"Dân đen liền là dân đen a một chút tự mình hiểu lấy đều không có."

"Cũng tốt, liền thả hán đi, chờ hán triệt để hết hy vọng về sau, cũng sớm một chút đem hán ném ra, không phải hán lưu tại nơi này sẽ chỉ mang đến xúi quẩy."

Chung quanh vẫn như cũ truyền đến không gián đoạn quát lạnh.

Mà trong đám người, Sở Đường phảng phất đã nghe không được những này nhục mạ, một đôi mắt, như phun lửa gắt gao nhìn chăm chăm hùng vĩ trên bậc thang tế đàn.

Phát lực phi nước đại, như thoăn thoắt báo xông lên tế đàn, không để ý tới đau đớn, Sở Đường cắn một cái phá cổ tay, máu tươi huy sái, vẩy vào trước người hán tế đàn bên trên, đạo văn bên trên.

Sau đó thời gian phảng phất đứng im.

Tại Sở Đường chờ mong, bức thiết trong ánh mắt, máu tươi một chút xiu bị hấp thu.

Một, hai, ba, ba cái hô hấp qua đi..

Tế đàn, cuối cùng như trước đó, thờ ơ.

...

"Ha ha, quả nhiên thất bại, hán cái này hèn mọn dân đen thật sự là ngu xuẩn tới cực điểm, vọng muốn thành công? A." Lý gia nha hoàn rất là hả giận âm thanh hô.

"Một cái đã hoang tới dân đen, còn là vượt qua giới hạn tuổi tác phế vật, muốn thành công thức tỉnh, đúng là mẹ nó buồn cười, đem kẻ ngu này ném ra đi!"

Nhìn lấy áo thùng đi chân trần, thức tỉnh thất bại Sở Đường, phía dưới trong đám người lập tức bộc phát ra cười vang, thỏa thích tùy ý đùa cợt truyền đến, phảng phất muốn đem trước đó từ Triệu Kiên Nhất cùng Triệu Lộc trên người cảm thấy hèn mọn cảm giác, toàn bộ phát tiết đến Sở Đường cái này so với bọn hán càng hèn mọn trên thân người.

Trên tế đài.

Sở Đường quay lại tâm thần, kêu đau một tiếng, giống như bị sơn nhạc đập trúng, đầu của hán choáng váng, hô hấp trở nên gấp rút, huyết mạch sôi sục, tâm tình tuyệt vọng giống sóng dữ, khoảng cách quét sạch hán toàn bộ tâm thần.

"Không có khả năng!"

"Không có khả năng... Ta không tin, ta không cam tâm!"

Nồng đậm tuyệt vọng bao phủ, Sở Đường lửa giận trong lòng, trong nháy mắt tăng vọt.

Không cam lòng chi nộ!

"Ngớ ngẩn dân đen, nhanh lên lăn xuống đến!"

"Lăn xuống đến, cút nhanh lên, một cái tiện..."

Đồng..

Ngay một khắc này.

Sở Đường thể nội trái tim đột nhiên hung hăng nhảy một cái.

Bỗng nhiên, một cỗ phảng phát đến từ Hồng Hoang thái cổ thời kỳ uy nghiêm khí tức ở trong mắt Sở Đường lóe lên một cái rồi biến mất.

Ông!

Huyết mạch của hắn phát ra một trận huyết dài, như Hoang Cổ long ngâm, phảng phát ở trong cơ thể hắn nhấc lên sóng lớn, huyết mạch của hắn cũng tại này trong phút chốc cực tốc lưu chuyển, giống như một đầu huyết sắc nộ long tại thể nội bay lượn, đồng thời, một chút xú bạch sắc quang mang, cũng tại huyết dịch của hắn bên trong lóe ra hiện...

Cái này bạch quang nhô ra một chút khí tức, lưu lạc đến đạo văn cầu bên trên.

Vô thanh vô tức, ai đều không có phát hiện, có một chút bạch quang chui vào trong tế đàn.

Đột nhiên!

Oanh một tiếng.

Sở Đường dưới chân truyền đến rung mạnh, khảo thí dùng đạo văn cầu, chớp mắt sáng rõ!

Quang mang hội tụ thành một cái quang đoàn, như nắng gắt giữa trời.

Ngay sau đó, quang mang không lùi, lần nữa ngưng tụ quang đoàn, một cái, hai cái... Năm, tám, mười cái, rờn rã mười cái quang đoàn, như mười vòng nắng gắt lơ lửng tại Sở Đường đỉnh đầu.

Hùng hực quang mang chiếu rọi xuống, Sở Đường như là cửu thiên thần minh, đứng tại cao cao tế đàn bên trên, ngạo thế phía dưới vô số người.

...

"Thành... Thức tỉnh thành công?!"

"Còn, còn là mười cái quang đoàn..."

Ông!

Toàn trường xôn xao, vô số người kinh ngòì mà lên.

Sở Đường dưới chân, tế đàn chung quanh, Lý Phi, Lý gia nha hoàn chấn kinh mà đứng.

Tất cả mọi người, toàn bộ nghẹn họng nhìn trân trối, ngơ ngác nhìn qua Sở Đường.

Sợ hãi về sau, chính là yên tĩnh, tử yên tĩnh giống nhau.

...

Lúc này vô thanh thắng hữu thanh.

Toàn trường yên tĩnh.

Lạc Vũ thành trên quảng trường, vô số người khiếp sợ nhìn lấy chân đạp hùng vĩ tế đàn Sở Đường.

Bất luận thân phận cao thấp, bất luận nam nữ già trẻ, tất cả mọi người cũng là bất khả tư nghị trừng trừng mắt, trên mặt tràn ngập chấn kinh.

Mà tại cao cao tế đàn bên trên, Sở Đường đỉnh đầu lơ lửng mười khóa quang đoàn, toàn thân nở rộ hào quang óng ánh, ánh mắt nhìn xuống dưới chân

vô số người, giống như dò xét thiên hạ để vương.

...

"Hắn, hắn thành công... Hắn vậy mà thức tỉnh thành công, cái này sao có thể!"

Trong đám người rất cục có âm thanh truyền ra.

Một câu truyền ra, toàn trường khoảng cách sôi trào.

Vô số người kinh hô lên.

Rung động tiếng hô.

"Không có khả năng, cái này sao có thể! Hắn chỉ là một cái dê tiện đã dân, thậm chí, đều mười lăm tuổi, đều vượt qua thức tỉnh giới hạn tuổi tác!"

"Đúng, đúng a, hắn đều mười lăm tuổi, vì cái gì còn có thể thức tỉnh thành công!"

"Hắn một cái dân đen, hắn thậm chí ngay cả giày đều không có xuyên, làm sao lại thành công thức tỉnh huyết mạch..."

"Cái này, đây là đang nằm mơ sao? Mười... Mười cái quang đoàn?!"

Vô số người khó có thể tin, ánh mắt nhìn chăm chăm Sở Đường, phảng phất muốn đem con mắt trừng ra ngoài.

Mà nhất làm cho người khó có thể tin chính là...

Sở Đường không chỉ có thành công, mà lại đã thức tỉnh mười cái quang đoàn!

"Làm sao lại là mười cái quang đoàn, nhiều nhất không phải liền là chín cái sao? Mười cái... Chưa bao giờ xuất hiện qua a!"

"Chẳng lẽ, hắn, hắn cái này quá tuổi đã nhân thiên tư, lại so Triệu Kiên Nhất công tử cao hơn!"

"Phi! Cái gì đã nhân, cái này, vị công tử này thức tỉnh huyết mạch, hắn sau này, ngày sau liền là cao cao tại thượng võ giả, người còn dám nói hắn nói xấu, muốn chết?!"

Trong đám người bộc phát ra kịch liệt nhất nghị luận.

Mà khó khăn nhất tiếp nhận cùng tin tưởng người, không ai qua được Lý gia Nhị tiểu thư Lý Phi.

Chỉ thấy thời khắc này Lý Phi phảng phất bị sét đánh, toàn thân đều bởi vì cực độ không an tĩnh cảm xúc mà run rẩy, lúc đầu kiều diễm gương mặt, giờ phút này trở nên trắng bệch, vụn vụn.

"Hắn một cái đã hoang tới dân đen, hắn, hắn vậy mà thành công... Hắn đều siêu qua giới hạn tuổi tác a, làm sao có thể, cái này sao có thể!" Lý Phi thần chí đều có chút không rõ nỉ non nói.

Nàng xem thấy tề đàn trên cao cao tại thượng Sở Đường, trong lòng tại thời khắc này tuôn ra nồng đậm hối hận.

Lúc đầu, Sở Đường cứu nàng một mạng, nếu như nàng mang ơn đem quan hệ đánh tốt, kia nàng liền có thể kết bạn một vị tương lai võ tu cường giả, cái này không chỉ có sẽ cho nàng mang đến rất nhiều vinh dự, càng sẽ cho nàng gia tộc mang đến chỗ tốt.

Đáng tiếc là, nàng trước đó từ thực chất bên trong xem thường Sở Đường, xem thường Sở Đường dê tiện, thậm chí trước mặt người khác không ngừng nhục nhả Sở Đường, càng là cùng đám người cùng một chỗ nhục mạ Sở Đường, có thể nói, nàng đã đoạn tuyệt cùng Sở Đường kết giao hết thấy khả năng, không, không kín gấp là đoạn tuyệt quan hệ, nàng càng là triệt để đắc tội cổ đường, đắc tội một cái tương lai võ tu cường giả!

Trong nháy mắt, mãnh liệt hối hận phun lên Lý Phi trong lòng, để cho nàng kiều diễm gương mặt trở nên càng thêm tái nhợt.

Phải biết, đắc tội một võ giả, không chỉ có sẽ cho gia tộc của nàng mang đến tai hại, đối nàng cái này tay trái gà không chặt người bình thường tới nói, càng là mang đến tai nạn, bởi vì võ giả muốn giết một người bình thường, đơn giản liền cùng giết chết một con kiến đơn giản!

"Làm sao bây giờ... Hắn lại thật thức tỉnh thành công, thậm chí, hắn, tư chất của hắn, tựa hồ so Triệu Lộc, so Triệu Kiên Nhất cao hơn..." Lý Phi không ngừng thì thào, trong lòng vô cùng sợ hãi, nhưng càng nhiều vẫn là hối hận.

Tại Lý Phi bên cạnh, nàng thấp thân nha hoàn càng là sợ hãi đến cực điểm, một đôi mắt liền nhìn đều không dám nhìn nữa Sở Đường một chút, trong đầu hối hận, so Lý Phi còn muốn nồng hậu dày đặc một số.

"Hắn, hắn thức tỉnh thành công, hắn, hắn thậm chí ngay cả một đầu đầy đủ hết quần đều không có, hắn đều vượt qua mười ba tuổi a, nếu như hắn, nếu như tới tìm ta tính sổ sách nên làm cái gì..." Lý gia nha hoàn không ngừng nghĩ đến, bờ môi đều run rẩy, nàng chỉ là một cái nha hoàn, so ra kém Lý Phi cái này Nhị tiểu thư, nếu như nói, Lý Phi còn có gia tộc bảo vệ lời nói, kia nàng cái này tên nha hoàn, tuyệt đối sẽ bị Lý gia không chút do dự phản bội,

lấy lắng lại một tên vũ tu phần nộ.

Tại cái này hai nữ chung quanh, những cái kia vừa mới còn không kiêng nể gì cả nhục nhả Sở Đường đám người, giờ phút này từ trong lúc khiếp sợ trở lại tâm thần, cả đám đều cúi đầu xuống, không dám tiếp tục nhìn Sở Đường một chút, lại không dám tiếp tục nhục nhả Sở Đường, thần sắc trở nên thấp thòm lo âu, đứng trên mặt đất, phảng phất đứng tại trên mũi châm một chút, đứng ngồi không yên.

Lại xa một chút, những cái kia trước đó thức tỉnh thất bại thiếu niên, giờ phút này toàn bộ lộ ra ước ao thần sắc.

Khi thấy Sở Đường kia một thân bản hàn áo thùng, thậm chí ngay cả giày đều không có, tràn đầy bùn đi chân trần về sau, những người này trong lòng càng thêm cảm giác khó chịu, trên mặt một trận lại một trận lộ ra đáng ghét ý cười.

Chỗ xa nhất...

Lúc đầu muốn ly khai Triệu thị gia tộc hạch tâm truyền nhân Triệu Kiên Nhất, giờ phút này cũng chợt dừng bước lại.

Chỉ thấy mây kiếm mất sáng Triệu Kiên Nhất, giờ phút này một mặt kinh ngạc nhìn lấy tế đàn bên trên, so với hắn còn chói mắt hơn Sở Đường, trong lòng nổi lên một trận sóng biển cùng chấn kinh.

"Thập phẩm tư chất, trong truyền thuyết chân chính tuyệt đỉnh tư chất, vậy mà xuất hiện!" Triệu Kiên Nhất thì thầm nói ra.

Tại bên cạnh hắn, trước đó đã thức tỉnh thất phẩm thiên phú Triệu Lộc, tựa hồ đối với Triệu Kiên Nhất kinh ngạc biểu thị không hiểu, cau mày nói: "Biểu ca, tư chất của hắn cũng liền cao hơn ngươi một cấp mà thôi, về phần kinh ngạc như vậy sao?"

Triệu Kiên Nhất cúi đầu nhìn thoáng qua Triệu Lộc, vỗ vỗ Triệu Lộc bả vai, đáng ghét lắc đầu nói: "Ngươi không hiểu, ngươi sẽ không hiểu, Thập phẩm tư chất chân chính hàm nghĩa..."

Nói xong, Triệu Kiên Nhất ngẩng đầu nhìn về phía tế đàn, ánh mắt phức tạp ổn định ở chính cao cao đứng tại tế đàn bên trên, giống nhau hắn vừa rồi nhìn xuống chúng nhân, chính nhìn xuống hắn Sở Đường.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 04: Số mệnh người

Một khi thức tỉnh thành công, thân phận lập tức chuyển biến, giống như cá chép hóa rồng, Sở Đường trong nháy mắt này, trực tiếp từ một người nhóm trong miệng dân đen, biến thành tôn quý nhất tu sĩ võ đạo!

Bất luận là hai nhóm thế lực bên trong Lý gia Nhị tiểu thư cũng tốt, vẫn là Lạc Vũ thành ba đại đỉnh tiêm gia tộc ruột thịt hậu nhân, những này nhìn thân phận cao quý, giờ khắc này ở Sở Đường trước mặt, đã kinh biến đến mức không đáng một đồng!

Ngay tại toàn trường yên tĩnh thời điểm, đám người phía sau đột nhiên truyền đến rối loạn tung bùng.

Đám người quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một cái khí tức bá đạo trung niên, đang một đám hộ vệ cùng đi chậm rãi đi tới.

Lý Phi nhìn thấy cái này trung niên, lúc đầu sợ hãi sắc mặt lập tức trở nên kinh hãi, tựa như là nhìn thấy cứu tinh kêu lên: "Cha, ta tại cái này!"

"Là Lý gia gia chủ, Lý Mục đến rồi!"

"Lý Mục là tu sĩ võ đạo, truyền ngôn hán tu vi đã đến cấp tám võ giả cảnh giới, rất là cường đại, Lạc Vũ thành tất cả võ giả bên trong, thực lực của hắn có thể xếp hạng tên thứ mười một."

Đám người rối loạn tung bùng.

Võ giả là siêu thoát phạm trần người, bất kỳ cái gì một võ giả đều so với người bình thường muốn tôn quý.

Mà tại võ giả bên trong, cũng có phân chia mạnh yếu, võ giả tổng cộng chia làm cấp chín.

Cấp chín võ giả mạnh nhất, cấp một võ giả yếu nhất, mà cái này Lý Mục thì cao tới cấp tám, thực lực của hắn xác thực rất mạnh.

"Phi Nhi cũng tại, ân, ngươi biết vừa rồi có ai thức tỉnh sao?" Lý Mục nói ra, uy nghiêm ánh mắt nhìn về phía Lý Phi, trong đó hiện lên một tia yêu chiều.

Hắn vừa thốt lên xong, Lý Phi sắc mặt lập tức trở nên tái đi, thanh âm hơi khô chát chát nói: "Ta biết, cha, ngươi muốn giúp ta..."

"Thế nào? Xảy ra chuyện gì rồi?" Thấy nữ nhi của mình thần sắc tiêu tụy, Lý Mục lập tức ân cần hỏi han.

"Cha, cái kia thức tỉnh người liền là trước kia cứu ta một mạng người."

"Há, đây là chuyện tốt a, ngươi có thể cho gia tộc chiêu tới một cái thức tỉnh võ giả, đây chính là đại hảo sự, đã như vậy, ngươi đang lo lắng cái gì?" Lý Mục ngạc nhiên nhều mày hỏi.

"Nhưng, nhưng ta đắc tội với hắn, trước đó..." Lý Phi đại khái nói một lần trước đó nàng thái độ đối với Sở Đường.

"Nói như vậy, đúng là đem hắn làm mất lòng, bất quá không có việc gì, coi như hắn đã thức tỉnh, cũng chỉ là một cái vừa vừa bước vào võ đạo người mới mà thôi, vì phụ còn không để vào mắt, người kia liền là hắn... Trán!" Lý Mục đang khi nói chuyện đưa ánh mắt nhìn về phía tại tế đàn bên trên.

Liếc nhìn lại, khi hắn nhìn thấy Sở Đường đỉnh đầu kia mười khóa như nặng gắt chùm sáng về sau, con ngươi bỗng nhiên co rút lại, tiếng nói cũng lập tức ngừng lại.

Mà tại bên cạnh hắn Lý Phi cũng không có phát giác được không ổn, mà là vui mừng nói: "Cha, ta đắc tội hắn không có việc gì? Làm ta sợ muốn chết, ta liền biết, chỉ cần cha tại ta liền không có việc gì, không được, cha, ngươi mau giết hắn, hiện tại liền giết hắn, đừng cho hắn trưởng thành lên..."

"Ngươi câm miệng cho ta!" Đột nhiên, Lý Mục quay đầu hung lệ trừng Lý Phi một chút, trong ánh mắt toàn thân khiếp sợ dư sắc, nói xong, hắn lại vội vã quay đầu nhìn về phía Sở Đường, xác thực nói là nhìn về phía Sở Đường đỉnh đầu kia mười cái quang đoàn, trên mặt của hắn, ngoại trừ chấn kinh vẫn là chấn kinh.

"Sao... Thế nào?" Lý Phi bị Lý Mục hù sợ, khuôn mặt trắng bệch, sợ xanh mặt lại.

Nàng không rõ, mới vừa rồi còn vẻ mặt ôn hoà, nói không đem một cái võ đạo người mới để ở trong mắt Lý Mục, giờ phút này vì sao lại trở nên khiếp sợ, hơn nữa còn quát lớn nàng.

...

Ở chỗ này phát sinh bạo động thời điểm, địa phương khác cũng truyền tới rồi loạn tung bùng.

"Đúng, đúng Triệu gia người, Triệu gia gia chủ, Triệu Nộ!"

"Còn có Tiền gia gia chủ, Tiền Bất Lý!"

"Tôn gia gia chủ Tôn Cường cũng tới."

"Này sao lại thế này, chúng ta Lạc Vũ thành, đứng đầu nhất tam đại gia tộc vậy mà cùng nhau hiện thân."

"Mà lại là tam đại gia tộc gia chủ tự mình đến đây, phải biết, ba người này đều là cấp chín võ giả, Lạc Vũ thành tất cả võ giả bên trong, thực lực bài danh mười vị trí đầu tồn tại a!"

Tru

Yện Cùt Tui chấm NEt

"Bọn hắn hướng tế đàn đi."

Đám người một tràng thốt lên nghị luận, trong giọng nói không nói ra được kinh ngạc, Triệu gia, Tiền gia, Tôn gia chính là Lạc Vũ thành cường đại nhất tam đại gia tộc cao cấp, thế lực siêu cường, trước đó Lý Phi gia tộc, hoàn toàn không thể cùng cái này ba nhà so, thậm chí căn bản không bị cái này ba nhà để ở trong mắt.

Chỉ thấy cái này ba nhà gia chủ cùng nhau hướng đi tế đàn, ánh mắt tất cả đều tụ tập ở phía trên Sở Đường trên người.

Bỗng nhiên, Tiền gia gia chủ, thân hình mập mạp, giữ lại một sợi râu cá trê Tiền Bất Lý cất giọng nói: "Tiểu hữu, chúc mừng ngươi thức tỉnh, trở thành giống như chúng ta tu sĩ võ đạo, nhanh mau xuống đây đi, ta nguyện ý mời tiểu hữu làm Tiền gia trưởng lão cung phụng, miễn phí vì ngươi cung cấp võ kỹ, vũ khí, linh thạch cùng tu luyện cần có hết thảy!"

Tiền Bất Lý dứt lời dưới, lập tức trong đám người dẫn phát rồi loạn tung bùng.

"Trời, tình huống như thế nào, lấy Tiền gia cao cao tại thượng địa vị, liền xem như thức tỉnh thành công võ giả, cũng không nên nhận coi trọng như vậy đi,

dù sao người này chỉ là võ đạo người mới mà thôi."

"Đúng vậy a, còn miễn phí cung cấp tu luyện nhu cầu hết thảy, mà lại trực tiếp xin mời nhập trường lão cung phụng, điều kiện này cũng hơi bị quá tốt rồi..."

Đám người nghị luận truyền đến Tiễn Bất Lý trong tai, chỉ thấy Tiễn Bất Lý râu cá tre hếch lên, khinh thường nhìn lướt qua đám người chung quanh, trong lòng thầm nghĩ: "Một đám vô tri dân đen, ngay cả tể đàn trên kia thiếu niên chân chính tư chất cũng không biết, mười cái quang đoàn, thất truyền đã lâu mười cấp tư chất a, hôm nay không tiếc bất cứ giá nào, cũng phải đem thiếu niên này từ Triệu, tôn hai nhà trong tay cướp tới!"

...

Tư chất, ý là võ giả tiềm lực, tiềm lực tư chất càng cao, tương lai thành lại càng lớn.

Đang thức tỉnh sau khi thành công, tiềm lực tư chất có thể thông qua thức tỉnh lúc hiển hiện chùm sáng số lượng đến phán định.

Tư chất tại dưới tình huống bình thường phân chín cấp, một khóa quang đoàn đối ứng cấp một tư chất, bình thường thức tỉnh người thành công phần lớn chỉ có ba đến năm khóa quang đoàn hiển hiện, cũng chính là ba đến năm cấp thiên phú, loại này võ giả, chỉ cần cố gắng, thấp nhất cũng có thể trở thành ba đến năm cấp võ giả.

Thiên tài một điểm, liền là Triệu Lộc, Lý Mục loại kia lực đến cấp tám tư chất, cố gắng liền có thể tu luyện thành là cấp tám võ giả.

Lợi hại hơn, liền là Triệu Kiên Nhất đầy tình cấp chín tư chất, toàn bộ Lạc Vũ nội thành, chỉ có Triệu Nộ, Tiễn Bất Lý, Tôn Cường ba người này có được loại tư chất này, là Lạc Vũ nội thành mạnh nhất cấp chín võ giả.

Mà trong truyền thuyết, còn có một loại bao trùm tại cấp chín phía trên siêu phẩm thiên tài, cũng chính là mười cấp thiên tài, nghe đồn loại thiên tài này, có không như bình thường võ giả chỗ đặc biệt, loại thiên tài này còn chưa bao giờ tại Lạc Vũ thành xuất hiện qua.

Mà Sở Đường, đỉnh đầu hiển hiện mười khóa quang đoàn, hẳn chính là cái này siêu phẩm mười cấp thiên tài, tương lai thành tựu, thậm chí so Triệu, tiền, Tôn Tam mọi nhà chủ thành tựu cao hơn.

...

Chính là bởi vì xuất hiện Sở Đường cái này mười cấp thiên tài, cho nên Triệu gia, Tiền gia cùng Tôn gia gia chủ mới ngựa không ngừng vó chạy đến, muốn đem Sở Đường chiêu nạp gia tộc bọn họ.

Tiến Bất Lý vừa rồi đoạt trước một bước sau khi mở miệng, Triệu gia cùng Tôn gia người lập tức tỉnh ngộ lại, vội vàng tiến lên hô.

"Tiểu hữu, ta là Triệu gia gia chủ Triệu Nộ, ta Triệu gia cũng nguyện ý mời ngươi làm cung phụng trường lão, cung cấp tu luyện cần thiết sự vật, mà lại, mỗi tháng đều có một vạn kim tệ lệ tiền."

"Hừ, một vạn kim tệ, đủ ăn mày đâu? Tiểu hữu, ta là Tôn gia Tôn Cường, ta cùng hai người bọn họ điều kiện, bất quá, mỗi tháng lệ tiền ta cho thêm năm vạn!"

Triệu, tiền, Tôn Tam nhà gia chủ ngữ, tựa như một khóa tạc đạn ném vào trong đám người, trực tiếp sợ choáng váng vậy xem tất cả mọi người.

"Năm.. Một tháng liền năm vạn kim tệ?!" Đêm không hết người từ một nơi bí mật gần đó vung trộm nuốt nước miếng.

Năm vạn kim tệ cũng không phải một con số nhỏ, người bình thường gian khổ lao động một năm, mới không sai biệt lắm có thể kiếm được số này.

Trước đó Sở Đường cứu được kia Triệu gia Nhị tiểu thư một mạng, người ta cũng mới cho hắn ba vạn kim tệ mà thôi, mà bây giờ, Tôn gia mới mở miệng liền là năm vạn, hơn nữa, còn là mỗi tháng đều cho...

Phải biết, tại cái này Lạc Vũ nội thành, tới gần trong thành phòng ở, tới đa cũng mới trăm vạn kim tệ mà thôi, một tháng năm vạn, Sở Đường hai năm liền có thể mua chỗ tiếp theo thuộc về chính hắn phòng ở, tại hắn trước hai mươi tuổi, liền có thể trở thành tuổi trẻ trăm vạn phú ông.

"Quả nhiên.. Chỉ cần trở thành tu sĩ võ đạo, thân phận liền là không giống nhau a..." Đám người trong lòng nổi lên nồng đậm hâm mộ và đố kỵ, trước đó tựa như một tên ăn mày Sở Đường, trong nháy mắt, biến thành nhất lâm cho người hâm mộ tồn tại.

Đám người thăm giạt mình thời điểm, phía trước tam đại gia tộc đối Sở Đường tranh đoạt đã tiến nhập gay cấn.

"Triệu Nộ, nhà ngươi vừa đã thức tỉnh một cái cửu tinh tư chất thiên tài, hiện tại còn cùng chúng ta tranh cái gì, ăn quá nhiều, muốn gây nên nhiều người tức giận sao?" Tiễn Bất Lý hỏi.

"Không tệ, nơi này không có người Triệu gia chuyện gì!" Tôn Cường một đôi uy nghi ánh mắt cũng là nhìn chăm chú về phía Triệu gia.

Triệu Nộ sắc mặt một trận biến ảo, cười lạnh nói: "Cửu tinh cùng hoàn mỹ thập tinh ý nghĩa há có thể giống nhau? Ngươi cho rằng ta là những cái gì kia cũng không biết người bình thường? Hừ, các ngươi muốn trước tiên đem ta gạt bỏ sạch ý nghĩ sớm làm bỏ đi, nói cho các ngươi biết, hôm nay, thiếu niên này ta Triệu gia nhất định phải được!"

Tiền Bất Lý cùng Tôn Cường một trận tức giận, thấy đuổi không đi Triệu Nộ, không có cách nào hạ Tiền Bất Lý lần nữa quay đầu nhìn về té đàn trên Sở Đường nhìn lại: "Tiểu hữu, chỉ cần ngươi nhập ta Tiền gia, chuyện gì đều không cần ngươi quản, mà lại, mỗi tháng, ta cho ngươi mười vạn kim tệ!"

"Cái gì mười vạn?!" Đám người lập tức sôi trào, vạn phần kinh ngạc nhìn về phía Sở Đường, không rõ, tam đại gia tộc vì sao lại điên cuồng như vậy tranh đoạt Sở Đường.

Bọn hắn trước kia cũng đã gặp các đại gia tộc đến tranh đoạt võ giả trảng cảnh, nhưng chưa bao giờ qua hôm nay bốc lửa như vậy trảng diện.

"Trước kia... Tôi đã cũng liền là Tiền gia lấy một tháng một vạn kim tệ đại giới tìm một võ giả mà thôi, hôm nay, làm sao lại lên tới mười vạn kim tệ độ cao rồi?"

"Không biết... Chẳng lẽ, cái này mười cái quang đoàn, thập tinh tư chất có cái gì chúng ta không biết bí mật?"

"Vấn đề hẳn là xuất hiện ở cái này thập tinh tư chất lên, không phải, ba đại đình tiêm gia tộc nhưng sẽ không như thế điên cuồng."

Đám người một trận nghị luận.

Mà xa xa Lý Phi cùng Lý gia nha hoàn, giờ phút này sớm đã triệt để bị ba đại đình tiêm gia tộc thái độ đối với Sở Đường dọa sợ.

Sừng sốt sau một hồi, Lý Phi mới khuôn mặt trắng bệch xoay người, hướng nàng phía sau Lý gia gia chủ Lý Mục hỏi: "Cha... Bọn hắn, bọn hắn điên rồi đi, tại sao phải hoa lớn như vậy đại giới đi mời cái kia ti tiện dã nhân, một tháng mười vạn, cái này."

Lý Mục đột nhiên đối Lý Phi hừ lạnh một tiếng nói: "Tam đại gia tộc điên rồi? Thiếu niên kia là ti tiện dã nhân? Nói thật cho ngươi biết, nếu như thiếu niên kia nguyện ý đến ta Lý gia, ta thậm chí nguyện ý một tháng cho hắn hai mươi vạn kim tệ! Nếu như ngươi không đắc tội hắn, lấy giao tình của các ngươi, hẳn hiện tại rất có thể liền sẽ gia nhập ta Lý gia, hừ! Ngươi rút về cho ta, việc này, trở về lại cùng ngươi tính!"

"Là... Cái gì..." Lý Phi vô ý thức thì thảo, một đôi mắt một mực chăm chăm ở phía xa Sở Đường trên người, rung động trong lòng.

...

Mà lúc này, đối với phía dưới cái lộn đàm phán hoà bình luận, Sở Đường căn bản nghe không được, bởi vì hắn giờ phút này, đang bị trong lòng truyền đến một đoạn huyền ảo thanh âm kinh sợ.

Chỉ nghe trong lòng của hắn chính quanh quẩn lấy một đạo phảng phất đến từ viễn cổ đại đạo thanh âm: "Đại đế chi tâm, lần thứ nhất thức tỉnh, loại thứ nhất thần thông 'Thôn phệ vạn vật' diễn sinh nhập huyết mạch, giai đoạn thứ nhất huyết mạch bắt đầu biến hóa, số mệnh người, lặng chờ ngươi lần thứ hai thức biến."

Trong minh minh đại đạo thần âm rơi xuống, Sở Đường chính mê hoặc thời điểm, đột nhiên cảm giác toàn thân một trận co rút kịch liệt đau nhức.

Liền tức, hắn hẳn nhiên phát hiện, vết thương của hắn chỗ dòng máu màu đỏ, vậy mà một chút xíu biến thành màu trắng.

Đồng thời hắn còn phát hiện, hắn đầy đầu tóc đen, giờ phút này vậy mà cũng cùng huyết dịch, chuyển biến thành màu trắng..

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 05: Đại đế chi tâm

Chính nhao nhao nghị luận Sở Đường đám người, tại phát hiện Sở Đường quỷ dị biến hóa sau khi, đột nhiên yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người lại một lần nữa kinh ngạc nhìn về phía Sở Đường.

"Thiếu niên tóc trắng..."

"Hắn làm sao vậy, tóc vì cái gì đột nhiên biến thành màu trắng?"

"Chẳng lẽ đạt được cái gì không giống bình thường thiên phú thần thông?"

Đám người một trận kinh nghi.

Mỗi một cái thức tỉnh người thành công, không chỉ có thể đạp vào võ đạo, càng có thể thức tỉnh tự thân huyết mạch thần thông, thu hoạch được siêu thoát lực lượng của phẩm nhân.

Huyết mạch thần thông bị thể nhân đại khái chia làm tam đại thuộc loại: Công kích loại, phòng ngự loại, phụ trợ loại.

Giống có người thức tỉnh Phong Nhận, Hòa Kiếm, Diệt Thế Lôi Máu cùng một loại thần thông, là thuộc về công kích loại.

Kim Thuần, Quang Tường, Bắc Minh Thiên Trọng Lăng loại này thần thông, đại khái thuộc về phòng ngự loại.

Trọng lực áp bách, Tích Huyết Trùng Sinh loại này công kích cùng phương diện phòng ngự cũng không quá minh xác thần thông, đại khái thuộc về phụ trợ loại.

Một người trong cuộc đời sẽ chỉ cũng chỉ có thể có một loại huyết mạch thần thông, có người mạnh, có người yếu, mà bất luận mạnh yếu đều sẽ không khả năng sửa đổi, thần thông mạnh người, cất bước rất cao, võ tu một đường cũng đi càng thông thuận.

Mà thường ngày, chỉ có rất cường đại thiên phú thần thông, mới có thể tại võ giả bên ngoài cơ thể trên biểu hiện ra ngoài, hiện tại Sở Đường lấy mười lăm tuổi thiếu niên thân thể, trong lúc đó có được mái đầu bạc trắng, cái này khiến đám người chớp mắt liền nghĩ đến Sở Đường thức tỉnh thần thông khả năng phi thường cường đại.

Ba đại đình tiêm gia tộc người kinh ngạc một trận, liền tức trong ánh mắt lại lần nữa lộ ra cuồng hỉ, cùng nhau cao giọng hô: "Công tử, ngươi thế nhưng là đã thức tỉnh cái gì khó lường thần thông?!"

Tam đại gia chủ tu vi đều đến cấp chín võ giả cấp độ, tiếng như Hồng lôi, lại thêm mấy người cùng nhau lên tiếng, lần này cuối cùng đem Sở Đường giật mình tỉnh lại.

"Ủm? Các ngươi là đang hỏi ta?" Sở Đường nghi hoặc hỏi, một đôi ánh mắt hướng dưới tế đàn mà mấy đại gia chủ quét tới.

"Ách..." Triệu, tiền, tôn tam đại gia chủ có chút kinh ngạc, thấy Sở Đường thần thái như thế, còn tưởng rằng Sở Đường là đang giả bộ hồ đồ.

"Tha thứ ta mạo muội, thiên phú thần thông vốn là các võ giả bí mật lớn nhất, ngay trước nhiều người như vậy hỏi công tử vấn đề này, xác thực có sai lầm cân nhắc, còn mời công tử đừng nên trách." Tiền Bất Lý rất là khách khí nói.

Vừa rồi bên ngoài phát sinh hết thấy Sở Đường cũng không nhìn thấy, cho nên bây giờ nghe Tiền Bất Lý lời nói nghi ngờ hơn, không hiểu rõ mấy cái này nhìn rất người không bình thường đến cùng đang nói cái gì...

Phía dưới Triệu Nộ thấy Sở Đường không để ý đến chủ nhà họ Tiền, trong lòng mừng thầm, lập tức tiến lên một bước hỏi: "Công tử, có thể hay không để lộ một chút tên của ngươi?"

"Ta? Ta gọi Sở Đường, các ngươi là ai?" Sở Đường nói, lúc này hắn mới phát hiện dưới tế đàn dị dạng.

Chỉ thấy phía dưới hết thấy mọi người, giờ phút này toàn bộ cũng không có trước đó đối với hắn khinh thường, mà là lấy một loại dị thường ước mọ, thậm chí cung kính thần sắc nhìn lấy hắn, hắn làm sao không biết, hắn vừa rồi thức tỉnh thành công, hiển nhiên là đem những này người đều kinh hãi, nhất cử thay đổi những người này thái độ đối với hắn.

Cái này khiến Sở Đường trong lòng lập tức dâng lên một cỗ khoái cảm, rất là hả giận.

Lúc này phía dưới Triệu Nộ mở miệng lần nữa: "Nguyên lai là Sở Đường Sở công tử, ta là Triệu gia Triệu Nộ, Sở công tử nhưng có vào ở ta Triệu gia làm trưởng lão ý nghĩ?"

Triệu Nộ lời nói cắt ngang Sở Đường trong lòng mừng thầm, để hắn lập tức trở về thần đạo: "Triệu gia? Lý Phi vị hôn phu, Triệu Lộc chỗ cái kia Triệu gia?"

Triệu Nộ hơi ngưng thần, còn tưởng rằng Sở Đường cùng Lý Phi quan hệ không tệ, lập tức gật đầu nói: "Không tệ, chính là, Sở công tử ngươi..."

"Không cần." Sở Đường lập tức khoát tay nói: "Ta bình sinh duy nhất chán ghét một người liền là Lý Phi, ngươi cùng nàng có quan hệ, ta liền không muốn cùng ngươi có quan hệ."

Trần đầy trẻ con tức giận, lại có vẻ đặc biệt kiên quyết.

Triệu Nộ lập tức ngây người tại chỗ, nguyên vốn còn muốn đem Sở Đường tên thiên tài này chiêu mộ được hắn Triệu gia, kết quả bởi vì làm một cái Lý Phi hồng sự tình, cái này khiến thân là gia chủ Triệu Nộ, trong lòng chợt dâng lên một con lửa giận, triệt để đem Lý Phi ghi hận trong lòng, một đôi mắt càng là liếc nhìn toàn trường, trực tiếp khóa chặt Lý gia vị trí, trong mắt mang theo ý lạnh âm u.

Mà không biết lúc nào đi vào Triệu gia gia chủ sau lưng Triệu Lộc, thần sắc chấn động mạnh một cái, cũng là tức giận nhìn về phía xa xa Lý Phi.

Cách đó không xa, chính hồi hận đắc tội Sở Đường Lý Phi, vừa nghe đến Sở Đường, toàn thân run lên, khuôn mặt chớp mắt trắng bệch, nhất là cảm giác

được Triệu gia gia chủ, còn có Triệu Lộc ánh mắt về sau, trong lòng càng là hối hận không phải làm sơ, quần đau vô cùng, có thể nói hận không thể đào xuống năng ánh mắt của mình, ngay cả chính nàng đều cảm thấy nàng trước kia là mắt chó coi thường người khác...

Những người này tâm tình ngọt ngào, Tiền gia cùng Tôn gia người lại là đại hỉ, chỉ thấy Tôn Cường lập tức nói tiếp: "Sở công tử, người nhìn ta Tôn gia như thế nào?"

"Cái gì như thế nào, làm trưởng lão?" Bởi vì không biết trước đó những người này vì hắn cãi lộn sự tình, cho nên Sở Đường đặc biệt cảnh giác nhìn chăm chăm phía dưới mấy người một chút, sau đó nói: "Ta còn không biết các người tại sao lại muốn tới tìm ta... Không minh bạch, cho nên xin lỗi, ta không thể đi trong nhà các người."

Hắn tại Lý Phi trong tay bị ủy khuất, mà lại trước đó lại bị nhiều người như vậy nhằm vào cùng nhục mạ, cho nên đối thành này trong mắt người xa lạ đều có một tia mâu thuẫn, không nguyện ý tùy tiện tin tưởng những người này.

Nói xong, Sở Đường cũng mặc kệ phía dưới kinh ngạc mấy đại gia chủ, nhẹ nhàng đi xuống tế đàn, bước nhanh chân hướng ngoài thành phương hướng đi đến.

"Đừng, Sở công tử chờ đi!"

"Sở công tử, người tại suy nghĩ, điều kiện tốt thương lượng..." Tôn gia cùng Tiền gia người một trận ngăn cản.

Nhưng là Sở Đường vừa mới thức tỉnh, còn không có hiểu rõ hắn chính mình biến hóa, giờ phút này rõ vốn không muốn cùng những người xa lạ này sống tồn thời gian, lại thêm chính hắn cho rằng trước đó đám người như thế nhục nhã hắn, hiện tại gặp hắn đã thức tỉnh liền muốn cùng hắn bầu vùi quan hệ, trong lòng đối với cái này phản cảm phía dưới, cho nên đi đặc biệt thoải mái.

...

Chỉ thấy Sở Đường người mặc áo thùng, đi chân trần cất bước, tại xuyên qua đám người lúc, mái đầu bạc trắng đón gió mà động, từ trước đó một cái nhìn như tên ăn mày một người như vậy, bỗng nhiên liền biến thành một cái thoải mái không bị trói buộc kỳ thiếu niên.

"Hắn, thật đi rồi?" Đám người lại là một trận kinh ngạc, ba đại đình tiên gia tộc mờ ra điều kiện, đủ để cho bọn hắn bất cứ người nào điên cuồng, nhưng Sở Đường vậy mà không nhúc nhích chút nào, cái này khiến rất nhiều người một trận thán phục, tức bội phục Sở Đường lòng dạ, lại cảm thấy hắn ngốc.

Đương nhiên, nếu như bọn hắn biết Sở Đường sở dĩ có thể như thế dứt khoát cự tuyệt, rất lớn một bộ phận nguyên nhân là trước đó căn bản không có nghe được tam đại gia tộc nói lên điều kiện, cũng sẽ không cho là như vậy.

Cũng trong mắt mọi người lộ ra lãnh quang nói: "Coi như đã thức tỉnh, cũng vẫn là một cái người không có đầu óc, tam đại gia tộc há lại có thể dễ dàng như vậy cự tuyệt?"

"Đúng đấy, ngay trước chúng ta nhiều người như vậy mà cự tuyệt tam đại gia tộc mời, đây là đánh tam đại gia tộc mặt, tam đại gia tộc mất đi mặt mũi, há có thể dễ dàng một cái vừa thức tỉnh người mới tốt hơn?"

...

"Tam đại gia tộc?" Sở Đường lỗ tai giật giật, trong đầu có chút mơ hồ.

"Được rồi, vẫn là trước tìm thanh tịnh địa phương nhìn xem ta đến cùng có thay đổi gì, còn cố ý bên trong cái thanh âm kia lại là chuyện gì xảy ra..."

Lắc đầu, Sở Đường phóng ra nhanh chân, rất nhanh biến mất tại trên quảng trường.

Hắn sau khi đi, trong tràng ba người của đại gia tộc, sắc mặt một trận biến hóa.

Triệu gia gia chủ Triệu Nộ sắc mặt tái xanh, đối sau lưng mấy người khua tay nói: "Phái người xuống dưới, đem cái này Sở Đường hết thảy tư liệu đều tra rõ ràng, còn có, đi Lý gia đi một chuyến, nói cho bọn hắn, ta Triệu gia cùng Lý Phi thông gia một chuyện, như vậy kết thúc."

Phía sau hắn Triệu Lộc nghe xong, liền có chút vội vàng nói: "Gia chủ, cái này, việc này kỳ thật cùng Lý Phi cũng không có liên quan quá nhiều, là tiểu tử kia không thức thời, mà lại coi như không có Lý Phi, theo tiểu tử kia vừa rồi thái độ cũng sẽ không cảm kích đó a."

"Quyết định của ta, lúc nào đến phiên tiểu tử người đến nhúng tay?" Triệu Nộ bỗng nhiên quay đầu, ánh mắt giống như lợi kiếm, để Triệu Lộc sinh ra hàn ý trong lòng, không còn dám nhiều lời một câu.

Bên cạnh.

Tiền gia một phương, một cái lão giả nhẹ nhàng đi tới Tiền Bất Lý sau lưng nói: "Gia chủ, tiểu tử kia như thế không thức thời, không bằng đem hắn xử lý, phải biết, thiên tài không có thể cho chúng ta sử dụng, vậy liền nhất định là họa lớn a..."

"Việc này chúng ta trước nhìn Triệu gia thái độ, không vội, không vội." Tiền Bất Lý phong khinh vân đạm khoát tay áo, to mọng thân thể nhẹ nhàng khẽ động, vận chuyển Tiền gia kinh thần võ kỹ «Yên Vân Bộ», như như một trận gió biến mất tại nguyên chỗ.

Một bên khác.

Tôn gia một phương, đồng dạng truyền đến một trận nói nhỏ, Tôn gia gia chủ Tôn Cường ánh mắt, u ám nhìn lướt qua Sở Đường biến mất phương hướng, cuối cùng không nói lời nào, quay người rời đi.

Mà Lý gia, một đám người toàn bộ sắc mặt khó coi, nhất là Lý Phi, trong đầu càng là hận không thể đập đầu chết, ngấm lại Sở Đường mới vừa rồi bị ba đại đình tiêm gia tộc tranh đoạt tình cảnh, nàng liền sắc mặt trắng bệch, người khác đình tiêm gia tộc gia chủ đều tự mình đi mời Sở Đường, nàng cái này Lý gia Nhị tiểu thư trước đó còn xem thường Sở Đường, vẫn muốn đem Sở Đường đuổi đi, cái này là bức nào có mặt không tròn.

...

Ngoài thành, một mảnh trong rừng, Sở Đường chính kinh ngạc nhìn chăm chăm hai tay của hắn, tại trước mặt hắn một cây đại thụ trên cành cây, lạc ẩn lấy một cái thật sâu thủ ấn, thủ ấn lồi vào thân cây một chỉ sâu.

"Khí lực của ta vậy mà trở nên lớn như vậy!" Sở Đường ngạc nhiên thì thào, không tự chủ được hắn lần nữa đưa tay cực lớn cây nhấn tới.

Bất luận là tay vẫn là chân, chỉ cần hắn dùng sức, liền có thể thật sâu trên tầng cây, trên mặt đất, thậm chí trên tầng đá lưu lại một thật sâu lõm ấn.

Hắn nhẹ nhàng nhảy một cái, liền có thể lên khoảng cao năm mét ngọn cây, chạy thậm chí so báo săn đều nhanh.

"Khí này lực, ít nhất cũng có ngàn cân lực đạo... Nếu như đánh vào lão hồ trên người, một bàn tay liền có thể đem đầu quay thành bùn a, võ giả, quả nhiên siêu phàm thoát tục!" Sở Đường ánh mắt lộ ra ánh sáng nóng bỏng mang, tự thân phát sinh biến hóa như thế, hắn trong nháy mắt đến cảm giác, trước kia rất nhiều khó mà giải quyết sự tình, bây giờ dễ như trở bàn tay liền có thể hoàn thành.

Hung phấn qua đi, Sở Đường nổi lòng tỉnh táo lại, không tự chủ được nghĩ đến trước đó trong lòng truyền ra khó lường thanh âm.

"Đại đế chi tâm lần thứ nhất thức tỉnh, loại thứ nhất thần thông 'Thôn Phệ Vạn Vật' diễn sinh nhập huyết mạch, giai đoạn thứ nhất huyết mạch bắt đầu biến hóa, số mệnh người, lặng chờ người lần thứ hai thức biến thức tỉnh... Câu nói này là có ý gì?"

Sờ lấy bụng của mình, Sở Đường trên mặt lộ ra vẻ suy tư.

"Mọi người đều nói, thức tỉnh loại sự tình này cả một đời sẽ chỉ có một lần, tuyệt không có khả năng có cơ hội thứ hai, nhưng thanh âm kia lại nói lặng chờ ta lần thứ hai thức biến thức tỉnh... Chẳng lẽ ta còn có lần thứ hai thức tỉnh cơ hội?"

"Còn có, thiên phú của ta thần thông 'Thôn Phệ Vạn Vật' lại là cái gì..."

Nghĩ đến, Sở Đường nhắm mắt lại, cấp độ càng sâu cảm thụ huyết mạch của mình chi lực, một lát sau hắn bắt đầu dĩ mờ mắt, không cảm giác được Thôn Phệ Vạn Vật đến cùng là chuyện gì xảy ra...

"Đúng rồi, vì cái gì đầu ta phát triển thành màu trắng..."

Kéo qua một sợi hắc tóc của mình nhìn một chút, Sở Đường nghi ngờ nghi nghi, bất quá rất nhanh liền đem việc này không hề để tâm: "Màu trắng liền màu trắng đi, chỉ cần không phải đầu trọc là được... Ân, nghe những người kia nói, thức tỉnh liền có thể tu luyện, bất quá tu luyện cần công pháp võ kỹ, hiện tại nghĩ biện pháp trước tìm một bộ tu luyện công pháp mới là, còn có, bụng thật đói..."

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 06: Liễu Bằng Bằng

Lạc Vũ ngoài thành trong rừng rậm, một cái đi chân trần hành tẩu thiếu niên tóc trắng, như một cái là báo đi săn xuyên thẳng qua trong rừng rậm, tốc độ nhanh như gió táp.

Thiếu niên này chính là Sở Đường.

Chạy bên trong, cảm thụ được phảng phất tân sinh sau thân thể, hắn không gằn như chỉ ở trong đầu hồ: "Sau khi thức tỉnh cảm giác thực sự quá sung sướng!"

"Ừm, có đồ ăn!" Sở Đường thân hình bỗng nhiên một trận, ánh mắt một mực nhìn chăm chú về phía rừng cây rậm rạp phía trước.

Mặc dù ánh mắt bị lá cây chặn, nhưng Sở Đường vẫn là bén nhạy nghe được phía trước có động tĩnh truyền đến, thậm chí có thể cảm giác được truyền đến động tĩnh đồ vật là cái gì.

Bởi vì thức tỉnh không chỉ có để hấn khí lực cùng tốc độ tăng lên, lực phản ứng, sức quan sát cũng đều tăng lên tới một cái không phải người cấp độ.

Sàn sạt...

Một trận lá cây ma sát âm thanh truyền đến, ngay sau đó một cái bóng đen lặng yên xuất hiện tại Sở Đường trước mắt.

"Hắc Hùng!" Trong lòng một thuật, chỉ thấy một cái to lớn Hắc Hùng, chính chui ra rừng cây, dùng hung lệ con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Sở Đường.

"Không sợ, không sợ, hiện tại ta, cũng không sợ phổ thông dã thú..." Sở Đường nghĩ như vậy đến, muốn để cho mình trấn định lại, mà kỳ quái là, hấn suy nghĩ chuyển động về sau, lập tức liền cảm giác mạch máu trong người đi theo rung chuyển, lưu đi một vòng, hấn lại thật tâm bình khí hòa bình tĩnh lại.

Rống!

Trước mặt Hắc Hùng đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, um tùm răng nanh miệng lớn đại trương, dữ tợn vô cùng, nhìn cũng hung ác vô cùng nhào về phía Sở Đường.

"Này, cho ta ngã xuống!" Sở Đường trừng mắt, nín hơi ngưng thần, trong chốc lát phát tay, một đám hướng phía Hắc Hùng đầu đập tới.

Nhìn còn rất trắng mịn trẻ con nhỏ nắm đám, hạ xuống Hắc Hùng trên đầu về sau, chỉ nghe phanh một tiếng vang vọng, hung ác Hắc Hùng lại toàn bộ té bay ra ngoài.

Răng rắc, một cây đại thụ bị Hắc Hùng đụng ngã.

"Ngao..." Thê thảm đau đớn gầm rú lập tức từ Hắc Hùng miệng bên trong vang lên.

Chỉ chốc lát, ác gấu gãy dựa co rúm mấy lần, triệt để chết đi.

Sở Đường chớp mắt kinh ngạc há to miệng, kinh ngạc nhìn nhìn tay phải của hấn: "Sau khi thức tỉnh, ta vậy mà trở nên mạnh như vậy!"

Một đám đập chết Hắc Hùng, dù hấn cảm giác mình thực lực đại tiến, cũng không nghĩ tới sẽ mạnh lên đến loại trình độ này.

Kinh ngạc cũng chỉ là một cái chớp mắt, sự chú ý của hấn rất nhanh liền bị Hắc Hùng thi thể hấp dẫn: "Hôm nay có tay gấu ăn, nghe nói trong thành tay gấu thể nhưng là vật quý trọng..."

Kiểm củi, nhóm lửa, tẩy thịt, chỉ chốc lát, nơi này liền bay tới một trận mùi thịt.

Chỉ thấy lớn như vậy một cái Hắc Hùng, rất nhanh liền bị hấn liền ăn một phần ba.

"Ngô... Ăn nhiều như vậy, ta thể nào còn có cảm giác đói bụng, chẳng lẽ sau khi thức tỉnh, sức ăn cũng biến lớn?" Miệng bên trong nhồi vào thịt Sở Đường một trận mơ hồ không rõ nói một mình, vì chính mình biến lớn sức ăn mà cảm giác nghi hoặc.

Nói xong, dưới tay hấn không ngừng, lại kéo xuống một cái nướng thành kim hoàng tay gấu thả ở trong miệng.

"Ngang..."

Một tiếng dị thường to rõ thú rống đột nhiên truyền đến, cái này tiếng rống điếc tai, phảng phất lôi đình tại vang lên bên tai.

Sở Đường động tác bỗng nhiên dừng lại, hấn từ nơi này trong tiếng hô cảm nhận được một tia khí tức không giống bình thường, chỉ gặp hấn một tay đẩy ra trên trán một sợi tóc trắng, một tay nắm lấy bóng mờ thịt gấu, đồng thời, một đôi mắt đặc biệt nghiêm túc nhìn chăm chú về phía nơi xa, ngưng thần lắng nghe cái gì.

"Có người... Gặp nạn."

Bá một chút, Sở Đường đột nhiên đứng lên, nhắc chân đạp tắt trên mặt đất đồng lửa về sau, cả người lẩn nhanh như gió táp, lại lại vô thanh vô tức bắt đầu chạy.

Một lát sau, Sở Đường xuyên qua một mảnh cây rừng, giật mình cứ thế tại nguyên chỗ.

Chỉ thấy trước mặt hấn có một đầu to lớn lão hổ, hình thể so bình thường lão hổ phải lớn hơn gấp đôi, thân bên trên tán phát một cỗ bức người sát khí, hét dài một tiếng liền để bốn phía vô số sinh linh phủ phục run rẩy.

"Đây là cái gì lão hổ, thế nào thấy đáng sợ như vậy..." Sở Đường kinh ngạc, càng làm cho hấn kinh ngạc chính là tại cái này Hồ Vương phía trước, đang có một thiếu nữ cùng Hồ Vương đối nghịch.

Thiếu nữ kia nhìn tuổi không lớn lắm, chỉ có mười bốn mười lăm tuổi, nhưng lại phát dục cực kỳ thành thực, thân hình cao gầy, đường cong là lút, mà lại một trương gò má trắng nõn càng là sinh đẹp như tiên nữ, so trước đó Sở Đường gặp phải Lý Phi phải đẹp không biết gấp bao nhiêu lần.

Đáng tiếc duy nhất chính là, thiếu nữ này khoe miệng chính chảy xuống máu tươi, khuôn mặt cũng giống như bởi vì mất máu quá nhiều mà có chút tái nhợt.

Giờ phút này phát hiện Sở Đường đột nhiên xuất hiện, chỉ nghe thiếu nữ thanh âm lạnh như băng truyền đến: "Chẳng cần biết ngươi là ai, mau chóng rời đi nơi này."

"Vì cái gì?" Sở Đường sững sờ, hẳn thấy thiếu nữ này thụ thương, vốn định xuất thủ tương trợ, không nghĩ tới đối phương trực tiếp liền để hắn đi..

Rống!

Hồ Vương vào lúc này đột nhiên phát động công kích, hồ khu chấn động, một cỗ sát khí bao phủ phương viên trăm mét bên trong, nhất thời cát bay đá chạy, kinh phong gào thét.

Thiếu nữ lập tức ngưng thần mà đứng, đồng thời quát lên: "Đi nhanh lên, đầu này Hồ Vương là cấp ba yêu thú, lấy ngươi cấp một võ giả thực lực, không đi liền sẽ bị hắn nuốt sống... Cần thận!"

Đang khi nói chuyện, kia Hồ Vương tiến công phương hướng đột nhiên nhất chuyển, hướng phía Sở Đường đánh tới.

Còn không có tiếp cận, Sở Đường liền cảm thấy một cỗ đề hô hấp không khoái lực áp bách truyền đến, phảng phất kia Hồ Vương sẽ thật đem hắn xé xác.

Keng!

Một thanh sáng như tuyết trường kiếm đột nhiên ngăn lại Hồ Vương, đồng thời một tiếng xen lẫn đau đớn kêu rên tại bên cạnh hắn vang lên.

Sở Đường giật mình, chỉ thấy thiếu nữ kia không biết như thế nào nhanh chóng đến bên cạnh hắn, giúp hắn chặn Hồ Vương một kích này, nhưng cũng làm cho thiếu nữ thương thế lần nữa biến nặng.

"Tạ..."

"Không muốn phí lời, tranh thủ thời gian cứu ta." Thiếu nữ thanh âm lạnh như băng trực tiếp cắt ngang Sở Đường yếu đạo tạ ơn.

Sở Đường nhướng mày, không tiếp tục lên tiếng, nhưng cũng không có đi, mà là dùng hắn ăn tay gấu sau còn bóng nhảy tay liền đẩy ra thiếu nữ, thân hình khẽ động, lao thẳng về phía Hồ Vương.

"Ngươi làm gì!" Thiếu nữ khản trương, càng là giận dữ hô, thanh âm hoàn toàn như trước đây băng lãnh.

"Giết lão hồ, ăn thịt hồ!"

Đang khi nói chuyện, hắn đã cùng Hồ Vương quần quýt lấy nhau.

Chỉ thấy Sở Đường liền cùng một chỉ giống như con khỉ, linh hoạt tránh thoát Hồ Vương mỗi một lần tấn công, tìm tới cơ hội về sau, bỗng nhiên tại Hồ Vương phần eo đập một quyền.

Răng rắc!

"Rống!"

Thanh thúy tiếng xương nứt vang lên, ngay sau đó Hồ Vương gào lên đau đớn một tiếng, một đôi màu đỏ tươi con ngươi gắt gao khóa chặt Sở Đường.

"Ha ha, cũng liền bình thường, ta còn tưởng rằng có bao nhiêu lợi hại, lại đến một quyền!" Hắn cười lớn một tiếng, tóc trắng bay múa ở giữa lần nữa vùng năm đám, tiếp tục đánh vào Hồ Vương phần eo.

Răng rắc, càng thêm thanh thúy tiếng xương nứt truyền đến, chỉ thấy kia Hồ Vương phần eo đều có chút biến hình, kịch liệt đau nhức để hắn gằm thét liên tục, dã thú hung tính triệt để bộc phát.

"Ngô rống!"

Cuồng phong gào thét, Hồ Vương răng nanh bên trên, đột nhiên loé lên trận trận kim quang.

"Hồng bát, hồ yêu vận dụng bản mệnh thần thông, là Kim Cương Chi Nha, có thể xuyên thủng cấp bốn võ giả nhục thân!" Sau lưng thiếu nữ kinh hô một tiếng, thanh âm lạnh như băng phối hợp với vàng khẩu khí lộ ra đặc biệt để cho người ta chú ý.

"Thì tính sao, con hồ này khí lực so với ta nhỏ hơn nhiều!" Sở Đường trả lời một câu, thông qua vừa rồi mấy lần giao thủ, hẳn cảm giác được rõ ràng, cái

này nhìn rất uy mãnh Hồ Vương, thực lực so với hần phải yếu hơn không ít.

Lần này hần không chỉ có không lùi, không tránh, ngược lại hứng lấy Hồ Vương phóng đi, mang trên mặt hưng phấn hô: "Nhìn xem ta hai ai xé ai!"

"Rống!"

Hần kêu to cùng Hồ Vương gào thét hỗn tạp cùng một chỗ, cả hai đồng thời bỏ nhào về phía trước, một người một hồ chính diện chạm vào nhau.

Sau một khắc, chỉ thấy Sở Đường kia một đôi còn mang theo nường mùi thịt tay, chính lúc lên lúc xuống tóm chặt lấy Hồ Vương trên dưới hai hàm.

Dùng sức xé ra!

Chỉ nghe xoẹt một tiếng, kia Hồ Vương miệng lớn dính máu lại bị hần sinh sinh vụn bung ra, rốt cuộc khép lại không quay về.

"Ha ha ha, kích cỡ lớn như vậy, nhất định cũng ăn thật ngon!" Sở Đường cười lớn một tiếng, hai tay nhanh như thiểm điện vừa thu lại, sau đó nện ở Hồ Vương trên đầu.

Phanh phanh phanh mấy lần, nường theo lấy trần trần kêu rên, cái này to lớn Hồ Vương rốt cục ngã xuống đất bỏ mình.

Thu thập Hồ Vương, Sở Đường đắc ý phui tay, quay người nhìn về phía thiếu nữ kia nói: "Thế nào, là ta xé nó, mà không phải nó nuốt ta đi."

Thiếu nữ sớm đã bị Sở Đường đại phát thần uy mà kinh sợ, nhưng thấy Sở Đường nói chuyện cùng nàng, thiếu nữ lập tức lại khôi phục lạnh như băng thân sắc, chỉ hơi hơi hiện lên một tia ngạc nhiên nhẹ gật đầu.

"Xem ra mới vừa rồi là ta xen vào việc của người khác, đầu này hồ yêu nếu là nguoi giết, vậy hần nội đan liền về nguoi." Thiếu nữ khẩu khí hoàn toàn như trước đây băng lãnh.

"Cái gì nội đan? Nguoi nếu là có dùng nguoi liền lấy đi." Sở Đường không biết cái gì là nội đan, không quan trọng nói.

Trên mặt thiếu nữ hiện lên một trận do dự, suy tư một lát sau đột nhiên lên tiếng nói: "Ta muốn luyện chế một vị đan dược, cái này hồ yêu nội đan là trong đó một loại không trọng yếu vật liệu, mặc dù không trọng yếu, nhưng cũng thiếu nó không thể, ta lấy một bộ công pháp và liền trao đổi."

Sở Đường nghe một trận mơ hồ, hần ngay cả tu luyện thế nào đều không rõ ràng, huống chi đan dược gì cùng nội đan, nghe phiến liền phát phát tay nói: "Đan dược gì nội đan, nguoi hữu dụng nguoi liền lấy đi, ta lại không dùng."

Thấy hần như thế, thiếu nữ không tiếp tục lên tiếng, quay người hướng đi hồ yêu...

Chỉ chốc lát về sau, thiếu nữ từ hồ yêu thể nội lấy ra một khóa vàng nhạt viên cầu nói: "Đây chính là yêu thú nội đan, nội đan hội tụ yêu thú cả đời tu vi, có thể làm thành đan dược phục dụng, gia tăng tu vi."

Lạnh như băng giới thiệu xong, thiếu nữ lại lấy ra một quyển sách đặt ở Hồ Vương trên thi thể, quay đầu lãnh đạm mở miệng nói: "Đây là cùng nguoi trao đổi võ kỹ, cáo từ."

Nói xong, thiếu nữ liền quay người hướng nơi xa đi đến.

Thấy thiếu nữ như thế quả quyết xoay người, Sở Đường hơi cảm thấy một tia không hiểu mắt mát, mắt thấy thiếu nữ muốn đi xa, hần vội vàng hô: "Uy, ta gọi Sở Đường, nguoi tên là gì a."

"Liễu Băng Băng." Thiếu nữ lãnh đạm thanh âm bay tới, sau khi nói xong, người đã biến mất không còn tăm tích.

"Liễu Băng Băng, thật sự là kỳ quái nữ nhân, bắt quá danh tự... Cùng nàng thật đúng là xứng." Sở Đường nháy nháy mắt tự nhủ, hơi có chút không bỏ nhìn một chút thiếu nữ rồi đi phương hướng.

Hần không biết là, ở phía xa, thiếu nữ kia ngừng chân dừng lại, đồng dạng rất là hiếu kỳ quay đầu nhìn thoáng qua Sở Đường vị trí, lãnh đạm thanh âm bên trong mang theo nghi ngờ nói: "Kỳ quái nam nhân, tóc trắng, không mang giày, rõ ràng chỉ là cấp một võ giả, thực lực lại so cấp ba võ giả còn mạnh hơn, thiên phú của hần chẳng lẽ so ta còn muốn cao, còn có, hần nhưng thật đáng ghét..."

Nói xong lời cuối cùng, thiếu nữ cúi đầu nhìn về phía mình phân eo, trong ánh mắt có vẻ tức giận, chỉ gặp nàng trắng nõn trên váy dài, có một cái đen sì thủ ấn, chính là vừa rồi Sở Đường đẩy nàng lúc lưu lại.

...

Chiến đấu mới vừa rồi nơi chốn bên trên.

Sở Đường hơi lưu luyến hít hà trong không khí lưu lại thiếu nữ mùi thơm cơ thể về sau, một đôi ánh mắt rất mau dẫn lấy về hưng phấn nhìn về phía thiếu nữ lưu tại hồ yêu trên thi thể thư tịch.

"Chính phát sầu đi nơi nào tìm võ kỹ, nàng liền đưa ta một bản, thật đúng là một cái đáng yêu nữ nhân."

Miệng bên trong lẩm bẩm, Sở Đường lật ra thư tịch.

Chỉ thấy thư tịch bên trong trang, trước viết bốn cái chữ nhỏ: Cực phẩm võ kỹ.

Sau đó ở giữa sáng loáng viết tam đại chữ lớn: «Phượng Vũ Chương»

"A phi, tốt nữ nhân mùi võ kỹ!" Sở Đường lập tức bất mãn quát khiêu một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 07: Sở Đường chuyện xưa

"«Phượng Vũ Chương» Phàm giai công pháp cực phẩm, phân tiểu thành, thuần thực, đại thành, đỉnh phong bốn loại cảnh giới.

Luyện đến cảnh giới tiểu thành lúc chương phong liệt liệt, có thể ngưng tụ một sợi phượng vũ chân nguyên đối địch, tăng phúc một thành thực lực.

Luyện đến thuần thực cảnh, ngưng tụ ba sợi phượng vũ chân nguyên, thực lực tăng phúc hai thành.

Luyện đến đại thành, dẫn động thiên địa nguyên lực, ngưng tụ chín cái phượng vũ chân nguyên, thực lực tăng phúc ba thành.

Đỉnh phong cảnh giới, xung quanh chín mươi chín cái phượng vũ, thực lực tăng phúc năm thành!"

"Công pháp cực phẩm, nhìn, bộ công pháp kia rất mạnh bộ đáng, bất quá kia Phàm giai hai chữ lại là có ý gì." Sở Đường lật xem trong tay võ kỹ, dần dần tới tu luyện hứng thú.

Đập đập đập!

Liên tiếp đột nhiên vang lên tiếng bước chân cắt ngang Sở Đường suy nghĩ.

Ngưng thần mà đứng, Sở Đường đem công pháp thu hồi về sau, quay người hướng về sau nhìn lại: "Đọc theo ta trước đó dấu vết lưu lại xông thẳng lại, chẳng lẽ là tìm ta sao?"

Suy nghĩ chuyển động ở giữa, một đoàn người đã nhanh chóng xuất hiện đến trước mặt hắn.

Chỉ thấy người tới có ba cái, toàn bộ toàn thân áo đen, trên mặt sát khí theo dõi hắn.

Ba người trước quét mắt một chút chung quanh, nhìn thấy trên mặt đất cái kia hồ yêu sau trong ánh mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc.

"Cái này hồ yêu là người giết?" Một người mở miệng hỏi.

Sở Đường đưa tay chỉ nói chuyện người kia nói: "Người là tại nói chuyện với ta sao?"

"Nơi này ngoại trừ huynh đệ của ta ba người cùng người, chẳng lẽ còn có người khác?!" Trung niên nhân áo đen trầm giọng nói, đối Sở Đường có chút gây nhẹ thái độ lòng mang bất mãn.

"Người lại không có chỉ ra tính mệnh, ai biết người có phải hay không cùng không khí nói chuyện." Sở Đường nói ra: "Còn có, lần sau thỉnh giáo người khác thời điểm, thái độ tốt nhất thả thấp một chút, người dạng này cao cao tại thượng khẩu khí, sẽ cho người trong lòng rất không thoải mái."

"A, trong lòng người không thoải mái? Tiểu tử, người cũng đã biết huynh đệ chúng ta ba cái hôm nay tới nơi này là làm cái gì?" Khác một người áo đen cười lạnh thành tiếng.

"Không biết, còn có, ta cũng không muốn biết, ta khuyên các người a, tốt nhất chớ chọc ta!" Sở Đường bĩu môi một cái nói, từ ba người khí tức đi lên cảm thụ, hắn có thể rõ ràng cảm giác được, ba người này còn không có vừa rồi cái kia hồ yêu mạnh, hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn.

Nói xong, Sở Đường cúi người nắm lên hồ yêu thi thể, nhanh chân hướng Lạc Vũ thành phương hướng đi đến.

Hắn nhưng là đã sớm nghe nói qua, bất kỳ cái gì yêu thú da thịt đều là phi thường đáng tiền, mà cái này cấp ba hổ yêu, không nói cái khác, vền vẹn nói cái này một thân da hổ liền có thể bán hơn vạn kim tệ.

Mà liền tại hắn đề khí muốn đi chớp mắt, một cổ nòng hậu dày đặc sát khí phun trào, kia ba hắc y nhân từ ba phương hướng đem hắn vây lại, bầu không khí chớp mắt ngưng trệ.

"Các ngươi, thật nghĩ kỹ muốn chọc ta rồi?" Sở Đường nghiêm sắc mặt, ngữ khí cũng có chút băng lãnh xuống tới.

"Tiểu tử, ngươi còn không nghe chúng ta muốn tìm ngươi làm cái gì!"

"Chúng ta là Triệu gia cung phụng, Phụng gia chủ mệnh đến mời ngươi vào ở Triệu gia."

"Ngươi nếu là không đáp ứng, vậy chúng ta cũng chỉ phải nhịn đau cắt thịt đưa ngươi đánh giết."

"Không tệ, gia chủ nói, thiên tài nếu như không thể vì Triệu gia sử dụng, cái kia chính là họa lớn, nhất định phải diệt trừ!"

Ba hắc y nhân một người một câu nói ra, hiện lên vây quanh hình đem Sở Đường chắn ở giữa.

"Ta không đòi hỏi của các ngươi yêu cầu, các ngươi liền muốn giết ta, Triệu gia như thế làm việc cùng cường đạo có gì khác biệt!" Sở Đường trong lòng có chút hứa tức giận hiển hiện.

"Cường đạo? Cái thế giới này, nắm tay người nào lớn người đó là vương, ngươi không có Triệu gia mạnh, nhất định phải tâm phục khẩu phục tại Triệu gia phía dưới, không phải, một con đường chết!" Ở giữa một người áo đen sắc mặt dữ tợn nói ra: "Tiểu tử, ngươi đến cùng có đáp ứng hay không!"

"Ta nếu là không đáp ứng, các ngươi cảm thấy bằng các ngươi liền có thể giết ta?" Sở Đường lửa giận trong lòng không ngừng dâng lên.

"Trò cười, ngươi một cái vừa mới thức tỉnh cấp một võ giả, còn có thể từ ta cái này cấp ba võ giả trong tay chạy thoát? Tiểu tử, không muốn mình ngoan bất linh, để mạng lại đi, đối với trăm giết thiên tài loại chuyện này, ta là phi thường vui lòng xuất thủ!"

Người áo đen dữ tợn cười một tiếng, mang trên mặt một loại vận vẹo khoái ý.

"Viêm Cương quyền!"

Quyền phong gào thét, người áo đen thân hình mãnh liệt động tác, trên nắm tay lôi cuốn lấy tầng một hồng quang, nhìn phảng phất là lượn lờ lên hóa điểm, uy mãnh đại lực.

Bên cạnh hai cái người áo đen nhìn thấy một quyền này, lập tức âm thầm kinh hô.

"Lão đại vậy mà vừa lên đến liền vận dụng viêm Cương quyền, cũng quá coi trọng tiểu tử này."

"Đúng vậy a, lão đại viêm Cương quyền thế nhưng là trung phẩm võ kỹ, mà lại lão đại tu luyện hơn sáu năm, đã nắm giữ đến thuần thục cảnh giới, khoảng cách đại thành cũng chỉ có cách xa một bước, một quyền này xuống dưới, lão đại thực lực có thể so với cấp bốn võ giả, tiểu tử này chỉ sợ muốn bị đánh thành tro!"

...

Sở Đường cau mày, hắn từ người áo đen một quyền này bên trong cảm nhận được một tia không thua trước đó hổ yêu uy hiếp.

Không dám khinh thường, Sở Đường nắm tay chất chề nắm lên, huyết mạch trong cơ thể chi lực cũng trong nháy mắt nhanh chóng lưu chuyển.

Người áo đen hô hô quyền phong tiếp cận, Sở Đường mãnh liệt vừa đề khí, quyền ra như rồng.

Ầm!

Một lớn một nhỏ hai cái nắm đấm va chạm, phát ra một tiếng vang trầm.

Ngay sau đó, ở phía sau hai cái người áo đen yên lặng, liền tức ánh mắt khiếp sợ bên trong, kia đối Sở Đường hạ sát thủ trung niên áo đen, đột nhiên bay rớt ra ngoài, toàn thân phảng phất bị gió lốc càn quấy, quần áo bị quyền kinh bị phá vỡ, cánh tay phải như bị thạch đầu đập, xương cốt đứt gãy uốn lượn.

Mà trái lại Sở Đường, bình yên vô sự đứng tại chỗ, chỉ là mày nhăn lại, phảng phất đang suy tư điều gì.

"A!" Thảm liệt tru lên vang lên, chỉ thấy bị Sở Đường đánh bay trung niên áo đen, ôm cánh tay phải trên mặt đất chính chặt vật lăn lộn, một bên kêu thảm, một bên khiếp sợ nhìn chăm chăm Sở Đường hô: "Không có khả năng, ngươi mới vừa vận thức tỉnh, ngươi chỉ là một cái cấp một võ giả, thực lực làm sao có thể có thể so với cấp bốn võ giả! Không có khả năng, điều đó không có khả năng!"

Bên cạnh hai cái người áo đen cái này mới giật mình tỉnh lại, cuống quýt ở giữa đem trên đất người áo đen đỡ dậy, đồng thời nhìn về phía Sở Đường ánh mắt cũng trong nháy mắt trở nên khác nhau rất lớn, tràn ngập không thể tin giọng nói: "Ngươi, ngươi đến cùng là quái vật gì, không có võ kỹ liền có thực lực cường đại như vậy, cái này sao có thể!"

"Đứng rồi, hấn giống như không phải bình thường thiên tài, hấn tựa như là thập tinh tư chất thiên tài!"

"Thập tinh... Hoàn mỹ thiên tài?!"

"Nhưng, có thể coi là là thập tinh thiên tài, này thực lực khoảng cách không khỏi cũng quá lớn, cấp một võ giả sao có thể chiến thắng cấp ba võ giả!"

"Chẳng lẽ... Chẳng lẽ hấn còn dùng thiên phú thần thông?! Thập tinh hoàn mỹ thiên tài thiên phú thần thông, nhất định cũng rất cường đại!" Khác một người áo đen đột nhiên thốt ra.

"Ừm!" Hai người khác lập tức giật mình, liền tức lộ ra giật mình cùng chấn kinh chỉ sắc hô: "Đứng, đứng thiên phú thần thông, nhất định là dùng thiên phú thần thông, lại thêm hoàn mỹ tư chất mới khiến cho thực lực của hấn tại cấp một võ giả cảnh giới liền trở nên cường đại như vậy!"

"Nếu thật là dạng này, kia tiểu tử này thiên phú không khỏi thật là đáng sợ một số, một khi trưởng thành, ai còn có thể là đối thủ của hấn..."

"Không được, tin tức này nhất định phải nói cho gia chủ, cái này từ nhỏ bị người vứt bỏ tại núi hoang không ai muốn con hoang, thiên tư vậy mà đáng sợ như thế, nhất định phải đem hấn gạt bỏ!"

Ba hắc y nhân sợ mất mật nói, cũng không dám lại ra tay với Sở Đường, tại trong lúc khiếp sợ liền muốn lẫn nhau đỡ lấy rồi đi.

Mà đúng lúc này đợi, Sở Đường đặc biệt băng lãnh, giống như từ Địa Ngục truyền đến rét lạnh lời nói truyền đến: "Các ngươi, nói ai là con hoang? Ai là bị người vứt bỏ tại núi hoang, không ai muốn con hoang?!"

Ngô...

Một cơn gió lớn đột nhiên hiện lên, phong thanh đem cái này băng lãnh thanh âm sản thác càng phát ra đáng sợ.

Bất luận kẻ nào đều có thể nghe ra, trong lời này, ẩn giấu đi to lớn lửa giận.

Ba hắc y nhân thân hình run lên bần bật, bọn hấn cảm giác ở sau lưng, phảng phất có một cái địa ngục Ma Thần đang nhìn chăm chú bọn hấn, giống như sau một khắc, bọn hấn liền sẽ bị người đoạt đi tính mệnh cùng hồn phách.

"Không, chúng ta chưa hề nói ai..." Ba hắc y nhân cùng nhau lên tiếng nói ra.

Phía sau Sở Đường cũng không để ý tới bọn hấn mà nói, mà là thần sắc thâm trầm, phảng phất sọc cũ bị mở ra, hai đầu lông mày ẩn giấu đi một cỗ mãnh liệt bí thông cùng phần nộ nói: "Ta chuyện xưa, các ngươi làm sao lại biết?!"

"Ta... Chúng ta..." Ba hắc y nhân bị thời khắc này Sở Đường sợ ngây người.

Chỉ thấy Sở Đường mái đầu bạc trắng không gió mà động, ngày bình thường ánh nắng khuôn mặt tươi cười biến mất, con ngươi cùng trên trán, tràn đầy lệ khí cùng sát cơ!

"Các ngươi còn biết thứ gì, nói thật, không phải, hiện tại ta liền giết các ngươi." Sở Đường cúi đầu nói ra, mái tóc dài màu trắng che khuất ánh mắt của hấn, để cho người ta thấy không rõ hấn tóc trắng phía sau trong mắt, lộ ra là như thế nào rét lạnh.

"Ta, chúng ta còn biết, lúc trước đem ngươi ném ở núi hoang người kia đã chết..." Trước đó thụ thương người áo đen run run rẩy rẩy nói ra, sợ Sở Đường đột nhiên lại cho hấn một quyền, nếu như lại đến một quyền, hấn coi như hấn phải chết không nghi ngờ.

Mà hấn câu này lời nói vừa ra dưới, lập tức cảm giác không khí chung quanh kịch liệt hạ xuống, hàn phong nổi lên bốn phía!

"Chết rồi... Nguyên lai hấn chết..."

Sở Đường ni non nói, trong giọng nói ẩn chứa không nói ra được thê lương cùng buồn giận, bốn phía phong toàn bộ đều ở bên cạnh hấn rồi rạc, để hấn cảm xúc lộ ra phi thường không bình tĩnh.

"Trách không được, trách không được ta tìm khắp cả toàn bộ núi hoang cũng không tìm tới tung tích của hấn, nguyên lai không phải bọn hấn nhẫn tâm không quan tâm ta, mà là, hấn chết..."

Sở Đường nắm đấm nắm thật chặt, gấp gáp khớp xương trắng bệch, móng tay cắm vào lòng bàn tay, máu tươi nhỏ xuống hấn đều không có cảm giác.

"Nguyên lai bọn hấn thật là bị ép mới đem ta vứt... Ta liền nói, trên đời này nào có phụ mẫu sẽ như thế nhẫn tâm, đem năm tuổi hài tử nhét vào dã thú dày đặc núi hoang bên trong, mặc kệ hấn sinh tử..."

Sở Đường nói nhỏ âm thanh rất nặng nề ngọt ngào, trong giọng nói lộ ra một loại kiềm chế hồi lâu ức khuất, hấn không ngừng nói, không ngừng nói thầm lấy, nghĩ đến hấn từ nhỏ tới một người tại núi hoang tất cả tạo ngộ, đến mức khóe mắt đều có chút ướt át.

"Năm tuổi vừa bị ném sau đó, kém chút chết đói, cùng một đám kèn kèn giành ăn chấy máu tươi thịt..."

"Sáu tuổi năm đó... Bị báo săn truy sát, ta ngã xuống vách núi, cả người xương cốt đứt một nửa, kém chút ngã chết, chính ta bò lên mười dặm đường, chảy xuống một đường máu, leo đến một gia đình bên trong mới may mắn thoát khỏi vừa chết, khi đó ta mới sáu tuổi nha, hài tử khác còn tại chơi bòn..."

"Bảy tuổi năm đó... Ta trở về núi hoang, thề muốn tìm tới người, trong núi, cả ngày cô độc, cùng đói khát làm bạn, ta ăn thịt sói, hây báo máu... Thậm chí ngay cả chuột thịt đều ném qua."

"Tám tuổi..."

"Mười tuổi..."

"Năm nay ta mười lăm tuổi, ta mới mười lăm tuổi nha, ai có thể tưởng tượng đến, ta nhỏ như vậy lại đã trải qua người khác một đời cũng sẽ không kinh lịch sự tình... Ta nguyên vốn đã tuyệt vọng, chỉ muốn sống tạm bợ, nghĩ đến đám các người thật như thể nhân tâm, nguyên lai, ta không phải không người muốn... Mà là các người chết rồi."

Sở Đường thanh âm, lộ ra vô tận lòng chua xót, theo nói xong lời cuối cùng, trong mắt của hắn bắn ra một cỗ không cách nào ngôn ngữ, cực độ ngang ngược sát cơ.

"Cha... Mười năm trước phát sinh sự tình, ta còn nhớ rõ, những cái kia đã thương các người, để cho chúng ta cửa nát nhà tan, hại người chết tha hương xứ lạ, để cho ta như thể thê lương bị thâm hiểm người kia, ta toàn bộ đều nhớ, ta tuyệt đối sẽ không để bọn hắn tốt hơn, bây giờ, ta có thể tu luyện, về sau cũng nhất định cố gắng tu luyện, nhất định cho các người báo thù, nhất định..."

Nói xong, Sở Đường ngẩng đầu nhìn về phía phía trước đứng đầy ba hắc y nhân.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 08: Cảnh giới tăng lên

Bị Sở Đường ánh mắt nhìn chăm chú, cảm thụ được trong đó băng hàn sát ý, ba hắc y nhân cùng nhau khẽ run rẩy.

"Công tử, công tử cái này không phải là lỗi của chúng ta, chúng ta chỉ là phụng mệnh làm việc, là gia chủ để cho chúng ta đi điều tra có liên quan đến người hết thảy, là gia chủ để cho chúng ta tới giết người, đây hết thảy đều là gia chủ ý tứ a."

"Đúng đúng a... Toàn bộ đều là gia chủ để cho chúng ta làm, oan có đầu nợ có chủ, cái này, cái này mặc kệ chuyện của chúng ta."

Ba hắc y nhân sợ hãi nói ra.

Sở Đường không để ý đến bọn hắn mà nói, mà là hỏi: "Các người thế nào tra ra người kia đã chết?"

"Cái này, đem kia mảnh núi hoang trong tất cả người ta tập hợp hỏi một chút liền biết, bọn hắn biết liên quan tới người một ít chuyện." Một người áo đen nói ra.

"Vậy tại sao ta trước đó không biết tin tức này." Sở Đường nhíu mày.

"Bọn hắn trước đó gặp người đáng thương, không nguyện ý đem tin tức này nói cho người, nói sợ người tuyệt vọng, còn có, bọn hắn nói phụ thân người sau khi chết, thi cốt rất kỳ diệu hóa thành một đoàn kim quang phi thăng tới trên bầu trời biến mất không thấy." Tay cắt người áo đen biết gì nói nấy nói.

Sở Đường hít sâu một hơi, trong lòng dâng lên một tia lo nghĩ nói: "Sau khi chết hóa thành kim quang tiêu tán... Ân, những người kia còn tại núi hoang bên trong đi."

"Cái này, cái này..." Ba hắc y nhân nhất thời đầu đầy mồ hôi.

Sở Đường ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, âm thanh lạnh lùng nói: "Đến cùng xảy ra chuyện gì, nói rõ ràng!"

"Bọn hắn, bọn hắn toàn bộ đều bị Triệu gia người giết..." Tay cắt người áo đen mồ hôi lạnh như là nước chảy.

"Cái gì!"

"Đều giết, nơi đó ít nhất đều có một trăm cái người vô tội, Triệu gia đem những người kia toàn bộ đều giết?!" Sở Đường thanh âm biến cao, vẻ phần nộ lộ ra ở trên mặt.

Trong núi hoang hơn một trăm nhân khẩu nhà, từng cái đều đối với hắc Sở Đường có một ít chăm sóc chi ân, hiện tại đột nhiên nghe nói những người kia toàn bộ bởi vì hắc chính mình mà chết, Sở Đường phần nộ có thể nghĩ.

"Cái này, cái này toàn bộ đều là Triệu gia mệnh lệnh, là Triệu gia muốn làm như vậy, không có quan hệ gì với chúng ta a, không có quan hệ gì với chúng ta..." Ba hắc y nhân thấy một lần Sở Đường bộ này thần sắc, lập tức sợ hãi run rẩy lên, bịch một tiếng liền quỵ xuống trên mặt đất.

"Triệu gia, tốt... Tốt một cái Triệu gia!" Sở Đường thanh âm băng lãnh, trong lòng trăm thống, một cổ khó mà diễn tả bằng lời sát cơ lần nữa từ hắc trong hai mắt lộ ra.

Đúng lúc này, một cổ kinh phong vu vu từ đằng xa đập vào mặt.

"Biết ta Triệu gia liền tốt, Sở Đường, ta Triệu gia nhìn ngươi là một người mới, cho nên mời chào ngươi, ngươi nếu là không biết tốt xấu, ha ha, trong núi hoang kia một trăm nhân khẩu hạ tràng cũng liền là của ngươi hạ tràng!"

Một đạo tùy tiện thanh âm từ xa mà đến gần, chờ thanh âm rơi xuống chớp mắt, hai bóng người cũng bỗng nhiên xuất hiện ở Sở Đường trước mặt.

Sở Đường ánh mắt bỗng nhiên khóa chặt tại trong đó một cái bóng người trên người, người tới tuổi chừng hai mươi, khí chất bất phàm, dung mạo tuấn lãng, lời mới vừa nói người đứng là hắc.

Mà tại cái này nhân thân bên cạnh còn có một người Sở Đường nhận biết, chính là là trước kia cùng Sở Đường cùng một chỗ tham gia thức tỉnh, sau đó thân có cửu tinh tư chất Triệu Kiên Nhất.

"Là đại thiếu gia cùng Tam thiếu gia đến rồi!"

"Đại thiếu gia mau giết hắc, hắc mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng thực lực lại so chúng ta đều mạnh hơn, có thể là thiên phú của hắc thần thông đang tác quái, tiểu tử này quá tà dị, người nhanh giết..."

Trước đó bò lồm ngồm ba hắc y nhân nhìn người tới về sau, lập tức hưng phấn kêu to lên.

Nhưng bọn hắc tiếng nói vừa mới rơi xuống, chỉ thấy ba đạo hồng sắc quang hồ lóe lên, như là ba cái trong suốt mũi tên, chớp mắt xuyên thủng ba người yết hầu.

Người xuất thủ, chính là lời mới vừa nói người trẻ tuổi.

"Lớn, đại thiếu gia, người, vì cái gì..." Ba hắc y nhân bụng bít lấy cổ nói ra, lời còn chưa nói hết, máu tươi liền từ trong cổ họng tuôn ra, chết không nhắm mắt.

"Ba cái phản bội Triệu gia phế vật, ngay cả một cái cấp một võ giả đều bắt không được, muốn các ngươi còn có cái gì dùng!" Được xưng là đại thiếu gia người cười lạnh, giết hết ba người tựa như giết chết ba con kiến nhẹ nhõm xoa xoa tay, sau đó một đôi ánh mắt nhìn chăm chú về phía Sở Đường nói: "Ngươi chính là Sở Đường?"

Sở Đường vẻ mặt nghiêm túc, từ vừa rồi người này xuất thủ trong nháy mắt, hắc cảm giác được một loại nguy cơ rất trí mạng, hắc tuyệt đối không phải là đối thủ của người này, nhưng ngạo khí tận trong xương tuy khi dễ Sở Đường sinh không sinh ra sợ hãi, hắc ngữ khí trầm ổn như cũ mà nói: "Không tệ, ta là Sở Đường, ngươi là ai."

"Hắc là ta đại ca, Triệu gia trưởng tử Triệu Lăng, bất tinh tư chất, bây giờ đã là cấp năm võ giả." Triệu Kiên Nhất tiến lên một bước, dáng người không nói ra được thoải mái bình thản, lấy một loại nụ cười xán lạn nói với Sở Đường: "Sở công tử, ngươi là thập tinh tư chất thiên tài, nếu như có thể nhập ta Triệu gia, ngươi tất nhiên sẽ thuận gió mà lên, siêu việt ta đại ca, thậm chí siêu việt phụ thân ta, trở thành Lạc Vũ nội thành đệ nhất nhân!"

"Triệu gia giết ta trên trăm cái cổ nhân, ngươi cảm thấy ta có thể sẽ gia nhập ngươi Triệu gia?" Sở Đường thanh âm không khỏi lạnh lùng xuống tới, trong núi hoang kia một trăm nhân khẩu nhà, toàn bộ hoặc nhiều hoặc ít trợ giúp qua hắc, bây giờ bị Triệu gia giết hại, hắc không có khả năng thờ ơ, càng không khả năng cùng cừu nhân cùng tồn một phòng.

"Sở công tử ngươi là người thông minh, ngươi cảm thấy, hôm nay ngươi có không đồng ý cơ hội sao?" Triệu Kiên Nhất cười nhạt một tiếng, sau khi nói xong, ánh mắt nhìn về phía đại ca của hắc Triệu Lăng.

Triệu Lăng lập tức tiến lên một bước, hung dữ đối Sở Đường nói: "Không tệ, nếu như ngươi dám nói một chữ 'Không', ta liền đem đầu ngươi bẻ xuống!"

Sở Đường hít sâu một hơi nói: "Không hổ là Triệu gia, một đôi từ tôn một văn một võ, một xướng một họa bản lĩnh thật không nhỏ, bất quá đáng tiếc, ta làm người chỉ cầu một cái đường đường chính chính, nhất dung không được trong mắt có hạt cát tồn tại, các ngươi giết cổ nhân của ta, ta nhất định phải vì bọn họ đòi lại một cái công đạo, cho nên, gia nhập ngươi Triệu gia sự tình không cần nhắc lại, hôm nay, ngươi muốn động thủ, vậy thì tới đi!"

Nói xong lời cuối cùng, Sở Đường trong mắt tách ra một cổ chiến ý.

Chiến ý rất kinh người, phảng phất muốn đem hán kiếm chế ở trong lòng vài chục năm khổ, toàn bộ đều tại thời khắc này bạo phát đi ra.

Hồ!

Cuồng phong gào thét, một vòng nhàn nhạt bạch quang tại Sở Đường trên nắm tay quanh quẩn.

"Cấp một võ giả liền có uy thế cỡ này, không hổ là thập tinh tư chất thiên tài, đại ca, không cần lưu tình, gạt bỏ hán, không thì, hán tương lai sẽ là ta Triệu gia đại địch!" Triệu Kiên Nhất chậm rãi nói ra.

"Được rồi, đối phó hán, một chiêu đầy đủ!" Triệu Lăng nở nụ cười âm u, một cổ bá đạo ánh lửa chớp mắt tràn đầy hán toàn bộ cánh tay phải.

"Viêm Lang Quyền!"

Ông!

Hơi thở nóng bỏng tựa như sóng lửa hướng phía Sở Đường nhào tới trước mặt, ngay sau đó, tại Sở Đường trong ánh mắt, hán phảng phất nhìn thấy Triệu Lăng cánh tay phải biến thành một cái thiêu đốt hỏa diễm ác lang.

Hỏa diễm hung sói răng nanh um tùm, súc thể một trận về sau, bỗng nhiên tấn công.

"Này!" Sở Đường thân sắc chớp mắt ngưng tụ, toàn thân khí lực trong nháy mắt điều động đến cùng một chỗ, một quyền vung ra.

Hán hơi có vẻ gầy yếu nắm đấm cùng Triệu Lăng bốc lửa chỉ riêng nắm đấm đụng thẳng vào nhau.

Bịch một cái.

Sở Đường chỉ cảm thấy cổ họng ngòn ngọt, ngay sau đó một cổ đại lực vọt tới trên người hán, không tự chủ được, thân thể của hán ngược lại bay lên, đụng vào đảnh sau trên một cây đại thụ, cuối cùng trượt rơi xuống đất.

"Khục..." Một cổ máu tươi rất nhanh từ Sở Đường miệng bên trong chảy ra, hán chỉ cảm giác mình cả người xương cốt đều phảng phất tan thành từng mảnh, đề không nổi một chút sức lực.

"Một chiêu, thật chỉ là một chiêu liền bị đánh bại..." Sở Đường thâm cười khổ, tràn đầy bất đắc dĩ, hán vừa biết được thân thể chân tướng, báo thù ý chí vừa mới minh xác liền tao ngộ như vậy hiểm cảnh.

"Ta cả đời này, thật đúng là một trò đùa a..." Sở Đường ho ra máu nói ra, thanh âm trầm thấp.

Nghe được hán, Triệu Lăng dừng một chút, sau đó hướng sau lưng Triệu Kiên Nhất mắt nhìn.

"Giết hán, chỉ là cấp một võ giả liền có thể thụ người một kích mà không chết, loại người này giữ lại không được, quá nguy hiểm." Triệu Kiên Nhất im lặng nói ra.

"Được." Triệu Lăng gật đầu một cái, trong ánh mắt lộ ra sát ý, từng bước một hướng phía Sở Đường đi tới: "Tiểu tử, chớ có trách ta Triệu gia, muốn trách cũng chỉ có thể trách người chính mình không biết điều, nói thật, người thiên phú mạnh như vậy, ta còn thực sự có chút không bỏ được hạ sát thủ đâu, ha ha, chết đi!"

Ông, kinh phong gào thét.

Triệu Lăng trên cánh tay phải lần nữa huyền hóa ra một đầu hỏa diễm ác lang, một quyền đánh ra, giống như ác lang tấn công, uy mãnh bá khí.

Sở Đường con người ngưng tụ, theo trong mắt hỏa diễm nắm đấm càng ngày càng gần, trong lòng của hán không cam lòng, bỗng nhiên bộc phát.

"Không, không thể chết... Cha ta thù còn không có báo, một trăm miệng hoang thôn người tử còn không có đòi lại một cái công đạo, ta không thể chết, tuyệt đối không thể chết!" Từ trong đó, nồng đậm không cam lòng cảm xúc tại Sở Đường trong lòng kéo lên, đến mức để hán đồng tử sung huyết, huyết mạch sôi trào.

Đồng!

Một tiếng quen thuộc vừa xa lạ tiếng tim đập vang lên.

Sở Đường thể nội trái tim hung hăng nhảy một cái, ngay sau đó, trong cơ thể hán màu trắng máu tươi tựa như là sóng dữ nhanh chóng vận chuyển, bành trướng, mãnh liệt.

Huyết mạch chi lực điên cuồng.

Một cổ Sở Đường từ chưa từng cảm thụ thôn phệ hấp lực từ hán huyết mạch bên trong sinh ra, ngay sau đó, hán cảm nhận được ba cổ dị thường tinh thuần huyết mạch chi lực, từ ngược lại ở một bên trên đất kia ba hắc y nhân trên người hiện lên, cuối cùng, có thể rõ ràng cảm nhận được, cái này ba cổ huyết mạch chi lực, toàn bộ đều chui vào trong thân thể hán.

"Đây là..." Sở Đường trong lòng giật mình.

Hắn chỉ cảm thấy, cái này ba cổ đến từ ba cái người chết huyết mạch chi lực, đang bay nhanh rèn luyện hần tự thân huyết mạch chi lực, không chỉ có như thế, còn tại chữa trị hần thụ thương thân thể.

Qua trong giây lát, Sở Đường đến cảm giác tự thân thương thể hoàn toàn khôi hần, càng làm cho hần cảm giác toàn thân thông thái chính là.

Hần huyết mạch chi lực tại cái này ba cổ từ bên ngoài đến chi lực dung nhập dưới, nhanh chóng lớn mạnh.

Nếu như nói trước đó của hần huyết mạch chi lực là một dòng suối nhỏ, vậy bây giờ huyết mạch chi lực liền là một con sông lớn!

Huyết mạch chi lực tăng lên mang ý nghĩa cảnh giới tăng lên, đồng thời, Sở Đường có thể rõ ràng cảm nhận được, thực lực của hần, cũng trong nháy mắt tăng lên tới một cái độ cao mới!

"Đây mới là thiên phú của ta thần thông, thôn phệ chi lực!" Sở Đường trong lòng khẳng định nghĩ đến.

...

Mà lúc này, Triệu Lăng kia quán quanh lấy hỏa diễm cánh tay phải, sắp hạ xuống ngực của hần phía trên.

Trong chốc lát.

Sở Đường bỗng nhiên đứng dậy.

Nắm tay phải biến chuông.

Trước đó nhìn qua một lần «Phượng Vũ Chuông» tại trong đầu hần như điện quang lóe lên, huyết mạch chi lực theo ý niệm này nhảy lên, Sở Đường tay phải trên mang theo một cổ bá liệt chuông phong.

Đồng thời, một vòng sáng chói hỏa diễm quang hoa lơ lửng ở Sở Đường trên tay phải, kinh người hơn chính là, hần dẫn tụ quang hoa, so Triệu Lăng còn muốn sáng tỏ nóng bỏng.

Huyết mạch chi lực ngưng tụ, một cái phượng vũ tại Sở Đường trong lòng bàn tay như ẩn như hiện.

Trong điện quang hỏa thạch, Sở Đường một chuông cùng Triệu Lăng nắm đầm đưng nhau cùng một chỗ.

Quyền phong cùng chuông gió vù vù, hỏa diễm nóng bỏng cảm giác, tựa như sóng lửa từ hai người trong lúc giao thủ đột nhiên tuôn ra hướng bốn phía.

Bên cạnh quan chiến Triệu Kiên Nhất bỗng nhiên vừa tròng mắt, ngay sau đó bị cổ này giao thủ dư ba tròng kích đến, cả người dị thường chặt vật liền lùi lại ba bước, kém chút ngã nhào trên đất.

Trên mặt của hần che kín kinh ngạc, hải nhiên nhìn về phía Sở Đường nói: "Cảnh giới tăng lên... Nhanh như vậy liền trở thành Nhị Cấp Vô Giả, còn có, hần bộ công pháp kia, thế nào giống như bá liệt, chẳng lẽ là... Công pháp cực phẩm!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 09: Lực lượng ngoại phóng

Triệu Kiên Nhất trong lòng kinh ngạc, sắc mặt lần thứ nhất biến ảo.

Mà lấy sự thông tuệ của hần, cũng tuyệt đối không ngờ rằng, Sở Đường vậy mà có thể tại bức này hiểm cảnh bên trong lâm trận đột phá, mà lại, còn trong tay nắm giữ một loại cực phẩm võ kỹ.

Muốn nói trên cái thế giới này cái gì trọng yếu nhất, kia duy chỉ có liền là linh khí cùng võ kỹ.

Linh khí cùng võ kỹ mặc dù không giống nhau, nhưng chúng nó có một cái điểm giống nhau, cái kia chính là có thể tại ngang nhau tu vi hạ tăng lên sức

chiến đấu.

Tốt Linh khí hòa hảo võ kỹ, có thể làm cho đồng dạng tu vi người, thực lực lớn đại siêu việt cùng giai.

Hắn Triệu gia sở dĩ có thể trở thành Lạc Vũ thành một trong tam đại gia tộc, dựa vào là liền là có một bản tổ truyền cường đại võ kỹ!

Bản này võ kỹ, cũng mới bắt quá đạt tới thượng phẩm đẳng cấp, chính là Triệu Lăng trước đó vận dụng Viêm Lang Quyền.

Mà Sở Đường, một cái đến từ núi hoang dã dân, vậy mà người mang cực phẩm võ kỹ, cái này khiến Triệu Kiên Nhất làm sao có thể đủ ổn định lại tâm thần.

Nghĩ tới đây, Triệu Kiên Nhất bỗng nhiên đề khí quát to: "Đại ca, trước đừng giết hắn, hắn người mang cực phẩm võ kỹ, ta Triệu gia nhất định phải đạt được bộ này võ kỹ!"

Hắn kích động hô to, nhưng thanh âm vừa mới rơi xuống, thần sắc của hắn liền biến thành kinh thuật.

Chỉ thấy Triệu Lăng cùng Sở Đường giao phong, tại một kích sau khi va chạm, Triệu Lăng liền rơi vào hạ phong, trên nắm tay viêm lang ánh lửa dần dần âm đạm, huyết mạch chi lực nhanh chóng tiêu tán!

Cấp năm võ giả Triệu Lăng, cùng vừa trở thành Nhị Cấp Võ Giả Sở Đường đối chiến, lại muốn thua!

"Không, không có khả năng, thực lực mạnh như vậy, liền xem như thập tinh tư chất thiên phú, cũng không thể dễ hắn đạt tới trình độ này đi... Hắn nhất định là vận dụng thiên phú thần thông, đại ca, ngươi cũng nhanh vận dụng thiên phú của ngươi thần thông!" Triệu Kiên Nhất khiếp sợ sắp nhảy dựng lên, đại ca của hắn thế nhưng là cấp năm võ giả, nhưng vậy mà không phải là đối thủ của Sở Đường!

"Thiên phú thần thông?! Ta liền nói, ngươi liền xem như thập tinh thiên phú thiên tài cũng không có khả năng biến thái như vậy mới đúng, hừ, nhìn thiên phú của ta thần thông, Hỏa Diễm Quang Hoàn!" Triệu Lăng quát lớn, mạch máu trong người chi lực xoay tròn.

Nhất thời.

Một cỗ ngọn lửa nóng bỏng bỗng nhiên từ Triệu Lăng quanh thân hiển hiện, hình thành một vòng Hỏa Diễm Quang Hoàn, che chở thân thể của hắn, đồng thời thiêu đốt Sở Đường thân thể.

"Thiên phú thần thông..." Sở Đường trong lòng ngưng tụ, hắn hiện ở nơi nào lại dùng thiên phú thần thông, thiên phú của hắn là thôn phệ chi lực, thôn phệ người chết huyết mạch lực lượng tăng cường tự thân, mặc dù rất cường đại, nhưng lại thuộc về phụ trợ một loại, đối với chiến đấu không có bất kỳ cái gì trợ giúp.

Triệu Lăng thiên phú thần thông lại là phòng ngự cùng công kích là một thể, Hỏa Diễm Quang Hoàn, để hắn nhất định phải cách xa, không thì sẽ bị thiêu đốt.

Sở Đường buông tay ra chuông, thân hình hướng về sau rút khỏi mấy bước.

"Đại ca, nhanh, thừa thắng xông lên, bắt lấy hắn, đem hắn cực phẩm võ kỹ đoạt lại." Nhìn thấy Sở Đường lui tránh, Triệu Kiên Nhất lập tức đại hỉ, trong lòng còn bắn khoăn Sở Đường công pháp cực phẩm.

Triệu Lăng nghe xong không nghi ngờ gì, mà lại cũng là kích động hô: "Ngươi cái này con hoang lại có công pháp cực phẩm, ha ha, ngươi thật đúng là ta Triệu gia quý nhân a, yên tâm, đạt được vũ kỹ của ngươi về sau, ta nhất định sẽ cho ngươi lưu lại toàn thân!"

"Con hoang..." Sở Đường trong mắt lộ ra sát cơ, thần sắc chớp mắt trở nên lạnh lùng xuống tới.

"Thế nào, ngươi không phục? Nói cho ngươi, tại tuyệt đối vũ lực trước mặt, hết thảy đều muốn khuất phục, bao quát ngươi cái này yêu dị tiểu tử, coi quyền!" Triệu Lăng cuồng ngạo hô, nắm tay phải lần nữa vung.

Viêm Cương quyền!

Hỏa Diễm Quang Hoàn!

Võ kỹ cùng thiên phú thần thông cùng nhau vận dụng.

Phản phạt hỏa diễm quang hoa chớp mắt tràn ngập Triệu Lăng toàn thân, để hắn nhìn phảng phất là hỏa diễm bên trong quân vương, uy thế bá đạo, tàn khốc vạn phần.

"Tuyệt đối vũ lực, ngươi ở trước mặt ta tính cái gì tuyệt đối vũ lực, bị hỏa thiêu mà thôi, khổ gì ta không bị qua, hôm nay, ta muốn trước bắt các ngươi hai cái này Triệu gia con cháu tể diện kia một trăm người trên trời có linh thiêng." Sở Đường trong mắt lộ ra ngạo ý.

Phần nộ bên trong, Sở Đường một mực bị đuổi theo lui lại thân hình bỗng nhiên một trận, thân hình thấp nhỏ, như báo săn đại lực đập mạnh, cả người nghịch phản mà lên, thẳng tắp vọt vào Triệu Lăng quanh thân xung quanh Hỏa Diễm Quang Hoàn bên trong, đồng thời, hữu chuông của hắn từ dưới mà lên, huyết mạch chi lực hội tụ ra một cái sáng chói phượng vũ treo ở chuông trước.

"Ủm?! Dám chủ động xông vào ta lửa vòng bên trong, bị liệt hỏa thiêu đốt, huyết mạch chi lực vận chuyển ngưng trệ, thực lực sẽ bị hạn chế ba thành, ngươi là đang tìm cái chết!" Triệu Lăng trong mắt lóe lên lãnh mang, đồng thời trong lòng hiện lên vẻ hưng phấn.

Chỉ cần bắt Sở Đường, vậy hẳn Triệu gia liền có thể đạt được một bản công pháp cực phẩm!

Công pháp cực phẩm, toàn bộ Lạc Vũ nội thành nhưng chưa bao giờ xuất hiện qua, chỉ cần có thể có một bản công pháp cực phẩm, vậy hẳn Triệu gia liền có thể triệt để chúa tể Lạc Vũ thành, đem mặt khác hai nhà đè xuống.

"Đại ca, xuất thủ cẩn thận một chút, đừng một chút đem hắn đánh chết, công pháp cực phẩm sự tình ngàn vạn không thể sai sót!" Bên cạnh Triệu Kiên Nhất đồng dạng hưng phấn hô.

"Ta biết!" Triệu Lăng hét to, đồng thời nắm tay phải như chùy sắt rơi xuống, hỏa diễm quang mang lượn lờ tại hắn trên nắm tay, nhìn như là một viên sao băng từ trên trời giáng xuống, áp bách Sở Đường.

Ầm!

Quyền chương tương giao.

Hai người lại một lần nữa va chạm, lực lượng cường đại để nóng bỏng phong tứ tán, không khí đều bị nhiệt độ cao mà thiêu đốt vận vẹo.

"Ủm, người tiểu tử này vậy mà không có việc gì!" Một quyền xuống dưới, Triệu Lăng phát hiện Sở Đường cũng không có như hắn tưởng tượng bên trong tại bị đánh bay, mà là một mực đứng vững, chính sức thể muốn đối hắn xuất thủ lần nữa.

Phảng phất, Sở Đường cũng không có thụ hắn thiên phú thần thông ảnh hưởng, thực lực không có bị hạn chế.

Chỉ là Sở Đường giờ phút này nhìn vô cùng chật vật, thân thể của hắn bị Triệu Lăng bên cạnh Hỏa Diễm Quang Hoàn thiêu đốt, bốc cháy lên lửa, bị hỏa thiêu đau đớn, tựa như đao kiếm tại cắt chém thịt của hắn, khó mà chịu đựng.

"Thật ác độc tiểu tử, ta nhìn ngươi có thể chịu bao lâu!" Triệu Lăng trên mặt hung ác, trong đầu có chút không thoải mái, hắn thiên phú thần thông có thể hạn chế địch nhân thực lực năng lực, vậy mà trên người Sở Đường mất hiệu lực, cái này khiến hắn khó có thể lý giải được.

Phanh phanh phanh!

Liên tiếp quyền chương giao kích tiếng vang lên.

Sở Đường cùng Triệu Lăng thân hình liên tiếp ở giữa, không biết đối kích bao nhiêu lần, nhưng Sở Đường vẫn không có suy sụp dấu hiệu, ngược lại chiếm thượng phong!

Chỉ bất quá, Sở Đường trên thân thể hỏa diễm càng phát ra nóng bỏng, phảng phất muốn tiến vào trong xương tủy, nhưng coi như vô cùng kịch liệt đau nhức, Sở Đường vẫn như cũ kiên nhẫn lấy, một bước không lùi!

"Tiểu tử, ngươi điên rồi! Tiếp tục như vậy, ngươi coi như thắng, cuối cùng cũng sẽ bị đốt thành gần chết!" Triệu Lăng quát lên.

Nhìn lấy Sở Đường dáng vẻ, cảm thụ được Sở Đường trên người lộ ra kiên quyết tín niệm, Triệu Lăng lần thứ nhất cảm giác hải hùng khiếp vía, có loại dự cảm xấu.

Sở Đường không nói một lời, cắn răng nhìn chăm chăm Triệu Lăng, chỉ là ở trong lòng đối Triệu Lăng cười lạnh một tiếng: "Điên rồi... Cùng ta từ nhỏ nhận qua khổ, nếm qua khổ so sánh, điểm ấy đau đớn tính là cái gì, vì sinh tồn đi xuống, liều mạng là đường ra duy nhất!"

Phượng Vũ Chương!

Bỗng nhiên, Sở Đường lần nữa tiến công, trong lòng bàn tay tách ra một vòng mỹ lệ quang mang, một cái phượng vũ lơ lửng phía trước, phảng phất hóa thành sắc nhọn nhất binh khí, hướng phía Triệu Lăng hung hăng đâm tới.

"Đại ca cẩn thận!" Triệu Kiên Nhất vội vàng nhắc nhở.

Triệu Lăng lập tức xoay người lại ngăn cản, ngăn trở Sở Đường một kích này về sau, cất giọng hô: "Tam đệ, tiểu tử này thiên tư quá mạnh, không hồ là thất truyền đã lâu thập tinh tư chất thiên tài, hôm nay chỉ bằng ta khả năng bắt không được hắn, không bằng rút lui trước!"

Triệu Kiên Nhất sắc mặt một trận biến ảo, ánh mắt lại ở trong sân nhìn thoáng qua.

Chỉ thấy Sở Đường mặc dù nhìn chật vật, trên người mấy chỗ đều đốt hỏa diễm thiêu đốt, nhưng thần sắc lại vô cùng cứng cỏi, thể sống chết chống cự, không thể lại khuất phục.

Mà lại Triệu Lăng cũng rõ ràng cảm Sở Đường không có cách nào...

"Tốt, đại ca rút lui trước, về đến gia tộc lập tức mời mấy vị trưởng lão xuất thủ, thể tất yếu đem tiểu tử này cầm xuống!" Triệu Kiên Nhất mãnh liệt gật

đầu nói, quyết định.

"Ha ha ha, không tệ, chỉ cần tùy tiện để một trưởng lão đến đây, tiểu tử này liền thua không nghi ngờ, phải biết, mỗi một trưởng lão, tối thiểu nhất cũng đều là cấp sáu võ giả, cấp sáu võ giả đến đây, chênh lệch cực lớn dưới, coi như hán tư chất đạt tới thập tinh, cũng không thể lật trời!" Triệu Lăng cười lớn một tiếng, đem hán Triệu gia cường đại cố ý nói ra, muốn dùng cái này đến đánh tan Sở Đường nội tâm.

Sở Đường thần sắc bất động, trên mặt vô hi vô bi, chỉ là không ngừng tiến công, đối với Triệu gia đối thoại của hai người phảng phất không có nghe thấy.

"Hừ, tên điên, tạm biệt, lần tiếp theo nhìn thấy ngươi, ngươi chính là ta Triệu gia tù nhân!" Triệu Lăng quay đầu đối Sở Đường cười lạnh một tiếng, hán cùng Sở Đường giao chiến, người này cũng không làm gì được người kia, đồng thời, hán muốn đi, có thể tùy thời bứt ra trở ra, bởi vì hán còn trong tay nắm giữ một loại bộ pháp võ kỹ.

Đang khi nói chuyện, Triệu Lăng toàn thân huyết mạch chi lực vận chuyển, một quyền bức lui Sở Đường về sau, chớp mắt đứng dậy xa nhảy, muốn thoát ly mà đi.

"Tam đệ, chúng ta đi!" Thoát ly vòng chiến, Triệu Lăng kêu gọi Triệu Kiên Nhất cùng hán cùng một chỗ rời đi.

Hán nhìn tư thái tiêu sái, kì thực nội tâm vô cùng u ám, hán lấy cấp năm võ giả tu vi tới đối phó một cái vừa mới thức tỉnh người mới võ giả, kết quả lại bất không được đối phương, mà lại bị đối phương ép muốn thoát ly.

Không tệ, liền là thoát đi, hán nhìn mặc dù tiêu sái muốn rút lui, nhưng trên thực tế liền là thoát đi!

Nghĩ tới những thứ này, Triệu Lăng nội tâm liền vận vẹo khó chịu, nổi lòng hỗn loạn.

Mà liền ở trong nháy mắt này ở giữa.

Bị hán bức lui Sở Đường, khoe miệng mãnh liệt lộ ra vẻ tươi cười, hán không có tiến lên truy kích, mà là lật bàn tay một cái, lòng bàn tay hội tụ một cái sáng chói hơi mờ phượng vũ.

Phượng vũ mỹ lệ phiêu miểu, từ huyết mạch chi lực hội tụ mà thành, ẩn chứa cường đại lực phá hoại, mà bây giờ, cái này vẫn luôn lơ lửng tại Sở Đường lòng bàn tay trước đó phượng vũ, vậy mà tại Sở Đường vẫy tay một cái, nhanh như thiểm điện xa bắn đi ra, mục tiêu trực chỉ Triệu Lăng phía sau tìm!

Ở phía sau chậm một bước mà đi Triệu Kiên Nhất thấy cánh này về sau, lập tức khoe mắt mắt muốn nứt, lo lắng quát: "Đại ca, cẩn thận!"

"Ủm?!" Triệu Lăng bỗng nhiên trở lại, chớp mắt, con ngươi của hán ngưng tụ.

Chỉ thấy tại này trong phút chốc, Sở Đường bắn ra phượng vũ, đã như mũi tên đâm vào Triệu Lăng phía sau lưng, sau đó, xuyên thủng thân thể của hán!

Phượng vũ bên trong ẩn chứa lực lượng chớp mắt xé rách Triệu Lăng thể nội tạng phủ, huyết dịch bỗng nhiên từ trong miệng hán phun ra.

Bịch một tiếng, Triệu Lăng quỳ rạp xuống đất, ánh mắt hoảng sợ nhìn chăm chăm Sở Đường: "Huyết mạch chi lực thấu thể ngoại phóng, ngươi, làm sao có thể làm đến..."

Một câu nói còn chưa nói hết, Triệu Lăng chút sức lực cuối cùng dùng hết, ngã trên mặt đất, triệt để bỏ mình...

Bên cạnh Triệu Kiên Nhất trong mắt đồng dạng lộ ra kinh hãi, phức tạp cảm xúc trong lòng hán bành trướng.

"Ngươi, làm sao lại làm đến bước này, huyết mạch chi lực thấu thể bên ngoài, tối thiểu nhất cũng phải trở thành cấp bảy cao cấp võ giả mới có thể làm đến, ngươi mới bất quá là Nhị Cấp Võ Giả, điều đó không có khả năng!" Triệu Kiên Nhất thì thào nói ra, nhìn lấy Sở Đường đáng vẻ, trong lòng của hán bỗng nhiên máy động.

"Vượt qua mười ba tuổi hạn chế còn có thể thức tỉnh thành công, vừa thức tỉnh đã đột phá đến Nhị Cấp Võ Giả, thực lực lại có thể so với cấp năm võ giả, không nhận ta đại ca thiên phú thần thông ảnh hưởng, huyết mạch chi lực ngoại phóng, không đúng, quá nhiều không hợp với lẽ thường chỗ, ngươi, ngươi cái này gia hỏa rốt cuộc là ai, ngươi đến cùng là làm sao làm được đây hết thảy!"

Cho tới bây giờ, Triệu Kiên Nhất mới nhận thức đến điểm này, lúc này mới nhận thức đến Sở Đường không giống bình thường chỗ.

"So với những này, ngươi vẫn là giấu lại, ngươi cái này Triệu gia Tam thiếu gia, như thế nào đào mệnh đi!" Sở Đường từ tốn nói, đồng thời vận chuyển huyết mạch chi lực, đem hán ngọn lửa trên người quay diệt.

Mà Sở Đường một câu roi xuống, Triệu Kiên Nhất trong mắt lập tức bắn ra kinh hãi.

Chương 10: Thu hoạch lớn

"Người còn nghĩ muốn giết ta?" Triệu Kiên Nhất hí mắt nói ra, trong giọng nói lộ ra lạnh lẽo.

"Thế nào, ta không thể giết người sao? Vẫn là người có ta không thể giết người lý do?" Sở Đường hỏi.

"Không có." Triệu Kiên Nhất lắc đầu.

"Người không có không thể giết người lý do, ta lại có giết người lý do!" Sở Đường thanh âm đột nhiên phát lạnh.

"Người Triệu gia giết hoang sơn hơn trăm người phía trước, nghĩ muốn giết ta ở phía sau, về sau càng muốn hơn cướp đoạt trên người ta công pháp cực phẩm, bất luận là vì hoang sơn hơn trăm người lấy một cái công đạo, hay là vì chính ta công đạo, ta đều hẳn là giết người người Triệu gia lấy máu mỗi hận trong lòng, không phải sao?" Sở Đường ngữ khí rất trầm thấp, thậm chí đến hoang sơn hơn trăm người bởi vì hấn mà chết, hấn liền có không nói ra được ngọt ngào cảm giác...

Triệu Kiên Nhất con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Sở Đường nói: "Nhưng là người phải biết, người bây giờ cũng không phải là ta toàn bộ Triệu gia đối thủ, giết ta, Triệu gia nhất định sẽ không để lối thoát truy sát người! Nói thật cáo người, ta Triệu gia cường giả có rất nhiều là người không thể chiến thắng, không nói gia phụ thân là cấp chín võ giả, vèn vện Triệu gia năm vị trưởng lão cũng không phải là người có thể đối mặt, phải biết, mỗi một trưởng lão, tu là thấp nhất đều là cấp sáu võ giả!"

"Ta biết người Triệu gia rất mạnh, thế nhưng là... Ta đã giết đại ca người, đã cùng người Triệu gia có thù không đội trời chung, huống chi, coi như ta không giết các người, người Triệu gia cũng chưa chắc sẽ bỏ qua ta, liền cùng các người trước đó nghĩ muốn giết ta." Sở Đường trào phúng cười một tiếng, đối Triệu Kiên Nhất lời nói có chút cảm thấy buồn cười.

Triệu Kiên Nhất thờ dài, tựa hồ nhận mệnh nói: "Cái kia có thể không báo cho, người vì cái gì như thế không giống bình thường, vì cái gì lấy chỉ là Nhị Cấp Võ Giả, liền có địch nổi cấp năm võ giả thực lực!"

Sở Đường trầm mặc.

Nhưng trong lòng của hấn lại dâng lên trận trận suy nghĩ.

"Vì cái gì không giống bình thường, đúng vậy a, ta từ nhỏ đã cùng người khác không giống nhau, nhất là bị ném tại hoang sơn về sau... Ta rơi xuống vách núi, tạng phủ đều tan vỡ, nhưng ta không có chết; Máu chảy mười dặm, người bình thường sớm đã mất máu quá nhiều mà chết, nhưng ta vẫn là không có tử; Hai tháng không ăn không uống, rõ ràng đói choáng váng, nhưng ta vẫn là không có chết..."

"Bao quát sau khi ra ngoài, thường nhân mười ba tuổi là thức tỉnh thời khắc cuối cùng, nhưng ta mười lăm tuổi vẫn như cũ có thể thức tỉnh thành công, ta vừa mới thức tỉnh, thực lực liền có thể so với ba đến năm cấp võ giả, đây hết thầy hết thầy, trước kia ta cũng mê hoặc..."

Nghĩ tới đây, Sở Đường trong mắt tách ra hào quang.

"Bất quá bây giờ, ta biết tất cả, đây hết thầy hết thầy, toàn bộ đều bắt nguồn từ trái tim của ta, ta có một khóa không giống bình thường trái tim..."

"Thức tỉnh lúc, trong đầu cái thanh âm kia nói, trái tim của ta là đại đế chi tâm, đế tâm, chính là ta không giống bình thường chỗ căn bản!"

"Chính là bởi vì có đế tâm tồn tại, cho nên ta lấy năm tuổi, liền có thể tại hoang sơn bên trong sống sót, cho nên ta mới có thể làm đến thường nhân làm không được sự tình, cho nên trước đó chiến đấu, ta mới có thể như vậy liều mạng, bất luận ta thụ vết thương nặng đến đâu, chỉ cần đế tâm không chết, ta liền không chết!"

Đây hết thầy đều là hấn suy nghĩ trong lòng, hấn đem đây hết thầy coi như hấn bí mật lớn nhất, càng là đem đế tâm, coi như chính hấn lòng tin nơi phát ra.

Chỉ cần đế tâm tại, hấn liền có vô cùng đầu chí!

Sở Đường hít sâu một hơi, trong ánh mắt tách ra một vòng thâm thúy quang mang: "Triệu Kiên Nhất, rất xin lỗi nói một tiếng, vấn đề của người, ta trả lời không được người, còn có, người nên là hoang sơn hơn trăm đầu tính mạng vô tội chôn cùng!"

"Ha ha, Sở Đường, người cho rằng người thật có thể giết ta?" Triệu Kiên Nhất đột nhiên lớn tiếng cười nói.

Sở Đường lông mày ngưng tụ, nghiêm túc nhìn về phía Triệu Kiên Nhất.

"Chỉ có thể nói, người vẫn là quá ngây thơ rồi, trước đó ta và người nói nhiều lời như vậy, bất quá là vì kéo dài thời gian, thật đúng là đa tạ người cho ta nhiều như vậy thời gian chuẩn bị a." Triệu Kiên Nhất trào phúng nhìn Sở Đường một chút, đang khi nói chuyện, hấn một mực gánh vác ở phía sau tay

phải, chậm rãi ngã vào trước người.

Mà tại hán trên tay phải, đang có một khối nhuộm máu ngọc bội, giờ phút này, ngọc bội kia trán phóng nhẹ nhàng bạch quang, cái này bạch quang chậm rãi đem Triệu Kiên Nhất thân thể bao trùm.

"Ủm?" Sở Đường trong lòng một trận, từ ngọc bội kia phía trên, hán cảm giác được một cỗ cực mạnh huyết mạch chi lực, còn có thiên địa nguyên khí.

Ông!

Vô thanh vô tức, Sở Đường thân hình đột nhiên dừng lại, giống như linh dương nhanh chóng xuất hiện đến Triệu Kiên Nhất bên cạnh, đồng thời, một chương vỡ dưới.

Phịch một tiếng, Sở Đường chỉ cảm thấy một chương này liền cùng đập vào trên tảng đá.

Chỉ thấy kia bao phủ Triệu Kiên Nhất toàn thân bạch quang, chỉ là hơi chao đảo một cái, sau đó liền khôi phục như thường, phảng phất một tầng kiên cố nhất bình chương, đem Triệu Kiên Nhất một mực thủ hộ ở bên trong.

"Đây là..." Sở Đường kinh nghi.

"Ha ha, Sở Đường, mặc dù ngươi thiên tư rất mạnh, nhưng ngươi cuối cùng chỉ là một cái đến từ hoang sơn dã dân, cái gì cũng đều không hiểu, ngay cả Linh khí cũng không biết, nói cho ngươi, ngọc bội trong tay của ta chính là Triệu gia mỗi một cái ruột thịt người đều sẽ đeo hộ thân Linh khí, chỉ cần lấy huyết mạch chi lực quán chú, liền có thể kích phát hộ thân Linh thuần, tầng này Linh thuần, chỉ có cấp bảy võ giả mới có thể phá vỡ, lấy thực lực của ngươi, là tuyệt đối không phá nổi ta cái này quang thuần!"

Triệu Kiên Nhất cười lớn một tiếng, liếc mắt nhìn chăm chăm Sở Đường về sau, bước chân đột nhiên động một cái, lấy một loại Sở Đường nhìn rất huyền diệu bộ pháp, nhanh như thiểm điện lui về phía sau, chớp mắt về sau, Triệu Kiên Nhất đã biến mất tại nguyên chỗ, trốn xa mà đi, chỉ để lại một câu nói tiêu tán trên không trung.

"Sở Đường, hiện tại ngươi bắt đầu đào mệnh đi, tiếp đó, ta Triệu gia sẽ đối với ngươi tiến hành không chết không thôi truy sát!"

...

Sở Đường nhìn lấy Triệu Kiên Nhất đi xa thân hình, có chút buồn bực suy nghĩ nói: "Đây cũng là một bộ khinh thân võ kỹ, nghĩ không ra, cái này Triệu Kiên Nhất át chủ bài lại còn nhiều như vậy, lấy cấp một võ giả thực lực từ trong tay của ta đào thoát, về sau muốn chú ý nhiều hơn hán mới là."

"Nơi này xác thực không thể ở lâu, nếu là thật bị hán tìm đến một số mạnh hơn ta quá nhiều địch nhân, cho dù có đề tâm, ta cũng sẽ bị bọn hán bắt, đến lúc đó, chuyện gì cũng có thể xảy ra!"

Sở Đường suy nghĩ khẽ động liền lập tức lên đường, bắt quá vừa đi mấy bước, hán lại đột nhiên vòng trở lại, một đôi mắt tại Triệu Lăng trên thi thể xem đi xem lại.

"Triệu Kiên Nhất nói, mỗi một cái Triệu gia con trai trưởng trên người đều có một khối ngọc bội Linh khí, cái này Triệu Lăng cũng không biết có hay không..."

Nghĩ đến, hán lập tức ở Triệu Lăng thi thể lật lên một cái, quả nhiên, ở tại sau lưng ra, Sở Đường tìm tới một khối cùng Triệu Kiên Nhất trong tay giống nhau như đúc ngọc bội!

"Thật là có!" Sở Đường có chút hưng phấn, lập tức đem ngọc bội coi xuống.

Nghĩ nghĩ về sau, hán thử ở phía trên nhỏ một chút hán màu trắng máu tươi, một lát sau, ngọc bội bắt đầu tách ra mịt mờ bạch quang.

Bá một chút, một tầng quang thuần đem cả người hán đều bao phủ ở bên trong.

"Ha ha, thật là Linh khí, lần này đã kiếm được!" Sở Đường lập tức bắt đầu vui vẻ.

"A, thế nào ta ngoài thân tầng này quang thuần, nhìn muốn so Triệu Kiên Nhất vừa rồi quang thuần muốn mạnh hơn một điểm." Sở Đường ánh mắt ngưng tụ, rất nhanh phát hiện hán ngoài thân quang tầng, bất luận là màu sắc vẫn là khí tức bên trên, đều so Triệu Kiên Nhất trước đó quang tầng mạnh hơn rất nhiều.

"Huyết mạch kích phát, chẳng lẽ lại, cái này Linh khí ngọc bội sinh ra quang tầng, cùng huyết mạch chi lực mạnh yếu có quan hệ? Huyết mạch chi lực mạnh, ngọc bội kích phát hộ thân lực lượng cũng mạnh?"

Sở Đường suy đoán nói, nghĩ đến liền chính mình từ nội bộ khảo thí.

Mấy chương vỡ xuống, hán có thể rõ ràng cảm giác được, chính mình cái này ngọc bội hộ thân lực lượng, thật so Triệu Kiên Nhất cái kia phải mạnh mẽ hơn nhiều.

"Trình độ này, tựa hồ có thể chịu đựng được cấp chín võ giả một kích!" Sở Đường xem chừng nghĩ đến, hán cũng không rõ ràng cấp chín võ giả rốt cuộc

mạnh cỡ nào, bất quá cảm giác không sai biệt lắm là hần suy nghĩ dạng này, nghĩ rõ ràng cái này, Sở Đường tâm tình càng là tốt đẹp, trước đó tâm tình buồn bực, cũng lập tức quét sạch sành sanh.

"Đúng rồi, đang nhìn nhìn cái này Triệu Lăng trên người còn có vật gì tốt!" Sở Đường trong lúc nhất thời hứng thú, trên người Triệu Lăng không ngừng điều tra.

"Năm vạn kim phiếu, phát..."

"Một thanh Linh khí trường kiếm, phát, phát!"

"A, đây là..."

Cuối cùng, Sở Đường lại lật ra một quyển sách, chỉ thấy trên đó viết ba chữ to.

«Truy Phong Bộ»!

"Thượng phẩm công pháp, Truy Phong Bộ, tu luyện tới tiểu thành, nhanh như gió táp.

Tu luyện tới thuần thực, người nhẹ như phong, lơ lửng không cố định.

Tu luyện tới đại thành, cất bước sinh phong, Đạp Tuyết Vô Ngân.

Tu luyện tới viên mãn, Lăng Phong mà lên, thời gian ngắn huyền không."

Sở Đường lập tức kinh hi quá đổi: "Đây là Triệu gia thượng phẩm khinh thân công pháp, ha ha, Triệu Kiên Nhất, người lần sau còn có thể chạy sao?"

"Không đúng, cái này Triệu Lăng một điểm cuối cùng tác dụng còn không có thu lấy!"

Sở Đường đứng dậy, chuẩn bị lúc sắp đi lại ngừng lại.

"Thôn phệ chi lực!"

Huyết mạch chi lực vận chuyển, Sở Đường thiên phú thần thông nhất thời làm dừng đến.

Một cỗ thôn phệ chi lực hiện lên, liền tức Sở Đường cũng cảm giác được một cỗ tinh thuần huyết mạch chi lực, từ Triệu Lăng thể nội bay ra, tựa như một sợi mây khói chui vào trong thân thể hần.

Sau một khắc, Sở Đường thân hình khẽ run lên, phảng phất là ăn thập toàn đại bổ hoàn, toàn thân thông thái, huyết mạch trong cơ thể chi lực càng trở nên dị thường tinh thuần.

"Ta cái này thiên phú thần thông, có phải hay không có chút nghịch thiên... Còn có cái này Triệu Lăng không hổ là cấp năm võ giả, chỉ là một mình hần huyết mạch chi lực, liền để cảnh giới của ta triệt để vững chắc đồng thời tăng lên tới Nhị Cấp Vô Giả đỉnh phong, cách cách đột phá đến cấp ba võ giả, tùy thời tùy chỗ sự tình!"

Sở Đường mở to mắt, trong ánh mắt xuyên thấu qua vẻ hưng phấn nói ra, đồng thời đối với thiên phú của hần thần thông cảm thấy vui mừng vạn phần.

Thông qua cái này hai lần ném thử, hần đã hiểu chính mình thiên phú thần thông tác dụng.

Thôn phệ chi lực, có thể thôn phệ hết thảy tử vong sinh linh sinh cơ, cũng có thể nói một phần nhỏ tu vi, đây đối với tu luyện một đường, tương đương với nhiều một đầu cực lớn đường tắt.

Thường nhân tu luyện, lấy vũ kỹ làm phụ trợ, tại tu luyện võ kỹ thời điểm, dẫn dắt giữa thiên địa thiên địa nguyên khí, nguyên khí nhập thể, sau đó rèn luyện huyết mạch chi lực, để huyết mạch chi lực một chút xú tăng lên, chậm rãi tăng cao tu vi.

Mà Sở Đường, lại có thể trực tiếp thôn phệ người chết một bộ phận tu vi, mặc dù không nhiều, nhưng cũng đầy đủ được xưng tụng nghịch thiên, mà những này toàn bộ đều là đại đề chi tâm mang đến cho hần.

"Đề tâm... Người rốt cuộc là thứ gì, lần thứ nhất thức tỉnh liền cho ta nhiều như vậy chỗ tốt, nếu như lần thứ hai đã thức tỉnh, còn sẽ có cái gì càng kinh người chỗ tốt sao?"

Sở Đường trầm nghĩ đến, không khỏi đối đề tâm lần thứ hai thức tỉnh, có phi thường nồng hậu dày đặc chờ mong cảm giác.

Nghĩ đến, hần rất nhanh thu thập xong hết thảy, mà tại thời điểm ra đi, vẫn là đem trước đó đầu kia hồ yêu thi thể khiêng rời đi, mặc dù từ Triệu Lăng nơi đó được năm vạn kim tệ, hần nhưng vẫn là sẽ không lãng phí một phân tiền...

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Tao ngộ

Ven rừng rậm.

Sở Đường kéo lấy một cái to lớn hồ yêu thi thể, không ngừng tại nguyên chỗ du tẩu.

"Vào thành khẳng định sẽ bị người Triệu gia phát hiện..." Sở Đường mang trên mặt vẻ suy tư, không biết nên không nên vào thành.

Thực lực của hắn bây giờ, còn chưa đủ lấy cùng Triệu gia công nhiên chống lại, dù sao hắn mới là một cái Nhị Cấp Võ Giả thôi, mặc dù bởi vì để tâm tồn tại, của hắn huyết mạch chi lực đã tương đương với cấp năm võ giả, nhưng nội thành mạnh hơn hắn người còn có rất nhiều.

Lấy thực lực của hắn bây giờ vào thành, một khi bị địch nhân phát hiện, kia muốn đi cũng không phải là dễ dàng như vậy.

"Cũng không vào thành, đầu này hồ yêu da thịt bán thế nào, đây chính là một vạn kim tệ a..." Sở Đường bĩu môi một cái nói, trong đầu thực sự không nỡ cái này một vạn kim tệ.

Nếu như để người ta biết, hắn là vì một vạn kim tệ mà cân nhắc muốn không nên mạo hiểm, nhất định khiến người kinh ngạc cả sảnh đường...

"Trọng yếu nhất chính là, ta bụng thật đói, muốn ăn bánh bao, mì sợi..." Sở Đường lại là một trận bồi hồi, vừa nghĩ tới ăn, bụng của hắn liền rất bất tranh khí ùng ục ục kêu lên, một mực ăn thịt nướng trong miệng hắn đã sớm ngán, mà lại hắn cũng không thể tổng ăn hoang dại thịt nướng a.

Trên thực tế.

Sở Đường đã cho tương lai của mình làm một cái sơ bộ quy hoạch.

Một, trước tiên ở bên trong vùng rừng rậm này dựng một cái phòng nhỏ, ngày sau liền ở ngoài thành tu luyện sinh hoạt.

Hai, hắn không có khả năng vẫn luôn ẩn cư sơn lâm, thụ trước đó Triệu Kiên Nhất ảnh hưởng, hắn nhận thức đến, tin tức không thể bẻ tắc, bằng không, địch nhân sẽ chiếm giữ quá nhiều tiên cơ, cho nên nhất định phải trong thành xếp vào một đôi mắt, đến giúp hắn nhìn lấy địch nhân động thái mới được.

Ba, liền là hắn thật rất muốn ăn trong thành mì sợi cùng cơm.

"Có!" Bỗng nhiên, Sở Đường nhãn tình sáng lên, trốn ở trong bụi cỏ, một đôi mắt một mực tập trung vào cửa thành.

Tại hắn ánh mắt nơi xa, đang có một cái trung niên đi ra ngoài thành.

Người trung niên này hắn nhớ kỹ rất rõ ràng, chính là đã từng Lý Phi nhà một cái hạ nhân, mặc dù là người của Lý gia, bất quá Sở Đường tại Lý gia mấy ngày nay, chỉ có người này đối với hắn về mặt ôn hoà, cho tới bây giờ đều không có bộc lộ qua giống như những người khác đối với hắn chán ghét chỉ ý.

"Hắn là có thể tìm hắn giúp đỡ chút..." Nghĩ đến, Sở Đường đột nhiên từ bụi cỏ chui ra, ở những người khác đều không có phát hiện chớp mắt, lập tức đem cái kia trung niên kéo vào hắn chỗ rừng cây đằng sau.

"Ai!" Trung niên nhân trong lòng kinh hãi.

"Đại thúc, đừng sợ, là ta!" Sở Đường chỉ mình nhỏ giọng nói ra.

Cái kia trung niên nghiêng đầu lại nhìn Sở Đường một chút, lập tức nhận ra Sở Đường nói: "Là ngươi, sở... Sở công tử!"

"Ta ở đâu là cái gì công tử." Sở Đường chỉ chỉ hắn trần trụi bàn chân, thêu thảo quần, tự giễu cười cười.

"Người hiện tại nhưng khác nhiều trước kia, ngài là thức tỉnh thành công võ giả..." Trung niên cười khổ lắc đầu, mặc dù Sở Đường ăn mặc nhìn rất chật vật, nhưng thân phận lại hoàn toàn không phải hắn loại này người bình thường có thể so.

"Không nói những này, đại thúc, ta tìm ngài là muốn cho người giúp ta một việc." Sở Đường vỗ vỗ trung niên bả vai nói ra.

"Gấp cái gì? Sở công tử cứ nói đừng ngại." Trung niên lập tức khẳng định nói.

"Cái kia, khực, ta bụng có chút đói bụng, nhưng là không tiện vào thành, đại thúc ngươi có thể hay không giúp ta làm một tô mì sợi đi ra..." Sở Đường ho

khan nói ra, nói lên những này, chính hắn cũng là có chút ngượng ngùng.

"Cái này..." Trung niên nhân lập tức nở nụ cười khổ: "Chỉ những thứ này?"

"Ừm, còn có, đầu này hồ yêu, người nhìn, đây là một đầu cấp ba hồ yêu thi thể, hắn là có thể mua một vạn kim tệ, đại thúc có thể hay không giúp ta vào thành đem cái này cũng bán." Sở Đường đẩy dưới chân hồ yêu thi thể.

Trung niên nhân nhìn qua đến cái này to lớn xác hồ, lập tức dọa đến khẽ run rẩy, phát hiện là chết sau mới dần dần bình tĩnh hạ tâm thần nói: "Tốt a, ta tận lực giúp Sở thiếu gia, bất quá Sở thiếu gia người thật yên tâm để cho ta tới giúp ngài? Đây chính là một vạn kim tệ a."

"Đương nhiên yên tâm, đại thúc xem xét liền là đáng tin người, điểm ấy chuyện nhỏ nhất định sẽ giúp ta đúng không, huống hồ, không phải trắng để đại thúc hỗ trợ, đầu này hồ yêu bán tiền, chúng ta chia đều, mà lại về sau ta bắt giết yêu thú, cũng đều tìm đến đại thúc hợp tác, đồng dạng chia đều, đây chính là một đầu con đường phát tài a, như thế nào?" Sở Đường nháy nháy mắt nói ra.

Thời khắc này Sở Đường, một mặt ánh nắng ý cười, nhìn không ra một chút trước kia thương tâm quá khứ.

"Cái này..." Trung niên nhân lập tức ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn.

Chia đều lợi nhuận, hắn chỉ là giúp đỡ bán một chút đồ vật liền có thể đạt được năm nghìn kim tệ, cái này nhưng so sánh hắn nửa năm tiền lương đều muốn thêm, mà lại không phải duy nhất một lần, là lâu dài, đây đúng là một đầu cực lớn con đường phát tài.

"Không nên không nên, Sở công tử, người cho ta một thành lợi nhuận liền tốt, cái này một nửa nhiều lắm." Trung niên nhân liền vội vàng lắc đầu nói.

"Liền một nửa, dù sao đại thúc cũng không dễ dàng, mà lại, ta về sau nói không chừng còn có cái khác bận bịu muốn tìm đại thúc hỗ trợ đâu, tốt, đại thúc mau đi đi, ta cái này đói bụng đã nửa ngày." Sở Đường nói ra, hắn còn có cân nhắc của chính hắn, cho nên giờ phút này cũng là nhịn đau nói ra.

"Tốt a." Trung niên nhân lần nữa cười khổ gật đầu, kéo lấy hồ yêu thi thể đi vài bước sau lại bỗng nhiên quay đầu nhắc nhở Sở Đường nói: "Đừng rồi Sở công tử, người nhưng tuyệt đối không muốn bị người phát hiện, càng không muốn vào thành, bên trong Triệu gia đã đối người ban bố lệnh truy sát, thế tất yếu đưa người bắt, còn có Tiền gia cùng Tôn gia cũng phái ra đại lượng nhân mã muốn tìm tìm người, ở bên ngoài còn tốt, một khi vào thành, thế tất sẽ sa vào đến hắn phải chết hoàn cảnh bên trong!"

[Http://truYencuatui.Net/](http://truYencuatui.Net/)

"A a, biết, tạ ơn đại thúc a, đại thúc mau đi đi, ta đều phải chết đói." Sở Đường bận bịu gật đầu, đối trung niên nhân thúc giục nói.

Trung niên nhân lắc đầu, phất sức kéo lấy hồ yêu thi thể trở về.

...

Rất nhanh, mặt trời lặn phía tây, sắc trời dần dần ảm đạm xuống.

"Đại khái qua một giờ đi, đại thúc tại sao vẫn chưa ra, chẳng lẽ, hắn thật lừa ta?" Sở Đường cau mày nghĩ đến, trong đầu lập tức có chút không thoải mái.

"Sẽ không, nhìn đại thúc căn bản không phải người như vậy a... Mà lại, cùng ta mở ra điều kiện so sánh, một cái hồ yêu tiền, căn bản không đáng hắn gạt ta a, chẳng lẽ, là đại thúc gặp phải nguy hiểm?!"

Sở Đường mãnh liệt đứng lên, vừa đi vừa về tại nguyên chỗ đi vài bước.

"Không nên a, ngoại nhân căn bản không biết ta cùng đại thúc quan hệ, hắn làm sao lại gặp được nguy hiểm, chẳng lẽ là hồ yêu thi thể cho đại thúc mang đến phiền toái? Cũng thế, một người bình thường lại có hồ yêu thi thể, khẳng định sẽ cho người nóng mắt... Cái này là lỗi của ta, ta thiếu cân nhắc a!"

Sở Đường khổ não nghĩ đến, hắn cái gì đều đã nghĩ đến, tìm một cái ai cũng đoán không được người bình thường làm hắn thám tử, đã có thể giúp hắn nhìn thấy nội thành phát sinh sự tình, có thể đem một vài liên quan tới địch nhân tin tức nhanh nhất nói cho hắn biết, lại có thể thỉnh thoảng giúp hắn kiếm tiền, còn có thể để hắn ăn được nóng hổi mì...

Hết thấy đều cân nhắc đến, duy chỉ có đem trung niên nhân chỉ là một người bình thường thân phận cho bỏ sót.

"Đại thúc nếu là bởi vì việc này gặp được nguy hiểm, ta có trách nhiệm đi giúp hắn..." Sở Đường nghĩ đến, lại tại nguyên chỗ bồi hồi.

"Chờ một chút, đại thúc cũng đã nói, ta nếu là tiến thành, tất nhiên sẽ bị phát hiện, đến lúc đó liền phiền toái..."

Nghĩ đến, Sở Đường lại nhẫn nại tính tình trầm mặc xuống.

Chờ giây lát, nghĩ đến trung niên nhân kia hiền lành khuôn mặt, hắn lại bỗng nhiên.

"Không được, đại thúc tốt như vậy một người, không thể bởi vì ta mà chịu tội, ta đi giúp hắn."

Sở Đường trong mắt lóe lên một tia kiên quyết.

"Có một số việc, cho dù có nguy hiểm cũng muốn làm, không thì ta trong hội day dứt cả một đời, huống hồ, đêm hôm khuya khoắt, ta dịch dung về sau, người khác cũng không nhất định liền có thể phát hiện ta, còn có, ta có hộ thân ngọc bội, còn sơ bộ học xong «Truy Phong Bộ», có những vật này hộ thân, coi như bị phát hiện cũng không nhất định liền đi không được!"

Hạ quyết tâm, Sở Đường không do dự nữa, vội vàng đem chính mình mái đầu bạc trắng bọc lên, lại đem mặt che đây về sau, cả người như một trận gió xông vào nội thành.

...

Lạc Vũ nội thành.

Lý Phi nhà bên trong một gian phòng khách, có mấy người chính trong phòng đàm tiếu cái gì.

Một người trong đó chính là Lý gia gia chủ, tu vi cao tới cấp tám võ giả Lý Mục.

Còn có một người thì là Triệu gia gia chủ, Triệu Nộ.

Tại Triệu Nộ bên cạnh có một cái mười ba tuổi tả hữu thiếu niên, mặc dù là thiếu niên, nhưng lại có một cỗ khác phong thái cùng khôn khéo tại trong mắt lấp lóe, thiếu niên này, chính là Triệu Kiên Nhất.

Mà tại trong ba người ở giữa trên sàn nhà, có một trung niên người chính quỳ rạp xuống đất, sợ xanh mặt lại chỉ sắc.

Trung niên nhân này, chính là trước kia bị Sở Đường nói là đại thúc người, mà tại trung niên nhân này bên cạnh, còn có một đầu hổ yêu thi thể.

"Kiên Nhất, ngươi nhìn cái này xác hổ, thế nhưng là Sở Đường săn giết cái kia?" Triệu Nộ chỉ trên mặt đất hổ yêu thi thể nói ra, trong mắt lộ ra hàn mang.

"Không tệ, chính là cái kia, hiện tại có thể xác định, người trung niên này, cùng Sở Đường tất nhiên có quan hệ!" Triệu Kiên Nhất trong mắt đồng dạng lộ ra lãnh quang, sắc bén nhìn về phía trung niên nhân kia nói: "Nói, ngươi cùng Sở Đường đến tốt cùng là quan hệ như thế nào, hẩn hiện tại ở đâu mà!"

"Ta, ta không biết..." Trung niên run run rẩy rẩy nói ra.

"Ừm?!" Triệu Kiên Nhất trong mắt hàn mang lóe lên, thân hình khẽ động liền muốn xuất thủ.

"Ai, Kiên Nhất, ngươi mặc dù thông minh, nhưng làm việc còn chưa đủ ôn trọng, chờ sau đó, không vội." Triệu Nộ đột nhiên ngăn lại Triệu Kiên Nhất, sau đó cũng không nhìn trên mặt đất quỳ trung niên, mà là nhìn về phía Lý gia gia chủ đột nhiên cười cười.

"Lý gia chủ, ngươi là thế nào phát hiện người này cùng kia Sở Đường có quan hệ?" Triệu Nộ hỏi.

Lý Mục lập tức ôm quyền nói: "Triệu gia chủ, người này chính là ta Lý gia một cái lão bộc, trời sinh tính thuần hậu, làm người bản phận, chưa bao giờ qua dị thường tiến hành, hôm nay có người nhìn thấy hẩn đột nhiên kéo lấy một đầu giá trị vạn cân xác hổ vào thành, liền có người động tâm tư..."

Lý Mục một phen giải thích, ý tứ liền là trung niên sự tình ra khác thường, đưa tới chú ý, sau đó một phen gút mắc phía dưới, để người ta biết hẩn là giúp người đến bán đồ.

Có thể săn giết cấp ba yêu thú người tất nhiên là võ giả, mà không thể tự mình vào thành võ giả, toàn bộ Lạc Vũ thành cũng không có nghe nói một cái, muốn nói nếu như mà có, vậy cũng chỉ có hai ngày này lưu truyền sôi sùng sục Sở Đường.

Phen này suy đoán phía dưới, Lý gia gia chủ liền động tâm tư, vội vàng thông báo Triệu gia.

Cứ như vậy, mặc kệ người trung niên này cùng Sở Đường có quan hệ hay không, hẩn đều có thể hướng Triệu gia lấy lòng, quan hệ hòa hoãn về sau, Lý Phi việc hôn nhân nói không chừng còn có thể có hi vọng đàm thành.

Mà một khi thật cùng Sở Đường có quan hệ, vậy hẩn Lý gia liền là lập công, Triệu gia càng sẽ không bạc đãi hẩn.

Cho nên buổi tối hôm nay, Triệu gia người liền xuất hiện ở Lý gia trong phủ.

Lại trải qua gặp qua cái này hổ yêu thi thể Triệu Kiên Nhất xác nhận, lập tức liền bị Triệu gia kết luận người trung niên này cùng Sở Đường có quan hệ rất lớn.

Triệu Nộ đối với cái này phi thường hài lòng, trong mắt lộ ra hàn quang nhìn về phía trung niên nhân nói: "Ngươi xác định không nói chút gì?"

"Ta, ta không biết Sở Đường, ta không biết hẩn là ai." Trung niên nhân vẫn như cũ phủ nhận, trong lòng mặc dù sợ hãi, lại cuối cùng không có phản bội Sở Đường.

Triệu Nộ đột nhiên cười to lên: "Tốt, rất tốt, ngươi càng không bán đi hẩn, ngươi đối ta liền càng hữu dụng, ngươi như thế che chở hẩn, chắc hẩn, hẩn đối ngươi hẩn là cũng sẽ để ý đi."

"Người tôi, đem người này treo ngược lên, treo trong thành bắt mắt nhất địa phương, để cho người ta một chút liên có thể nhìn thấy, ta cũng không tin, cái kia con hoang hần sẽ không xuất hiện!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Đột phá

Lạc Vũ nội thành.

Sở Đường dễ chứa tiềm hành tại âm u nơi hẻo lánh, đang không ngừng xuyên thẳng qua tại các đại chợ giao dịch chỗ, tìm kiếm trung niên nhân tung tích.

"Không nên a, có thể bán ra yêu thú thì địa phương đều tìm khắp cả, làm sao lại không hề có một chút tin tức nào... Đại thúc hần là người của Lý gia, chẳng lẽ là tại Lý gia?" Sở Đường nghĩ nghĩ, thân hình nhất chuyển liền hướng phía Lý gia phương hướng tiến về.

Mới vừa đi tới trên đường cái, rồi loạn tung bùng rất nhanh truyền đến.

Sở Đường phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy phía trước có một đội người áo đen chính chậm rãi xuyên qua đường cái, tại cái này đoàn người ở giữa có một cái bị tóm trung niên.

Nhìn thấy cái kia trung niên chớp mắt, Sở Đường con ngươi bỗng nhiên co rút lại, trong lòng kinh hô: "Đại thúc!"

Kia bị tóm người, chính là Sở Đường muốn tìm trung niên hợp tác đồng bạn.

"Trách không được tìm không thấy, nguyên lai bị người Triệu gia bắt được, nhưng bọn hần tại sao muốn bắt đại thúc, chẳng lẽ, biết ta cùng đại thúc quan hệ trong đó rồi?" Sở Đường suy nghĩ trong nháy mắt chuyển động, lông mày cao cao nhăn lại.

Nghĩ đến, bước chân hần đột nhiên động một cái, giả bộ như người qua đường hướng trung niên nhân tới gần.

Tại cái này đội người áo đen chung quanh có thật nhiều đám người vây xem, Sở Đường trà trộn ở bên trong, cũng không dễ dàng bị người phát hiện.

Mượn âm ỹ nghị luận, Sở Đường cúi đầu tới gần trung niên, nói nhỏ: "Đại thúc, ta là Sở Đường, bọn hần tại sao muốn bắt ngươi?"

"Sở..." Nghe được Sở Đường thanh âm, vẫn luôn thần sắc âm đạm trung niên bỗng nhiên ngẩng đầu, mang trên mặt một vòng kinh sợ nói: "Sở công tử, ngươi, sao ngươi lại tới đây."

"Không nói trước những này, ngươi làm sao lại bị bọn hần bắt lại?" Sở Đường ngẩng đầu hướng bốn phía nhìn một chút, giờ phút này cũng không có người phát giác được sự khác thường của hần.

Hỗn loạn suy nghĩ tựa hồ khôi phục một chút, trung niên nhân trên mặt lần nữa lộ ra bối rối nói: "Bọn hần, bọn hần phát hiện ta và ngươi quan hệ trong đó, Sở công tử ngươi đi mau, bọn hần muốn bắt ta đến dẫn dụ ngươi, bọn hần muốn bắt ngươi!"

"Phát hiện..." Sở Đường lông mày ngưng tụ cảm giác kinh ngạc: "Bọn hần làm sao lại phát hiện."

"Đừng nói những thứ này, Sở công tử ngươi đi nhanh một chút, chung quanh có rất nhiều muốn bắt ngươi người, một khi bị phát hiện ngươi liền đi không được, Lý gia cùng Triệu gia muốn liên hợp đối phó ngươi! Ngươi đi nhanh đi, yên tâm, có liên quan đến ngươi hết thảy, ta chết cũng sẽ không nói, ngươi vẫn là một đứa bé, ngươi không nên bị bọn hần giết hại." Trung niên vội vàng thúc giục nói.

"Chung quanh..." Sở Đường giật mình, tận lực quan sát dưới, hần quả nhiên phát hiện chung quanh có không ít ẩn tàng trong đám người võ giả.

Không dám quá dừng lại thêm, Sở Đường lập tức quay người rời đi, đồng thời lúc xoay người nhấn lại nói: "Đại thúc ngươi đừng vội, ta nhất định sẽ cứu ngươi đi ra!"

Sở Đường vừa mới trở lại đến trong đám người, chung quanh lập tức liền có mấy cái người áo đen đi đến hần vừa rồi vị trí, cảnh giác hướng bốn phía nhìn một chút sau mới lại rời đi.

"Còn không có bị phát hiện..." Sở Đường trong lòng thở dài một hơi, lập tức lông mày liền cao cao nhăn lại.

"Đại thúc là bởi vì ta mới bị bắt, nhất định phải đem hán cứu ra, không thì, lấy Triệu gia lãnh huyết tập tính, nếu như không đạt được suy nghĩ trong lòng, nhất định sẽ giết đại thúc." Sở Đường trong mắt lóe lên một tia kiên quyết.

Nghĩ đến, ánh mắt của hán hướng bốn phía liếc nhìn một vòng.

Liếc nhìn lại, Sở Đường lập tức thăm giật mình.

"Âm thầm ẩn tàng võ giả ít cũng có mười cái, phía trước hai cái dẫn đội người, càng là tu vi cao tới cấp sáu cường đại võ giả, bằng vào ta thực lực bây giờ, không có một khả năng nhỏ nhoi cứu đi đại thúc..."

Trong đầu trong lúc nhất thời không có biện pháp, Sở Đường chỉ có thể bất đắc dĩ một đường đi theo đám người này hành tẩu.

Rất nhanh, Triệu gia người áo đen đem trung niên nhân dẫn tới trên quảng trường, cuối cùng để Sở Đường tức giận là, người Triệu gia đem trung niên cao cao treo treo ở trong sân rộng một tòa pho tượng bên trên...

"Triệu gia... Vì ta Sở Đường, các ngươi thật là độc ác a!" Sở Đường trong mắt lóe lên một tia lãnh ý, đối Triệu gia phẫn nộ, lại một lần nữa đạt tới một loại đỉnh phong.

"Cường giả quá nhiều, hiện đang xuất thủ liền là chịu chết... Đại thúc, ngươi nhẫn nại một chút, rất nhanh ta liền trở lại cứu ngươi!" Dè dặt tức giận, Sở Đường quay người rời đi.

...

Trong một gian khách sạn mì, trang phục quái dị Sở Đường bị ngăn ở trước quầy mì.

"Gian phòng đã đầy, ngươi đi nơi khác tìm ở." Một người chừng quỹ bộ dáng người, trên dưới đánh giá Sở Đường một chút, thấy Sở Đường quần áo rách rưới tưởng rằng tên ăn mày, liền trực tiếp phất tay ngăn cản Sở Đường.

"Đi nhanh lên, nơi này không phải ngươi có thể chỗ ở."

"Tiểu ăn mày đi nhanh một chút, đừng làm trở ngại chúng ta làm ăn."

Mấy cái tiểu nhị đi tới, thần sắc chán ghét xua đuổi Sở Đường.

"Ta có tiền thuê nhà!" Sở Đường trong đầu có chút hỏa khí nói ra.

"Có tiền? Có tiền cũng không được, trong tiệm chỉ có khách quý phòng, đó là lưu cho nội thành người có thân phận ở, ngươi đi nhanh lên, chúng ta không kém ngươi chút tiền ấy." Một cái tiểu nhị tức giận nói, nói liền động thủ thôi động Sở Đường, muốn đem Sở Đường đẩy ra khách sạn.

"Thân phận..." Sở Đường tùy ý tiểu nhị kia đẩy hán, miệng bên trong lầm bầm nói.

Chỉ thấy tiểu nhị kia nghe răng toét miệng đẩy hán, nửa ngày không đẩy được về sau, một vòng tay áo nói: "Ha ha, tiểu tử có chút khí lực a, mấy ca, giúp ta đem hán ném ra!"

Mấy cái tiểu nhị lập tức động tác, khí thế hung hăng đi tới, làm bộ liền phải đem Sở Đường ném ra.

Sở Đường đột nhiên khẽ vươn tay, nhìn xem chừng quỹ kia nói: "Ta hiện tại có tính không có thân phận."

"Cái gì?" Chừng quỹ sững sờ, không có minh bạch Sở Đường ý tứ.

Sau một khắc.

Chừng quỹ con mắt sững sờ, chỉ thấy Sở Đường vươn ra trên tay phải, dần dần tản mát ra một tầng mịt mờ bạch quang, quang mang mỹ lệ, nhìn phi thường thần kỳ.

"Thiên địa nguyên khí, ngươi... Ngươi là thức tỉnh võ giả?!" Chừng quỹ quá sợ hãi, sắc mặt đột nhiên đại biến.

"Không tệ, xin hỏi, ta hiện tại có thể ở phòng sao?" Sở Đường thả tay xuống nói ra.

"Có thể, có thể, đương nhiên có thể, người mời, mau mời." Chừng quỹ lập tức đầu đầy mồ hôi liên tục gật đầu, trong đầu sợ hãi đến cực điểm.

Bất kỳ một cái nào võ giả, trong thành đều là đặc thù nhất, người cao quý nhất, siêu phàm thoát tục, quả quyết không phải người bình thường có thể trêu chọc tồn tại, vừa rồi hán vậy mà châm chọc một võ giả, ngấm lại hán đã cảm thấy nghĩ mà sợ.

Nghĩ tới đây, chừng quỹ lập tức quay đầu đối mấy cái đã mắt tròn tiểu nhị quát: "Mấy người các ngươi có mắt không trông gia hỏa, còn không tranh thủ cắt ngay, ngay cả võ giả đại nhân đều nhận không ra, ta muốn các ngươi có làm được cái gì!"

Mắng xong, chương quỹ kia lại lập tức quay đầu đối Sở Đường nhìn nọt cười nói: "Đại nhân, mời, người mời..."

...

Trong phòng khách.

Sở Đường tâm thần buông thả, dựa theo «Phượng Vũ Chương» chiêu thức dẫn chương mà động.

Tu sĩ tu luyện, lấy vũ kỹ làm phụ, dẫn dắt thiên địa nguyên khí đến rèn luyện mạch máu trong người chi lực, đẳng cấp cao võ kỹ, chẳng những tại lúc chiến đấu có thể tăng cường sức chiến đấu, càng có thể tại tu luyện lúc tăng cường tu luyện hiệu quả.

Sở Đường hiện tại tu luyện Phượng Vũ Chương là cực phẩm võ kỹ, toàn bộ Lạc Vũ nội thành, thuộc về đứng đầu nhất võ kỹ.

Nghĩ tới đây, hắn cũng là hơi nghi hoặc một chút.

"Vũ kỹ này là Liễu Băng Băng cái kia quái nữ nhân cho ta, tùy tiện liền có thể đưa ra một bản lần át toàn bộ Lạc Vũ thành cực phẩm võ kỹ, thân phận của nàng lại là cái gì..."

Trong lòng nghi vấn, Sở Đường dần dần trầm mê tại lần thứ nhất trong tu luyện.

Theo hắn động tác càng ngày càng thuần thực, có thể cảm nhận được thiên địa nguyên khí cũng càng ngày càng nhiều, huyết mạch bị rèn luyện hiệu quả cũng càng ngày càng rõ ràng.

Mà huyết mạch bị rèn luyện thời điểm, Sở Đường chỉ cảm giác mình toàn thân đều đang bị người xoa bóp dễ chịu.

Bỗng nhiên.

Hắn cảm giác mình đã đạt tới Nhị Cấp Võ Giả đỉnh phong trình độ huyết mạch chi lực, theo dẫn dắt hạ cuối cùng một tia thiên địa nguyên khí mà đột nhiên phát sinh thuế biến.

Giống như là trong thiên địa lại có một dòng sông sát nhập đến thể nội, Sở Đường huyết mạch trong cơ thể chi lực, nhanh chóng lớn mạnh...

"Đây là... Đột phá!" Sở Đường chớp mắt mình ngộ.

Mặc dù hắn đã sớm biết chính mình cảnh giới đạt đến cấp hai đỉnh phong, tùy thời tùy chỗ đều sẽ đột phá, nhưng giờ phút này trong lúc đó phát sinh đột phá, vẫn như cũ để hắn cảm giác rất là hưng phấn.

Một lát sau, Sở Đường huyết mạch chi lực ổn định lại, có thể rõ ràng cảm giác được, thực lực của hắn trong nháy mắt này, mạnh lên không ít.

"Mạnh hơn... Cấp ba võ giả." Sở Đường thổ tức mà đứng, từ từ mở mắt, trong đó hiện lên một tia sáng tỏ kiên quyết.

"Mặc dù ta chỉ là cấp ba võ giả, nhưng lại có thể cảm giác được, ta thực lực chân chính đã có thể so với xế chiều hôm nay nhìn thấy kia hai cái cấp sáu võ giả!"

Sở Đường trong đầu nghĩ đến.

Mà hắn sở dĩ có thể vượt cấp mà chiến, so võ giả bình thường mạnh nhiều như vậy, rất lớn nguyên nhân cũng là bởi vì... Để tâm mang cho hắn thập tinh tư chất.

Tư chất mạnh yếu, không chỉ có ảnh hưởng tương lai thành tựu cao thấp, càng trực tiếp biểu hiện tại chiến đấu lực bên trên.

Tỉ như, đồng dạng là cấp ba võ giả, một cái chỉ có nhất tinh tư chất người, tuyệt đối không thể nào là tam tinh tư chất người đối thủ, huống chi cùng thập tinh tư chất so sánh với.

Tư chất càng mạnh, huyết mạch chi lực tại dưới cảnh giới ngang hàng cũng liền càng thuần càng dày đặc, mà tu sĩ căn bản chính là huyết mạch chi lực, huyết mạch chi lực càng thuần càng dày đặc, thực lực tự nhiên cũng liền càng mạnh.

...

"Bây giờ thực lực của ta, lại phối hợp từ trên thân Triệu Lăng lấy được Linh khí, nói không chừng có cơ hội có thể thành công cứu ra đại thúc!" Sở Đường nghĩ đến đây, lập tức kim nén không được, thừa dịp lúc ban đêm liền từ khách sạn cửa sổ nhảy ra ngoài.

Ban đêm Lạc Vũ nội thành vẫn như cũ tiếng người huyền ảo.

Tại rất nhiều trong tiếng hét to, Sở Đường che mặt rất nhanh chạy tới trên quảng trường.

Xa xa, hắn liền thấy còn bị dán tại quảng trường pho tượng trên trung niên, tựa hồ treo có mấy canh giờ, trung niên thời khắc này thần thái nhìn dị thường tiêu sệt, cái này khiến Sở Đường trong lòng một trận khó chịu.

"Nếu không phải là bởi vì ta, đại thúc lúc đầu không nên thụ cái này khổ, đáng chết Triệu gia, chúng ta thù lớn!" Sở Đường oán hận thầm nghĩ, đồng thời một đôi ánh mắt một mực đưa lên tại cái kia trung niên trên người: "Đại thúc, ta cái này tới cứu ngươi!"

Nói, hắc huyết mạch trong cơ thể chỉ lực nhất chuyển, nhất thời tinh thuần huyết mạch chỉ lực để thân hình hắc như gió, nhanh như gió tấp phóng tới quảng trường.

Màn đêm đen kịt dưới, hắc tựa như một cái như u linh, thần không biết quỷ không hay tới gần trung niên nhân.

Mà ngay một khắc này!

Bạch!

Một trận ánh lửa sáng rõ.

Tại treo trung niên nhân cây kia pho tượng dưới, đột nhiên đi ra mười mấy cầm bó đuốc người, những người này từng cái đều là võ giả.

Đồng thời, càng có bốn người từ bốn phía chạy như bay đến, giáp công Sở Đường.

Sở Đường thần sắc cứng lại, chớp mắt liền phân biệt ra được, hướng hắc phi tốc đến gần bốn người, lại là hai cái cấp sáu võ giả cùng hai cái cấp bảy võ giả!

"Sao lại thế!" Sở Đường trong lòng giật mình, kinh ngạc người Triệu gia cảnh giác.

"Tiểu tử, chúng ta đã sớm chờ ngươi một ngày, gia chủ nói không sai ngươi nhất định sẽ xuất hiện, chỉ cần bắt được ngươi, liền có thể phá lệ tu luyện Triệu gia thượng phẩm công pháp, ha ha, ngươi thúc thủ chịu trời đi!" Một cái thất cấp võ giả cười to nói, trong giọng nói ẩn chứa lãnh khốc cùng tham lam.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Từng bước ép sát

Mười mấy võ giả đem Sở Đường bao bọc vây quanh, dẫn đầu bốn người, càng là có hai cái cấp sáu cùng hai cái cấp bảy cường giả.

"Trận thế thật to, các ngươi Triệu gia vì ta thật sự là phí hết tâm tư!" Sở Đường giận dữ nói ra.

Triệu gia đem hoang sơn hơn một trăm miệng vô tội tính mạng thăm sát, tuần tự mấy lần đuổi giết hắc, hiện tại lại đem cùng hắc vừa có một chút quan hệ trung niên nhân bắt lại, sau đó mai phục nhiều cường giả như vậy, đẩy hết thầy cũng là vì hắc, hoặc là nói là vì trên người hắc kia bộ công pháp cực phẩm.

"Hừ, bớt nói nhiều lời, cho ta thụ nằm đi!" Một cái tu vi cao tới cấp sáu võ giả trung niên đột nhiên xuất thủ, chỉ thấy hắc mấy cái nhảy lên ở giữa, liền tới gần Sở Đường trước người ba bước xa.

Sở Đường lông mày nhíu lại, tay phải lập tức.

Phượng Vũ Chương!

Phanh, hai người đối bình một cái, tất cả đều không việc gì.

Đối kết quả này, Sở Đường cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nhưng đối thủ của hắc, bao quát chung quanh một đám võ giả lại cùng nhau kinh hãi.

"Cái gì! Thực lực vậy mà cùng Ngũ trưởng lão bất phân cao thấp!"

"Làm sao có thể, hắc chỉ là một cái vừa mới thức tỉnh không đến hai ngày người mới, thực lực thế nào sẽ mạnh như vậy!"

"Ta khổ tu vài chục năm mới khó khăn lắm có được cấp sáu võ giả thực lực, tiểu tử này hai ngày thời gian liền đuổi kịp ta rồi?!"

Đám người hãi nhiên, không ai không kinh ngạc.

Võ giả con đường, cất bước gian khổ, mỗi tầng lên một bậc thang đều muốn tiêu hao rất lớn thời gian để hoàn thành, mà Sở Đường vừa mới thức tỉnh hai ngày mà thôi, liền đã có thể cùng cấp sáu võ giả chống lại thực lực, đây quả thật là dễ thể nhân khó mà tiếp nhận.

Trong đám người, một cái thất cấp võ giả đột nhiên trấn định lại nói: "Không nên quên, hấn là thập tinh tư chất thiên tài."

"Đúng rồi, nghe nói thập tinh hoàn mỹ tư chất cỡ có chúng ta khó mà hiểu rõ chỗ cường đại."

"Nhưng, coi như thập tinh tư chất rất mạnh, nhưng hấn biểu hiện cũng quá biến thái một chút."

"Không có gì biến thái, hấn hiện tại đã là cấp ba võ giả, vượt ba cấp mà chiến, đối với thập tinh tư chất thiên tài tới nói, cũng không phải là quá gian nan."

"Không tệ, cái này chính là thiên tài cùng võ giả bình thường khác nhau, khó trách gia chủ đối với hấn coi trọng như thế, để cho chúng ta nhiều người như vậy đến mai phục hấn!"

"Nếu là đối ta Triệu gia có nguy hại thiên tài, kia liền càng hấn là cầm xuồng!"

Bên cạnh mấy cường giả liếc nhau, trong lúc đó cùng nhau hướng Sở Đường công tới.

Bốn cái người mạnh nhất vây công, bức này cục dưới mặt, liền xem như Sở Đường cũng không khỏi khẩn trương lên.

Hấn hiện tại, miễn cưỡng có thể đối phó một cái cấp sáu võ giả, mà bốn cái cấp sáu cùng cấp sáu trở lên cường giả liên thủ, hấn tuyệt đối không phải là đối thủ.

"Đại thúc..." Sở Đường ánh mắt không khỏi nhìn về phía dân tại pho tượng phía trên đã hôn mê trung niên nhân nói: "Xem ra muốn cứu người, chỉ có thể chờ đợi lần sau, hôm nay, thực sự bất lực!"

Thầm nghĩ lấy, Sở Đường mãnh liệt xoay người, lại không ham chiến, hướng phía nơi xa chạy như bay.

"Muốn chạy? Ta bốn người liên thủ, làm sao có thể để người chạy mất!" Đằng sau, Triệu gia tứ đại trưởng lão đủ đồng quát lên.

Sau một khắc, bốn người xuất thủ như lời đinh, đạo đạo mỹ lệ huyết mạch quang mang tại dưới bầu trời đêm đen nhánh lấp lóe.

"Phá Sơn Quyền!"

"Liệt Địa Chưởng!"

"Tây Phong..."

Trận trận uy thế cường đại từ Sở Đường phía sau đánh tới, mỗi một đạo công kích đều không dưới mấy ngàn cân lực đạo, chỉ cần bị tùy tiện một kích đánh trúng, hấn hôm nay liền bị bắt...

Nhưng Sở Đường thần sắc không có một chút biến hóa, bước chân như thường, thần sắc không thay đổi, phẳng phất không có cảm nhận được sau lưng nguy cơ.

"Ha ha, tiểu tử nhận lấy cái chết!" Một cái trước hết nhất tới gần Sở Đường lão giả hô, ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn nói: "Tiểu tử này là ta lấy hạ, các người không muốn cướp ta công lao..."

Lão giả nói kêu trong, một chương vỡ ra, chương phong khoảng cách Sở Đường chỉ có một thước chỉ gần, cái này một thước khoảng cách, đối với võ giả tới nói, sát na liền có thể đuổi kịp.

Mà đúng lúc này đợi, một cỗ mịt mờ bạch quang bỗng nhiên lấp lóe mà lên, cấp tốc tại Sở Đường chung quanh bọc thành một vòng tròn, đem Sở Đường một mực thủ hộ ở bên trong.

Ầm!

Tay của lão giả chương đập vào cái này lồng ánh sáng bên trên, chỉ có một tiếng vang nhỏ, sau đó kia lồng ánh sáng không hề động một chút nào.

Mà Sở Đường ngược lại mượn lão giả một chương này bên trong đại lực đưa tiến, bỗng nhiên trốn xa đi.

"Cái đó là... Triệu gia hộ thân ngọc bội!"

"Đáng chết, nhất định là hấn giết Triệu Lăng đại thiếu gia về sau, từ Triệu Lăng thiếu gia nơi đó lấy được!"

"Nhưng vì cái gì hấn hộ thân ngọc bội, muốn so Triệu gia những người khác hộ thân ngọc bội mạnh? Ta một chương kia, hoàn toàn có thể chấn vỡ hộ thân ngọc bội a!"

"Xong, để hấn trốn thoát!"

Tại nguyên chỗ, mười mấy Triệu gia võ giả kinh nghi bất định, trơ mắt nhìn lấy Sở Đường biến mất ở phía xa, trong lòng vô cùng phẫn hận.

...

Nơi xa.

Sở Đường nhanh như chớp trở lại hấn trong khách sạn, thần sắc trên mặt âm tình bất định, không có một chút chạy trốn vui sướng.

"Lần này không thành công cứu ra đại thúc, vậy lần sau khả năng liền thấp hơn..." Hấn mặt mũi tràn đầy vẻ suy tư tại nguyên chỗ bồi hồi.

Át chủ bại lộ càng ngày càng nhiều, lần tiếp theo địch nhân tự nhiên sẽ có chuẩn bị, có thể nói, lần này thất bại, hấn hạ một lần thành công khả năng cơ hồ là không, có thể tưởng tượng, lần sau mai phục hấn người sẽ càng nhiều mạnh hơn, nói không chừng, Triệu gia người mạnh nhất Triệu Nộ đều sẽ mai phục hấn...

"Coi như thực lực của ta tại tăng lên một cấp, thậm chí hai cấp, lần tiếp theo cũng không nhất định có thể từ trong tay đối phương cứu đi đại thúc, trừ phi, ta có thể trong khoảng thời gian ngắn biến thành cấp bảy võ giả, có tuyệt đối nghiền ép toàn bộ Triệu gia thực lực, không thì, lần sau đến liền là chịu chết."

"Nhưng cái này sao có thể, ta có thể nhanh như vậy tu luyện thành cấp ba võ giả, hay là bởi vì thôn phệ Triệu gia mấy võ giả nguyên nhân, hiện tại không có chết võ giả để cho ta thôn phệ, bình thường tu luyện, coi như ta là thập tinh tư chất, ít nhất cũng phải mấy năm mới có thể đột phá đến cấp bảy."

"Thế nhưng là Triệu gia căn bản sẽ không cho ta mấy năm tới tu luyện a..."

Sở Đường như cầu nghĩ đến.

"Đại thúc cùng ta vốn không có bao nhiêu tiếp xúc, nhưng hấn có thể vì ta mà ngậm miệng không nói, cam nguyện lấy cái chết bảo toàn ta, ta lại tại sao có thể cái khác không để ý, nhất định phải nghĩ biện pháp, ta nhất định phải đem hấn cứu ra!"

Sở Đường trong phòng không ngừng bồi hồi, vắt hết óc, nhưng cuối cùng không có bất kỳ biện pháp nào.

...

Ngày thứ hai.

Sở Đường xuống lầu ăn cơm, một đêm không ngủ hấn, nhìn thần sắc có chút tiêu tụy.

Vừa muốn há mồm ăn hết trong tay mành thầu, động tác của hấn lại đột nhiên dừng lại.

Chỉ nghe một trận nghị luận từ bên cạnh hấn truyền đến.

"Triệu gia lại muốn làm nghiệt, Lý gia cái kia gia tộc, cỡ nào thuần hậu một người tốt, lại muốn tại ba ngày sau bị Triệu gia xử tử."

"Nghe nói là bởi vì Lý lão tộc cùng cái kia Sở Đường có quan hệ, Triệu gia vì đem Sở Đường bức đi ra mới đem Lý lão tộc bắt lại, lại tuyên bố sau ba ngày xử tử."

"Sở Đường? Liền cái kia trước mấy ngày vừa mới thức tỉnh thiếu niên võ giả?"

"Không tệ..."

Đám người tiếng nghị luận Sở Đường đã nghe không được, đang nghe câu thứ hai thời điểm, hấn đã bỗng nhiên đứng dậy, cấp tốc hướng quảng trường đi đến.

"Sau ba ngày xử tử."

"Triệu gia, các người nhưng ép thật chặt, hôm qua chỉ là thất bại một lần mà thôi liền nếu như vậy bức ta, ba ngày sau xử tử đại thúc, tốt, rất tốt."

Sở Đường đầy trong đầu đều là đối Triệu gia phẫn nộ, nhanh chân hướng quảng trường đi đến.

Đi một nửa đường.

Hấn lại đột nhiên ngừng lại.

"Không được, không thể xúc động, ta như vậy qua khứ từ chịu chết không có cái thứ hai khả năng, nghĩ biện pháp, nhất định phải nghĩ biện pháp mới được."

Kiểm chế hạ táo bạo cảm xúc, Sở Đường sâu hít sâu vài khẩu khí sau lại lần trà trộn đến trong đám người.

...

Hai ngày sau, Sở Đường vẫn luôn trong đám người bồi hồi, một mực đều tại đứng xa xa nhìn bị dán tại pho tượng trên trung niên nhân.

"Cũng là buồn cười, Sở Đường a Sở Đường, ngươi thậm chí ngay cả đại thúc danh tự cũng không biết, lại muốn hại đại thúc vì ngươi mà chết, Triệu gia... Nói cho cùng, tất cả đều là tại ngươi nhóm tham lam đưa tới, nếu có cơ hội, các ngươi loại này ác thế lực, ta nhất định phải nhổ tận gốc!"

Sở Đường nắm tay chặt chẽ nắm.

Hai ngày này, hắn vẫn luôn đang nghĩ biện pháp, nhưng lại không có một điểm biện pháp nào, duy nhất có một khả năng nhỏ nhoi tính biện pháp chính là, hắn xuất ra cực phẩm võ kỹ đến trao đổi, nhưng biện pháp này quá mức nguy hiểm, hắn đi giao dịch thời điểm, coi như có thể làm cho người Triệu gia đem trung niên nhân thả đi, nhưng giao dịch sau khi kết thúc, người Triệu gia nhất định sẽ không bỏ qua hắn.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Đào mất, ngày thứ ba thời hạn đã đến.

Sáng sớm thời điểm, Sở Đường liền thấy, trên quảng trường hội tụ đại lượng người Triệu gia, mà bị cưỡng ép trung niên, chính bị người dùng cung tiễn chỉ.

Tại một đám người Triệu gia phía trước nhất, Triệu gia gia chủ Triệu Nộ lấy bá đạo ánh mắt liếc một vòng bốn phía đám người, sau đó mãnh liệt giọng tay, chỉ hướng bị cao cao treo trung niên nhân nói: "Sở Đường, ta biết ngươi liền trong đám người, ngươi nghe, từ bây giờ đến vào lúc giữa trưa, cách mỗi một giờ ta liền khiến người bắn một tiễn tại trên thân ngươi này, đến vào lúc giữa trưa, ngươi còn không xuất hiện, ta liền giải quyết triệt để hắn, hiện tại, bắn tên!"

Suru!

Một mũi tên ứng thanh mà lên, trực tiếp cắm vào trung niên nhân trên đùi.

Bởi vì kịch liệt đau nhức, trung niên nhân lập tức kêu lên thảm thiết, tiếng kêu thê lương.

"Ai, Lý gia lão bộc quá đáng thương, hắn người tốt như vậy, lại chịu lấy loại này khổ."

"Không có cách, ai bảo hắn cùng Sở Đường rước lên quan hệ, Sở Đường giết Triệu gia trưởng tử, Triệu gia khẳng định sẽ dùng hết tất cả thủ đoạn đến bức ra Sở Đường."

"Nói cho cùng, còn không phải Triệu gia quá ngang ngược bá đạo? Bọn hắn cũng không nghĩ một chút, Sở Đường là thân phận tôn quý võ giả, võ giả cùng Lý gia một cái lão bộc quan hệ có thể sâu đến chỗ nào, làm sao có thể vì một cái bình thường nô bộc mà ra đi tìm cái chết, bọn hắn dạng này khó xử một cái người hầu có làm được cái gì!"

"Đạo lý kia ai cũng hiểu, thế nhưng là, Triệu gia muốn giết một nô bộc, đồng dạng không có có bất kỳ tổn thất nào, giết cũng liền giết, nhưng lấy một nô bộc mệnh, đem đổi lấy một tia bức ra cừu nhân khả năng, bọn hắn khẳng định cảm thấy đáng giá."

"Ai, chỉ là khổ Lý gia lão bộc a, cần cù chăm chỉ cả một đời, kết quả lại quán vào võ giả tranh chấp bên trong, còn cùng Triệu gia loại này đình tiêm gia tộc có quan hệ, ngươi nói hắn hiện tại còn phải che chở tiểu tử kia không chịu mở miệng, hắn cũng không nghĩ một chút có đáng giá hay không đến, hắn dạng này chân tình đối đãi người khác, người khác lại từ một nơi bí mật gần đó nhìn hắn trơ cười, lại làm sao có thể vì hắn ra mặt đi tìm cái chết..."

Trong đám người truyền ra trận trận nghị luận, mà theo đám người tiếng nghị luận không ngừng ảm ỹ, thời gian cũng dần dần trôi qua...

Rất nhanh lại đến một giờ thời hạn, Triệu gia người, lần nữa dùng cung tiễn nhắm ngay Lý gia lão bộc.

Nhìn thấy đây hết thảy, đám người đã không đành lòng nhìn nữa, tất cả đều cúi đầu xuống, trong lòng một trận thở dài.

"Chậm đã!"

Đúng lúc này, một đạo âm thanh trong trẻo, rõ ràng vang vọng toàn trường.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Cứu người

Trên quảng trường tất cả mọi người cùng nhau quay đầu.

Bao quát Triệu gia người cũng tất cả đều kinh ngạc nhìn về phía trong đám người kia người nói chuyện.

Chỉ thấy đám người bên trong, đang có một nhìn nghèo túng thiếu niên tóc trắng chậm rãi xuyên qua đám người.

Thiếu niên này, chính là Triệu gia nghĩ hết tất cả biện pháp cũng muốn tìm ra tới Sở Đường.

"Hắn... Hắn xuất hiện!"

"Hắn vậy mà thật là một cái bình thường người hầu mà ra mặt chịu chết?"

Đám người một trận kinh ngạc, khó có thể tin nhìn lấy Sở Đường.

Tại mọi người trong lòng, Sở Đường là thức tỉnh thành công võ giả, mà lại là một thiên tài võ giả, thân phận tôn quý vô cùng. Mà tình hình bây giờ rất rõ ràng, Sở Đường chỉ cần xuất hiện, kết quả kia tất nhiên là tử cục, nhưng Sở Đường liền là xuất hiện, vẹn vẹn bởi vì là một nô bộc tính mệnh.

"Sở, Sở công tử..." Bị treo dán tại pho tượng trên trung niên, giờ phút này cũng thất thần nhìn lấy đi tới Sở Đường, trong lòng trở nên hoảng hốt cùng cảm động.

"Ha ha, Sở Đường, ngươi vậy mà thật xuất hiện, không nghĩ tới ngươi ngu xuẩn như vậy!" Người Triệu gia trong đám đột nhiên truyền ra một trận cười to.

Chỉ thấy một cái hình dạng tuấn dật thiếu niên, chính chỉ Sở Đường tùy ý cuồng tiếu, thiếu niên này chính là cùng Sở Đường có bao nhiêu lần gút mắc Triệu Kiên Nhất.

Cười xong, Triệu Kiên Nhất lạnh lùng nhìn chăm chăm Sở Đường nói: "Thiệt thòi ta còn cảm thấy ngươi là ta bình sinh đại địch, nhưng thật không nghĩ tới ngươi lại ngu xuẩn đến thật xuất hiện, vì một nô bộc mà ra mặt chịu chết, thật sự là vượt quá dự liệu của ta a."

"Chẳng lẽ trước ngươi cảm thấy ta cũng sẽ không xuất hiện?" Sở Đường lông mày ngưng tụ.

"Không tệ, bức này tử cảnh, đổi lại là ai đều sẽ không xuất hiện, ngoại trừ ngươi kẻ ngu này!"

"Đã các ngươi có loại này dự định, vì cái gì còn nhất định phải giết đại thúc không thể." Sở Đường chỉ chỉ bị treo treo trung niên nhân nói ra.

"Hắn? Một cái người hầu mà thôi, giết cũng liền giết, không có vì cái gì, chúng ta lúc đầu cũng chỉ là thăm dò thăm dò, không nghĩ tới thật có hiệu quả ha ha, Sở Đường, hôm nay ta nhìn ngươi còn có thể trốn nơi nào!" Triệu Kiên Nhất nói ra cuối cùng, bỗng nhiên hét lớn lên tiếng.

Chớp mắt, một đám võ giả đem Sở Đường bao quanh vây ở trung tâm.

Tại bọn này võ giả trung tâm đứng đấy chính là Triệu gia gia chủ, tu vi cao tới cấp chín võ giả Triệu Nộ.

"Sở Đường, ngươi thật là một thiên tài, nếu như ngươi không có giết nhi tử ta, ta nhất định không bỏ được giết ngươi, đáng tiếc..." Triệu Nộ trong mắt dần dần lộ lên hàn mang, sát cơ áp ủ.

"Chờ một chút, các ngươi không muốn ta công pháp cực phẩm sao?" Sở Đường đột nhiên cắt ngang Triệu Nộ.

"Ừm?" Triệu Nộ con mắt bỗng nhiên co rụt lại.

"Cái gì, hắn lại có công pháp cực phẩm?!" Trong đám người lập tức truyền đến kinh hô.

"Khó trách Triệu gia trong thành nhắc lên phong ba lớn như vậy, nguyên lai không chỉ là cùng Sở Đường có thù, càng là vì Sở Đường công pháp cực phẩm!"

Đám người một trận giật mình.

Mà Triệu gia một đám võ giả cung phụng cũng là tại trong lòng dâng lên một trận minh ngộ.

"Khó trách trước đó gia chủ hào phóng nói chỉ cần bắt Sở Đường, liền phá lệ để cho chúng ta tu luyện Triệu gia thượng phẩm công pháp, nguyên lai mục tiêu của hắn là mạnh hơn công pháp cực phẩm!"

Đám người trong kinh ngạc, Triệu Nộ thần sắc rất là khó coi nhìn chăm chăm Sở Đường, vừa đến, hắn sinh khí Sở Đường đem công pháp cực phẩm sự tình đem ra công khai, hắn đã sớm đem Sở Đường công pháp cực phẩm coi như là vật trong túi của hắn, mà bây giờ, tin tức này một truyền bá ra ngoài,

rất có thể sẽ cho hắn dẫn tới đại địch, dù sao, Lạc Vũ nội thành, muốn công pháp cực phẩm cũng không chỉ là hắc Triệu gia!

Thứ hai, Sở Đường hiện tại ngữ khí, để hắn phát giác được một tia không ổn, giống như, Sở Đường tại công pháp cực phẩm trên động tay động chân.

"Người công pháp cực phẩm ở đâu?" Triệu Nộ trầm giọng hỏi.

Sở Đường cười nhạt một tiếng: "Người cảm thấy ta khả năng vào lúc này nói cho người?"

"Người thế nào mới có thể nói!" Triệu Nộ thanh âm bên trong đã tràn đầy lửa giận.

"Trước tiên đem đại thúc thả đi!" Sở Đường ngữ khí không chút nào yếu thế, đồng dạng cường ngạnh vô cùng.

Triệu Nộ hít sâu một hơi.

"Tốt, ta thả người, một cái người hầu nát mệnh, đối ta không hề có một chút quan hệ." Triệu Nộ nói xong, trực tiếp liền quay đầu phân phó nói: "Đem hắn buông ra, để hắn đi."

Rất nhanh, trung niên nhân bị buông xuống, thất tha thất thểu đứng tại chỗ, một đôi trong ánh mắt sung doanh vẻ cảm kích, chăm chú nhìn lấy Sở Đường nói: "Công tử... Người đây là cần gì chứ, ta chỉ là một cái lão bộc, chết cũng liền chết, nhưng người không giống nhau a, người là võ giả, người còn trẻ, người còn có tốt đẹp tiền đồ..."

"Đại thúc đừng nói nữa, người đi mau, rồi đi tòa thành này, ta sẽ cho người tận lực tranh thủ đầy đủ thời gian." Sở Đường trực tiếp cắt ngang bên trong năm.

"Người, ta, ta làm sao có thể vứt xuống người, người vẫn là một đứa bé a." Trung niên nhân trong lòng cảm động, mang trên mặt đôn hậu chi ý.

Sở Đường nhún mày nói ra: "Không muốn lãng phí ta nỗi khổ tâm, đại thúc người nếu không đi, chúng ta đều đi không được, yên tâm đi, ta không có việc gì."

Hắn vừa mới dứt lời, một cái Triệu gia người áo đen lập tức đối trung niên nhân phản nộ quát: "Đáng chết phạm nhân, cút nhanh lên, dài dòng nữa hiện tại liền giết người!"

Trải qua thúc giục dưới, trung niên nhân rốt cục rời đi, trong tràng chỉ còn lại có Sở Đường một người bị vây quanh.

"Hiện tại người ta thả, công pháp cực phẩm cũng nên cầm đi ra rồi hả." Triệu Nộ ánh mắt sầm sầm nhìn chăm chăm Sở Đường.

"Hiện tại lấy ra vậy ta liền thật là đồ đàn, đợi lát nữa đi, cho đại thúc nửa ngày, ít nhất nửa ngày hắn có thể trốn qua các người truy kích." Sở Đường nhún vai nói ra, tại trung niên người bị hắn cứu đi, trong lòng của hắn một khối đá rốt cục buông xuống, người cũng biến thành dễ dàng hơn.

"Nửa ngày?!" Triệu Nộ cất cao giọng quát: "Điều đó không có khả năng!"

Nửa ngày thời gian, đủ để cho Lạc Vũ nội thành mặt khác hai đại gia tộc biết công pháp cực phẩm tin tức, đến lúc đó, mặt khác hai nhà nhất định sẽ xuất hiện, quấy nhiễu hắn Triệu gia chuyện tốt.

"Không có khả năng? Nhưng ta chính là không nói, người có thể làm gì ta?" Sở Đường cười hắc hắc, vừa nói, một bên bốn phía nhìn một chút, tìm một sạch sẽ bậc thang ngồi xuống, quay đầu hướng Triệu Nộ nói: "Nói thật cho người biết, công pháp cực phẩm bị ta giấu trong thành, nếu như người không nghe điều kiện của ta, ta coi như tự sát, cũng sẽ không thổ lộ một chút có quan hệ công pháp cực phẩm sự tình, cho nên, người vẫn là an tĩnh chờ đợi nửa ngày thời gian đi."

"Người!" Triệu Nộ nắm đấm nắm chặt, trong lòng phản hận, càng nhiều hơn chính là bất đắc dĩ.

"Đừng người người ta ta, ta và người cũng không quen." Sở Đường nhếch miệng nói ra, gương mặt nhìn sắc trời một chút, tựa như là ở trong lòng đầu tính theo thời gian.

"Tốt, nửa ngày, ta liền cho người nửa ngày thời gian, nửa ngày qua đi, nếu như người còn không giao ra công pháp cực phẩm, kia, ta coi như đi lục soát thành, cũng muốn trước hết giết người!" Triệu Nộ răng cắn răng rắc rung động, hắn thân là Triệu gia gia chủ, cả đời phong quang vô hạn, hôm nay lại tại Sở Đường một cái mười lăm tuổi tiểu tử trong tay kinh ngạc, cái này khiến trên mặt hắn đau rất.

Sở Đường chỉ là xùy cười một tiếng, nhún vai không nói gì thêm.

...

Một lát sau, Sở Đường tựa như là chờ nhàm chán, sau đó tại trước mắt bao người treo lên một bộ chương pháp tới.

Chỉ gặp hắn dẫn chương mà động, cất bước sinh phong, cả cá nhân trên người đều mang tới một cỗ khí tức huyền ảo.

Đây chính là hắn tu luyện cực phẩm võ kỹ «Phượng Vũ Chương».

Theo hần chiêu thức càng ngày càng thuần thực, hần trong lúc phát tay, dẫn dắt xuống thiên địa nguyên khí càng lúc càng nồng nặc.

Càng về sau, mọi người thậm chí trông thấy, Sở Đường toàn bộ người thân thể mặt ngoài đều tản mát ra một tầng bạch quang nhàn nhạt, từ xa nhìn lại, hần giống như là người trong chốn thần tiên, phiêu miểu, xuất trần, mộng ảo...

Người bình thường nhìn Sở Đường, chỉ cảm thấy hần thoải mái phiêu dật, không nói ra được hướng tới.

Mà tu sĩ vô đạo nhìn đến hần giờ phút này, lại từng cái đều kinh ngạc.

"Công pháp cực phẩm! Quả nhiên là công pháp cực phẩm!"

"Chỉ có công pháp cực phẩm tại tu luyện lúc, mới có thể làm đến toàn thân quanh quẩn quang hoa, tiểu tử này thật sự có một bộ công pháp cực phẩm!" Triệu Nộ trong lòng có chút kích động lên.

"Không đúng!" Triệu Kiên Nhất thanh âm đột nhiên vang lên nói: "Phụ thân, tiểu tử này tâm tư không thuần!"

"Cái gì không thuần?" Triệu Nộ nhất thời không có hiểu được.

"Hần bị đại địch xung quanh, ta cũng không tin hần thật có thể như không có chuyện gì xảy ra lâm vào tu luyện, hần ngay trước nhiều người như vậy tu luyện, rõ ràng là vì hiện ra hần thật có công pháp cực phẩm!" Triệu Kiên Nhất nói ra.

Triệu Nộ sững sờ, bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Kiên nhi, ý của ngươi là, hần có ý triển lộ công pháp, là vì hấp dẫn mặt khác hai nhà xuất hiện?"

Triệu Kiên Nhất gật đầu: "Không tệ! Hiện tại hần tự biết tự thân khó đảm bảo, muốn sống, biện pháp duy nhất liền là đánh vỡ ta Triệu gia đối với hần tuyệt đối áp chế, nhưng chính hần không có năng lực đến đánh vỡ, cho nên chỉ có thể nghĩ biện pháp mượn nhờ những người khác lực lượng, tiểu tử này ý đồ xấu cũng rất nhiều a... Tuyệt không thể cho hần cái này nửa ngày!"

Nói.

Triệu gia một già một trẻ này, cùng nhau nhìn chăm chú về phía Sở Đường.

Mà lúc này, nghe được bọn hần nói chuyện Sở Đường cũng ngừng tu luyện, sắc mặt nghiêm túc nói: "Hai cha con các ngươi xác thực đủ âm hiểm, bất quá vẫn là trước đó câu nói kia, nếu như không chờ thêm nửa ngày, ta quả quyết sẽ không đem công pháp cực phẩm tin tức nói ra."

"Tiểu tử, nói hay không nhưng không phải do ngươi, cầm xuống ngươi về sau, ta tự nhiên có thủ đoạn để ngươi mở miệng!" Triệu Nộ lạnh giọng nói ra.

Sở Đường trực tiếp ha ha cười nói: "Ngươi muốn dùng hình đến tra tấn ta? Vô dụng, mà lại, ngươi muốn cầm xuống ta, cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy, trọng yếu là, tại ngươi thật có thể bắt ta trước đó, ta tự sát tốc độ nhất định so ngươi bắt tốc độ của ta nhanh!"

"Ngươi!" Triệu Nộ chỉ Sở Đường, tức giận đến nói không ra lời.

"Không nên cùng hần nói nhảm, ta cũng không tin hần thật sẽ tự sát, phụ thân, bắt lấy hần, không thì cùng mặt khác hai nhà người tới, chuyện ngày hôm nay liền thật không dễ làm!" Triệu Kiên Nhất lên tiếng nói ra, ngữ khí lạnh lẽo.

Sở Đường bỗng nhiên quay đầu nhìn chăm chú về phía Triệu Kiên Nhất nói: "Ngươi người không lớn, nhưng tâm thật vô cùng độc, miệng cũng rất đáng giận, ngươi có biết hay không, ta phi thường muốn giết ngươi!"

"Nhưng ngươi bây giờ không có năng lực này, ngươi chỉ là một cái tù nhân, phụ thân, động thủ!" Triệu Kiên Nhất đối chọi gay gắt.

Triệu Nộ hơi do dự, lập tức gật đầu một cái, quanh thân tản mát ra một cỗ hung lệ khí tức, cấp chín võ giả cường đại uy thế, hào không bảo lưu hiện ra.

Sở Đường thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Hần chỉ là một cái cấp ba võ giả, cùng cấp chín võ giả trước đó chênh lệch giống như ngày đêm khác biệt, đối phương một chiêu liền có thể đem hần chế phục, coi như hần có hộ thân ngọc bội, tối đa cũng liền chống đỡ hai chiêu mà thôi...

Nghĩ đến có thể sẽ bị bắt lại, trong lòng của hần nổi lên một trận cười khổ: "Liền biết lừa gạt không được bao lâu, đại thúc, ngươi tự cầu phúc đi, ta chỉ có thể cho ngươi tranh thủ nhiều thời gian như vậy."

Suy nghĩ chuyển đến nơi đây, Sở Đường trong mắt mãnh liệt lộ ra kiên quyết chí sắc, hào khí vượt mây nhìn về phía Triệu Nộ nói: "Cấp chín võ giả, ta hôm nay liền nhìn xem ngươi mạnh bao nhiêu!"

"Buồn cười!" Triệu Nộ cười lạnh, cùng lúc, thân hình hần bỗng nhiên khê động.

Ông, phảng phất mãnh hổ hạ sơn, cuốn lên một cỗ bá liệt cuồng phong, hần một cái đại thủ chương hướng phía Sở Đường cổ bắt tới.

"Chậm rãi, Triệu gia chủ, ngươi tâm cũng hơi gấp một chút."

"Ha ha ha, Triệu gia chủ, công pháp cực phẩm cũng không thể để người Triệu gia độc chiếm."

Hai đạo to rõ thanh âm đột nhiên truyền đến, ngay sau đó, tất cả mọi người chỉ cảm thấy cảm thấy hoa mắt, hai cái đồng dạng phát ra cấp chín võ giả chi uy trung niên, đã xuất hiện ở đám người trước đó.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Ba nhà đồn ép

Tiền gia gia chủ Tiền Bất Lý cùng Tôn gia gia chủ Tôn Cường đột nhiên hiện thân, nhất thời, tràng diện trở nên khẩn trương lên.

Mà Sở Đường tại phát giác được Tiền Bất Lý bọn người sau khi xuất hiện, trong lòng lập tức thở dài một hơi.

"Những người này nếu là không đem cục diện mơ hồ loạn, ta hôm nay thật đúng là không tốt thoát đi, bất quá tạm thời nguy cơ đi qua, càng lớn nguy cơ cũng đồng thời tới a... Cái này ba nhà, không có một nhà sẽ để cho ta bình yên rồi đi."

Suy nghĩ không ngừng chuyển động ở giữa, Sở Đường mãnh liệt cảm giác một trận cuồng phong đánh tới, cái này khiến trong lòng của hắn giật mình: "Cái gì, Triệu Nộ lúc này còn dám động thủ!"

Quay đầu nhìn lại.

Chính như hắn suy nghĩ, chỉ thấy kia Triệu Nộ sắc mặt âm trầm, xuất thủ như lôi đình, muốn chiếm cứ tiên cơ, đem Sở Đường cầm cầm trong tay, trong mắt hắn, Sở Đường chỉ là một cái tiện tay liền có thể bắt kẻ yếu.

Sở Đường trong lòng có tức giận dâng lên, đột nhiên cao quát một tiếng nói: "Liền xem như cấp chín võ giả, người không khỏi cũng quá đề cao chính mình!"

Trong lúc nói chuyện, một tầng nhàn nhạt bạch quang cấp tốc bao phủ toàn thân hắn.

Chính là hộ thân ngọc bội.

Phịch một tiếng, Triệu Nộ một cuồng hạ xuống quang thuần phía trên, lập tức, từng tiếng sáng sớm tiếng tách tách vang lên, chỉ thấy Sở Đường quanh thân hộ thân bạch quang như pha lê rạn nứt.

"Thật mạnh!" Trong lòng của hắn cả kinh nói.

Mà Triệu Nộ giờ phút này cũng giận quát một tiếng: "Đáng chết, đây là ta Triệu gia hộ thân ngọc bội!"

Nói xong, Triệu Nộ cường chế sát ý, lần nữa hướng Sở Đường xuất thủ.

Lại một cuồng vỗ dưới, răng rắc một tiếng, Sở Đường trong tay hộ thân ngọc bội lập tức vỡ vụn.

"Không tốt!" Sở Đường kinh hãi, đã mất đi phòng hộ, tại mạnh như thế Triệu Nộ trong tay, hắn thật ngay cả một chiêu đều sống không qua!

Hồ!

Phản phật cuồng phong lần nữa đánh tới.

Sở Đường kinh hãi sau khi, huyết mạch trong cơ thể chỉ lực nhanh chóng vận chuyển.

Phượng Vũ Chương!

Toàn thân hắn thực lực phát huy đến cực hạn, nồng đậm huyết mạch quang hoa để tay phải của hắn nhìn giống như bạch ngọc.

Nhưng sau một khắc.

Ca một tiếng, Sở Đường rõ ràng nghe được chính mình trong cánh tay truyền ra xương cốt đứt gãy thanh âm, sau đó một cỗ cuồng bạo đại lực vọt tới,

trực tiếp để hấn té bay ra ngoài.

"Oa..." Một ngụm lớn máu tươi từ trong miệng hấn phun ra, dòng máu màu trắng, lộ ra đến vô cùng yêu dị.

"Một chiêu đều gần gần không nổi, quá mạnh, cấp chín võ giả vậy mà như thế cường đại, xong, xem ra hôm nay thật phải rơi vào Triệu gia trong tay..."
Tại bay ngược trên đường, trong lòng của hấn kinh hãi vạn phần nghĩ đến, cùng cấp chín võ giả so ra, hấn chênh lệch thực sự quá lớn.

Bịch một tiếng, Sở Đường té xuống đất, ngã xuống đất sát na, hấn khòe mắt liếc qua đã trông thấy, Triệu Nộ lần nữa lôi cuốn lấy thế sét đánh lòi đình bắt hấn mà đến: "Vậy mà chỉ bị thương nhẹ, tại tiếp ta một chiêu!"

"Làm sao bây giờ..." Sở Đường kinh hãi.

Ông!

Bỗng nhiên, hai đạo nhân ảnh chặn ngang Sở Đường trước người, một người một chiêu cường ngạnh đem Triệu Nộ ngăn lại.

"Triệu gia chủ, người cái này tâm thật gấp một chút!" Tiền Bất Lý nói ra.

"Không tệ, chẳng lẽ người thật sự cho rằng ta họ Tôn chính là bài trí?" Tôn Cường cũng cười lạnh nói.

Đồng đông đông, Triệu Nộ bị hai người ép lui lại ba bước, cường chế một miệng lửa giận sau giận dữ nhìn về phía hai có người nói: "Các người hai cái muốn như thế nào!"

"Đồ tốt cũng không thể để người họ Triệu một người độc chiếm, đúng hay không Tiền gia chủ?" Tôn Cường nói, ánh mắt hướng phía sau Sở Đường liếc qua.

Sở Đường giờ phút này chính có chút chật vật từ dưới đất đứng lên, vốn định lập tức thoát đi, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy liền bị phát hiện, bắt đắc dĩ thờ dài, trong lòng biết, muốn từ nơi này ba cái cường giả cấp chín trong tay chạy trốn, không phải dễ dàng như vậy.

"Hừ, công pháp cực phẩm chỉ có một bản, như thế nào chia ra?" Triệu Nộ hừ lạnh nói, trong đầu thực sự biệt khuất, mấy ngày nay hấn Triệu gia phí hết lớn như vậy lực, mắt thấy là phải bắt lấy Sở Đường, nhưng thời điểm then chốt lại bị tôn, tiền hai người phá hư, cái này khiến hấn làm sao không giận, nhưng coi như tức giận, hấn cũng không thể phát tác, bởi vì tôn, tiền hai người bất kỳ một cái nào đều không kém gì hấn, nếu để cho hai người liên thủ, hôm nay hấn Triệu Nộ còn muốn ăn càng lớn thua thiệt.

"Đúng, công pháp cực phẩm chỉ có một bản, khẳng định không thể chia ba phần, bất quá ta Tiền gia không muốn cái này công pháp cực phẩm, ta muốn, là Sở Đường người này." Tiền Bất Lý chậm rãi nói ra, sau khi nói xong, ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Sở Đường.

"Không tệ, Sở Đường là thập tinh thiên tài, Tiền gia chủ xem trọng là hấn người này, mà chỉ có một quyền công pháp cực phẩm, thì bị ta Tôn gia coi trọng." Tôn Cường gật đầu, cùng Tiền Bất Lý kẻ xướng người họa nói.

"Ừm?" Triệu Nộ nhướn mày.

"Các người hai cái có ý tứ là, người Tiền gia muốn người, người Tôn gia tranh công pháp, vậy ta Triệu gia đâu!" Triệu Nộ trong mắt lóe lên một tia ngoan ý.

Tiền Bất Lý cùng Tôn Cường lập tức liếc nhau, cùng nhau cười ha hả nói: "Không có ý tứ, không có thứ càng tốt có thể phân cho Triệu gia, cho nên lần này liên bạc đãi Triệu huynh, lần sau nếu có càng lớn chỗ tốt, nhất định ưu tiên tặng cho Triệu gia."

"Cái gì! Lần này đối phó Sở Đường, ta Triệu gia xuất lực lớn nhất, bằng chỗ tốt gì đến cuối cùng toàn bộ cũng phải làm cho cho các người hai nhà!"
Triệu Nộ giận tím mặt.

Nói xong, hấn cũng chính là hiểu được, tôn, tiền hai nhà đây là đánh lấy bọn ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu suy nghĩ, để hấn Triệu gia trước ra mặt, sau đó, hai nhà liên hợp lại cùng một chỗ đối phó hấn Triệu gia, dùng cái này giành đại lợi!

Cái này khiến phẫn sức không nhỏ, hơn nữa còn tổn thất một đứa con trai Triệu Nộ làm sao có thể nhẫn, lập tức Triệu Nộ trong mắt sung huyết, mắt đỏ lần nữa quát: "Các người hai nhà đừng quá mức phần, công pháp cực phẩm nhất định là ta Triệu gia!"

"Chi chi, thật sao?" Tiền Bất Lý cười quái dị một tiếng, hướng Tôn Cường sử một ánh mắt.

Tôn Cường lập tức tiến lên một bước nói: "Xem ra, ta cùng Tiền huynh chỉ có thể trước liên thủ cho người Triệu gia một chút giáo huấn, nói không chừng, hôm nay qua đi, Lạc Vũ nội thành liền biến thành hai đại gia tộc, không còn tam đại gia tộc nói chuyện."

"Người, các người!" Triệu Nộ tức đến sắp thổ huyết, để toàn thân hấn huyết mạch chỉ lực không nhịn được chuyển động, cuộn cuộn cấp chín võ giả cường giả khí tức phát ra, mang cho chung quanh một mảnh áp lực hít thở không thông.

Nhưng sau một khắc, trong đầu hấn nghĩ đến Triệu gia bị người huyết tẩy không còn, từ thương tâm trọng hình ảnh về sau, cổ này để hấn phát cuồng lửa giận lại bị hấn sinh sinh ép xuống, chỉ nghe hấn cổ nện vô biên phần nộ nói: "Tốt, rất tốt, coi như các người hung ác, hôm nay, ta Triệu gia nhận thua, nhưng dưới..."

Đúng vào lúc này, một đạo âm thanh trong trẻo vang lên.

"Chờ một chút, các người ở chỗ này nói không ngừng, nhưng có trung cầu qua ý kiến của ta?"

Thanh âm rất trong trẻo, rõ ràng tiến vào trong tai mỗi người.

Một câu rơi xuống, nhất thời đem mọi ánh mắt đều hợp thành tụ tới.

Cái này người nói chuyện, chính là người trong cuộc, Sở Đường!

Chỉ thấy Sở Đường một tay bưng bát lấy thụ thương cánh tay, con mắt tại tam đại cấp chín võ giả thân thượng khán một vòng nói: "Công pháp cực phẩm là của ta, mệnh của ta cũng là của ta, những này khi nào đến phiên các người đến vùng tay múa chân?"

Nói xong, hắn một chỉ Tôn Cường nói: "Ta có nói qua muốn cho người công pháp của ta sao?"

Nói xong, hắn lại một chỉ Tiền Bất Lý nói: "Ta có nói qua muốn gia nhập người Tiền gia sao?"

...

Hắn phen này chỉ trỏ, để chung quanh đầu óc thanh tỉnh người toàn bộ đều lâm vào mê mang bên trong.

"Cái này... Tiểu tử này nổi điên làm gì?"

Đám người nghi hoặc, mắt thấy Sở Đường liền có thể có một cái sống sót cơ hội, nhưng hắn bây giờ nói những này là có ý gì, chẳng lẽ là không muốn sống?

Một cái Triệu Nộ liền có thể chứa tử sinh tử của hắn, hiện tại càng là đồng thời đắc tội tam đại cường giả cấp chín, cái này còn có thể có đường sống? Sở Đường đầu óc nước vào rồi?

Toàn trường an tĩnh một hồi.

Một lát sau, tam đại gia chủ tất cả đều lấy lại tinh thần, Tôn Cường cái thứ nhất mở miệng, sắc mặt mang theo âm trầm sát ý nói: "Tiểu tử người thật muốn chết?"

Tiền Bất Lý cũng là cau mày, rất không hài lòng mà nói: "Gia nhập ta Tiền gia có thể bảo đảm người một mạng, người chẳng lẽ không minh bạch?"

"Ta không muốn chết, ta cũng không muốn gia nhập các người Tiền gia, ta chính là ta, sẽ không tùy ý các người bài bố!" Sở Đường cường ngạnh nói ra.

Ông.

Một cổ chưởng phong đánh tới, Tôn Cường lập tức xuất thủ, đồng dạng là cấp chín võ giả khí thế, ép tới Sở Đường có chút không thở nổi.

"Tiểu tử, không cho người ăn chút đau khổ, liền ma bắt bình xương cốt của người!" Tôn Cường lưỡi đầy lời âm, giờ lên cao cao tay phải bên trong ẩn chứa sắc bén kim quang, uy danh đáng sợ.

Có thể tưởng tượng, một chưởng này vỗ xuống, Sở Đường tất nhiên sẽ trọng thương ngã gục.

Mà đám người giờ phút này lại phát hiện, đối mặt bén nhọn như vậy một kích, Sở Đường thần sắc không có bất kỳ biến hóa nào, ngược lại lộ ra một tia cười lạnh, ngôn ngữ phản kích Tôn Cường nói: "Đáng tiếc, xương cốt của ta rất cứng, công không được!"

Bạch!

Nói xong, hai tay của hắn đột nhiên từ trong ngực lấy ra một quyển sách, xoẹt một tiếng, sách này tịch bị hắn xé rách một cái khe nhỏ.

Đây chính là hắn công pháp cực phẩm.

"Người không phải là muốn công pháp cực phẩm sao? Người dám dẫm thương ta một cọng tóc gáy, ta liền xé nát một trang giấy, làm tổn thương ta một cục xương, ta liền xé bỏ một nửa!" Sở Đường con mắt gắt gao nhìn chăm chăm Tôn Cường.

Hắn vừa đem thư tịch móc lúc đi ra, Tôn Cường liền đột nhiên ngừng lại, nghe được Sở Đường lời nói về sau, Tôn Cường sắc mặt biến đến mức dị thường khó coi.

Hắn đường đường một cái cấp chín võ giả, như vậy đại gia tộc gia chủ, hôm nay lại bị một tên mao đầu tiểu tử uy hiếp, hết lần này tới lần khác, hắn còn không có một điểm biện pháp nào, chỉ có thể bị uy hiếp.

"Công pháp nguyên lai một mực bị người mang ở trên người, tiểu tử, người rất tốt..." Tôn Cường lui lại một bước, ánh mắt âm thầm nhìn lấy Sở Đường.

Tiền Bất Lý cũng hơi do dự, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào làm, hắn muốn thu phục Sở Đường, nhưng cũng không thể mạnh đến, không nói Sở Đường không đáp ứng, liền là bên cạnh hai cái tâm hệ công pháp cực phẩm người cũng sẽ không đáp ứng.

Triệu Nộ nhìn thấy đây hết thảy, bỗng nhiên cười ra tiếng: "Tiểu tử này xảo quyết lời nói, ta Triệu gia phí hết lớn như vậy lực cũng không có đem hắn cảm xuống, các ngươi hai cái vừa xuất hiện liền muốn đắc thủ? Ha ha ha, ngu xuẩn!"

"Có gì buồn cười, người không cũng muốn công pháp cực phẩm sao? Làm sao bây giờ!" Tôn Cường then quá thành giận nói ra.

"Công pháp cực phẩm liền trong tay hắn, chúng ta khế động hắn liền sẽ hủy công pháp, ta có thể có biện pháp nào?" Triệu Nộ nói ra.

Sự tình phát triển đến bây giờ, nguyên bản vội vàng nhất hắn, giờ phút này phản ngược lại không gấp, nhìn lấy hắn hai cái đối thủ kinh ngạc, Triệu Nộ trong lòng rất là thông khoái, nhìn về phía Sở Đường thời điểm cũng không giống trước đó lạnh lùng như vậy.

"Bất quá, vô luận như thế nào, công pháp cực phẩm nhất định phải đạt được, tiểu tử này, cũng nhất định phải chết, giết con trai của ta, ta há có thể để hắn dễ chịu..." Nghĩ tới đây, Triệu Nộ ánh mắt lộ ra một tia u ám, tựa hồ lại tại suy tư điều gì âm độc kế sách.

"Phụ thân, còn có Tôn bá phụ, mời các người an tâm chờ đợi, ta có một kế, có thể để hắn đem công pháp giao ra."

Triệu Kiên Nhất chậm rãi nói ra, vừa nói, vừa đi đến trong đám người ở giữa, nhìn về phía ba vị cấp chín võ giả nói: "Chỉ là không biết, ta có nên hay không nói."

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Sở Đường lựa chọn

Triệu Kiên Nhất vừa dứt lời dưới, lập tức dẫn dắt đến vô số ánh mắt.

Thấy hắn thần sắc ung dung bên trong lộ ra tự tin, đám người tất cả đều nổi lên nghi ngờ, hiện ở cái này cục diện giằng co, ai cũng không có cách nào đánh vỡ, Triệu Kiên Nhất có thể có biện pháp nào?

"Ồ? Hiện chất cứ nói đừng ngại!" Tôn Cường cái thứ nhất mở miệng, công pháp cực phẩm đối ý nghĩa của bọn họ quá trọng yếu, chỉ cần có một tia hi vọng hắn đều muốn tranh thủ.

Bên cạnh Triệu Nộ cùng Tiền Bất Lý cũng là đưa ánh mắt về phía Triệu Kiên Nhất.

Sở Đường cũng không ngoại lệ, nhìn lấy tự tin như vậy Triệu Kiên Nhất, hắn chân mày nhíu rất cao.

Chỉ thấy Triệu Kiên Nhất đầu tiên là thâm trầm nhìn Sở Đường vài lần, sau đó lên tiếng nói: "Trước đó vì một nô bộc người liền có thể mạo hiểm ra mặt, người không phải rất có cốt khí, rất có chính khí sao? Vậy ta lại đem cái kia nô bộc bắt trở lại đâu? Một nô bộc không đủ, kia trong núi hoang, còn lại những lão kia yếu bệnh tàn cùng còn sót lại dư nghiệt, cũng toàn bộ bắt lên, người có thể hay không đem công pháp giao ra?"

"Lần trước chưa nói rõ ràng, kia trong núi hoang, còn có không ít không ai chăm sóc lão nhân cùng đứa bé không có giết sạch, người nếu là còn không đem công pháp giao ra, hừ..." Triệu Kiên Nhất mang trên mặt tàn khốc lạnh cười nói.

"Cái gì!" Sở Đường thần sắc bỗng nhiên biến ảo, gầm thét lên tiếng: "Một đám trẻ nhỏ cùng lão nhân người cũng không có ý định buông tha, tuổi còn trẻ, người thế nào ác độc như vậy!"

Sở Đường phẫn nộ.

Đám người chung quanh cũng là cảm giác phía sau phát lạnh, toàn bộ tìm đập nhanh nhìn về phía Triệu Kiên Nhất, mỗi người đều cảm giác trong lòng phát lạnh, thâm than: Triệu Kiên Nhất chẳng qua là một cái mười ba tuổi thiếu niên, tâm địa lại âm độc như vậy, loại người này, cũng thật là đáng sợ.

Ở bên cạnh, Tiền Bất Lý nhìn về phía Triệu Kiên Nhất híp mắt lại, lông mày cũng không khỏi nhăn lại, trên mặt hiện lên một tia nặng nề, tựa hồ ngay cả hắn cũng cảm thấy, Triệu Kiên Nhất cái tuổi này không lớn người quá hung tàn một chút.

Mà một bên Tôn Cường cùng Triệu Nộ lại vỗ tay lớn một cái, mừng lớn nói: "Ha ha, vẫn là hiện chất đầu lĩnh hoạt, như vậy một khi, hắc hắc, Sở Đường người còn không đem công pháp giao ra?!"

"Không tệ, Sở Đường, mau đưa công pháp giao ra, không thì, trong núi hoang dư đảng, ta lập tức phái người toàn bộ giết chết, không chỉ có như thế, cái kia chạy mất Lý gia nô bộc, ta đồng dạng sẽ tìm người truy sát!" Triệu Nộ một đôi mắt trừng mắt Sở Đường, trên mặt sát khí để cho người ta không chút nghi ngờ hẳn theo như lời nói.

Hai cái này tuổi chừng có năm mươi tuổi cấp chín võ giả, giờ phút này trên mặt hiện đầy tham lam, thần sắc hung ác đối Sở Đường đe dọa, đồng thời không quên phóng thích tự thân khí thể cường đại đến uy áp Sở Đường.

...

Năm gần mười lăm, trên mặt còn có một số ngây thơ Sở Đường, giờ phút này bấp thịt toàn thân bởi vì cực độ phẫn nộ mà kéo căng.

"Lấy lớn hiếp nhỏ, lấy mạnh hiếp yếu, lấy người vô tội tính mệnh đến bức bách, đây chính là đường đường đại gia tộc làm việc thủ đoạn? Tốt, rất tốt..."

Sở Đường nắm đấm nắm lên, xương ngón tay nắm vang lên kèn kẹt, trong lòng của hắn vô cùng không cam lòng, càng nhiều hơn chính là phẫn nộ.

"Thực lực... Nếu như ta hiện tại có kích giết thực lực của bọn hắn, bọn hắn nào dám uy hiếp như vậy ta, bọn hắn như thế nào lại có làm xằng làm bậy cơ hội!"

"Nếu như, nếu như ta còn có mạng sống tu luyện cơ hội, loại kia ta cường đại về sau, Triệu gia, Tôn gia những này ác độc gia tộc, ta nhất định phải đem bọn hắn toàn bộ diệt trừ!"

Sở Đường tại nội tâm hò hét, hận không thể hiện tại liền giết trước mặt những này ác nhân.

Nhưng hiện thực là tàn khốc, hắn hiện tại, tại không có một chút phản kháng chỗ trống, coi như hắn vắt hết óc, cũng tại nghĩ không ra cơ hội chạy trốn.

"Nhanh lên! Lại không đem công pháp giao ra, ta hiện tại liền hạ lệnh, chỉ cần ta một chút lệnh, những hoang sơn kia bên trong tiện phạm nhân liền toàn bộ đều sẽ tử, ngươi phải nhớ kỹ, bọn hắn là bởi vì ngươi mới chết!" Triệu Nộ thần sắc ngoan lệ, một đôi mắt, giống như ác quỷ nhìn chằm chằm Sở Đường.

Sở Đường trầm mặc.

"Giao ra sao? Một khi mất đi công pháp làm tám mộ, những người này chớp mắt liền sẽ ra tay với ta, không lưu tình chút nào."

"Chỉ cần giao ra, cũng liền mang ý nghĩa ta sẽ chết..."

"Ta không cam tâm chết ngay bây giờ, nhưng ta không giao, những kia vô tội đứa bé lão nhân liền sẽ tử, người nhà bọn họ đã bởi vì ta mà chết, ta có thể nào tại để bọn hắn cũng bởi vì ta mà chết!"

"Chết có gì đáng sợ, nếu như che giấu lương tâm sống sót, coi như còn sống, ta cùng cái xác không hồn có cái gì khác nhau, ta là Sở Đường, Sở Thiên vạn dặm sở, đường đường chính chính đường!"

Sở Đường bỗng nhiên ngừng đầu, một đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Nộ nói: "Công pháp, ta giao!"

Một câu rơi xuống, toàn trường yên tĩnh.

Vây xem đám người tất cả đều cảm giác trái tim xiết chặt, huyết dịch sôi trào.

"Hắn nói muốn giao, hắn chẳng lẽ không biết, giao ra công pháp, hắn đó là một con đường chết sao?"

"Hắn thông minh như vậy, thế nào lại không biết..."

"Nhưng hắn vẫn là đáp ứng..."

Đám người im lặng, trong lòng mỗi người đầu đầu có một loại không hiểu cảm động.

Đọc truyện với /

/truyencuatui.Net/ Tại Sở Đường phía trước đứng đầy Tiền Bất Lý, thân hình run lên bần bật, ánh mắt lộ ra một tia tinh quang, trên dưới đánh giá một chút Sở Đường.

Mà ở bên cạnh Triệu Kiên Nhất, mặt âm trầm trên lập tức lộ ra một tia thắng lợi tiểu dung, đối Sở Đường khinh thường cười một tiếng sau đó xoay người thối lui đến Triệu Nộ sau lưng.

"Ha ha, ha ha ha!" Triệu Nộ tiếng cười đắc ý lập tức vang vọng toàn trường, sau khi cười to, hắn đột nhiên hướng về Sở Đường khẽ vươn tay nói: "Muốn giao, vậy liền lấy ra đi!"

Bên cạnh Tôn Cường quỳnh lên nói: "Công pháp này, ta Tôn gia cũng có phần."

Sở Đường đăm đăm nhìn hai người, đột nhiên lên tiếng nói: "Công pháp ta giao, nhưng là, các ngươi như thế nào hướng ta cam đoan, không lại làm khó những người kia!"

"Cam đoan? Một bầy kiến hôi dân đen mà thôi, bọn hần còn sống đối ta không có nửa điểm ảnh hưởng, huống chi, những cái kia đứa bé cùng lão nhân đã mất đi tráng niên chăm sóc, coi như ta không giết, bọn hần tại trong núi hoang cũng sống không được bao lâu, nếu như ngươi đem công pháp giao ra, ta cũng lười đi tìm bọn họ xúi quẩy, mặc cho bọn hần tự sinh tự diệt chính là." Triệu Nộ lạnh lùng nói ra, trong giọng nói tràn đầy đối với sinh mạng coi thường.

"Bớt nói nhiều lời, nhanh lên đem công pháp giao ra." Tôn Cường đột nhiên lên tiếng, sau đó ánh mắt hần đi lòng vòng nói: "Đem công pháp xé thành hai nửa, một nửa cho ta, một nửa cho Triệu gia."

Hiện tại, hần còn động lên như thế nào thu hoạch công pháp tâm tư.

Sở Đường chăm chú nắm quyền, sau khi hít sâu một hơi...

Xoẹt!

Chỉ thấy quyền sách trên tay của hần tịch, bị hần một phân hai nửa, sau đó không đợi Triệu Nộ phản đối, cứ dựa theo Tôn Cường ý tứ đem công pháp một nửa ném cho Triệu gia, một nửa ném cho Tôn gia.

"Hần, thật giao..."

Vậy xem đám người trái tim lại là một trận nhảy lên.

"Ha ha!" Cười to một tiếng bỗng nhiên truyền đến.

Chỉ thấy Triệu Kiên Nhất nhanh chân đi ra, mang trên mặt hưng phấn, hướng Triệu giận dữ nói: "Phụ thân, nhanh, mau giết hần, không có công pháp làm kiếm chế, mệnh của hần ngay cả một con chó cũng không bằng!"

"Xác thực nên giết hần!" Triệu Nộ mang trên mặt nồng đậm sát cơ, trước đó đối Sở Đường một mực dè nén sát ý, chớp mắt phun trào.

Sở Đường hít sâu một hơi, mạch máu trong người chỉ lực chuyển động, chuẩn bị ngoan cố chống lại, mặc dù hần biết mình không phải cấp chín võ giả đối thủ, nhưng đánh không lại cũng nhận thua lại là hai khái niệm.

Hần có thể bị người đánh bại, thậm chí bị giết chết, nhưng hần tuyệt đối sẽ không nhận thua, cho dù chết, cũng muốn phản kích!

"Dừng tay!"

Một thân quát khê đột nhiên vang lên.

Chỉ thấy Tiền Bất Lý mập mạp thân hình bỗng nhiên xông vào đám người, một tay lấy Sở Đường hộ tại sau lưng, ánh mắt kiên quyết nhìn lấy Triệu Nộ cùng Tôn Cường nói: "Các ngươi hai cái mục đích đều đạt đến, ta Tiền gia muốn nhưng còn không có đạt được!"

"Ngươi muốn cho hần vì ngươi Tiền gia bán mạng? Không nói chính hần có đáp ứng hay không, ta cái thứ nhất liền không đáp ứng, ngươi cũng đã biết, tiểu tử này giết ta trường tử? Hôm nay ta nhất định phải giết hần vì con ta báo thù!" Triệu Nộ tranh phong tương đối, giờ phút này không có cố kỵ, hần biểu hiện phi thường cường thế cùng bá đạo.

Trước đó cùng Tiền gia cùng đi, nghiêm nhiên cùng Tiền gia là một bộ đồng minh bộ dáng Tôn Cường, giờ phút này lại lặng yên không tiếng động lui lại một bước, nhìn bộ dáng, rõ ràng là không muốn lại cảm tay chuyện sau đó.

Hần rời khỏi, Tiền gia cùng Triệu gia người tất cả cũng không có bất kỳ phản ứng nào, vẫn như cũ đối nghịch.

"Triệu gia chủ, ta hôm nay nếu như nhất định phải bảo vệ hần đâu?!" Tiền Bất Lý nói ra, ngữ khí đặc biệt nghiêm túc cùng nghiêm túc, lời nói ở giữa có được nồng đậm bá đạo ý chí.

Thấy Tiền Bất Lý nghiêm túc như thế, Triệu Nộ không khỏi suy tính một chút được mất về sau, ngưng âm thanh hỏi: "Vì cái gì, ta rất kỳ quái, hần cùng ngươi Tiền gia vô duyên vô cớ, ngươi tại sao phải bảo vệ hần, bao quát trước đó, ngươi thậm chí không muốn hần công pháp cực phẩm, mà là lựa chọn muốn hần người, đây rốt cuộc là vì cái gì? Chẳng lẽ ngươi cảm thấy, hần một ngoại nhân, có thể so sánh một bộ công pháp cực phẩm càng có giá trị?"

"Trong này đến cùng là vì cái gì, ngươi liền không cần biết, ngươi phải nhớ kỹ chính là, hôm nay, bao quát về sau, hần Sở Đường mệnh, ta Tiền gia hộ định, chỉ cần hần xảy ra điều gì ngoài ý muốn, ta nhất định tìm các ngươi Triệu gia cùng Tôn gia tính sổ sách!" Tiền Bất Lý trên mặt mắt nhỏ bên trong lộ ra hần mạng, thần sắc bá đạo vô cùng.

Triệu Nộ nghe xong, trầm mặc không nói.

Mà tại phía sau hần Triệu Kiên Nhất, giờ phút này lại sắc mặt u ám đi tới nói: "Tiền bá phụ, coi như ngươi hộ định thì đã có sao, ngươi nói bảo đảm hần liền bảo đảm hần? Vậy ta Triệu gia mặt mũi để vào đâu, hần giết ta đại ca thù, lại từ đâu bên trong báo, chúng ta đều là tam đại gia tộc, ngươi cho rằng,

ta Triệu gia sẽ sợ người Tiền gia phải không!"

Triệu Kiên Nhất vừa mới nói xong, còn không đợi Tiền Bất Lý nói chuyện, Triệu Nộ lại đột nhiên quát lớn: "Kiên nhi, nơi này không có chuyện của người, lui ra!"

"Cha..." Triệu Kiên Nhất hơi kinh ngạc, không biết Triệu Nộ tại sao phải quát lớn hắn, chẳng lẽ, hắn đã nói sai? Hắn Triệu gia thật sợ Tiền gia?

Mà tới được lúc này, Tiền Bất Lý mới cười nhạt lên tiếng, nhìn Triệu Nộ một cái nói: "Xem ra Triệu Nộ gia chủ còn không có quên ta Tiền gia chân chính lai lịch cùng bối cảnh, hi vọng các người ghi nhớ điểm này."

"Người Tiền gia bối cảnh không tầm thường, tất cả mọi người là biết đến, ta thừa nhận, ta Triệu gia, bao quát Tôn gia bất luận cái gì một nhà cũng sẽ không thật nghĩ cùng người vạch mặt, nhưng là, có thể hay không báo cho, người vì cái gì như thế che chở hắn? Thậm chí từ bỏ đối công pháp cực phẩm tranh đoạt, theo chúng ta biết, người Tiền gia cũng không có công pháp cực phẩm đi..." Triệu Nộ sắc mặt âm trầm nói.

Tiền Bất Lý sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra bất kỳ biểu lộ, không nói gì, chỉ là quay đầu nhìn về phía Sở Đường, rất rõ ràng, hắn không muốn đối Triệu Nộ giải thích những thứ này.

Nhưng lúc này, Sở Đường lại đột nhiên mở miệng.

"Đầu tiên, ta rất cảm kích người che chở ta, sau đó ta cũng rất tò mò, người vì cái gì vẫn luôn muốn để cho ta vào ở các người Tiền gia, cuối cùng... Nếu như người không thể đem nguyên nhân chân chính nói cho ta biết, ta sẽ không không minh bạch liền gia nhập các người Tiền gia, coi như người bây giờ giúp ta cũng không được."

Sở Đường nói xong, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Tiền Bất Lý, hắn có hấn làm người ranh giới cuối cùng, đường đường chính chính, cận kề cái chết sẽ không từ ác, nếu như Tiền gia tìm hắn, là vì để hắn làm ác độc sự tình, hắn cận kề cái chết cũng sẽ không đáp ứng.

Nhìn lấy hắn kiên nghị ánh mắt, Tiền Bất Lý đột nhiên cười nhẹ lắc đầu nói: "Người thật đúng là một cái có nguyên tắc tiểu gia hỏa."

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Chu Tước học viện

Sở Đường đứng tại chỗ, con mắt không nhúc nhích nhìn chăm chăm Tiền Bất Lý.

Đồng thời, trong lòng của hắn đầu cũng đứng nghi hoặc vạn phần.

"Này Tiền gia vì cái gì nhất định phải che chở ta, hắn muốn cho ta gia nhập Tiền gia mục đích lại là cái gì..."

Tiền gia như thế công khai che chở hắn, thậm chí không tiếc cùng Triệu gia đem quan hệ chơi cứng đều muốn cứu ra Sở Đường, cái này khiến Sở Đường trong lòng cảm kích, nhưng càng nhiều nghi hoặc.

Dù sao, hắn Sở Đường cùng Tiền gia không có nửa điểm giao tình, hắn căn bản không nghĩ ra, Tiền gia làm như vậy đến cùng là vì cái gì.

Thấy thần sắc của hắn kiên quyết, Tiền Bất Lý yên lặng cười nói: "Sở tiểu hữu, nguyên nhân cụ thể, chờ chúng ta rồi đi nơi này lại nói như thế nào?"

Sở Đường trong lòng khẽ động, lập tức gật đầu đáp ứng: "Được."

Hắn cũng không muốn từ, Triệu gia đối với hắn kêu đánh kêu giết, bây giờ rồi đi nơi này đúng là đối với hắn lựa chọn tốt nhất.

Về phần tiếp xuống Tiền gia tìm mục đích của hắn, nếu như làm nghịch ranh giới cuối cùng của hắn, cùng lắm thì khi đó chết lại, có thể nhiều sống một ngày liền là một ngày, không có người sẽ chán sống.

Tại Tiền Bất Lý cường thế thái độ dưới, người Triệu gia giận dữ vô cùng, nhưng lại không thể làm gì nhượng bộ, trơ mắt nhìn lấy Tiền Bất Lý mang theo Sở Đường rời đi.

Đi xa về sau, Sở Đường đột nhiên quay đầu, xa xa nhìn thoáng qua Triệu gia cùng Tôn gia gia chủ nói: "Hai vị gia chủ, kia công pháp cực phẩm cần phải giữ gìn kỹ, về sau, ta sẽ cảm về."

Còn có một câu hán chưa hề nói, hán muốn nói về Triệu, tôn hai nhà người đem đầu cũng xem trọng, ngày sau, hán sẽ trở về lấy những người này đầu!

Bắt quá cân nhắc đến hán thật vất vả thoát ly tạm thời hãm cảnh, liền vẫn là đừng đi chọc giận những người này, vạn nhất Tiền gia lá bài này cũng bảo hộ không được hán, vậy liền thật chơi lớn rồi.

Hán sau khi đi, tại chỗ Triệu gia cùng Tôn gia người cùng nhau liếc nhau, toàn trường im lặng.

Triệu Kiên Nhất cuối cùng nhìn không được trong lòng không cam lòng cùng nghi vấn hỏi: "Phụ thân, vì cái gì không giết Sở Đường, chẳng lẽ, chúng ta thật đúng là sợ kia tiền gia hay sao? Tiền gia đến cùng có cái gì để cho các người có kỵ ách chủ bài?"

"Chúng ta đương nhiên sẽ không thật sợ hán tiền gia, chỉ bất quá có một ít nguyên nhân, hiện tại tạm thời không tiện hiện tại cùng hán vạch mặt thôi, một cái Sở Đường mà thôi, hiện tại không giết, không có nghĩa là về sau không giết, Kiên nhi người vẫn là quá nhỏ, làm việc không đủ nhẫn nại, người phải nhớ kỹ, có một số việc, nhìn một chút lại đi làm, hiệu quả sẽ hoàn toàn không giống." Triệu Nộ vỗ vỗ Triệu Kiên Nhất bả vai, trong mắt lóe lên một tia âm trầm.

"Triệu gia chủ, Tiền gia cùng Sở Đường sự tình cũng không có gấp gáp, hiện tại việc cấp bách là, bản này công pháp cực phẩm như thế nào phân?" Tôn Cường lúc này xen vào, trong mắt tràn đầy tham lam.

...

Lạc Vũ thành về phía tây, Tiền gia trong khu nhà cao cấp, Sở Đường cùng Tiền Bất Lý ngồi ngay ngắn trong một gian phòng nhỏ.

"Tiền gia chủ, người phí như vậy đại lực đem ta cứu ra, đến cùng có mục đích gì." Sở Đường dứt khoát mở miệng, trong lòng của hán rất cảm kích Tiền gia giúp hán, nhưng là trong đầu nghi vấn không làm rõ ràng trước đó, thái độ của hán tuyệt đối không thể thỏa hiệp.

Tiền Bất Lý tựa hồ sớm biết Sở Đường sẽ như vậy hỏi, cười nhạt nói, "Ta cứu người đi ra xác thực có mục đích, cái kia chính là mời người làm ta Tiền gia họ khác trưởng lão, trở thành ta người nhà họ Tiền."

"Trở thành người người nhà họ Tiền về sau, người lại muốn cho ta làm cái gì? Nếu như giống như Triệu gia, là vì để cho ta đi giúp người mưu tài sát hại tính mệnh, vậy người sớm làm thả ta, hoặc là giết ta, bởi vì ta tuyệt sẽ không đáp ứng." Sở Đường ngữ khí không thể nghi ngờ nói, thái độ rất kiên quyết.

"Yên tâm, mưu tài sát hại tính mệnh những sự tình này ta còn khinh thường ở lại làm, mà lại coi như làm, những này việc vặt cũng không cần đến người cái này thấp tính tư chất thiên tài đi làm, ta mời người trở thành Tiền gia người, là vì một kiện đại sự, một kiện liên quan đến ta Tiền gia sinh tử tồn vong sự tình, còn mời, Sở công tử người có thể đáp ứng, lấy cứu vớt ta từ trên xuống dưới nhà họ Tiền mấy trăm đầu nhân mạng!" Nói ra cuối cùng, Tiền Bất Lý thần sắc đột nhiên nghiêm, hai tay ôm quyền, thậm chí làm bộ muốn một gối quỳ xuống.

Sở Đường sắc mặt lập tức đại biến, liền vội vàng đứng lên đỡ lấy Tiền Bất Lý nói: "Tiền gia chủ tuyệt đối không được, cứu ta người là người, nên hành lễ càng hán là ta, người làm cái gì vậy."

"Cái kia không biết công tử có thể đáp ứng hay không ta điều chỉnh câu này, có thể hay không cứu ta Tiền gia tại trong nước lửa..." Tiền Bất Lý nói ra.

Chuyện cho tới bây giờ, Sở Đường chỗ nào còn có thể chần chờ, lập tức gật đầu nói: "Nếu như là vì việc này, ta nhất định toàn lực ứng phó."

"Nói như vậy, Sở công tử người nguyện ý trở thành ta Tiền gia họ khác trưởng lão?" Tiền Bất Lý lập tức kinh hi ngẩng đầu.

Sở Đường cười khổ: "Người đối ta có ân, ta vốn tự nhiên phải báo đáp, trước đó chỉ là lo lắng một số vấn đề nguyên tắc, cho nên cố ý xụ mặt nói chuyện, hiện tại biết nguyên nhân, ta chỗ nào còn có thể trì hoãn, yên tâm đi gia chủ, người đối ta có ân, người nếu như có chuyện, ta xông pha khói lửa cũng sẽ giúp người! Chỉ là sợ, ta tuổi trẻ lực nhỏ, không giúp được gia chủ quá nhiều a..."

Tiền Bất Lý đột nhiên khoát tay chặn lại nói: "Không có có chuyện này, chỉ cần tiểu hữu có thể đáp ứng làm ta Tiền gia họ khác trưởng lão, việc này tám chín phần mười liền có thể thành!"

"Ồ? Đến cùng là chuyện gì?" Sở Đường hỏi.

"Sở công tử nhưng biết ta viêm Vũ Quốc bên trong tứ đại Vương thành?" Tiền Bất Lý nói ra.

Sở Đường lắc đầu.

Gặp hán không biết, Tiền Bất Lý nghĩ nghĩ, tận lực để ngôn ngữ đơn giản nói: "Ta viêm Vũ Quốc cương vực bao la, trong đó có ba mươi sáu tòa thành lớn, Lạc Vũ thành chính là một cái trong số đó, mà tại phía trên tòa thành lớn, còn có tứ đại Vương thành, mỗi cái Vương thành đều lớn không bờ bến, hán bên trong võ giả đông đảo, tài nguyên tu luyện hùng hậu."

Dừng một chút, Tiền Bất Lý lại nói: "Tại Lạc Vũ thành phía tây, liền có một tòa Vương thành, tên là Chu Tước thành, Chu Tước nội thành giống Triệu, tôn hai nhà loại thực lực này thế lực có quá nhiều, chỉ có thể coi là hạng chót thế lực, mà ta Tiền gia, tại Chu Tước nội thành có một bản tông thị gia, chính là viễn siêu Triệu, tôn hai nhà thế lực cường đại, coi như tại Chu Tước nội thành, cũng có thể được xưng tụng gia tộc nhị lưu."

"Mà ta, liền là Chu Tước thành Tiền gia người, chỉ là ta thuở thiếu thời quá mức khinh cuồng, phạm phải sai lầm lớn bị khu trục tại cái này xa xôi Lạc Vũ

thành..."

Tiền Bất Lý nói đến đây, thần sắc trở nên âm trầm rất nhiều.

Sở Đường nháy nháy mắt, trên mặt hơi kinh ngạc nói: "Nghĩ không ra Tiền gia chủ lại có cường đại như vậy bối cảnh, trách không được Triệu gia cùng Tôn gia người không dám nghịch lại quyết định của người."

"Nếu là lúc trước, hai nhà bọn họ trong mắt ta xác thực không có gì có thể để ý, bất quá bây giờ..." Tiền Bất Lý nói tới chỗ này, trong giọng nói có chút do dự.

Sở Đường truy vấn: "Có chuyện gì, Tiền gia chủ cứ việc nói chính là, có thể giúp, ta nhất định sẽ giúp."

Tiền Bất Lý thở dài: "Thực không dám giấu giếm, ta sống không được bao lâu, ba năm trước đây ta ra ngoài gặp nạn, bản thân bị trọng thương, nếu như không đúng có một khóa từ Chu Tước thành bốn gia mang ra cực phẩm Tục Mệnh Đan thuốc, ta hiện tại coi như không chết, cũng sớm liền như là một cái phế vật nằm trên giường không dậy nổi."

"Mà bây giờ, ta mặc dù nhìn không ngại, nhưng đây là tiêu hao sinh mệnh lực biểu hiện, ít thì ba tháng, nhiều thì một năm ta liền sẽ dầu hết đèn tắt mà chết."

Tiền Bất Lý thần sắc thê lương nói ra: "Mà ta vừa chết, Tiền gia đã mất đi ta cái này ô dù, vậy ta từ trên xuống dưới nhà họ Tiền mấy trăm người, tại trong khoảnh khắc liền sẽ được Triệu, tôn hai nhà tàn sát hầu như không còn, ta Tiền gia mấy chục năm tích lũy tài sản cũng sẽ phó mặc, toàn bộ hạ xuống Triệu, tôn hai nhà người trong tay."

"Cái này..."

Sở Đường trừng to mắt, nhận thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, vô có đau đầu nói: "Nhưng dạng này, coi như cho ta thời gian một năm, ta cũng không nhất định liền có thể trở thành đầy đủ chống lại Triệu, tôn hai nhà người a, ta, cho dù chết cũng không nhất định có thể bảo toàn Tiền gia a..."

"Không không không, tiểu hữu người hiểu lầm." Tiền Bất Lý vội vàng lắc đầu nói: "Ta mời người đến ta Tiền gia, cũng không phải là muốn người đi cùng Triệu, tôn hai nhà đi tranh đấu, chịu chết, ta biết, liền xem như thập tinh tư chất thiên tài, cũng không có khả năng trong vòng một năm đạt tới cấp chín võ giả thực lực!"

"Kia tiền gia chủ có ý tứ là?" Sở Đường lần nữa nghi ngờ.

Tiền Bất Lý nói: "Sở công tử khả năng không biết, tại Chu Tước Vương nội thành, có một gian học viện tên là Chu Tước học viện, học viện hàng năm đều sẽ tuyển nhận thiên tài võ giả, tập trung bồi dưỡng đôi viêm Vũ Quốc hữu dụng hộ quốc cường gia, mà cái này Chu Tước học viện, tại Chu Tước nội thành là thuộc về đứng đầu nhất nhất lưu thế lực, so ta Tiền gia bản tộc còn cường đại hơn vô số lần."

"Năm sau, Chu Tước học viện liền sẽ tuyển nhận võ giả học đồ, lấy Sở công tử thập tinh tư chất, nhất định có thể được học viện trúng tuyển, thậm chí, cũng có thể trở thành Chu Tước trong học viện lớp tinh anh học viên, mà chỉ cần Sở công tử có thể trở thành Chu Tước học viện đệ tử, có tầng này thân phận tồn tại, cái kia coi như cho Triệu, tôn hai nhà một trăm cái lá gan, bọn hắn cũng không dám lại cử động ta Tiền gia một cọng tóc gáy!"

Sở Đường kinh ngạc: "Chỉ đơn giản như vậy? Người phí sức đem ta cứu ra, liền vì để cho ta làm chuyện như vậy?"

Trong lòng hắn, chuyện này có chút quá dễ dàng, cùng hắn tưởng tượng bên trong muốn cùng Triệu gia liều sống liều chết tràng cảnh có quá lớn chênh lệch, mà lại, việc này đối với hắn không có một chút chỗ xấu, phản mà đối với hắn có chỗ tốt rất lớn, trở thành Chu Tước nội thành nhất lưu thế lực đệ tử, chuyện này với hắn tu luyện một đường mà nói, có quá thật tốt chỗ...

"Đơn giản?!" Tiền Bất Lý cười khở lắc đầu nói: "Việc này nhưng không có chút nào đơn giản, Chu Tước học viện chính là trong vương thành nhất lưu thế lực, học viện trở thành Chu Tước học viện người, độ khó cũng không phải bình thường thấp, năm đó ta liền thất bại, nếu như ta có thể tiến vào Chu Tước học viện, ta coi như phạm thiên đại sai, gia tộc cũng không thể lại đem ta khu trục a..."

"Ồ? Cái này Chu Tước học viện cánh cửa rất cao sao?" Sở Đường hỏi.

"Đương nhiên, muốn tiến Chu Tước học viện, nhất định phải thỏa mãn cái thứ nhất cứng nhắc yêu cầu, cái kia chính là mười lăm tuổi liền muốn trở thành cấp năm võ giả, điểm này, trực tiếp chặn lại chín thành ghi danh người."

"Cấp năm võ giả? Mười lăm tuổi?" Sở Đường nháy nháy mắt, trong lòng hắn, yêu cầu này, giống như thật không phải là rất khó...

"Đúng vậy a, rất khó đúng không? Thường nhân mười ba tuổi thức tỉnh, từ mười ba tuổi mới bắt đầu tu luyện, thời gian hai năm liền muốn thăng lên năm cấp, vậy liền coi là là có thất tinh tư chất năm đó ta đều không có làm đến, có thể làm được điểm này, phần lớn đều là một số bất tinh, thậm chí cửu tinh người, nói như vậy người rõ chưa?" Tiền Bất Lý nói ra.

Sở Đường sững sờ, nhẹ gật đầu, trong mắt tràn ngập hưng phấn nói: "Minh bạch, ý của người là, tại Chu Tước trong học viện, toàn bộ đều là thiên tài, có rất nhiều cường giả!"

"Cái này, không đúng, cũng thế, ai, ta đều để người làm hồ đồ rồi, người nói không sai, Chu Tước trong học viện có rất nhiều cường giả, so người cũng không kém là bao nhiêu, thậm chí... Còn có số người thiên tài người tồn tại!"

Tiền Bất Lý nói đến đây nghiêm sắc mặt, nhưng lại rất nhanh cười khỏ nói: "Nhưng ta muốn cho người mình bạch không đúng cái này, mà là muốn nói cho người, người chỉ có thời gian nửa năm, tại trong nửa năm này, người nhất định phải trở thành cấp năm võ giả, không thì, ngay cả Chu Tước học viện đạo thứ nhất khảm đều không qua được, huống chi về sau hai đạo khảo nghiệm."

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Chà đập

Từ Tiền Bất Lý trong phòng đi ra, Sở Đường lăm bằm trong miệng.

"Mười lăm tuổi trở thành cấp năm võ giả, cũng chỉ là Chu Tước học viện sơ bộ cánh cửa, đằng sau còn muốn vượt quan, mà lại một đạo so một đạo khó, không hồ là trong vương thành nhất lưu thể lực a, ân, xem ra nửa năm này ta thật muốn toàn lực tu luyện, Chu Tước học viện... Coi như không có tiền gia yêu cầu, chỉ vì chính ta, ta cũng muốn đi vào."

Nói một mình một hồi, sắc mặt hắn đột nhiên nghiêm, sờ lấy bụng nói: "Thật đói..."

Qua trong giây lát, hắn bay đã chạy ra Tiền gia, thẳng đến phía ngoài khách sạn mà đi, cũng không có chú ý nhìn, hắn trực tiếp đi vào một nhà nhìn rất xa hoa khách sạn, đi vào hắn liền vô cùng lo lắng hô: "Lão bản, đến ba bát mì, năm cái bánh bao."

Một câu rơi xuống.

Toàn bộ trong tiệm người toàn bộ sùng sốt.

Sau một khắc hồng cười ra tiếng.

"Từ đâu tới tiểu ăn mày, đi triều dương đại khách sạn đến ăn mần thầu? Việc này ta còn là lần đầu tiên đụng phải, thú vị, ha ha, thú vị."

"Hiện tại tên ăn mày càng lúc càng lớn mật, liền hướng dương đại khách sạn loại rượu này lâu cũng dám xông tới, chẳng lẽ không sợ bị đánh gãy chân ném ra?"

"Uy lão bản, các người còn đứng ngây đó làm gì, để một tên ăn mày đứng ở chỗ này là cố ý muốn phá hư chúng ta nhà hứng sao? Còn không mau một chút đem hắn ném ra!"

Mấy cái thân mang phú quý người la lớn, vừa nói, một bên dùng khoeo mắt lườm Sở Đường một chút, liền tức khinh thường quay đầu, phảng phất nhìn nhiều Sở Đường một chút liền sẽ thấp xuống bọn hắn thân phận.

Thanh âm của bọn hắn vừa dứt dưới, sân khấu một lão bản bộ dáng người lập tức chỉ Sở Đường đối bên cạnh mấy cái tiểu nhị nói: "Nhanh nhanh nhanh, nhanh lên bắt hắn cho ta ném ra."

"Là lão bản." Mấy cái tiểu nhị gấp vội vàng gật đầu.

Sở Đường nhướng mày, lập tức liền muốn phát tác.

Mà đúng lúc này thời điểm, mấy đạo nhân ảnh đem bọn từ cửa khách sạn đi vào, vừa tiến đến liền thấy chính giữa mà đứng Sở Đường, mấy người kia lập tức sắc mặt đại biến.

Mà những khách nhân kia nhìn thấy mấy cái này người tới, đồng dạng là sắc mặt đại biến, vội vàng cúi đầu xuống, không dám thờ mặt.

Lão bản kia càng là biểu lộ nhất biến, vội vàng lúc trước đại chạy đến, một đường chạy chậm đến mấy người trước mặt, siểm cười quyền rũ nói: "Triệu Lộc công tử, Triệu Kiên Nhất công tử, hôm nay ngọn gió nào đem người hai vị thổi tới."

Người đến này, chính là Triệu gia Triệu Lộc cùng Triệu Kiên Nhất.

Chỉ thấy Triệu Kiên Nhất căn bản nhìn cũng không nhìn lão bản kia một chút, một đôi mắt chỉ lo một mực nhìn chăm chăm Sở Đường, sắc mặt phức tạp, âm độc bên trong lại có chút bất an nói: "Đây không phải tân tân Tiền gia trưởng lão Sở Đường Sở công tử à, Sở công tử thế nào không cùng Tiền gia chủ thương thảo chuyện quan trọng rồi? Chẳng lẽ, Tiền gia còn không vào được Sở công tử pháp nhãn, người không muốn cùng bọn hắn có quan hệ?"

Triệu Kiên Nhất tuổi không lớn lắm, nhưng không thể bảo là không thông minh, hiện tại hắn cùng Triệu Lộc đơn độc đến đây, cũng không có mang cường giả hộ vệ, nếu như Sở Đường ra tay với hắn, hắn hôm nay liền phải xui xẻo.

Cho nên hắn những lời này cũng liền nói khách khí, nhưng mặc dù lời nói nghe khách khí, lại đem nội tâm của hắn cấp thiết nhất muốn biết hỏi lên, cái kia chính là, Sở Đường đến cùng có không có gia nhập Tiền gia.

Nếu như không có, kia Triệu gia liền có thể lập tức xuống tay với Sở Đường, nếu như gia nhập, hắn hỏi như vậy, cũng sẽ không chọc giận Sở Đường.

Chỉ là hắn, rơi ở chung quanh người trong tai, lại không thua gì là một cái sấm sét giữa trời quang.

Chỉ thấy vừa rồi mấy người kia chế giễu Sở Đường phú quý khách nhân, sắc mặt chớp mắt trở nên trắng bệch, trong tay dưa đều rơi trên mặt đất, miệng há lớn không thể khép lại tự lảm bảm: "Tiền gia trưởng lão, Sở công tử, cùng Tiền gia gia chủ tự mình trao đổi chuyện quan trọng, cái này xin... Phi, hắn là cái gì người?"

"Được Triệu Kiên Nhất công tử như thế cất nhắc, thiếu niên này... Hà? Tóc trắng, đi chân trần, hắn, chẳng lẽ hắn liền là Sở Đường?!"

"Thức tỉnh thật tỉnh tư chất, dẫn tới dư luận xôn xao Sở Đường... Trời, ta vừa rồi vậy mà mắng nữa hắn!"

Vừa rồi tất cả mở miệng trào phúng Sở Đường người, giờ phút này toàn bộ ngây người, trên mặt trắng bệch một mảnh, bọn hắn đắc tội một võ giả còn chưa tỉnh, còn đắc tội một cái lập tức danh tiếng thịnh nhất, vừa trở thành Tiền gia trưởng lão thiên tài võ giả, chuyện này đối với bọn hắn những người bình thường này tới nói, so từ còn muốn lo lắng.

Kia khách sạn lão bản càng là ngốc tại nguyên chỗ, nhận ra Sở Đường thân phận về sau, hắn hận không thể hung hăng đánh chính mình mấy cái bàn tay.

Mà tâm tư nhất chuyển đến nơi đây, khách sạn lão bản lập tức một đường chạy chậm, bỏ Triệu Kiên Nhất, chạy đến Sở Đường trước mặt, sau đó đột nhiên phát tay, thật hung hăng tại trên mặt mình đánh mấy cái thanh thúy bàn tay, vừa đánh, vừa siểm cười híp mắt đối Sở Đường nói: "Sở... Sở công tử, trước đó là lão tiểu nhi có mắt không trông, ngài đại nhân bất kể tiểu nhân qua, người coi như ta là con chó, người đừng đem ta để ở trong lòng..."

"Ách, được rồi được rồi, ta là tới ăn cơm, người nơi này có không có màn thầu, nhanh lên, ta đều phải chết đói." Sở Đường nói xong, tự mình tìm một cái chỗ ngồi, lại là căn bản không có để ý tới hướng hắn nói chuyện Triệu Kiên Nhất.

Trong lòng hắn, hắn thật rất muốn giết Triệu Kiên Nhất cái này âm hiểm ác độc người, chỉ bất quá bây giờ là muốn gấp thời kì, hắn không thể đem chính mình cùng Triệu gia quan hệ làm tại khản trương lên, không thì, rất có thể bởi vì hắn mà đem tiền gia cho kéo xuống nước, dù sao hiện tại hắn đại biểu không chỉ là chính hắn, vẫn là Tiền gia trưởng lão.

Cho nên, hắn chịu đựng sát ý, tận lực không để cho mình suy nghĩ, đi xem Triệu Kiên Nhất, miễn cho hắn nhìn không được, không cẩn thận đem Triệu Kiên Nhất cho giết chết.

Mà phía sau, được hắn không thêm đếm xỉa đến Triệu Kiên Nhất, trên mặt lập tức dâng lên một trận ửng hồng.

Nghĩ hắn đường đường Triệu gia dòng chính truyền nhân, càng là trừ Sở Đường bên ngoài, toàn bộ Lạc Vũ thành thiên tài nhất cử tinh tư chất võ giả, lúc nào bị người coi thường như thế?

Cho tới bây giờ đều chỉ có hắn không nhìn cùng khinh thường người khác thời điểm, chỗ nào đến phiên người khác xem thường hắn, cái này khiến hắn lên cơn giận dữ, nhưng hắn lại không thể không nhìn xuống tới, ai bảo không nhìn hắn người là Sở Đường, là một cái để hắn hiện tại không thể làm gì người.

"Sở Đường, những ngày an nhàn của ngươi sẽ không nhiều, đừng tưởng rằng có Tiền gia liền có thể cả một đời gỏi cao không lo, nhiều nhất một năm, hừ hừ..." Triệu Kiên Nhất thầm nghĩ đến, hiển nhiên hắn cũng đúng biết tiền gia sự tình.

Nghĩ đến, Triệu Kiên Nhất cố nén hạ lửa giận, hướng bên cạnh hắn Triệu Lộc tùy tiện chào hỏi một tiếng nói: "Đi thôi Triệu Lộc."

Nhưng hắn vừa đi hai bước lại phát hiện, hắn cái này đã thức tỉnh thất tinh tư chất đường đệ, giờ phút này chính một mặt oán giận nói: "Đi? Tại sao phải đi? Tam ca, hắn thiên phú cũng chẳng phải cao hơn ngươi một cấp sao? Mà lại hắn vẫn là một cái con hoang, coi như ngươi nói hắn gia nhập Tiền gia, kia đối Tiền gia tới nói cũng đúng một ngoại nhân, cùng ngươi Triệu gia dòng chính thân phận căn bản không cách nào so sánh được, chúng ta tại sao phải sợ hắn!"

Triệu Kiên Nhất như rồng mây, vội vàng nói: "Đừng nói nữa, trước ngươi vẫn luôn bệ quan tu luyện, đối chuyện của ngoại giới còn không biết..."

"Ta đã biết tam ca, ngươi là khinh thường tại đối cái này tên ăn mày xuất thủ đúng không, cũng thế, hắn một cái từ bên ngoài đến con hoang, ngươi cùng hắn so đo là hàng thấp thân phận của ngươi, yên tâm, có đệ đệ ta đây, ta gần nhất một lòng tu luyện, tu vì đã vững chắc đến cấp một võ giả trung kỳ, ta giúp ngươi ra mặt!"

Triệu Lộc nói xong, cũng không đợi Triệu Kiên Nhất có phản ứng liền trực tiếp nhanh chân tới gần Sở Đường.

Vừa đi, trong mắt của hắn một bên lóe ra âm lãnh tức giận, đồng thời trong lòng âm thầm cười lạnh: "Cũng là bởi vì cái này hoang sơn con hoang, hại ta cùng Lý Phi muội muội hôn sự bị hủy bỏ, hừ, không giáo huấn một lần, giải thích như thế nào mối hận trong lòng ta!"

Ba chân bốn cẳng đến Sở Đường bên người, ở chung quanh không ít người bình thường nhìn soi mói, Triệu Lộc hữu tâm hiển lộ rõ ràng chính mình trở thành võ giả kiêu ngạo, dùng đủ toàn bộ huyết mạch chỉ lực, để toàn bộ tay phải đều trở nên hỏa hồng một mảnh, phảng phất đốt hỏa điểm thiêu đốt, một chuỗi võ hướng Sở Đường phía sau: "Tiểu tử, đừng tưởng rằng tư chất cao liền đại biểu hết thảy, gia thế cùng tài nguyên tu luyện trọng yếu giống vậy, để người ném thử trung phẩm võ kỹ lợi hại, cho ta leo đến..."

Ba!

Một tiếng dị thường cái tát vang dội âm thanh, trực tiếp cắt ngang Triệu Lộc tràn ngập ngạo ý hô to.

Chỉ thấy Sở Đường tại trong điện quang hỏa thạch bỗng nhiên trở lại, một bàn tay đập bay Triệu Lộc, sau đó bước chân khê động, thân hình nhanh như gió tấp ròi đi chỗ ngồi.

Tại trong mắt người bình thường, chỉ thấy bóng người lóe lên, Sở Đường liền đuổi kịp Triệu Lộc bay ngược thân thể, một cái đi chân trần bỗng nhiên giẫm tại Triệu Lộc trên mặt, từ không trung dẫm lên trên mặt đất, đứng trên sàn nhà phát ra phanh trầm đục.

"Triệu gia chó, người kêu rất khó nghe, ảnh hưởng ta ngon miệng." Sở Đường trong mắt lóe ra sát ý, giẫm tại Triệu Lộc trên mặt chân, hung hăng vặn mấy cái nói: "Người có biết hay không, ta hiện tại thật rất muốn giết các người những này họ Triệu!"

"Oa!" Triệu Lộc cũng không biết là bị đánh, vẫn là bị khí phun ra một ngụm lớn máu tươi, một đôi mắt lại là sợ hãi, lại là thẹn quá thành giận nhìn chăm chăm Sở Đường gào rít: "Người, người cái này con hoang làm sao có thể có mạnh như vậy!"

"Còn dám mắng ta!" Sở Đường răng khê cắn, sát cơ hiển lộ.

Hắn cùng Triệu gia thù rất lớn, lớn đến để hắn hận ngứa hàm răng, nhưng cân nhắc đến đại cục cùng thực lực vấn đề, hắn vẫn luôn cố nén không tiến thêm một bước trở nên gay gắt cùng Triệu gia cừ hận, dù sao, Triệu gia cũng hận hắn hận muốn chết, song phương chỉ cần cái nào vượt tuyến, đều sẽ dễ xung đột tăng lên, nhưng hết lần này tới lần khác hiện tại là nhất không thích hợp dễ xung đột thẳng cấp thời điểm, cho nên song phương cũng đều chịu đựng không làm chuyện gì quá phận.

Nhưng là Triệu Lộc, giờ phút này lại tại một lần lại một lần khiêu khích Sở Đường tức giận.

"Ngớ ngẩn!"

Rõ ràng quát lớn tiếng vang lên.

Chỉ thấy đứng tại cửa ra vào Triệu Kiên Nhất, giờ phút này bỗng nhiên nhanh chân tới gần Sở Đường cùng Triệu Lộc, sau đó một đôi mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm Triệu Lộc nói: "Người cái này ngu ngốc, nếu như người không họ Triệu, coi như Sở công tử không giết người, ta cũng muốn giết người, thứ mắt mặt xấu hổ, cảm miệng cho ta!"

Nói xong, Triệu Kiên Nhất vừa nhìn về phía Sở Đường nói: "Sở công tử, nhà ta đường đệ tuổi nhỏ, thật sự là không hiểu chuyện, còn mời công tử rộng lòng tha thứ, không nên động chân nộ, nếu như người thực đang tức giận, liền giáo huấn hắn một trận, nhưng là, người nhưng tuyệt đối đừng thật giết hắn, dù sao, hắn còn họ Triệu, ta muốn Sở công tử, giờ phút này cũng không muốn đem sự tình làm tuyệt đi!"

Triệu Kiên Nhất những lời này tiên lễ hậu binh, lời nói bên trong có chuyện, nói thật sự là giọt nước không lọt, để một số lão hồ ly nghe đều sẽ gật đầu tán thưởng, nhưng Sở Đường đối với cái này lại ghét nhất.

"Một câu bên trong ngoặt mười cái cong, người mẹ nó có mệt hay không, người nói không mệt, ta nghe đều mệt mỏi, Đi đi đi, đi nhanh lên, lần tiếp theo đừng để ta lại nhìn thấy người, không thì, ta thật lo lắng ta sẽ giết người!" Sở Đường hung hăng cắn răng một cái nói ra.

Cừ nhân đang ở trước mắt, hắn lại không thể ra tay cảm giác, thật sự là quá tệ, cái này khiến tâm tình của hắn phá hỏng, tâm tình một không tốt, hắn đến cảm giác càng phát ra đói khát khó nhịn.

"Lão bản! Ta muốn thần đầu, ta muốn thần đầu, cho ta đến năm cái... Mười cái!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Thuần thực cảnh giới

Sở Đường tại trong khách sạn cơm nước no nê về sau, lập tức liền cảm giác mình tâm tình tốt hơn nhiều, mới vừa rồi cùng Triệu Kiên Nhất một chút không thoải mái cũng bị hấn rất nhanh không hề để tâm.

Quay đầu nhìn lại, hấn mới phát hiện, hấn như thể một hồi ăn cơm thời gian, trong tiệm người toàn bộ đều chạy rỗng, mà những cái kia lưu lại tiểu nhị cùng lão bản, thì khăn trương đứng sau lưng hấn, tựa hồ rất sợ hãi hấn đồng dạng, không dám cùng hấn đối mặt.

"Một đám đồ hèn nhát, ta cũng sẽ không ăn các ngươi." Sở Đường thầm nói, lưu lại một trương kim phiếu rồi đi.

...

Triệu gia trong phủ.

Khuôn mặt sưng đỏ Triệu Lộc được Triệu Kiên Nhất kéo đến trong một cái phòng.

"Biểu đệ, trước ngươi bề quan không biết chuyện bên ngoài, cái kia Sở Đường, đã là xưa đâu bằng nay, ngươi không nên đi trêu chọc hấn, tối thiểu nhất muốn làm đến, gần đây không nên trêu chọc hấn, ngươi hiểu chưa?" Triệu Kiên Nhất đạm mạc nói ra.

Triệu Lộc sắc mặt tràn đầy phẫn nộ, sưng đỏ trong mắt lộ ra lãnh quang nói: "Ta biết biểu ca ngươi là lo lắng ta ăn thiệt thòi, yên tâm đi, lần này là ta chủ quan, lần sau, hấn không có vận khí tốt như vậy!"

"Ngu xuẩn, ta để ngươi không nên trêu chọc hấn, là không muốn để cho ngươi chọc giận hấn mà cho ta Triệu gia mang đến phiền phức, sống chết của ngươi, ha ha... Tự giải quyết cho tốt, ngày qua để ta biết ngươi có cái gì gây bất lợi cho Triệu gia hành động, coi như Sở Đường không giết ngươi, ta cũng sẽ giải quyết rồi ngươi!" Triệu Kiên Nhất trong mắt sát cơ vừa hiện, nói xong, tại không nói lời nào, trực tiếp rồi đi.

Hấn sau khi đi, trong phòng Triệu Lộc, lập tức khí đập mắt chén trà trong tay.

"Ta vì ngươi ra mặt mới bị uy khuất, không quan tâm ta coi như xong, còn trái lại trách ta, uy hiếp ta!" Triệu Lộc khí tái mặt.

Phát tiết một lát sau, hấn dần dần bình tĩnh trở lại, chỉ là trong cặp mắt lộ ra vẻ âm tàn, nhỏ giọng thầm thì nói: "Ngươi không cho ta trêu chọc hấn, ta liền không được? Vì cái gì từ nhỏ đến lớn, bất luận cái gì đều phải nghe lời ngươi! Ngươi không cho ta trêu chọc hấn, ta hết lần này tới lần khác muốn đi chọc hấn, dám như thế đánh ta người, còn không có một cái có kết cục tốt!"

"Người Triệu gia tất cả nghe theo ngươi... Hừ, vậy ta liền âm thầm đi tìm Lý Phi người nhà, để người Lý gia vì ta làm việc, coi như ngươi dù thông minh lại như thế nào có thể nghĩ đến!" Triệu Lộc hung hăng một nắm quyền, bưng bít lấy sưng đỏ mặt đi ra Triệu gia, lén lút hướng Lý gia đi đến.

...

Tiền gia đại viện.

Sở Đường cơm nước no nê sau lại bắt đầu hấn nghiêm ngặt chế định tu luyện kế hoạch.

Bởi vì là thời gian quá gấp, muốn tại trong vòng nửa năm trở thành cấp năm võ giả, cho nên hấn nhất định phải nắm chặt thời gian tu luyện, bằng không mà nói hậu quả quá nghiêm trọng.

Vào không được Chu Tước học viện là việc nhỏ, nhưng nếu là vì vậy mà để từ trên xuống dưới nhà họ Tiền người được sát hại, không hoàn thành Tiền Bất Lý tâm nguyện, kia tội lỗi của hấn liền lớn, mà lại, tu luyện không chỉ là vì bảo hộ người nhà họ Tiền, đồng dạng cũng là vì bảo hộ chính hấn.

Tóm lại có quá nhiều lý do yêu cầu hấn tu luyện, tu luyện, càng nhanh chóng hơn, chăm chỉ hơn tu luyện!

Phượng Vũ Chương!

Sở Đường thân hình linh động, động tác giống như linh dương thỏ khôn, chương phong liệt liệt, một cái xích hồng phượng vũ hư ảnh tại trong tay nàng như ẩn như hiện.

"May mắn ta trước đó đem bộ vũ kỹ này đều đọc xuống dưới, không thì bị cướp về sau, hiện tại ngay cả tu luyện võ kỹ cũng không có." Sở Đường âm thầm nghĩ tới, khắp khuôn mặt là nghiêm túc.

"Bất quá dạng này tu luyện, tu vi tăng lên quá chậm, nếu như đến mấy chục nhân để cho ta thôn phệ liền tốt..." Trong lòng của hấn đầu xấu xa nghĩ đến, rất nhanh yên lặng trong tu luyện.

Thời gian dần trôi qua, hấn động tác đặc biệt chín bắt đầu luyện.

Cũng không biết tu luyện bao lâu, thiên địa nguyên khí không ngừng rèn luyện huyết mạch, để hấn cảm giác tu vi của mình lại có củng cố.

Ông!

Một trận kịch liệt nguyên khí ba động truyền đến, ngay sau đó, một khối cao cỡ nửa người sắt đá tại Sở Đường dưới lòng bàn tay âm vang vỡ vụn.

Hắn lập tức được chính mình giật nảy mình: "Một chưởng này thế nào đột nhiên biến mạnh như vậy!"

"Chẳng lẽ là ta tu vi lại tăng rồi?"

Nghĩ đến, trong lòng của hắn vui vẻ, lập tức khoanh chân kiểm tra tu vi của mình, nhưng một lát sau, hắn thất vọng mở to mắt.

"Huyết mạch chi lực cường độ cũng không có tăng cường, ta như trước vẫn là cấp ba võ giả, nhưng vì cái gì một chưởng kia uy lực đột nhiên biến lớn..."

Nghĩ đến, hắn đứng dậy, lại một lần nữa thử điều động Phượng Vũ Chưởng vận chuyển quỹ tích, một chưởng hướng phía bên cạnh một cái khác tẩm sát đá đánh ra.

Phịch một tiếng, sát đá bữa nay lúc tràn đầy lít nha lít nhít vết nứt, sau đó rất nhanh vỡ vụn, một chưởng này, ít nhất cũng có lực, bảy ngàn cân lực đạo, vô cùng cường đại.

"Thật biến mạnh, không hiểu thấu... Không đúng, vừa rồi xuất chưởng lúc, ta giống như nhìn thấy có ba cây phượng vũ hư ảnh lóe lên một cái rồi biến mất, chẳng lẽ, là võ kỹ lĩnh ngộ độ tăng lên?"

Nghĩ tới đây, hắn lập tức suy tư lên trong trí nhớ Phượng Vũ Chưởng giới thiệu tới.

"Phạm giai công pháp cực phẩm, phân bốn loại cảnh giới, tiểu thành, thuần thực, đại thành cùng viên mãn, tiểu thành cảnh tăng lên một thành thực lực, ngưng tụ một cái phượng vũ hư ảnh, thuần thực cảnh tăng lên hai thành thực lực, có thể ngưng tụ ba cây phượng vũ hư ảnh, đại thành có thể ngưng tụ chín cái phượng vũ, ta hiện tại rõ ràng là đem võ kỹ này tu luyện tới thuần thực cảnh giới, ha ha!"

Nghĩ đến cuối cùng, Sở Đường cười lớn một tiếng, trong lòng cảm thấy thoải mái.

Võ kỹ lĩnh ngộ độ tăng lên, nhưng so sánh tu vi tăng lên còn khó hơn mấy lần, hắn có thể nhanh như vậy liền đem một môn công pháp cực phẩm tu luyện tới thuần thực cảnh giới, rất rõ ràng, ngộ tính của hắn rất cao!

"Bất quá, đây cũng quá dễ dàng đi, thường nhân tu luyện võ kỹ, đừng nói là cực phẩm võ kỹ, liền xem như phổ thông võ kỹ, nghe nói cũng muốn một năm tiểu thành, ba năm thuần thực, năm năm đại thành, ít nhất mười năm cũng không nhất định có thể tu luyện tới sau cùng viên mãn cảnh, ta tu luyện võ kỹ này mới mấy ngày a, cái này thuần thực cảnh giới?"

Hắn cúi đầu tại chỗ đi vài bước.

Rất dễ dàng đạt thành, để hắn cảm giác có chút hư ảo không chân thực.

"Chẳng lẽ thiên phú của ta ngộ tính thật đến thiên tài như vậy cấp độ?" Sở Đường nghĩ đến.

Đúng vào lúc này, một đạo thanh âm trầm ổn truyền đến.

"Sở công tử đang vì cái gì sự tình buồn rầu?" Tiền Bất Lý mập mạp thân hình chậm rãi đi tới.

Sở Đường ngẩng đầu một cái, ánh mắt lộ ra một tia ý mừng nói: "Tiền gia chủ, là như thế này, ta tu luyện võ kỹ..."

Hắn đem chính mình dùng ba ngày thời gian đem một bộ công pháp cực phẩm tu luyện tới thuần thực cảnh sự tình nói một lần, sau đó yên lặng chờ giải hoặc.

Nghe xong hắn, Tiền Bất Lý mặt mũi tràn đầy cười khổ lắc đầu nói: "Sở công tử xem ra đối tu luyện một ít gì đó còn không hiểu rõ a, ngại biết, vì cái gì ngại thấp tinh tư chất được xưng là hoàn mỹ tư chất sao?"

"Hoàn mỹ tư chất?" Sở Đường làm sao biết những này, rất thành thật lắc đầu.

"Đúng vậy a, hoàn mỹ tư chất, lời nói này liền lớn, ân... Nói ngắn gọn, cửu là cực hạn, bất kỳ cái gì siêu việt cực hạn tồn tại, đều xưng là hoàn mỹ, bất kỳ cái gì một cái giai đoạn bên trong, chỉ cần là giai đoạn này thấp tinh tư chất, kia đều được xưng là giai đoạn này bên trong hoàn mỹ thiên tài."

"Hoàn mỹ hoàn mỹ, nếu là hoàn mỹ tư chất, chỗ tốt kia cũng quá nhiều, thực lực nghiền ép cùng giai võ giả, vượt cấp chiến đấu, tốc độ tu luyện rất nhanh, mà nhất là làm cho thể nhân ước ao, thì là đối giai đoạn này bên trong tất cả võ kỹ đáng sợ ngộ tính."

"Đây cũng chính là, ngại lĩnh ngộ võ kỹ nhanh như vậy nguyên nhân, ba ngày đi đến thường nhân ba năm đường..."

Nói đến đây chút, Tiền Bất Lý trong mắt tràn đầy đều là hâm mộ, sau đó trông thấy Sở Đường kia một mặt kinh ngạc bộ dáng sau lại cười khổ lắc đầu, ở trong lòng đầu thầm nghĩ: "Thật sự là thân có bảo son không biết phúc a, chẳng lẽ đây chính là người ngọc có ngọc phúc? Nhưng hắn cũng không ngọc a..."

Sở Đường sùng sốt một chút nháy nháy mắt, đến lúc này mới hiểu được, nguyên lai hắn thấp tinh tư chất, lại có lợi hại như vậy!

"Bất quá... Ngươi mới vừa nói mỗi một giai đoạn lại là có ý gì, chẳng lẽ tại cấp chín võ giả phía trên, còn có mạnh hơn giai đoạn?" Sở Đường hỏi.

Tiền Bất Lý nghe xong, ngẩng đầu nhìn nơi xa, đột nhiên thở dài nói: "Không tệ, tại chúng ta phía trên, còn có mạnh hơn tồn tại, bất quá, những cái kia khoảng cách người còn xa, không cần nghĩ quá nhiều, an tâm tu luyện đi, đúng, công tử nếu như có gì cần đồ vật, đều có thể phân phó hạ nhân, bọn hắn sẽ thỏa mãn người tất cả yêu cầu."

Nói xong, Tiền Bất Lý cũng không có lưu thêm, xoay người rời đi, tâm tình cũng trở nên thật không tốt, phảng phất lời nói mới rồi để hắn nghĩ đến cái gì chuyện thương tâm.

Sở Đường nháy nháy mắt, thấy Tiền Bất Lý sau khi đi, hắn vẫn như cũ có ngây thơ trên mặt, lộ ra một chút âm đạm.

"Cường giả cấp chín phía trên còn có người mạnh hơn, ta liền nói, trong trí nhớ, những cái kia sát hại ta phụ thân người, căn bản không phải cấp chín võ giả thực lực có thể sánh được... Xem ra, muốn báo cái này huyết hải thâm cừu, không phải trong tưởng tượng như vậy đơn giản a."

"Đã dạng này, vậy liền toàn lực ứng phó đi, Chu Tước học viện, ta nhất định sẽ bước vào!"

Sở Đường trong mắt lóe lên một tia kiên định, tiếp theo lần nữa không biết mệt mỏi tu luyện.

Phượng Vũ Chương tiến cấp, lúc tu luyện hiệu quả càng khá hơn một chút, tuôn ra nhập thể nội thiên địa nguyên khí rõ ràng biến nhiều, Sở Đường tu vi, cũng tại một chút xiu tinh tiến.

...

Những ngày tiếp theo liền buồn tẻ rất nhiều, Sở Đường mỗi ngày đều đến cái này trong đại viện kiên trì tu luyện, rất là đơn điệu, duy nhất để hắn vui vẻ liền là trong đoạn thời gian này, hắn quen biết không ít người.

Tiền gia lão bộc, Tiền gia võ giả cung phụng, Tiền gia dòng chính thân nhân, không sai biệt lắm tất cả mọi người cùng hắn đánh tốt quan hệ, mà lại hắn còn phát hiện, Tiền gia người phi thường hiền lành, đối với hắn cũng rất tốt, nhất là để hắn hài lòng chính là, mỗi lần lúc ăn cơm, những người này đều sẽ kêu lên hắn, mà lại bao no...

Lại một lần nữa từ gian phòng đi ra, một đường đến đại viện, tất cả nhìn thấy hắn người đều cùng hắn nhiệt tình chào hỏi.

"Sở công tử lại sáng sớm tu luyện a."

"Sở công tử sớm, đúng, hôm nay có dê nướng nguyên con ăn, người khẳng định sẽ thích."

"Ha ha, lời nói này, giống như Sở công tử liền thích ăn."

"Cũng không phải à, Sở công tử chẳng phải phi thường có thể ăn..."

Sở Đường cười cười, chạy tới đại viện tu luyện, sau lưng những âm thanh này cũng dần dần từng bước đi đến.

Liên tiếp mấy ngày, hắn cảm giác huyết mạch của mình chỉ lực đã phi thường nồng hậu dày đặc, cảnh giới triệt để vững chắc tại cấp ba cấp độ, đồng thời dần dần hướng về viên mãn tăng lên.

Nhưng một bộ chương pháp đánh xong, Sở Đường đột nhiên dừng lại trong tay động tác, trên mặt hiện đầy không hài lòng cảm xúc.

"Tu luyện năm ngày chỉ có tiến bước ngàn ấy, tiếp tục như vậy, muốn đột phá đến cấp bốn võ giả, ít nhất cũng còn muốn gần hai tháng, lại đến cấp năm võ giả, thời gian nửa năm rất có thể không đủ a... Cái này tiến độ quá chậm!"

Hắn cảm xúc bất mãn vô cùng, cau mày, hung hăng nói thầm lấy.

Nếu để cho ngoại nhân nghe được hắn, chỉ sợ cái cảm đều muốn rơi trên mặt đất, tốc độ tu luyện của hắn, tại thường trong mắt người đã coi như là biến thái, thường nhân tu luyện, muốn muốn tăng lên một cấp tu vi, tối thiểu nhất cũng muốn dùng mấy năm qua tính toán...

Bất quá Sở Đường hiển nhiên là không biết những này, chỉ gặp hắn đột nhiên mặt mày hớn hở nói: "Dạng này tu luyện xác thực quá chậm, không bằng ra ngoài săn giết có tu vi yêu thú, bằng vào ta thôn phệ thần thông, hắn là cũng có thể thôn phệ yêu thú huyết mạch chỉ lực đi..."

Chương 20: Phần nộ

Thôn phệ chi lực, là Sở Đường thức tỉnh lúc thiên phú thần thông, có thể tại sinh linh sau khi chết, thôn phệ đối phương huyết mạch chi lực, trực tiếp lớn mạnh hẳn chính mình tu vi.

Cái này thần thông nếu để cho ngoại nhân biết, nhất định sẽ kinh hô quá nghịch thiên, đơn giản liền là tu luyện trên đường siêu cấp máy gian lận..

Bất quá Sở Đường không biết là, hẳn cái này thần thông còn có một cái không lớn không nhỏ tai hại..

Tiền gia trong đại viện, Sở Đường hạ quyết tâm sau lập tức liền biến thành hành động, đem trước đó từ Triệu Lăng trên thi thể vợ vết đến trường kiếm đeo đeo ở trên người, cái này trường kiếm không phải phổ thông kiếm sắt, mà là khắc hoạ có đạo văn linh kiếm, có thể tiếp nhận võ giả huyết mạch chi lực mà không hủy, bắn ra lực lượng rất mạnh.

Cường đại Linh khí, càng là có không giống bình thường năng lực, truyền ngôn có binh khí có linh, không cần người điều khiển, liền có thể bộc phát ra phiến giang đảo hải lực lượng, thậm chí có binh khí có lõi đỉnh chi lực, một kiếm vạch ra có thể phá vỡ một cái quốc độ, cường đại vô biên, bất quá loại này thần binh quá mức khó được...

Vội vàng đi ra Tiền gia, Sở Đường thẳng đến ngoài thành mà đi.

"Sở Đường, Sở công tử, mời Sở công tử dừng bước!" Trên nửa đường, đột nhiên có một đạo thanh thúy tiếng la truyền đến.

Sở Đường bước chân dừng lại, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đám người bên trong có một cái duyên dáng yêu kiều nữ tử, có chút thấp thòm nhìn qua hắn.

Nữ tử này không là người khác, chính lúc trước hắn đã cứu một mạng, bất quá lại bị đối phương muốn dùng ba vạn kim tệ đuổi đi Lý gia Lý Phi.

Đối Lý Phi Sở Đường trong lòng nhưng không có hảo cảm, lập tức nghiêm sắc mặt nói: "Ngươi tìm ta làm cái gì? Lúc trước ngươi dẫn ta tham gia thức tỉnh nghi thức về sau, chúng ta liền ai cũng không nợ người nào, hiện đang tìm ta còn muốn làm gì?"

Lý Phi khuôn mặt lập tức trở nên ửng đỏ, tựa hồ rất ngượng ngùng nói: "Thật xin lỗi, đều tại ta lúc trước quá tùy hứng, có mắt như mù..."

"Ồ? Ý của ngươi là, nếu như ta thức tỉnh không được, thái độ của ngươi vẫn như cũ sẽ không cải biến?" Sở Đường cười lạnh nói, thâm nghĩ nữ nhân này xem ra còn không có nhận thức đến vấn đề căn nguyên chỗ a.

Hắn chán ghét Lý Phi địa phương, chính là Lý Phi quá kẻ nịnh hót, mà lại, không có một khóa lòng cảm ơn, vong ân phụ nghĩa, nhưng Lý Phi giờ phút này rõ ràng không có phát giác được điểm này.

Hắn nói như vậy, Lý Phi trên mặt lập tức lộ ra một vẻ bối rối nói: "Không phải, ta hôm nay là đến xin lỗi ngươi, thật xin lỗi, lúc trước ngươi cứu ta một mạng, ta không nên đối ngươi như vậy, ngươi là ân nhân cứu mạng của ta, ta... Ta lúc đầu chân thực quá hồ đồ rồi."

Sở Đường nhướng mày, Lý Phi nói như vậy, hẳn ngược lại là không biết nói phải làm gì cho đúng.

Mặc dù hắn đối Lý Phi không có hảo cảm, nhưng người khác hiện tại cũng nói như vậy, hắn vẫn là không lạnh quá nghiêm mặt, chỉ có chậm lại một chút giọng nói: "Đã là chuyện quá khứ, không cần nhắc lại, tốt, ta còn có chuyện phải làm, đi trước."

"Chờ một chút." Lý Phi gọi lại Sở Đường, do dự một chút nói: "Ta, không biết có thể hay không mời ngươi giúp ta một chuyện."

"Ừm? Chuyện gì?" Sở Đường tức giận nói, hắn liền nói nữ nhân này làm sao lại đột nhiên biết sai, nguyên lai là muốn cầu cạnh hắn.

Nghe hắn đặt câu hỏi, Lý Phi trong mắt lập tức hiển hiện nhẹ nhàng lệ quang nói: "Trước mấy ngày ta cùng ngươi sau khi giác tỉnh, phụ thân ta biết được ta đắc tội ngươi liền trách phạt cùng ta, ta bị phạt không quan hệ, nhưng một mực theo giúp ta lớn lên tiểu á, cũng bị phụ thân trách mắng còn, hiện tại đã bản thân bị trọng thương, nếu như không có Tục Huyết Thảo cứu chữa, năng, năng khả năng liền không sống nổi..."

Sở Đường trong đầu rất không thoải mái nói ra: "Cần liền đi tìm thảo dược a, tìm ta làm gì."

"Kia thảo dược sinh trưởng ở ngoài thành rừng rậm chỗ sâu, mà lại bị yêu thú thủ hộ, không phải võ giả, đến đó sẽ chỉ bị yêu thú ăn hết, chớ đừng nói chi là mang về thảo dược." Lý Phi nói ra.

"Ngươi Lý gia cường giả nhiều như vậy, để bọn hắn đi không được sao?" Sở Đường nói ra.

Lý Phi trong mắt lệ quang lập tức trở nên nồng đậm nói: "Không được, tiểu á là phụ thân trách phạt, hiện tại phụ thân còn đang tức giận, căn bản không cho bất luận kẻ nào đi cứu giúp tiểu á, ta biết võ giả không nhiều, mà lại có năng lực giúp ta chỉ có ngươi một cái, cầu ngươi, van cầu ngươi mau cứu nàng..."

Nói đến đây, Lý Phi trên mặt càng là chảy ra nước mắt, nhìn lê hoa đài vũ rất là đáng thương, mà lại nhìn hướng Sở Đường về sau, trong mắt đều là hối hận chi ý.

Sở Đường lông mày đã sớm chăm chú vắn lên, thấy Lý Phi tại trên đường cái liền khóc lên, hơn nữa nhìn đến tựa hồ thật sảm hối, không do hắn trong

lòng mềm nhũn, khoát tay áo nói: "Tốt tốt, ta giúp ngươi chính là, đừng khóc."

Lý Phi lập tức triển lộ nét mặt tươi cười kinh hi nói: "Thật!"

"Ta nói mà nói liền sẽ không dối ý, nói đi, kia thảo dược ở nơi nào, ta lần này vừa vận cũng muốn đi ra ngoài, liền giúp ngươi hái trở về, bắt quá..." Sở Đường nói ra, cứ việc mềm lòng muốn giúp Lý Phi, bắt quá vẫn là muốn để trong lòng mình để chịu một chút, liền mở miệng nói: "Hừ hừ, giúp ngươi là có đại giới, ngươi không là ưa thích giao dịch sao? Vậy lần này liền cho ta mười vạn tám vạn a."

"Làm, được, không có vấn đề, chỉ cần có thể cứu tiểu á, bao nhiêu ta đều nguyện ý." Lý Phi vội vã nói ra, trên mặt tất cả đều là ý mừng.

Gặp nàng bộ dáng này, Sở Đường trong lòng lại là nghi hoặc: "Xem ra, nữ nhân này giống như thật thay đổi tốt hơn?"

Lắc đầu, hắn nói ra: "Vậy liền nói cho ta biết địa điểm đi, không muốn lãng phí thời gian của ta."

"Ừm, ta dẫn ngươi đi đi, nơi đó quá lệch, nói không rõ ràng." Lý Phi nói ra.

Sở Đường kinh ngạc nhìn Lý Phi một chút: "Ngươi dẫn ta đi? Bên ngoài rừng rậm thế nhưng là rất nguy hiểm."

"Không sợ, vì tiểu á ta nguyện ý mạo hiểm." Lý Phi ưỡn ngực một cái nói ra, cái này một động tác, lập tức để cho nàng bộ ngực cao vút hoàn toàn hiện ra đi ra, rất là mê người.

Sở Đường nháy nháy mắt, trong đầu âm thầm cảm Lý Phi cùng trước đó gặp phải Liễu Băng Băng làm sự so sánh: "Không được, cùng Liễu Băng Băng so ra, Lý Phi đơn giản quá bình thường quá tục khí."

Vừa nghĩ như thế, hắn lập tức không có nhìn nhiều Lý Phi một chút hứng thú, quay đầu bước đi, vừa đi vừa nói: "Đã ngươi không sợ, vậy liền dẫn đường cho ta đi."

...

Ngoài thành trong rừng rậm, Sở Đường cùng Lý Phi hai người một trước một sau tiến lên, bàn chân giẫm tại đầy đất trên lá khô, phát ra liên tiếp vù vù âm thanh.

"Vẫn còn rất xa a?" Sở Đường không khỏi phàn nàn đến, hắn đã đi theo Lý Phi đi có một giờ, nhưng tựa hồ còn cách đến rất xa.

"Lập tức, rất nhanh liền đến." Tại phía sau hắn Lý Phi nói ra, sau đó đưa tay hướng một cái phương hướng chỉ chỉ nói: "Ngay ở phía trước."

Sở Đường gục đầu xuống tiếp tục đi tới, trong đầu có chút không kiên nhẫn: "Sớm biết liền không mang theo nữ nhân này tới, nũng nịu chậm chết rồi."

Đang nghĩ ngợi, hắn đột nhiên cảm giác mình dưới chân không còn, sau đó cả người mất đi cân bằng, lập tức nghiêng đổ, bên tai có vang lên tiếng gió.

Sở Đường kinh hãi, hướng bốn phía xem xét, chỉ gặp hắn chính rơi vào một cái hố bên trong, tại đáy hố, càng là có ít cái sáng loáng chói mắt đao nhọn cắm trên mặt đất, giờ phút này mũi đao hướng lên trên, chỉ cần hắn rơi xuống, tất nhiên sẽ bị đâm cho xuyên thấu.

"Bẫy rập!" Trong lòng của hắn sợ hãi minh ngộ.

Mà đúng lúc này thời điểm, một đạo tràn đầy đắc ý tiếng cười thanh thúy vang lên: "Ha ha, Sở Đường ngươi cái này ngu ngốc, lão nương đơn giản tiểu kế ngươi liền muốn mắc lừa!"

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Lý Phi đang đứng tại hố bên trên, thò đầu ra chỉ rơi vào trong cạm bẫy Sở Đường đắc ý cười to.

"Ngươi gạt ta!" Sở Đường trong mắt lập tức dâng lên lửa giận.

"Không tệ, nàng đúng là đang gạt ngươi, đem ngươi dẫn tới cái này không người rừng rậm chỗ sâu, sau đó, ta tại tự tay giải quyết hết ngươi, Sở Đường, ngươi nhưng có nghĩ tới những thứ này!" Một bóng người ngay sau đó xuất hiện tại cái hố phía trên, thò đầu ra triều bái Sở Đường nhìn lại.

Người này tuổi không lớn lắm, chỉ bắt quá khuôn mặt sưng đỏ, chính là trước mấy ngày bị Sở Đường đánh bể đầu chảy máu Triệu Lộc.

"Là ngươi!" Sở Đường lập tức nhận ra Triệu Lộc, trong lòng giận quá nói: "Ta trước mấy ngày thật nên giết ngươi!"

"Ha ha, cam chịu số phận đi, phía dưới trên lưỡi đao ta đều có tẩm thuốc độc, chỉ cần dính vào coi như không chết cũng sẽ trọng thương, ngươi hôm nay tại kiếp khó thoát!" Triệu Lộc cười ha ha nói.

"A a a, Triệu ca, ngươi muốn làm sao cảm ơn ta, lần này không có ta, hắn cũng sẽ không bị lừa tới nha." Lý Phi che miệng cười khanh khách nói, một đôi mắt đều là mỉa mai nhìn lấy Triệu Lộc.

"Ta tiểu Phi mà thật sự là quá thông minh, diễn kỹ quá tuyệt vời, buổi tối hôm nay trở về, ngươi nói để cho ta thế nào cảm ơn ngươi liền thế nào cảm ơn ngươi." Triệu Lộc đưa tay tại Lý Phi đầy dãi trên cặp lông mày sờ soạng một cái, mặt mũi tràn đầy cười dâm đáng nói.

Đang rơi xuống rơi Sở Đường, đột nhiên gầm thét lên tiếng nói: "Không nên cao hứng quá sớm, bằng một cái bẫy, liền muốn ta Sở Đường mệnh? Hừ, Truy Phong Bộ!"

Chỉ gặp hán hai chân lẫn nhau đập, thân trên không trung bước chân xẹt qua một đạo quỹ tích huyền ảo, lập tức hán thẳng rơi hướng đao nhọn bẫy rập thân thể đột nhiên biến hướng, dán chặt lấy một thanh đao nhọn xuống đất, bình yên vô sự.

"Cái gì! Ta Triệu gia dòng chính mới có thể tu luyện thượng phẩm võ kỹ Truy Phong Bộ!" Phía trên Triệu Lộc lập tức hú lên quái dị, ngữ khí tràn đầy táo bạo.

Truy Phong Bộ, chính là Sở Đường lần trước đánh chết Triệu Lăng về sau, từ trên thân Triệu Lăng lấy được võ kỹ, mà võ kỹ này chính là Triệu gia một bộ thượng phẩm công pháp, ngoại trừ dòng chính truyền nhân bên ngoài, ai cũng không thể tu luyện, liền ngay cả Triệu Lộc cũng không thể tu luyện.

Hiện tại Triệu Lộc phát hiện bộ này hán khát vọng thật lâu cũng không chiếm được công pháp, lại bị Sở Đường một ngoại nhân đạt được đồng thời tu luyện, cái này khiến hán như thể nào chịu được, liền hỏi khiển trách nói: "Người cái này con hoang làm sao lại ta Triệu gia Truy Phong Bộ! Đúng, bọn hán nói người giết Triệu Lăng, công pháp này nhất định là từ Triệu Lăng nơi đó lấy được! Tiểu tặc, ta lại thêm một cái muốn giết người lý do, giết người công pháp này chính là ta!"

"Muốn giết ta? Chỉ bằng người còn chưa đủ tư cách!" Sở Đường hô.

"Kia tăng thêm ta đây!" Trong lúc đó, lại một bóng người tại bẫy rập phía trên nhô đầu ra, người này tuổi chừng trung tuần, trong mắt có nồng đậm tinh quang.

Sở Đường trong lòng giật mình, lần này người xuất hiện, lại là tu vi cao tới Bát Cực võ giả Lý gia gia chủ Lý Mục!

"Lý gia... Người Lý gia khẳng định muốn giúp đỡ cái này ngu ngốc tới đối phó ta rồi?!" Sở Đường thanh âm không khỏi băng lãnh xuống tới.

"Giết người một cái võ đạo người mới mà thôi, chẳng lẽ còn có cái gì có thể có kỳ? Ở chỗ này giết người, Tiền gia căn bản sẽ không biết, cho nên người một số tâm tư không cần suy nghĩ." Lý Mục cười nhạt nói, tu vi cao tới Bát Cực võ giả hán, ở chỗ này có tuyệt đối tự tin.

Tại bên cạnh hán Lý Phi, lần nữa dùng trước kia Sở Đường quen thuộc khinh thường ánh mắt lườm Sở Đường một cái nói: "Đúng đấy, người coi như lại có thiên phú lại như thế nào, chung quy là một cái hoang sơn đi ra ngớ ngẩn con hoang, chỉ bằng người cũng vọng muốn tu luyện thành cường đại võ giả? Đừng có nằm mộng, người đi chết đi!"

"Đáng chết, đáng chết!"

Phía dưới Sở Đường hận đến nghiến răng nghiến lợi, nhất là đối Lý Phi, hán hận không thể đem khuôn mặt bóp nát, vậy mà diễn kịch giả bộ đáng thương, lại một lần nữa tranh thủ hán đồng tình về sau, đem hán lừa gạt đến muốn mạng trong cạm bẫy, cái này khiến hán làm sao có thể nhẫn.

Thua thiệt hán trên đường đi còn cùng đồ đàn còn muốn nữ nhân này có phải là thật hay không thay đổi tốt hơn.

Nghĩ tới đây, Sở Đường lập tức hung tợn nói: "Phi, cậu thí thay đổi tốt hơn, loại này lòng dạ rắn rết nữ nhân, chó không đối được ****!"

Đúng lúc này, phía trên Triệu Lộc đột nhiên lạnh giọng nói: "Không cần nói nhiều bá phụ, mau giết hán, để tránh đêm dài lắm mộng."

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Phản công

Thấy Trương Lộc có chút vội vàng, Lý Mục vung tay lên, lạnh nhạt nói: "Triệu công tử đừng nóng vội, hán chỉ là một cái thức tỉnh không bao lâu người mới võ giả, coi như hiện tại đã có cấp ba võ giả tu vi, nhưng cùng ta chênh lệch y nguyên rất lớn, hôm nay hán chấp cánh khó thoát."

Trương Lộc nghe xong cảm thấy có lý, gật đầu nói: "Không tệ, lấy bá phụ thực lực, giết hán liền cùng bóp chết một con kiến đơn giản."

"Ân, giết hán trước đó, chúng ta vẫn là nói một chút người cùng Lý Phi hôn sự đi, lần này ta Lý gia thế nhưng là gánh chịu nguy hiểm rất lớn mới quyết định giúp công tử đó a." Lý Mục nhìn về phía Triệu Lộc, trong mắt lấp lóe tinh quang.

Nếu như có thể cùng Triệu gia dính vào quan hệ, vậy hán Lý gia địa vị liền có thể nước lên thì thuyền lên, chuyện này vẫn luôn là Lý gia đề ý nhất địa

phương, nhưng lần trước bởi vì Sở Đường nguyên nhân, bị phá hư một lần, hiện tại, lại bắt được cơ hội, Lý gia không có khả năng từ bỏ.

Chỉ thấy Triệu Lộc một mặt thành khẩn nói: "Bá phụ yên tâm, sự tình qua đi lâu như vậy, gia chủ khí cũng đều tiêu tan, qua một đoạn thời gian nữa, ta đưa ra hôn sự hẳn là sẽ không bị cự tuyệt, ta sẽ dốc toàn lực thúc đẩy việc này, lại nói, ta cũng rất muốn cùng Lý Phi thành hôn."

...

Bấy rập phía dưới, Sở Đường nghe thấy Triệu Lộc mấy người nói chuyện, trong đầu không khỏi dâng lên lửa giận.

"Đáng chết, cảm mệnh của ta làm giao dịch thế đánh bạc, các ngươi hỏi qua ta sao?!"

Hét lớn một tiếng, Sở Đường đề khí vọt lên.

Truy Phong Bộ!

Bước chân như gió, chỉ gặp hấn đập trên bốn phía tường đất, bỗng nhiên bay vọt ra bấy rập, một đôi mắt gần như phun lửa nhìn chằm chằm Triệu Lộc cùng Lý Phi.

Gặp hấn lao ra sau khí thế hùng hổ, Triệu Lộc vô ý thức chần kinh lui lại, nhưng nghĩ tới Lý Mục ở đây, lại rất nhanh trở nên thần nhiên, cười lạnh nhìn lấy Sở Đường nói: "Ta Triệu gia Truy Phong Bộ người ngược lại là dùng ra đáng, bất quá vẫn là không có khả năng chạy ra hôm nay một kiếp."

"Ngươi liền như vậy vội vã xông lên chịu chết? Cha ta tu vi cao tới cấp tám võ giả, một chiêu liền có thể đập chết ngươi cái này con hoang!" Triệu Phi nhìn về phía Sở Đường về sau, trong mắt lộ ra nồng đậm ghen ghét cùng khinh thường.

Nàng ghen tỵ là Sở Đường có thể thành công thức tỉnh trở thành võ giả, khinh thường chính là Sở Đường thân phận cùng bản hàn dạng, bất luận như thế nào, trong nội tâm nàng đều muốn Sở Đường tử, bởi vì Sở Đường kém chút hại hôn sự của nàng phá diệt.

Đổi mặt Triệu Lộc cùng Lý Phi chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng quất lớn, Sở Đường trong đầu chỉ có sát cơ, nhưng ánh mắt chạm tới đứng bên cạnh đứng Lý Mục, hấn lại không thể không kiềm nén lửa giận, tự hồi đường lui.

"Lý Mục tu vi cao tới cấp tám, mà lại nghe nói tư chất của hấn cũng không thấp, là thất tinh tư chất, coi như tấn thăng đến cấp sáu võ giả cũng không phải đối thủ của hấn, chớ đừng nói chỉ là ta hiện tại chỉ là cấp ba võ giả, đánh là tuyệt đối đánh không lại, thế nhưng là trốn cũng không phải dễ dàng như vậy... Lý Phi cái này nữ nhân đáng chết, lần tiếp theo nhìn thấy, ta nhất định không hiếm ý mềm!" Sở Đường trong đầu oán hận thầm nghĩ, một đôi mắt không ngừng quét mắt chung quanh địa hình.

"Ngươi còn muốn chạy trốn?" Lý Mục nhìn ra Sở Đường tâm tư cười lạnh một tiếng nói: "Vô dụng, trong tay ta, ngươi cho dù có bản lĩnh lớn bằng trời cũng phải chết ở chỗ này!"

"Kia chưa chắc đã nói được!" Sở Đường đột nhiên cao quát một tiếng, thân hình bỗng nhiên nhất chuyển, hướng về đằng sau phía bên trái phương mau chóng đuổi theo.

Gặp hấn thật ý đồ chạy trốn, Lý Mục lập tức cất bước mau chóng đuổi: "Hừ, mình ngoan bất linh, dừng lại cho ta!"

Xoát!

Chỉ thấy Lý Mục một cái cất bước ở giữa, hùng hậu huyết mạch chi lực bao phủ toàn thân, cả người phảng phất như quỷ mị, mấy cái trong chớp mắt đã đến Sở Đường sau lưng, một cái phảng phất tinh thiết đồ bễ tông đại thủ, lượn lờ lấy hồng quang vô xuông.

Chưởng gió vù vù, bởi vì quá mức nhanh chóng mà trên không trung vang lên một tiếng chói tai phá không rít lên, như là quạ đen khóc nỉ non âm thanh.

Sở Đường bắp thịt toàn thân kéo căng, phía sau lưng bởi vì Lý Mục chưởng phong mà cảm thấy đau đớn, cái này khiến trong lòng hấn mười phần hãi nhiên: "Chỉ là mạng theo chưởng phong liền có lớn như vậy uy lực, tuyệt đối không thể cùng hấn liều mạng!"

Nghĩ đến, bước chân hấn một trận biến hóa, dùng hết toàn lực tránh rơi mất Lý Mục một chưởng này.

"Tiểu tử rất trơn trượt!" Lý Mục một chưởng thất bại, không quan trọng nói một câu, tiếp tục theo vào xuất thủ.

Thấy Lý Mục dễ như trở bàn tay là có thể đuổi kịp hấn, Sở Đường cau mày, cảm giác áp lực rất lớn, áp lực thật lớn phía dưới, bước chân hấn như gió, Triệu gia Truy Phong Bộ quyết khiến tại trong lòng hấn không ngừng hiện lên.

"Bước nhanh như gió, ngự phong lên trời..."

Suru!

Sở Đường cùng Lý Mục thân ảnh giống như hai đạo cuồng phong thổi qua, nhanh chóng trong rừng rậm xuyên qua.

Tại Sở Đường phía sau, Lý Mục không ngừng ý đồ đem hấn cầm xuống, nhưng mỗi đến thời khắc mấu chốt đều sẽ bị Sở Đường hiềm lại càng hiềm tránh thoát đi.

Bị né tránh nhiều lần, Lý Mục lập tức cảm giác trên mặt không ánh sáng, hần đường đường cấp tám đại võ giả, vậy mà cùng một cái vừa thức tỉnh người mới đây đưa lâu như vậy...

"Tiểu tử mơ tưởng chạy trốn, Đoạn Nguyên Chương!" Lý Mục ẩn chứa tức giận âm thanh âm vang lên, đồng thời, bàn tay hần trên áp ụ lên nòng đậm hồng quang.

Cấp tám đại võ giả tức cường đại chớp mắt tràn ngập hoàn toàn, một cỗ đề Sở Đường tim đập nhanh uy áp bao phủ, cước bộ của hần lập tức cảm giác bị hạn chế, không còn linh hoạt như vậy.

Đồng thời, một cỗ cực hạn cảm giác nguy hiểm phun lên trong lòng hần.

Dur quang nhìn lại, chỉ thấy một cái hỏa hồng chương ấn, vậy mà lăng không hướng hần bay tới, ẩn chứa trong đó cuồng bạo đại lực, đầy đủ đem hần xé thành mảnh nhỏ.

"Huyết mạch lực lượng ngoại phóng!" Sở Đường trong lòng kinh hãi, lập tức nghĩ đến hần đã từng động tới lực lượng ngoại phóng thần thông.

Để lực lượng thấu thể mà ra, chính là bảy đến cấp chín cao cấp võ giả mới có thể làm đến thủ đoạn, uy lực phi thường cường đại, có thể miểu sát cấp bảy phía dưới nguyên cơ võ giả.

Nói cách khác, nếu như Sở Đường bị đánh trúng, hần hần phải chết không nghi ngờ!

Ngay tại thời điểm then chốt này, Sở Đường trong đầu bỗng nhiên hiện lên một tia điểm sáng, dưới chân bộ pháp, trong lúc đó trở nên linh hoạt, giống như thần trợ giúp vậy, thân hình của hần, trong nháy mắt bay tán loạn sở xa mười mét, sau đó tốc độ không giảm, cấp tốc hướng nơi xa chạy đi.

Oanh!

Thân hình hần vừa mới né tránh, một tiếng vang thật lớn ngay tại hần vừa rồi vị trí vang lên, chỉ thấy kia lăng không bay ra chương ấn, cuồng bạo trên mặt đất nổ ra một cái hố sâu, đá vụn tứ tán băng liệt.

"Đáng chết, vậy mà tránh thoát, tốc độ ngươi làm sao lại đột nhiên trở nên nhanh như vậy!" Lý Mục táo bạo thanh âm truyền đến.

"Thật mạnh!" Tránh thoát một kiếp Sở Đường âm thầm lưu luyến, kinh ngạc sau liền là một trận cuồng hỉ.

"Vừa rồi... Truy Phong Bộ tốc độ đột nhiên tăng tốc, tựa như là tấn cấp!"

Nghĩ đến, Sở Đường bước chân di chuyển mấy lần, rất nhanh liền rõ ràng cảm nhận được, một loại cảm giác không giống nhau xông lên đầu, phảng phất, hần muốn cười gió bay đi.

"Truy Phong Bộ, thuần thực cảnh, thân hình như gió, lơ lửng không cố định, vừa rồi vậy mà tại nguy cơ hạ đem môn này bộ pháp tấn cấp!"

Xác định công pháp của hần sau khi tấn cấp, Sở Đường phiền muộn trong lòng cũng không nhận được giảm ít đi rất nhiều, ánh mắt nhìn về phía Lý Mục thời điểm, tại cảm giác không thấy trước đó áp lực lớn như vậy.

"Bằng vào thuần thực cảnh Truy Phong Bộ, đầy đủ tại Lý Mục trong tay đào thoát." Sở Đường thầm nghĩ.

Truy Phong Bộ chính là thượng phẩm công pháp, tăng thêm tu luyện tới thuần thực cảnh, tại phương diện tốc độ tương đối Lý Mục có rất lớn ưu thế, dù sao, Lý Mục khinh thân công pháp chỉ là trung phẩm, mà lại tựa hồ vẫn chỉ là cảnh giới tiểu thành, hần duy nhất ưu thế liền là cảnh giới tương đối cao, nhưng là cái này ưu thế, Truy Phong Bộ đầy đủ bỏ đủ.

"Ha ha, Lý Mục, Lý Phi, Triệu Lộc, ba người các ngươi hôm nay đối ta làm hết thảy, ta Sở Đường toàn bộ cho các ngươi ghi lại, ngày sau nhất định hoàn lại!" Sở Đường cười to nói, trong lòng tràn ngập sống sót sau tai nạn vui sướng.

Hần cười to, phía sau Lý Mục lại cảm thấy mất mặt cùng phần nộ.

Hần một cái cấp tám đại võ giả vậy mà thật bất không được một cái lòng còn chưa mọc đủ thiếu niên, cái này khiến hần tự tôn gặp khó, trọng yếu nhất chính là, nếu như hôm nay bị Sở Đường chạy trốn, kia hậu hoạn vô tận!

Còn có một cái đề hần nghi hoặc cùng kinh hãi chính là, Sở Đường chỉ là một cái vừa thức tỉnh tiểu tử mà thôi, tốc độ làm sao lại so với hần nhanh hơn?

Bỗng nhiên Lý Mục đột nhiên tỉnh ngộ, hoảng sợ nói: "Chẳng lẽ ngươi Truy Phong Bộ tấn cấp! Tấn thăng đến thuần thực cảnh giới?!"

Lý Mục thanh âm rơi xuống, phía sau Triệu Lộc lập tức mở miệng phản bác nói: "Không có khả năng! Truy Phong Bộ chính là ta Triệu gia thượng phẩm công pháp, tu luyện độ khó lớn biết bao, ta Triệu gia trong ghi chép thiên tài nhất người tu luyện này bộ công pháp, cũng đầy đủ dùng ba tháng mới đem tu luyện tới thuần thực cảnh, hần đạt được công pháp này mới mấy ngày? Căn bản không có khả năng nhanh như vậy liền đến thuần thực cảnh!"

Triệu Lộc phản bác âm thanh âm vang mạnh mẽ.

Nhưng Lý Mục nghe xong, ngược lại cười khổ nói: "Người nếu là nói như vậy, vậy ta thì càng tin tưởng hần đem công pháp này tu luyện tới thuần thực cảnh, bởi vì hần là thập tinh tư chất, hoàn mỹ thiên tài, đối bất luận cái gì giai đoạn này công pháp, lực lĩnh ngộ đều là nghịch thiên, xem ra, hôm nay ta thật bất không được hần."

"Cái gì! Còn có chuyện này!" Triệu Lộc cùng Lý Phi cùng nhau hoảng sợ nói, cho tới bây giờ, bọn hần mới hơi rõ ràng một chút, thập tinh tư chất cùng người bình thường khác biệt.

"Không được, đuổi không kịp cũng phải đuổi, hôm nay một khi để hần chạy, vậy chúng ta... Đều đều không sống yên lành được!" Triệu Lộc bỗng nhiên lại quát, sắc mặt đều có chút dữ tợn, hần thực đang lo lắng, nếu để cho Triệu gia biết được hần làm nghịch Triệu Kiên Nhất ý nguyện, vậy hần liền thật thảm rồi, Triệu Kiên Nhất ngoan độc, hần là từ nhỏ liền biết.

Mà giờ khắc này, tại bọn hần đang khi nói chuyện, Sở Đường cười to vài tiếng, bóng người đã là như như gió đi xa.

Lý Mục sắc mặt âm trầm, hung hăng bóp nắm đấm nói: "Các người chờ lấy, ta đuổi theo giết hần!"

...

Phía trước.

Sở Đường một đường chạy vội, mặc dù thoát khỏi Triệu Lộc bọn hần tính toán cùng hãm hại, hơn nữa còn đem Truy Phong Bộ cũng tấn cấp, nhưng trong lòng của hần đầu lại không phải thật là vui, ngược lại tấm lấy khuôn mặt.

"Lý Phi, người nữ nhân này quá ác độc, Triệu Lộc cũng đúng một cái tiểu nhân, còn có cái kia Lý Mục, nổi giáo cho giặc, chuyện ngày hôm nay, tuyệt đối không xong!" Trong lòng của hần đầu không phục nghĩ đến, hần thật sự là không cam lòng.

Hần trước kia cứu được Lý Phi một mạng, nữ nhân này không cảm kích coi như xong, còn một mực xem thường hần nhục nhã hần, những này thì cũng thôi đi, bây giờ sự tình qua đi, nàng lại còn chạy đến, lấy nhân làm cùng diễn kịch lừa gạt lấy chính mình đồng tình, đem hần dẫn tới tử cảnh, vong ân phụ nghĩa phía trước, lấy oán trả ơn ở phía sau, cái này triệt để đốt lên Sở Đường lửa giận.

Ngay tại tâm hần nghĩ lấp lóe thời điểm, một tiếng dã thú gào thét đột nhiên truyền đến.

Gào thét như vói rồng chạy như bay, quét sạch tứ phương, sợ quá chạy mất vô số chim bay, cỏ cây cũng vì đó cúi đầu, thậm chí, Sở Đường thân ảnh đều vì vậy mà bị hạn chế, tốc độ đại giảm.

"Há? Đây là yêu thú gì, thực lực thật mạnh!" Sở Đường trong lòng kinh ngạc, bước chân dừng lại, lật trên thân một khóa cây gài, dôi mắt nhìn ra xa.

Chỉ thấy tại phía trước nơi xa, một đầu hình thể có thể so với voi cự lang, chính tàn bạo đem một con mãnh hổ xé rách, tiếng gào thét như sấm, nanh vuốt sắc bén như thép tinh kiếm, xem xét đã cảm thấy cực kỳ cường hần.

Mà nhìn thấy đầu cự lang này, Sở Đường đầu tiên là giật mình, sau đó, trong mắt của hần bỗng nhiên lộ ra một tia ý mừng.

"Nếu như đem đầu cự lang này dẫn tới Lý Mục bên người... Hai bọn chúng ai sẽ lợi hại hơn một ít?"

Sở Đường trong mắt lóe lên một tia giao hoạt tuệ ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Thế cục xoay chuyển

Ngoài thành trong rừng rậm, Trương Lộc, Lý Mục một đoàn người vội vã xuyên qua trong rừng rậm, không ngừng truy sát Sở Đường, nhưng Sở Đường thân ảnh đã sớm biến mất ở phía trước, cái này để bọn hần rất là bất lực.

"Đáng chết, tiểu tử này rất có thể chạy, nếu để cho ta bắt được hần, nhất định đem chém thành muôn mảnh!" Lý Mục hung dữ chửi bới nói, nghĩ hần Lý gia gia chủ, mặc dù không phải nhất lưu gia tộc nhưng trong thành cũng đứng nhân vật có mặt mũi, nhưng hôm nay lại bị một tên mao đầu tiểu tử làm sút đầu mẻ trán, cái này khiến hần cảm thấy trên mặt không ánh sáng, đàng đàng sát khí.

"Tiểu tử này thật là đi **** vận, trước khi chết một khắc đem Truy Phong Bộ tấn cấp, nếu là không có ta Triệu gia Truy Phong Bộ, hần hôm nay chết

sớm!" Triệu Lộc đẩy mắt lóe ra trần trần ghen ghét, từ Lý Phi trong miệng hắn đã biết Sở Đường quá khứ, chỉ là một cái trong núi hoang con hoang, vận khí vậy mà như vậy nghịch thiên, không chỉ có thức tỉnh thành thập tinh thiên tài, hơn nữa còn liên tiếp đạt được mấy loại cường đại công pháp, bất kỳ cái gì một loại đều so với hắn cái này Triệu gia tử đệ mạnh.

"Làm sao bây giờ, hắn sớm bỏ chạy không còn hình bóng, chẳng lẽ cứ như vậy thả hắn rời đi?" Lý Phi trong đầu là nhất không cam lòng, một cái nàng liền nhìn đều chẳng muốn nhìn một chút tên ăn mày, vậy mà xoay người trở thành Lạc Vũ thành nhân vật phong vân, thân phận địa vị càng là vượt xa nàng cái này Lý gia Nhị tiểu thư, loại này tương phản, để cho nàng khó mà tiếp nhận, hận không thể lập tức liền giết Sở Đường.

"Không có biện pháp, hắn chạy... Chờ một chút!" Lý Mục thần sắc bỗng nhiên nghiêm, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm phía trước.

"Thế nào bá phụ?" Triệu Lộc kỳ quái hỏi.

"Có người đến, tựa hồ, là tiểu tử kia chạy trở lại đi!" Lý Mục trong mắt lộ ra hưng phấn nói: "Đều chuẩn bị kỹ càng, đúng là tiểu tử kia trở về, ta nhìn thấy cái kia mái đầu bạc trắng!"

Ngay sau đó, Lý Phi ba người toàn bộ nín hơi ngưng thần, lắng lắng chờ lấy Sở Đường xuất hiện.

Im ắng bên trong, thời gian mấy hơi thở đi qua.

Nhưng bọn hắn thất vọng là Sở Đường cũng chưa từng xuất hiện.

"Ủm? Tiểu tử kia lại chạy đi đâu rồi?" Lý Mục lông mày ngưng tụ.

Mà đúng lúc này thời điểm.

Phía trước tươi tốt cây cối rung động kịch liệt.

"Rống!"

Huyết tinh tàn bạo thú rống, phảng phất là kinh lôi nổ vang bên tai.

Trong khoảnh khắc, một cái to lớn Yêu Lang bay nhảy ra, màu đỏ tươi con mắt chăm chú nhìn chăm chú về phía Lý Phi ba người.

"A!" Lý Phi bị hú kêu lên sợ hãi, hoa dung thất sắc.

"Yêu Lang!"

Chỉ thấy đầu này Yêu Lang thân hình to lớn, toàn thân tràn ngập bá đạo khát máu khí tức, nhất là một đôi huyết hồng sắc vuốt sói, càng là lóe ra um tùm hàn mang, một cổ đập vào mặt sát khí để ba người tất cả đều có loại cảm giác hít thở không thông.

"Không tốt, đầu này Yêu Lang chính là cấp bảy yêu thú Huyết Trảo Lang, thực lực không kém gì ta, Phi Nhi, Triệu Lộc các người đi mau!" Lý Mục thần sắc đại biến, vội vàng hô.

"Cái này, này sao lại thế này!" Triệu Lộc sắc mặt tái xanh bên trong trắng bệch, hắn không rõ, một mực chờ đợi Sở Đường chưa từng xuất hiện, lại đi ra như thế một đầu đáng sợ yêu thú.

"Vẫn không rõ? Cái này nhất định là Sở Đường tiểu tử kia cho chúng ta chiêu rước lấy phiền phức, các người đi mau, đầu này Yêu Lang chỉ cần đụng các người một chút liền có thể giết các người!" Lý Mục nôn nóng quát.

"Tốt, tốt..." Triệu Lộc cùng Lý Phi lập tức gạt đầu, hai người lão đảo nghiêng ngã hướng về sau chạy tới, khắp khuôn mặt là kinh hãi.

"Rống!"

Yêu Lang thét dài, thấy Lý Phi hai người muốn muốn chạy trốn, tuyệt không chần chờ bay nhào mà ra.

"Nghiệt súc xem chừng!" Lý Mục lập tức phi thân tới, thiết chương sinh phong, đem Yêu Lang ngăn lại, quay đầu nôn nóng quát: "Các người hai cái đi nhanh một chút!"

"Tốt tốt..." Triệu Lộc vui đầu liền chạy, mang trên mặt sợ hãi về sợ hãi.

Cũng ngay một khắc này, một cái tóc trắng đi chân trần thiếu niên nhẹ nhàng từ trên một thân cây rơi xuống, chặn Triệu Lộc cùng Lý Phi đường đi.

Người tới chính là Sở Đường.

"Các người chạy không được." Sở Đường vui tươi hơn hờ nói ra, trong lòng hồ to thống khoái, vừa rồi hắn bị mấy người kia đẩy vào tử cảnh, hiện tại hắn trái lại đem đám người này đẩy vào tử cảnh, tương phản phía dưới, để hắn trong lòng cực kỳ vui sướng.

Lý Phi bị hú nhảy một cái, ngẩng đầu nhìn đến là Sở Đường về sau, lập tức lộ ra bối rối chi sắc, chỉ Sở Đường run giọng nói: "Người! Người hèn hạ!"

"Cái gì?!" Sở Đường khí hủ lên quát dị nói: "Ngươi nói ta hèn hạ?! Là ai diễn kịch gạt ta tới đây? Là ai bỏ xuống bấy rập nghĩ muốn giết ta? Hiện tại ta chẳng qua là dẫn tới một con yêu thú mà thôi, các ngươi liền nói ta hèn hạ? Ta Sở Đường làm người chỉ cầu đường đường chính chính, nếu không phải là các ngươi muốn hại ta, ta sao lại có hại ý nghĩ của các ngươi?!"

"Đã ngươi nói đường đường chính chính, vậy liền lấy thực lực bản thân đến cùng chúng ta chiến đấu, mượn nhờ một con yêu thú lực lượng, tính là gì đường đường chính chính!" Triệu Lộc chớp mắt lập tức nói ra.

Mà lúc này, phát hiện bên này dị trạng Lý Mục đồng dạng gấp quát: "Sở Đường, ngươi đừng hại bọn hắn, có bản lĩnh ngươi đến đánh với ta một trận!"

"Các ngươi đâu không vào nước a?" Sở Đường khinh bỉ nhìn thoáng qua mấy có người nói: "Để cho ta cùng một cái năm mươi tuổi cấp tám võ giả chính diện chiến đấu? Là ngươi ngốc vẫn là ta khờ? Cái này có thể tính được là công bằng? Không cần cùng ta tính toán, mưu trí, khôn ngoan, ta chẳng qua là gây ông đập lưng ông mà thôi, làm như vậy, ta không thẹn với lương tâm, giết các ngươi, càng là có thể theo ta tâm ý, ai bảo các ngươi là một đôi âm hiểm ác độc tiểu nhân!"

Nói, Sở Đường từng bước một tới gần Triệu Lộc cùng Lý Phi.

"Ngươi, ngươi... Đừng tới đây!" Lý Phi trong lòng sợ hãi, không ngừng lui lại.

Ngay cả Triệu Lộc cái này thực tình võ giả đều không phải là Sở Đường đối thủ, nàng Lý Phi một người bình thường, càng không phải là đối thủ của Sở Đường.

Mà bị Sở Đường dạy dỗ Triệu Lộc, càng là biết rõ hắn cùng Sở Đường chi ở giữa chênh lệch, trông thấy Sở Đường ánh mắt lộ ra sát cơ về sau, Triệu Lộc bỗng nhiên cắn răng một cái, nắm chắc Lý Phi bả vai, đem hướng Sở Đường trên người đẩy nói: "Oan có đầu nợ có chủ, một mực có lỗi với ngươi chính là nàng, là cái này tiện nữ nhân, ngươi cứu nàng một mạng, nàng không chỉ có không báo ân, còn vẫn muốn giết ngươi, ngươi muốn tiết giận trước hết giết nàng!"

Lời còn chưa nói hết, Triệu Lộc liền trực tiếp quay người hướng về đằng sau phía bên trái phurong, lách qua cự lang cùng Lý Mục chạy trốn.

"Triệu Lộc..." Lý Phi sắc mặt chớp mắt trở nên tái nhợt, vô luận như thế nào, nàng cũng không nghĩ tới, tại cái này bước ngoặt nguy hiểm, Triệu Lộc vậy mà lại làm ra cử động như vậy.

"Triệu Lộc, ngươi chết không yên lành!" Nhìn thấy đẩy hết thấy Lý Mục càng là nổi giận gầm lên một tiếng, trong mắt tràn đầy cuồng bạo phần nộ.

Không còn so loại này phản bội càng khiến người ta tức giận sự tình, hắn Lý gia người một nhà tới nơi này hãm giết Sở Đường, đều là bởi vì Triệu Lộc tìm tới bọn hắn tìm kiếm hỗ trợ nguyên nhân, bọn hắn đến giúp Triệu Lộc, kết quả lại bị Triệu Lộc phản bội, cái này khiến Lý Phi cùng Lý Mục tất cả đều tức giận sôi sục, kém chút tức đến phun máu.

Mà nhìn lấy đẩy hết thấy phát sinh Sở Đường, cũng đứng kinh ngạc trừng to mắt đứng tại chỗ, nhìn lấy Triệu Lộc thân hình thất tha thất thểu không ngừng chạy trốn, hắn khỏe mắt rốt cục lộ ra một tia nồng đậm chán ghét: "Lại còn có so ngươi cái này ác độc nữ nhân kẻ còn đáng ghét hơn cận bã, hắn muốn chạy trốn, ta liền trước hết giết hắn!"

Một câu rơi xuống, thân hình hắn như gió vọt lên, mấy cái bay vọt ở giữa, hắn đã là đuổi kịp Triệu Lộc, tay phải nâng lên, kẹp lấy ngàn quân lực hướng Triệu Lộc đầu vỗ tới.

Nghe được hô hô chương phong, Triệu Lộc bị hù lập tức quay đầu, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi hô: "Không, đừng có giết ta, cầu ngươi đừng có giết ta!"

"Không giết ngươi? Loại người như ngươi cận bã còn sống còn có cái gì dùng, chết đi!" Sở Đường sát cơ một chút không giảm, trước đó phần nộ cùng hiện tại chán ghét xen lẫn cùng một chỗ, để hắn sát tâm kiên quyết.

"Không muốn! Ta là Triệu gia người, ngươi giết ta sẽ bốc lên cùng Triệu gia phân tranh, giết ta ngươi cũng sẽ không dễ chịu!" Triệu Lộc hô lớn.

Sở Đường nghe xong, ần chứa đại lực tay phải thu hồi, lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Lộc nói: "Ngươi biết điểm này, trước đó còn dám tới lừa gạt ta?!"

Gặp hắn nắm tay buông xuống, Triệu Lộc trong mắt lập tức thấu ra hy vọng sống sót, tiếp tục nói: "Là ta nhất thời hồ đồ, là lỗi của ta, ngài đại nhân có đại lượng, liền coi ta là thành một con chó, thả ta đi."

"Yên tâm, liền cùng các ngươi nói, đem các ngươi đều giết, chuyện nơi đây, ai cũng sẽ không biết được, ta sở dĩ thu chương, là bởi vì lấy tay giết ngươi sẽ ô uế tay của ta, vẫn là dùng kiếm giết ngươi tương đối tốt!"

Nói xong, Sở Đường bỗng nhiên rút ra phía sau một mực cột trường kiếm.

Âm vang một tiếng.

Một đạo sáng như tuyết kiếm quang lấp lóe, sau một khắc, tại Triệu Lộc còn chưa kịp phản ứng chớp mắt, kiếm quang đâm vào trái tim của hắn bên trong.

"Người... Người vậy mà thực có can đảm giết ta..." Kịch liệt đau nhức đánh tới, Triệu Lộc chỉ Sở Đường, trong mắt tràn đầy vô tận sợ hãi cùng hối hận.

Bạch!

Sở Đường không nói gì, trở tay đem trường kiếm từ Triệu Lộc thể nội quát ra.

Bịch!

Triệu Lộc thân thể mất đi ừng hộ, lập tức ngã nhào trên đất, huyết dịch từ trong miệng hắn đại cổ chảy ra, một đôi mắt dần dần vô thần, hô hấp đình chỉ, triệt để chết đi..

"Trên đời này nào có người có thể giết người, lại không thể người khác giết người đạo lý, ngờ ngẩn." Làm xong đây hết thấy, Sở Đường quay người nhìn về phía cách đó không xa Lý Phi, trong mắt vẫn như cũ ẩn chứa sát ý.

Hắn vốn không phải một cái người hiếu sát.

Nhưng là, Triệu Lộc cùng Lý Phi đối với hắn làm ra nhiều như vậy ghê tởm sự tình về sau, dù hắn cũng không nhịn được sát tâm giận lên, hôm nay, sát ý đã quyết!

Thấy Sở Đường thật đem Triệu Lộc giết đi, Lý Phi tâm thần triệt để lâm vào trong sự sợ hãi, không ngừng lùi lại, không ngừng khẩn cầu: "Không, không được qua đây, đừng có giết ta..."

"Hiện tại biết nói cầu tha... A, trước đó đâu? Trước kia ta cứu người một mạng thời điểm, người vì cái gì cũng không biết cảm ân? Không cảm ân coi như xong, bởi vì ta đã sớm đem người đã quên, nhưng người vì cái gì còn muốn gạt ta, càng nghĩ muốn giết ta, như người loại này lòng dạ rắn rết nữ nhân, ta vì cái gì không nên giết người!" Sở Đường hung hăng nói ra, nghĩ đến chuyện lúc trước, hắn liền giận từ tâm lên.

Hắn không phải một cái tâm ngoan thủ lạt người, tương phản, hắn rất hiền lành, rất dễ dàng mềm lòng, nhưng làm sao, ngay cả thần phạt đều có giận thời điểm, chớ đừng nói chi là hắn người này!

"Ta sai rồi, ta thật sai, ta đổi, ta nhất định đổi, ta về sau có ơn tất báo, ta về sau làm một cái thiện nhân, đại thiện nhân..." Lý Phi lời nói không có mạch lạc nói ra, trong lòng sợ hãi, càng nhiều, là càng phát ra nùng hậu dày đặc hối hận.

Nàng lại một lần nữa trên người Sở Đường ném đến hối hận cảm giác, nàng hối hận trêu chọc Sở Đường, càng hối hận, một lần lại một lần trêu chọc Sở Đường, nếu như cho nàng một cái cơ hội, nàng thề, nàng cũng không dám lại đắc tội Sở Đường một tơ một hào, bởi vì nàng phát hiện, bất luận cái gì hoàn cảnh dưới, Sở Đường đều có thể thay đổi cục diện, đây là một cái có thiên thân chúc phúc người, căn bản không phải nàng một phạm nhân có thể đắc tội.

Nhưng bây giờ, Sở Đường rõ ràng sẽ không cho nàng cơ hội này...

"Ngao..." Trong lúc đó, một tiếng thê thảm tru lên vang lên.

Chỉ thấy bên cạnh từ trước đến nay Yêu Lang đại chiến Lý Mục, đột nhiên vừa ngoan tâm, liều mạng tạng phủ vỡ tan trọng thương, liều mạng bị Yêu Lang cắn đứt một cái cánh tay đại giới, ngạnh sinh sinh đem Yêu Lang trái tim bóp nát, kết thúc Yêu Lang sinh mệnh.

Thân chịu trọng thương như thế Lý Mục, tại thời khắc này chặt vật xông ngang hướng Lý Phi, không nói một lời, ôm chặt lấy Lý Phi, hướng nơi xa chạy vội thoát đi, nhìn cũng chưa từng nhìn Sở Đường một chút.

Sở Đường nhướng mày, lúc đầu muốn truy sát thân hình, bỗng nhiên lại ngừng lại, chỉ là dùng một đôi mắt, thật sâu nhìn lấy Lý Mục đầm máu đào tẩu bóng lưng.

"Thôi thôi, như thế hi sinh chỉ vì cứu nữ nhi của hắn, cũng đúng tình nghĩa sâu nặng... Ai."

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Đột phá, mới phương pháp tu luyện

Sở Đường đứng yên tại chỗ, không có truy kích Lý Mục cùng Lý Phi, mặc dù Lý Phi có quá nhiều đáng hận địa phương, nhưng là phụ thân hắn làm kia

hết thầy, đầy đủ tạm thời để Sở Đường nhìn xuống hết thầy thù hận.

Huống hồ, coi như Lý Mục hiện tại bản thân bị trọng thương, dù sao vẫn là cấp tám võ giả, thực lực vẫn phải có, có thể hay không có thể bắt được vẫn là hai chuyện.

"Lần này liền bỏ qua các ngươi, lần tiếp theo, ta liền sẽ không mềm lòng." Sở Đường tìm cho mình cái lý do, tạm thời quên đi những việc này, liền tức, hần liền hai mắt sáng lên nhìn về phía bị Lý Mục giết chết Huyết Trảo Lang.

"Đầu này sói là cấp bảy yêu thú, nếu như có thể thôn phệ tu vi của nó..." Nghĩ tới đây, Sở Đường rốt cuộc kìm nén không được trong đầu kích động.

Phi thân nhảy lên đến Huyết Trảo Lang bên cạnh thi thể, yên lặng thúc giục hần thiên phú của mình thần thông.

"Thôn phệ chi lực!"

Ông, một trận thôn phệ lực lượng từ trong cơ thể hần tràn ra, hấp xả đến Huyết Trảo Lang trên thi thể.

Chậm rãi, Sở Đường có thể cảm giác được một cỗ lực lượng đang từ Huyết Trảo Lang thể nội xói mòn, sau đó hội tụ, một chút xú trôi hướng hần chính mình.

Lập tức, Sở Đường ánh mắt lộ ra vẻ đại hi: "Có thể, thậm chí cả yêu thú lực lượng cũng có thể thôn phệ!"

Một cỗ tinh thuần huyết mạch lực lượng từ Huyết Trảo Lang trong thi thể tràn vào Sở Đường thể nội.

Sau một lát, Huyết Trảo Lang thi thể khô quắt xuống tới.

Mà Sở Đường thì khoanh chân ngồi xuống, lẳng lặng cảm thụ được biến hóa trong cơ thể.

Có thể cảm giác được rõ ràng, hần huyết mạch bên trong lực lượng đang bay nhanh trở nên hùng hậu, trở nên tinh thuần, đồng thời, tu vi của hần càng là đang nhanh chóng tăng trưởng.

Hoa một tiếng, phảng phất có sóng lớn tại Sở Đường thể nội bành trướng, một cỗ khiến toàn thân hần thông thái sáng khoái cảm giác tuôn ra bên cạnh toàn thân, liền tức, phảng phất có một loại lực lượng cường đại quán chú tại trong cơ thể hần, để hần sinh ra có thể một quyền vỡ nát núi non cường đại ảo giác.

Bá, Sở Đường mở choàng mắt, trong đó lấp lóe một vòng tinh quang, ngay sau đó, chỉ thấy hần như gió mà lên, bay lên không nhảy lên, nắm đám âm vang nện ở trên một cây đại thụ.

Răng rắc!

Thanh thúy đứt gãy tiếng vang lên, ngay sau đó, cả viên trên đại thụ đều hiện đầy lít nha lít nhít vết rách, phát ra từng đợt giong vang về sau, đại thụ âm vang ngã xuống đất, nhắc lên một mảng lớn lá khô bụi đất.

"Cấp bốn võ giả, lực lượng thật mạnh!" Đứng tại chỗ, Sở Đường ánh mắt lộ ra hưng phấn nói.

Một quyền này của hần, lực đạo có thể so với bình thường cấp bảy võ giả thực lực, cuồng bạo đại lực, so trước đó rõ ràng mạnh hơn một đoạn.

Mỗi một lần tấn cấp, đối với hần lực lượng tăng phúc đều là to lớn.

"Bất quá, như thế vẫn chưa đủ, ta thực lực bây giờ, ngay cả Lý Mục đều đánh không lại, huống chi, đi đối phó ký ức chỗ sâu đám kia có thể bỏ tình Trảm Nguyệt người... Nhưng ta tin tưởng, ta nhất định có thể trở nên mạnh hơn, mạnh đến, đem những người kia toàn bộ chém giết!"

Từ khi thức tỉnh bắt đầu tu luyện về sau, hần cảm giác mình càng ngày càng mạnh, đối hần sâu trong nội tâm huyết hải thâm cừu, cũng càng ngày càng có lòng tin.

Sở Đường mặc dù nhìn tùy tiện rất vui vẻ, nhưng hần vĩnh viễn cũng sẽ không quên thời trẻ con của hần một người tại trong núi hoang, như là ác mộng sinh hoạt, vĩnh viễn cũng sẽ không quên, đám kia đem phụ thân hần sát hại, hại hần cửa nát nhà tan, dẫn đến hần bị người cho rằng là con hoang người.

Lắc lắc hần đầy đầu tóc trắng, Sở Đường thu lại đầy mắt một vòng bi ý, thần sắc rất nhanh khôi phục bình thường, thoáng nhìn bên cạnh Triệu Lộ thi thể, ánh mắt hần lại là sáng lên.

"Cái này Triệu Lộ mặc dù chỉ là Triệu gia chi thứ, bất quá, hần là cũng có thứ đáng giá a?"

Nghĩ đến liền làm, hần lập tức ở Triệu Lộ trên thi thể sờ tra.

"Ha ha, giá trị ba vạn kim tệ kim phiếu, kiếm lời kiếm lời, tăng thêm trước đó lấy được, ta hiện tại không sai biệt lắm có mười vạn kim tệ."

"A, đây là cái gì." Sở Đường động tác không khỏi dừng lại, nắm lên một khối to bằng đầu nắm tay ngân sắc thạch đầu cùng một trương phong thư.

Hắn trước đánh giá dò xét trong tay ngân sắc thạch đầu, tảng đá kia chỉ lớn bằng bàn tay, nhưng cầm trong tay lại trĩu nặng nặng, không dưới một tảng đá lớn trọng lượng.

Mân mê một hồi hắn không đầu không đuôi đem thạch đầu buông xuống, sau đó mở ra trong tay phong thư, tra nhìn.

Mở đầu câu nói đầu tiên liền đem Sở Đường hấp dẫn lấy.

"Chu Thiên hiền chất, ta là Triệu Nộ bá bá, nghe nói ngươi đã thành công tiến vào Chu Tước học viện, bá bá ở chỗ này chúc mừng ngươi..."

Sở Đường khép lại giấy viết thư, trong đầu tính toán nói: "Chu Tước học viện, Chu Thiên hiền chất? Cái này Triệu gia lại còn cùng Vương thành người có cái tầng quan hệ này, xem ra, về sau ta muốn chú ý nhiều hơn."

Hắn lại mở ra giấy viết thư đọc xuống dưới.

Mỗi chữ mỗi câu sau khi xem xong, Sở Đường lông mày một hồi nhăn lại, một hồi buông ra, cuối cùng cười lạnh một tiếng đem giấy viết thư xé nát, ném đi.

Trong thư nội dung, không sai biệt lắm nói đúng là, Triệu Nộ muốn từ Chu Tước Vương trong thành Chu gia, mượn một khóa có thể làm cho tu vi cấp tốc tăng trưởng cực phẩm đan dược, sau đó đề Triệu Kiên Nhất có tư cách tham gia Chu Tước học viện khảo hạch.

"Triệu gia vậy mà cũng muốn đề cho người ta tiến vào Chu Tước học viện, xem ra cùng Triệu gia ân oán, còn không phải nhất thời bán hội có thể giải quyết a..."

"Còn có, cái này thạch đầu lại có bất phạm như thế." Nói, Sở Đường ánh mắt một lần nữa trở lại vừa rồi khỏi kia ngân sắc trên tảng đá.

Trong thư có giới thiệu, tảng đá kia là Triệu gia đưa cho cái kia chu thiên đại lễ, chính là Triệu gia trân tàng mười mấy năm rèn khí vật liệu.

"Huyền Tinh thạch, siêu việt phẩm phẩm linh thạch, có thể rèn đúc xuất cụ có linh quang bình khí, xem ra thứ này thật rất quý giá a, rèn đúc bình khí, ân, trước đề đó, về sau nói không chừng liền có thể dùng đến." Sở Đường nghĩ đến, đem thạch đầu thiếp thân nắp kỹ, sau đó ánh mắt bắt đầu hướng bốn phía liếc nhìn.

"Là nên bắt đầu săn giết yêu thú tu luyện..."

Vừa nghĩ tới giết chết yêu thú cũng có thể thôn phệ đến gia tăng tu vi, Sở Đường thật hưng phấn đề nén không được, thân hình mấy cái nhảy lên ở giữa chui vào rừng rậm chỗ sâu.

"Một đầu cấp ba yêu thú, ân, vẫn được."

Ba một tiếng, Sở Đường một đám đập chết một đầu yêu trư, sau đó đem tu vi thôn phệ hết một bộ phận.

"Ừm? Cấp ba yêu thú có thể hấp thu tu vi vậy mà chỉ có như thế điểm." Sở Đường mày nhăn lại, không hài lòng nói ra, đầu này cấp ba yêu thú, cho hắn tăng trưởng tu vi mười phần có hạn, còn không bằng hắn chính mình tu luyện Phượng Vũ Chương rèn luyện huyết mạch đến nhanh.

"Xem ra thực lực thấp hơn ta yêu thú, đối ta không nhiều lắm dùng, vậy thì tìm cái mạnh hơn một chút."

Một trận nói thầm về sau, hắn lần nữa đi lại tại rừng rậm các cái địa phương.

Oanh một tiếng, lại một lần đập chết một đầu cỡ lớn yêu thú, Sở Đường lần này giết là một đầu cấp năm yêu thú, thôn phệ về sau, mang đến cho hắn tu vi tăng trưởng không phải rất rõ ràng, chỉ tăng cường ước chừng một phần trăm tu vi, mặc dù không nhiều nhưng cũng không tính kém, so bình thường tu luyện phải mạnh hơn,

Tối thiểu nhất hắn giết một trăm đầu cấp năm yêu thú, không sai biệt lắm liền có thể tấn thăng thành ngũ cấp võ giả...

Đã tìm đúng mục tiêu, Sở Đường bắt đầu điên cuồng săn giết yêu thú.

Lúc đêm khuya, hắn giết một con yêu thú về sau, nhú mày đứng tại chỗ, nhú lông mày rất cao, bởi vì hắn phát hiện, về sau giết mấy con yêu thú, mặc kệ tu vi là cao là thấp, hắn thôn phệ chi lực cũng không thể vận dụng.

"Hôm nay hết thảy chỉ thúc giục năm lần thôn phệ chi lực, về sau liền huyết mạch nhảy lên, có lòng không đủ lực, nhất định phải điều tức một đêm mới được... Đáng chết, bởi như vậy, chẳng phải là mỗi ngày chỉ có thể thôn phệ năm con yêu thú tu vi, một trăm đầu, ít nhất đều muốn hai mươi ngày mới có thể thôn phệ xong, mà lại, cấp năm yêu thú rất khó tìm, một ngày có thể tìm tới hai đầu cũng không tệ rồi, cứ tính toán như thế đến, muốn tấn thăng đến cấp năm võ giả, không sai biệt lắm muốn hai tháng!"

"Ta còn muốn lấy, nửa năm này trong lúc đó, ít nhất phải trở thành cấp bảy võ giả, xem ra, kế hoạch này muốn thất bại..."

Sở Đường trong đầu tràn đầy phiền muộn, có chút ủ rũ cúi đầu bộ dáng, hiện thực cùng hắn tưởng tượng hoàn toàn chính xác thực kém rất nhiều.

Nhưng là, nếu để cho người khác biết, hai tháng liền có thể đột phá tu vi, y nguyên sẽ gọi người đó kỳ đến phát cuồng...

Sở Đường không hài lòng gãi đầu một cái, bắt đầu tĩnh tu điều tức trạng thái của mình, để cho ngày mai có thể tiếp tục vận dụng thôn phệ chi lực.

Một đêm thời gian trôi qua rất nhanh, sáng sớm hôm sau, thái dương vừa mới dâng lên thời điểm, Sở Đường liền nhảy dựng lên, tiếp tục bắt đầu hấn Liệp Yêu hành trình.

Thiên tân vạn khổ tìm tới hai đầu cấp năm yêu thú giết chết, mắt nhìn sắc trời lần nữa dần dần muộn, lo lắng gấp được ra ngoài cường đại yêu thú, Sở Đường tìm nhất an toàn chỗ bắt đầu điều tức.

Thời gian liền một ngày như vậy trôi đi qua.

Nửa tháng sau...

Sở Đường ủ rũ cúi đầu trong rừng rậm du đãng, tu vi của hắn, vẫn như cũ là cấp bốn võ giả, cũng không có đột phá.

"Đáng chết đáng chết, bên trong vùng rừng rậm này cấp năm yêu thú, vậy mà đều bị ta giết hết, cấp sáu cấp bảy yêu thú lại ít đến thương cảm... Nhưng tu vi của ta, còn kém một bước mới có thể đột phá a! Yêu thú này đều chết ở đâu rồi!"

Hắn phàn nàn nói, thật tình không biết, trong cánh rừng rậm này yêu thú, hầu như đều bị giết sạch, hoặc là giết chạy, yêu thú cùng nhân loại tu sĩ, có thể trở thành yêu thú dã thú cũng không nhiều, có trên trăm con yêu thú, đã đủ để chứng minh rừng rậm này rất không bình thường.

Nặng bước chán nản bộ pháp, Sở Đường vượt qua một ngọn núi bao, hướng về phía trước một tòa đá xanh núi đi đến, cái này đá xanh núi chính là vùng rừng rậm này trung tâm nhất địa giới, mà lại chung quanh trống rỗng căn bản không có cây cối, lộ ra rất quỷ dị lại rất trống trải, khiến người ta cảm thấy kiểm chế.

Nhưng bây giờ Sở Đường trong lòng phiền muộn dưới, căn bản không có phát hiện điểm này, chỉ là tự mình đi về phía trước.

"Cả cánh rừng đều đi khắp, cái rậm đều không có, muốn tu luyện thật cứ như vậy khó?" Sở Đường khó chịu nói thầm lấy.

Hồng học...

Bỗng nhiên, một đạo phẳng phát thờ dốc thanh âm tiến vào Sở Đường trong tai.

"Ủm? Thanh âm gì?" Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, cảnh giác hướng nhìn bốn phía, nhưng không phát hiện chút gì.

Hắn vừa ổn định lại tâm thần.

Hồng học, thanh âm này lần nữa truyền đến.

"A, tại bên trong thung lũng kia truyền đến, chẳng lẽ, là yêu thú?" Sở Đường trong lòng khẽ động, lập tức có tin mừng ý dâng lên.

"Ta liền nói không có khả năng đều giết sạch, tổng còn sẽ có mấy con cá lọt lưới nha, cũng không biết cái này còn lại là cấp mấy yêu thú, nếu như là cấp sáu, hoặc là cấp bảy liền quá tốt rồi!"

Trong lòng của hắn nghĩ đến, yêu thú càng mạnh, thôn phệ sau lấy được tu vi cũng càng nhiều, mà cấp bảy yêu thú, là trước mắt hắn có thể đối phó lớn nhất cực hạn, muốn giết một đầu cấp bảy yêu thú, hắn có thể nói hoàn toàn muốn bằng mượn hắn chính mình gần như bất tử thân thể đi liều mạng, lấy trọng thương đại giới mới có thể đem hắn giết chết, bất quá chỗ tốt cũng là rất lớn, tối thiểu nhất hắn biết, nếu như bây giờ hắn có thể giết chết một đầu cấp bảy yêu thú, kia là hắn có thể đột phá trở thành cấp năm võ giả.

Trong lòng tâm tình hưng phấn, Sở Đường nhanh chân tới gần sơn cốc, một đôi mắt tràn ngập mong đợi hướng trong sơn cốc nhìn lại.

Mà khi hắn một chút thấy rõ ràng trong sơn cốc tồn tại đồ vật về sau, ánh mắt của hắn lập tức tròn tròn, bị hù thờ mạnh cũng không dám một tiếng.

Chỉ thấy tại trước mặt hắn cách đó không xa, một đầu sừng núi nhỏ lớn, đỉnh đầu mọc sừng, bộ dáng dữ tợn yêu vượn chính bò nằm ngáy o o, từ hắn quanh thân tán phát cường hoành khí tức phán đoán, cái này con yêu thú, chỉ sợ là cấp tám yêu thú!

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Gặp lại Liễu Băng Băng

"Cấp tám yêu thú..." Sở Đường kinh hãi nói, bước chân thận trọng lui lại, đồng thời trong đầu không ngừng tính toán.

"Băng vào ta thực lực bây giờ, cùng cấp tám yêu thú đối đầu, sợ rằng sẽ bị một bàn tay chụp chết, cái này con yêu thú nhưng so sánh Lý Mục còn mạnh hơn, nơi này lại có hung hiểm như thế yêu thú, rút lui trước lui, về sau biến mạnh trở lại tìm nó."

Nghĩ tới đây, Sở Đường tại không có một chút do dự, trực tiếp xoay người rời đi.

Vừa đi chưa được mấy bước, hần đột nhiên cảm giác mặt đất truyền đến trận trận lắc lư.

"Ngao ngô!" Một tiếng trầm muộn gầm nhẹ truyền đến, thẳng vào Sở Đường nội tâm, tiếng rống mang theo mãnh liệt lực áp bách, để hần không khỏi chính mình đánh run một cái.

"Tình?" Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy kia yêu vượn đặt chân mà đứng, hai tay duỗi dài, phẳng phất tại duỗi người ra.

Tỉnh táo lại yêu vượn, chính giãn ra đến một nửa, một đôi mắt lại đột nhiên trực câu câu tập trung vào Sở Đường, trong mắt lóe lên một tia chơi ngược khát máu ý.

"Không tốt!" Sở Đường trong lòng giật mình, cảm nhận được yêu vượn tàn bạo ánh mắt về sau, bước chân lập tức di chuyển, thân hình như gió, hướng phía nơi xa bỏ chạy.

"Rống!"

Thấy con mồi muốn chạy trốn, yêu vượn một tiếng gào thét, bốn chân cùng sử dụng, lập tức giống như linh hầu đuổi sát Sở Đường mà đi.

Một người một vượn trước chạy sau truy, tốc độ đều nhanh như gió táp.

Nhất là yêu vượn, rõ ràng nhìn to lớn vụng về, nhưng tốc độ vậy mà lại thường nhanh, thậm chí so tu luyện Truy Phong Bộ đến thuần thực cảnh giới Sở Đường còn nhanh hơn một điểm, chỉ là một lát bên trong liền phải đuổi tới Sở Đường.

Tanh tanh ác phong tiến vào Sở Đường trong lỗ mũi, yêu vượn phi nước đại bên trong hung thần chỉ ý nhất là bằng bạc, có một loại không gì có thể cản uy thế.

Đông!

Sở Đường mắt thấy dư quang nhìn thấy, phía sau yêu vượn bỗng nhiên một cái nhảy vọt, kia cực kỳ cảm giác áp bách yêu thân thể bay vọt đến trên không, lôi cuốn vạn quân lực hướng phía hần đè xuống đầu.

"Đáng chết!" Sở Đường lập tức sợ hãi hùng khiếp vía.

Cái này nếu như bị đè ép, hần không chết cũng muốn lột da!

Sưu!

Khẩn yếu quan đầu, Sở Đường thân hình giống như cá bơi linh hoạt quay người, trong thân thể bộc phát ra một cỗ đại lực, trong phút chốc hướng phía phương hướng ngược nhau chạy trốn.

Hần vừa mới né tránh, sau lưng liền truyền đến một tiếng vang thật lớn, liền tức đại địa lắc lư.

Không cần quay đầu nhìn, hần cũng biết phía sau mặt đất nhất định bị yêu vượn ném ra một cái hố sâu...

"Dạng này chạy xuống đi sớm muộn cũng bị đuổi kịp, đáng chết, nó làm sao lại tỉnh, kẻ bên này nơi nào có có thể ẩn thân địa phương!" Sở Đường trong lòng không khỏi dâng lên một trận lo nghĩ.

Nhìn lấy yêu vượn kia cuồng bạo hình thể, hần lần thứ nhất cảm giác được một loại tử vong tìm đập nhanh, nguy hiểm kích thích dưới, sự chú ý của hần tập trung lại, ánh mắt quét sạch tứ phương sơn cốc.

Nhưng liếc nhìn lại, hần trong lòng nhất thời lạnh một mảng lớn.

Chỉ gặp hần phương hướng ngược chạy trở về sơn cốc, đến cuối cùng là một cái cao tới trăm trượng thẳng tắp vách núi, bốn phía cũng đứng cao ngất vách đá.

Đây là một đầu tuyệt lộ, không đường thoái lui!

"Xong, lần này làm sao bây giờ..." Sở Đường thể xác tinh thần sợ hãi, lại nhìn phía sau, đầu kia yêu vượn đã bốn chân cùng sử dụng, lấy một loại mười phần ngang ngược tư thái phi nước đại trở về, một đường gào thét, nhắc lên một đường tể nhật tro bụi.

...

Tại không nhìn thấy cuối thangka tấp trên vách núi, một cái áo trắng như mây, mái tóc đen suôn dài như thác nước, da thịt trắng nõn như trăng sáng tuyệt mỹ nữ tử, chính bỗng bồng bềnh như tiên phi thân lên, từ một chỗ trên vách núi đá ngất lầy hạ một cây thảo dược.

Thảo dược dao động, thuận theo hạ xuống thiếu nữ tiềm trong tay.

Tại thiếu nữ sau lưng, có một tiên phong đạo cốt lão giả đi theo, chính mặt mũi tràn đầy vui mừng nhìn lấy thiếu nữ, gật đầu không ngừng nói thầm "Tiểu thư đi ra một chuyến, thương thể đã đều khôi phục lại Phẩm giai đình phong, khoảng cách lần nữa xông quan đột phá, đã không xa."

Đồng, một tiếng đến từ phương xa vang vọng, tại lúc này đột nhiên truyền vào mây trời, chui vào thiếu nữ cùng lão giả trong tai.

[Http://truyencuatui](http://truyencuatui)

.Net/ Chỉ thấy cái này tuyệt mỹ thiếu nữ lông mày hơi nhú, giống như tinh thần sáng tỏ đôi mắt đẹp hướng dưới vách núi nhìn lại, ánh mắt phảng phất không bị tầng mây che đậy, càng không nhận khoảng cách hạn chế, nhìn xuyên không gian cách trở, đem dưới vách núi tình cảnh nhìn cái nhất thanh nhị sở.

"Là hân." Thiếu nữ nhẹ nhàng thì thầm, không thì một tia phấn trang điểm, lại đẹp như tiên nữ gương mặt trên hơi lộ ra một lần kinh ngạc.

Lão giả kia ánh mắt chuyển động, cũng ném hướng phía dưới, nhìn đến phía dưới tình cảnh về sau, hơi kinh ngạc nói: "Tiểu thư người nhận biết người này?"

"Ừm, từng có gặp mặt một lần." Thiếu nữ gật gật đầu, ánh mắt của nàng chính xuyên thấu qua tầng mây, khóa chặt ở phía dưới bị yêu vượn truy kích dị thường chặt vật Sở Đường trên người.

Chỉ thấy thời khắc này Sở Đường có thể nói là từ lúc chào đời tới nay nhất chặt vật một lần, mặt mũi tràn đầy tro bụi, tóc lộn xộn như nha, toàn thân quần áo càng là rách rưới, vài rách đầu bay múa, ngay cả cái móng đều lộ ra một nửa, đang dùng cả tay chân trên xuyên hạ nhảy, tránh né yêu vượn truy kích.

"Xong xong... Đầu này khi ngổ đã vậy còn quá linh động, trốn không thoát a!" Sở Đường quái khiếu mà nói, nói đuôi giết hân cự đại viên hầu là khi ngổ.

Kia cự viên phảng phất có linh năng nghe hiểu hân lời nói, lập tức gào thét một tiếng, truy kích càng thêm hung mãnh lên, một cái tựa như là làm bằng sắt vượn trào vung.

Hồ!

Tiếng gió phàn phật gào thét, ẩn chứa vạn quân đại lực vượn trào đánh thẳng Sở Đường cái ót.

"Má ơi!" Sở Đường bị hù quát to một tiếng, thân thể đột nhiên linh động uốn éo, hiểm lại càng hiểm tránh thoát một kích này.

Sau đó hân chỉ cảm thấy toàn thân hư thoát, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Mà lúc này, kia cự viên phảng phất không biết mỗi một lần nữa đánh tới, hai con thiết trào từ vung vẩy, mang theo bén nhọn tiếng xé gió rơi xuống.

"Mẹ nó, người liền không thể nghỉ một lát!" Sở Đường quái khiếu, trong đầu dâng lên trận trận nổi nóng.

...

Trên vách núi nhìn lấy đây hết thấy thiếu nữ, đột nhiên hé miệng cười một tiếng, tiểu dung kinh diễm, so nắng gắt đều muốn xán lạn.

Bên cạnh lão giả kia lập tức kinh ngạc nói: "Tiểu... Tiểu thư, người lại cười!"

Lão giả trong đầu lòng tràn đầy kinh ngạc, tại gia tộc bọn họ, người nào không biết, tiểu thư của hân chính là là tuyệt đối băng sơn mỹ nhân, coi như tại viêm Vũ Quốc Đế Quân trước mặt đều chưa từng triển lộ qua ý cười, hôm nay, vậy mà tại nơi này cười, nếu để cho người khác biết, đây tuyệt đối là một lớn tin tức.

Lão giả nói xong, tuyệt mỹ thiếu nữ ý cười lập tức thu liễm, tuyệt mỹ trên khuôn mặt khôi phục nhất quán vẻ băng lãnh, vừa rồi kia nắng gắt cũng vì đó thất sắc sáng chói cười một tiếng, giống như phù dung sớm nở tối tàn biến mất, giống như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Liền tức, chỉ nghe thiếu nữ lãnh lạnh âm thanh âm vang lên: "Ta đi cứu hân một mạng."

"Chờ một chút tiểu thư." Lão giả đột nhiên lên tiếng, ngăn cản thiếu nữ, một đôi ánh mắt chính chăm chú nhìn phía dưới.

Ở phía dưới.

Chỉ thấy Sở Đường bị buộc gấp, thực sự không đường thoái lui về sau, gập dứ xoay người mà lên, chủ động hướng phía cự viên xuất thủ tiến công.

"Khi ngộ từ, muốn ăn ta không dễ dàng như vậy!"

Hô một tiếng, Sở Đường tay phải lấy một loại quỹ tích huyền ảo đánh ra, lòng bàn tay phía trước, lóe ra ba cây bắt mắt chân nguyên phượng vũ, phượng vũ chuẩn bị ngưng thực, giống như trong suốt sáng long lanh thủy tinh đúc thành, mũi nhọn lập loè sắc bén hàn mang.

...

"Là Phượng Vũ Chương! Còn tu luyện đến thuần thực cảnh!" Lão giả yên lặng hô, một hồi nhìn xem phía dưới Sở Đường, một hồi lại nhìn xem cô gái trước mặt, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

"Tiểu thư, cái này, Phượng Vũ Chương là người đưa cho hấn a?" Lão giả do dự một sẽ hỏi.

Tuyệt mỹ băng sơn nữ từ lạnh nhạt gật đầu nói: "Không tệ, dùng cho trao đổi một khóa nội đan."

"Cái gì nội đan có thể đáng được một bộ công pháp cực phẩm?" Lão giả hiếu kỳ hỏi.

"Một đầu cấp ba hồ yêu nội đan." Thiếu nữ không có một chút giấu diếm đường.

"Cái gì! Một đầu cấp ba hồ yêu nội đan, dùng một bản công pháp cực phẩm đến đổi?! Mặc dù chỉ là Phàm giai công pháp, nhưng cái này giá trị cũng đúng không thể so bì đó a..." Lão giả lập tức gương mặt đau lòng hồ.

Nội đan mặc dù có giá trị không nhỏ, nhưng cùng giá trị liên thành công pháp cực phẩm so ra, vậy đơn giản ngay cả công pháp cực phẩm một góc giấy mảnh cũng không sánh nổi, nhưng lại bị thiếu nữ như thế hào phóng đưa ra ngoài, cái này làm sao không để lão giả đau lòng.

"Khi đó ta thương thế ác liệt, nếu như không phải hấn, ta đã chết." Thiếu nữ còn nói thêm.

Lão giả lúc này mới bình phục lại tâm tình nói: "Thì ra là thế, cứu được tiểu thư một mạng, kia một bản Phàm giai công pháp xác thực không coi vào đâu, bất quá, tiểu thư người chừng nào thì đưa hấn công pháp, thế nào hấn đã tu luyện tới thuần thực cảnh giới."

"Hon một tháng trước." Thiếu nữ bình tĩnh như trước, thanh âm hoàn toàn như trước đây băng lãnh lạnh nhạt.

"Ừm!" Lão giả con mắt bỗng nhiên trừng lớn. "Hon một tháng... Tháng tiến!"

"Hon một tháng liền đem công pháp cực phẩm tu luyện tới thuần thực cảnh giới? Cái này, chẳng phải là nói tư chất của hấn ngộ tính, có thể so với tiểu thư người rồi?!" Lão giả kinh nghi nói, lần này kinh ngạc, thì là bởi vì Sở Đường ngộ tính.

Trên mặt thiếu nữ đột nhiên hiện lên một tia hiếu kỳ cùng thất lạc nói: "Không phải, tư chất của hấn viễn siêu cùng ta, tháng trước ta gặp hấn thời điểm, hấn chỉ là một cái cấp một võ giả."

"Cái gì!" Lão giả lần nữa kêu to, trái tim nâng lên hạ xuống ở giữa, một gương mặt mo trên rất nhanh bởi vì tâm tình phức tạp mà đỏ bừng.

Thở dốc một chút, lão giả lần nữa quá khích mà nói: "Hon một tháng thời gian, từ cấp một võ giả tu luyện đến cấp bốn võ giả, cái này sao có thể!"

Thiếu nữ quay đầu nhìn lão giả một chút, chân mày hơi nhíu lại nói: "Lãnh lão, người thất thố."

Lão đầu lập tức vội ho một tiếng, sau đó lại khôi phục kinh ngạc nói: "Nhưng cái này cũng thật bất khả tư nghị, cái này thâm son cùng cốc địa phương, lại có một cái thiên tài như vậy, mà lại là viễn siêu ta Lãnh gia vô số lần thiên tài thiên tài? Liền ngay cả người cái này thập tinh tư chất hoàn mỹ thiên tài đều bị hấn vượt qua a."

"Không có gì, trong thiên địa kỳ nhân dị sự rất nhiều, không có gì kinh ngạc, tốt, ta lại không ra tay, hấn liền phải chết." Thiếu nữ lạnh nhạt nói ra, ngữ khí cùng biểu lộ cho dù đang nói đến sinh tử cùng đại sự lúc, cũng không có một chút cảm xúc biến động.

Một câu rơi xuống, thiếu nữ thân hình phiêu nhiên xuống.

"Ồ!" Mà đúng lúc này thời điểm, thiếu nữ lại đột nhiên ngừng bước mà đứng, liền như thế đứng ở trong hư không, một đôi mắt đẹp bên trong lộ ra một tia kinh ngạc nhìn lấy phía dưới Sở Đường.

Chỉ thấy phía dưới phía sau lưng bị thương, đã thở hồng hộc, phảng phất tỉnh bị lực tấn Sở Đường.

Tại cự viên lại một lần tấn công thời điểm, trong mắt đột nhiên tuôn ra tinh quang, bàn tay vung vẩy ở giữa, cửu đạo hồng quang lóe sáng, liền tức, chỉ thấy chín cái phượng vũ tại Sở Đường trong tay bắn ra mà ra, đem cự viên thân hình, một mực từ giữa không trung ngăn lại.

Thấy cảnh này.

Trên vách núi thiếu nữ kinh ngạc ngừng bước, kia lão giả tóc trắng thì là lại một lần nữa trừng to mắt, vỗ tay một cái kék chút nhảy dựng lên hoảng sợ nói: "Cửu vũ đều xuất hiện, Phượng Vũ Chương cảnh giới đại thành, làm sao có thể hơn một tháng liền đem Phượng Vũ Chương tu luyện tới cảnh giới đại thành! Thiên tài... Không không không, tiểu tử này đơn giản liền là yêu nghiệt!"

Rống!

Gầm lên giận dữ đột nhiên vang lên.

Phía dưới cự viên Sở Đường bị ngăn lại, yêu thân thể bị chín cái phượng vũ đâm xuất ra đao đao vết thương về sau, nhất thời thú mắt thấy máu mà đỏ, hung tính bộc phát, lấy một loại càn hung mãnh tư thái nhào về phía Sở Đường.

Mà giờ khắc này, Sở Đường vừa rồi một kích bộc phát về sau, đã tại không có một chút khí lực, hiện tại chỉ có thể vô lực nửa theo trên mặt đất, không thể làm gì.

Cũng chính là tại thời khắc này, một đạo tuyết trắng tịnh lệ, đẹp như tiên nữ bóng người từ trên trời giáng xuống, hạ xuống Sở Đường trước mặt, một cái phảng phất nở rộ nhẹ nhàng ánh ngọc đầu ngón tay, căn hướng về phía phóng tới Sở Đường cự viên.

Nhìn thấy nữ tử này xuất hiện sát na, Sở Đường con mắt chớp mắt tròn to, bật thốt lên kinh hô ra nữ tử danh tự: "Liễu Băng Băng!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Tốt đẹp gặp lại

Sở Đường nhìn thấy ngày xưa gặp mặt một lần nữ tử đột nhiên xuất hiện, mà lại vì hấn ngăn tại cự viên trước đó, trong đầu lại là vui, lại là kinh.

Vui chính là, hấn lại một lần gặp được cái này ở trong tim hấn bên trong lưu lại nhìn thoáng qua tuyệt mỹ nữ tử.

Mà kinh hãi là, cái này đề hấn có chút lo nghĩ nữ tử, giờ phút này đang có nguy cơ.

"Cẩn thận, đây là cấp tám yêu thú!" Sở Đường vốn đã tỉnh bị lực tấn thân thể, cũng không biết khí lực từ nơi nào tới, trong lúc đó đằng vọt lên, ôm chặt lấy nữ tử hướng bên cạnh lật lăn đi.

Trong lòng hấn, lần thứ nhất gặp mặt lúc, Liễu Băng Băng ngay cả một đầu cấp ba yêu thú đều rất khó chiến thắng, hiện tại đối mặt cấp tám yêu thú, càng là chỉ có chịu chết phần, cho nên vội vàng phía dưới, Sở Đường tiềm lực lần nữa bộc phát ra một cỗ lực lượng, ôm Liễu Băng Băng thoát khỏi nguy hiểm.

Thật tình không biết, thời khắc này Liễu Băng Băng bị hấn đột nhiên vòng eo ôm lấy về sau, trên mặt đã là hiện đầy hàn ý.

Mà cũng đúng lúc này.

Phía sau cự viên một kích không trúng, lần nữa xoay người đánh trả, hướng phía hai người nhảy lên thật cao, chà đạp mà đến.

Sở Đường lập tức trừng mắt.

Cự viên cái này cùng một chỗ vọt, không còn có vạn cân chi lực, thật rơi xuống, đầy đủ đem hấn cùng Liễu Băng Băng chà đạp thành thịt nát!

"Đáng chết súc sinh!" Sở Đường quyết tâm, ôm Liễu Băng Băng muốn di động, nhưng cái này khê động mới phát hiện, toàn thân hấn bần rùn, không có một chút xú khí lực.

"Nương!" Không còn cách nào khác phía dưới, Sở Đường nhìn thoáng qua trong ngực Liễu Băng Băng nói: "Nhắm mắt lại, hi vọng nó một cước này không thể đem hai chúng ta đều giết chết!"

Nói xong, Sở Đường chăm chú cắn răng một cái, dùng ra chút sức lực cuối cùng, chính diện bò tới lạnh như băng trên người, dùng thân thể đem nghiêm nghiêm thật thật hộ ở phía dưới.

Chút sức lực cuối cùng dùng hết về sau, hấn vô lực sát trên người Liễu Băng Băng, hai người mặt dán mặt, liền đối phương nhịp tim đều phảng phất có thể nghe được.

Bị Sở Đường chăm chú ngăn chặn Liễu Băng Băng, trên mặt hàn ý rất đậm, nhưng nàng rõ ràng có thể một chương đem Sở Đường đánh bay, nhưng trong lòng lại có một loại không hiểu cảm xúc đưa nàng tư duy quấy nhiễu, vậy mà liên dạng này bị Sở Đường đè ép, trong lúc nhất thời không biết nên

nên phản ứng ra sao, không có xuất thủ...

Giờ phút này nàng khuôn mặt cùng Sở Đường mặt dính sát, có thể cảm nhận được đối phương trên mặt nhiệt độ, nhất là để Liễu Băng Băng tức giận là, Sở Đường bởi vì bất lực mà gục đầu xuống về sau, bờ môi công bằng khác ở trên môi đỏ mọng của nàng, răng môi ở giữa khí tức, vô cùng rõ ràng.

Chính là cảm giác được môi đỏ bị xâm phạm, cho nên Liễu Băng Băng đại não trong lúc nhất thời trống không, liền xuất thủ đẩy ra Sở Đường đầu quên.

Hô!

Cường bạo kinh phong thấu xương mà đến, yêu vượn to lớn thân ảnh rơi xuống, khoảng cách hai người chỉ có vài thước xa, nếu quả như thật bị ngăn chặn, Sở Đường cho dù có đại để chi tâm, thân thể cũng sẽ bị đè nát.

Mà lại, tại Sở Đường phía dưới Liễu Băng Băng, rất có thể cũng không thể may mắn thoát khỏi gặp nạn.

Giờ khắc này, Liễu Băng Băng rốt cục lấy lại tinh thần, đôi mắt đẹp ngưng tụ, một cái tay phải vây quanh ở Sở Đường, đồng thời tay trái vươn ra, cong ngón búng ra.

Cái này gây ngón tay một cái ở giữa, huhu huhu, chỉ thấy đầy trời sợi hào quang thoáng hiện.

Ngàn vạn cái sáng chói phượng vũ, như là mưa tên hội tụ, trong phút chốc bộc phát ra đáng sợ đại lực, chen chúc hướng cự viên.

"Ngao!"

Một tiếng hét thảm truyền đến, chỉ thấy chính lấy thể thái son áp đỉnh rơi xuống cự viên khi, bỗng nhiên té bay ra ngoài, trong nháy mắt trở nên máu tươi chảy đầm đìa, thân thể bị ngàn vạn cái phượng vũ xuyên thấu, yêu thân thể trên thêm ra vô số trong suốt lỗ thủng.

Đồng!

Yêu vượn thi thể lăn xuống một bên, chết triệt triệt để để.

Làm xong đây hết thảy, Liễu Băng Băng đột nhiên vừa quay đầu, đem môi đỏ cùng Sở Đường miệng rộng tách ra nói ra: "Ngươi có thể từ trên người ta rời đi."

Sở Đường mở to mắt, nghi hoặc nhìn Liễu Băng Băng nói: "Ta thể nào còn chưa có chết?"

"Lăn xuống đi!" Liễu Băng Băng căn bản không có để ý tới hắn, một tay lấy Sở Đường từ trên người nàng đẩy ra.

"Ách, làm gì muốn tức giận a, ta cũng không phải muốn chiếm tiện nghi của ngươi, ta là vì cứu ngươi a, nữ nhân quả nhiên đều là hẹp hòi." Sở Đường lập tức có điểm ủy khuất nói.

Liễu Băng Băng đôi mắt đẹp trừng một cái, mặt như băng sương nhìn lấy Sở Đường nói: "Nếu như không phải xuất phát từ điểm này, ta vừa rồi đã sớm giết ngươi."

"Uy, ngươi quá không giảng lý, lại nói, ngươi lại không phải là đối thủ của ta..." Nói, Sở Đường quay đầu, bỗng nhiên nhìn thấy đã thủng trăm ngàn lỗ cự viên thi thể, lập tức hân âm thâm tặc lưỡi, chỉ Liễu Băng Băng nói: "Đây là ngươi làm?"

"Nói nhảm, không thì ngươi chết sớm!" Liễu Băng Băng mặt như sương lạnh nói.

"Ngươi thể nào đột nhiên biến lợi hại như vậy, lần trước khi thấy ngươi ngươi còn kia..." Sở Đường muốn nói yếu như vậy, nhưng cảm giác nói ra sẽ đánh kích người, liền không có mở miệng.

Liễu Băng Băng căn bản không để ý tới hắn kinh ngạc, mà là lời nói xoay chuyển, trên mặt có lãnh ý nói: "Sự tình hôm nay ngươi là ai đều không cho đối với người nào nói, dám để cho ngoại nhân biết, ta nhất định sẽ tới giết ngươi!"

Sở Đường nhếch miệng, trong đầu có chút không cam lòng nói: "Không nói thì không nói, nhưng... Ngươi có thể hay không nói cho ta biết, ngươi đến cùng là ai, ngươi ở đâu sinh hoạt?"

"Ngươi muốn làm gì?" Liễu Băng Băng một đôi mắt chăm chú nhìn Sở Đường, để hắn một cái biểu lộ đều chạy không khỏi pháp nhãn của nàng.

Sở Đường lúng túng quanh quẩn đầu, lại ngưng ngưng cười nói: "Cái kia, ta muốn về sau đi tìm ngươi."

"Ngươi tìm ta làm gì?" Liễu Băng Băng ngữ khí lạnh lùng như cũ, một bộ cự người ở ngoài ngàn dặm đáng vẻ.

Sở Đường trên mặt hiện lên một chút ngưng ngưng nói: "Ta cảm thấy ngươi người rất tốt, mà lại hôm nay chúng ta đều hôn môi, ta..."

"Im miệng!" Liễu Băng Băng mấy cân phát điên, trên mặt hàn ý càng thêm sâu nặng, phảng phất muốn giết người.

Quát lạnh một tiếng về sau, Liễu Băng Băng trong lòng vô cùng phức tạp, liếc mắt nhìn chăm chăm Sở Đường về sau, bỗng nhiên thân hình khẽ động, áo

trắng như tuyết, người nếu tựa thiên tiên bay thẳng trên vách núi lứt tói, đồng thời lưu lại một câu lạnh lùng lời nói: "Về sau chuyện này không được nhắc lại một chữ!"

Nói xong, người nàng đã là như nàng Hà tiên tử, thẳng vào mây trời.

Sở Đường nhìn lấy bông bành như tiên, thẳng vào mây trời Liễu Băng Băng, lập tức trọn cả mắt lên, giờ khắc này, hần cảm giác toàn bộ thế giới đều yên tĩnh trở lại, trong mắt chỉ có Liễu Băng Băng kia áo trắng như tuyết, tuyệt mỹ như tiên đáng người.

Đồng đông đông...

Hần phảng phất nghe được trái tim của hần tại thời khắc này nhảy lên kịch liệt.

Mắt thấy Liễu Băng Băng lập tức liền muốn biến mất trong tầm mắt.

Sở Đường cũng không biết nơi nào toát ra suy nghĩ, không trải qua đại não liền la lớn: "Liễu Băng Băng, chúng ta nhất định còn sẽ gặp mặt, nếu như gặp lại người, ta liền muốn cưới người làm vợ!"

Một câu hô lên, cả cái sơn cốc đều quanh quẩn tiếng la của hần.

"Nếu như gặp lại người, ta liền cưới người làm vợ..."

"Gặp lại, cưới người làm vợ..."

"Gặp phải, cưới người..."

Chờ trong sơn cốc hồi âm đều đều an tĩnh sau đó, Sở Đường vẫn không có đợi đến Liễu Băng Băng đáp lại, cái này không khỏi để hần dâng lên một cảm giác mất mát, trong mắt chảy ra âm đạm thần sắc.

Nhưng rất nhanh, ánh mắt của hần lại lập tức sáng lên nói: "Nàng nhất định là thẹn thùng, đúng vậy, nhất định là thẹn thùng mới không để ý tới ta!"

...

Mà tại trên vách núi.

Liễu Băng Băng thân hình đứng ở vách đá, ánh mắt xuyên thấu qua tầng mây nhìn lấy phía dưới Sở Đường, nghe được Sở Đường một câu kia cuồng ngôn sau... Nàng khuôn mặt đầu tiên là phát lạnh, liền tức, một sợi ửng đỏ hiển hiện gương mặt, trong mắt lại thật có một tia thẹn thùng ý lóe ra.

Chỉ nghe Liễu Băng Băng làm bầm lều bầu thấp giọng nói: "Ai muốn gả cho người tiểu tử ngu ngốc này..."

"Khục khục..."

Đột nhiên, một tiếng tiếng ho khan từ Liễu Băng Băng sau lưng truyền đến.

Nghe được thanh âm, Liễu Băng Băng lập tức quay người, trong cặp mắt hàn quang bắn ra bốn phía nhìn chăm chăm phía sau lão giả.

Lão giả kia trên mặt lập tức lộ ra vẻ lúng túng ý cười nói: "Tiểu thư đừng nóng giận, kỳ thật đi, ta nhìn tiểu tử này rất tốt, trời sinh tính thiện lương, mới vừa rồi còn bỏ sinh cứu người, trọng yếu là, tiểu tử này thiên tư tuyệt không so người thấp nha, nếu quả thật giống hần nói như vậy, khụ khụ, tiểu thư gả cho hần cũng không tệ."

Một câu nói xong, Liễu Băng Băng coi như tại thiên tính lạnh lùng, giờ phút này cũng không khỏi mặt mũi thẹn thùng đỏ bừng, đỏ bừng khuôn mặt rất là đáng yêu, nếu để cho Sở Đường nhìn thấy, nhất định lại là một trận trời đất quay cuồng thất thần.

"Liễu lão người nói hươu nói vượn cái gì, lần sau không được nói những thứ này nữa lời nói."

Nói xong, Liễu Băng Băng trên mặt lần nữa lờn trên nhất quán băng lãnh vẻ đạm mạc, vung tay áo một cái ở giữa, cười gió bay đi...

Này phiền trên vách núi, rốt cục tại không có một bóng người.

Mà ở phía dưới trong sơn cốc.

Sở Đường lưng la lưng lay đứng lên, một đôi mắt đã nhìn chăm chăm về phía bên cạnh cự viên thi thể, nhìn lấy vô số tình mất máu, hần không khỏi đau lòng nói: "Tồn thất này bao nhiêu cấp tám yêu thú tinh hoa a!"

Nhớ hần lập tức chặt vật hướng yêu vượn thi thể bỏ vào, không sai biệt lắm tới gần về sau, hần lập tức thôi động thiên phú của mình thần thông.

Thôn phệ chi lực!

Bá.

Một cỗ thôn phệ lực lượng từ trong cơ thể hắc bao phủ đến cự viên trên thi thể, rất nhanh, cự viên trong thi thể lưu ra trận trận tinh thuần huyết mạch chi lực, hội tụ về sau, vọt tới Sở Đường thể nội.

...

Một lát sau, Sở Đường con mắt đột nhiên mở ra.

Giờ khắc này hắc, thể nội tại không có một chút cảm giác vô lực, ngược lại có vô cùng lực lượng ở trong cơ thể hắc phun trào.

"Lên!"

Hắc chìm quát một tiếng, bàn tay vỗ mặt đất, cả người đột ngột từ mặt đất mọc lên, vọt lên về sau, hắc quay người ôm lấy phía sau một cục đá to lớn, dùng sức giơ lên, trực tiếp đem cự thạch nâng quá đỉnh đầu.

Cái này cự thạch toàn thân đen kịt, chính là nặng nề Hắc Nham thạch, ít nhất đều có nặng năm ngàn cân, giờ phút này bị Sở Đường sinh sinh giơ lên, sau đó đại lực ném ra ngoài.

Sưu.

Cự thạch vạch phá không khí thanh âm chói tai kịch liệt, chớp mắt, cự thạch âm vang cùng vách đá chạm vào nhau, phát ra một tiếng vang thật lớn, dẫn phát một trận tro bụi cùng đá vụn băng liệt.

Tro bụi tán đi mới phát hiện, viên này cự thạch, lại bị hắc sinh sinh khảm tại trong vách núi.

"Ha ha, cấp năm võ giả lực lượng quả nhiên mạnh!" Sở Đường cười to lên.

Vừa rồi thôn phệ hết cấp tám yêu thú cự viên huyết mạch tinh hoa về sau, hắc phần đầu cơ hồ hai tháng lâu cảnh giới, rốt cục đột phá.

"Đáng tiếc, Liễu Băng Băng nếu như không đem cự viên đánh thảm như vậy, không cho tinh hoa xói mòn, cảnh giới của ta còn có thể vững chắc một chút, bất quá coi như không tệ, tối thiểu nhất bước đầu tiên mục tiêu đạt đến, cái kia Chu Tước học viện đạo môn hạm thứ nhất đã vượt tới, ân, hiện tại là nên về Tiền gia một chuyến, hắc hắc, hi vọng trong thành những người kia, đừng làm loạn..."

Hắc thực lực bây giờ phóng đại, không chỉ tu là đến cấp năm võ giả cấp độ, ngay cả Phụng Vũ Chương cũng tu luyện đến cảnh giới đại thành, đại thành cảnh Phụng Vũ Chương có thể gia tăng hắc ba thành thực lực, lấy hắc thập tinh tư chất vốn là so với bình thường người muốn thực lực mạnh mẽ, lại thêm Phụng Vũ Chương gia tăng ba thành thực lực, hắc hiện tại có thể xác định, nội thành, cấp tám võ giả phía dưới người, tại không có một cái nào là đối thủ của hắc, chỉ có cấp tám cùng cấp tám phía trên một số người mới có thể uy hiếp được hắc.

Tâm tư chuyển động ở giữa, Sở Đường thân hình mấy cái nhảy lên, đã là biến mất tại nguyên chỗ, thẳng đến Lạc Vũ thành mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Ba gia tộc thi đấu

Lạc Vũ thành nội thành, Tiền gia đại viện trước, một người quần áo lam lũ, đi chân trần mà đi thiếu niên chính chậm rãi tới gần.

Hắc bộ dáng này thực sự quá thâm, liền ngay cả ven đường tên ăn mày thấy hắc đều kinh ngạc trừng lớn mắt thâm nghĩ: "Cái này từ đâu tới hoang dân, cũng quá thâm rồi!"

Sở Đường thờ nhe răng, trong đầu thâm nghĩ: "Ngay cả tên ăn mày đều cảm thấy ta thâm, không được, trở về muốn trang điểm một chút..."

"Nhất định phải làm bộ quần áo đẹp đẽ, cũng không thể tại gặp đến Liễu Băng Băng thời điểm vẫn là bộ dáng kia."

Chỉ cần vừa nghĩ tới Liễu Băng Băng, Sở Đường đến cảm giác trong đầu có đoàn lửa tại đốt.

Trước kia hắc là xưa nay không để ý hình tượng các loại vấn đề, hiện tại bởi vì lòng có giai nhân, hắc cũng bắt đầu dần dần hướng phương diện này chú ý, chỉ hy vọng lần sau tại gặp đến Liễu Băng Băng thời điểm, có thể cho đối phương một cái tốt hình ảnh.

Quả nhiên cùng rất nhiều lão nhân nói, bất luận là cỡ nào lỗi thời người, tại có ái mộ người về sau, đều sẽ bắt đầu chú ý hình tượng vấn đề, ngay cả Sở Đường đều không ngoại lệ.

Dậm chân đi vào Tiền gia, tại sau khi vào cửa, những hộ vệ kia vốn muốn ngăn lại hắn, bắt quá nhìn thấy cái kia mang tính tiêu chí mái đầu bạc trắng về sau, lập tức nhận ra Sở Đường thân phận, lập tức cười khổ lắc đầu nói: "Sở công tử, người cũng chú ý một chút hình tượng đi, người cái này quá..."

"Khục, biết biết, hảo hảo tra cương vị." Sở Đường lúng túng vỗ vỗ hộ vệ bả vai, nhanh chân đi tiến.

Trước đó tại Tiền gia sinh sống một đoạn thời gian, bởi vì hắn bình dị gần gũi tính tình, hắn cùng bên trong tất cả mọi người đã quen thuộc, cho nên những hộ vệ này nói chuyện cùng hắn cũng lộ ra rất là tùy ý.

Hắn vừa đi vào Tiền gia, trong sân bất luận là nha hoàn vẫn là Tiền gia hậu nhân, đều cùng hắn nhiệt tình chào hỏi: "Ha ha, Sở công tử trở về."

"Chuyến này ra ngoài làm cái gì, làm sao làm cùng gặp thiên tai a."

"Sở công tử, người này trang phục nên thay đổi, nếu không cái nào cô gái dám tới gần người nha, ha ha ha."

"Đúng rồi Sở công tử, người những ngày này đều không tại, gia chủ tìm người thật nhiều lần."

Người chung quanh truyền đến một trận vui cười cùng trêu ghẹo, cuối cùng rốt cục có cái đường đường chính chính nói chuyện.

Sở Đường nhẹ gật đầu hướng người kia cười cười nói: "Biết, tạ ơn người rồi Lý thẩm."

"Ai, này khách khí cái gì, mau đi đi." Tên là Lý thẩm nữ nhân phát phát tay, mặt mũi tràn đầy hòa ái chỉ sắc.

...

Tiền gia gia chủ trước gian phòng, Sở Đường gõ cửa đi vào, đi vào, hắn lập tức sững sờ.

Chỉ thấy trong phòng Tiền Bất Lý, giờ phút này chính phục tại bàn một bên, không ngừng phun máu tươi, tại Tiền Bất Lý dưới chân, có một cái kim bồn, trong chậu khoảng chừng nửa bồn máu tươi tại hiện ra gọn sóng, chói mắt đỏ, để Sở Đường trong lúc nhất thời không biết nói cái gì.

"Người trở về." Tiền Bất Lý thấy Sở Đường tiến đến, phỉ sức ngồi thẳng thân thể, sau đó xoa xoa dính máu bờ môi nói.

Hắn lau đi tàn huyết về sau, ngoại trừ trên mặt có một chút tái nhợt chỉ ý bên ngoài, nhìn không ra bất kỳ bệnh nặng bộ dáng.

"Tiền gia chủ, người cái này. . ." Sở Đường há to miệng.

"Người cũng thấy đấy, đây chính là tình huống của ta, có lẽ, của ta thời gian, ngay cả thời gian nửa năm cũng không đủ." Tiền Bất Lý lắc đầu cười khổ nói, trên mặt có loại thật sâu sầu lo.

Sở Đường nhíu mày: "Thật xin lỗi, ta không biết tình huống của người thật có nghiêm trọng như vậy."

"Không có gì, đừng nói là người, liền ngay cả ta vợ con cũng không biết tình huống của ta... Ân, có lẽ bọn hắn không phải không biết, mà là tại giả bộ như không biết đi." Tiền Bất Lý nói ra, trong lời nói cô đơn rất sâu sắc.

"Yên tâm đi, ta đáp ứng người sự tình, nhất định sẽ làm được, ta hiện tại đã là cấp năm võ giả." Sở Đường đột nhiên nói ra, mang trên mặt tự tin, hắn cảm thấy, cũng có lẽ bây giờ nói một chút tích cực hướng lên sự tình, có thể làm cho Tiền Bất Lý tâm tình thư sướng điểm.

"Đã là cấp năm võ giả?" Tiền Bất Lý quả nhiên thần sắc nhất biến, mang trên mặt ý mừng nói: "Tốt tốt tốt, không hổ là thập tinh tư chất thiên tài, chỉ cần người có thể gia nhập Chu Tước học viện, vậy ta Tiền gia liền có thể vượt qua lần này nan quan, dạng này, ta cho dù chết cũng có thể an tâm."

Sở Đường nhíu mày, không biết nên nói cái gì.

Dừng một chút, Tiền Bất Lý lại nói: "Sở công tử, trừ cái đó ra, không biết Tiền mỗ còn có thể hay không cầu người làm một việc."

"Tiền gia chủ có chỗ cần đến ta nói thẳng chính là." Sở Đường gật đầu nói, không có nửa điểm trì hoãn, hắn cảm thấy, Tiền Bất Lý một người như vậy thật đáng thương, hơn nữa còn đã cứu hắn một mạng, có thể giúp lời nói, hắn liền phải tận lực đi giúp.

"Ừm, là như vậy, hai ngày nữa chúng ta tam đại gia tộc ở giữa có một trận tranh đoạt ngoài thành quặng mỏ tạm dùng quyền tỷ thí..." Tiền Bất Lý nói ra.

Sở Đường mở trừng hai mắt nói: "Ta hiện tại chỉ sợ còn không phải cấp tám thậm chí cường giả cấp chín đối thủ..."

"Không không không, nếu như là cùng Triệu Nộ, Tôn Cường kia hai cái lão gia hỏa đánh, ta đi chính là, còn không cần đến người, cái này tỷ thí là như vậy, cân nhắc đến một vài gia tộc nội tình cùng ẩn tàng lực lượng nhân tố, hàng năm tỷ thí đều phái các tộc bên trong hai mươi tuổi trở xuống thiên tài làm đại biểu tham gia."

Tiền Bất Lý ho khan một tiếng, lại nói: "Chỉ cần có thể tại thể hệ tuổi trẻ bên trong, lực áp quần hùng, cái kia năm quãng mở quyền khai thác ngay tại sẽ hạ xuống quần quần trong tay, quyết định như vậy, một là ẩn giấu đi các đại gia tộc chân thực nội tình, thứ hai còn có thể để gia tộc thiên tài từ đệ có một lần lịch luyện cơ hội, cho nên tỷ thí chỉ cho phép dưới hai mươi tuổi võ giả tham gia."

"Hai mươi tuổi trở xuống võ giả, vậy tốt, ta nhất định đem hết toàn lực giúp người cầm xuống cái này quần quân." Sở Đường nghĩ nghĩ gật đầu nói.

"Sở công tử không nên khinh thường, mặc dù người thiên tư trác tuyệt, nhưng thể hệ tuổi trẻ bên trong, cái khác hai nhà thiên tài cũng không ít, nhất là đáng lưu ý chính là, Triệu gia có một thiếu niên tên là Triệu Vũ, chính là Triệu Kiên Nhất thân ca ca, giống như Triệu Kiên Nhất là cửu tinh tư chất thiên tài, chính là sáu năm trước liên thức tỉnh cũng bắt đầu tu luyện nhân vật thiên tài, Tôn gia cũng có một thiên tài, chỉ so với Triệu Vũ muộn thức tỉnh một năm, nhưng bây giờ thực lực đã cùng Triệu Vũ tương xứng."

Tiền Bất Lý nói ra, ngôn ngữ rất là trân trọng.

Sở Đường gật đầu nói: "Kia tiền gia đâu?"

"Ta cũng có một đứa con, cả ngày bế quan tu luyện, tư chất không so với bọn hần kém, bất quá cũng không mạnh hơn bao nhiêu, chính là bởi vì lực lượng ngang nhau, cho nên ta mới muốn mời Sở công tử giúp chuyện này, để cho Tiền gia có thể bảo đảm lần này thắng lợi, dù sao, nửa năm sau Tiền gia đã mất đi ta, nếu như không có cái này khoáng sản tiếp tế, rất có thể chịu không qua bậc cửa này." Tiền Bất Lý nói ra, trên mặt lần nữa toát ra một vòng thâm trầm bi ý.

Sở Đường gặp hần mặt mũi tràn đầy từ ý, bất đắc dĩ hít một tiếng, nhẹ gật đầu sau cáo từ rời đi.

...

Đảo mắt qua ba ngày, Sở Đường đem tu vi tiến một bước vững chắc về sau, bị người từ trong phòng hô ra ngoài.

"Sở công tử, tam đại gia tộc Phong Vân hội buổi chiều liền muốn bắt đầu." Ngoài cửa có người hô.

Sở Đường lập tức một mạch từ trên giường bò lên nói: "Đúng rồi, kém chút đem cái này sự tình quên đi, đến rồi đến rồi."

Nói, hần trở lại rửa mặt.

Lần này, hần rất nghiêm túc chọn lựa một bộ quần áo.

Tương tự đến Liễu Băng Băng một cái đều ưa thích quần áo màu trắng về sau, hần cũng mặc vào một thân tuyết trắng trường sam, nhất là hần cả ngày để trần bàn chân, hôm nay cũng mặc vào một đôi rất cao cấp bạch lăng đạp vân giày.

Cái này một thân trang phục, tại phối hợp hần một đầu mái tóc dài màu trắng, nhất thời, Sở Đường cả người đều tràn ngập một loại khác tuần mỹ nhỏ nhã khí chất, trong lúc giờ tay nhắc chân, có một loại đặc biệt hấp dẫn người ánh mắt mỹ lực.

Chi a, hần đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài.

Ngoài cửa đang không ngừng gõ tiền cửa gia nha hoàn, cả người đột nhiên sững sốt, nhìn lấy đi ra Sở Đường, nha hoàn cái miệng nhỏ nhắn đại trương, nhìn chăm chăm Sở Đường tròn vẹn ngây người mấy hơi thở mới phản ứng được, lập tức cúi đầu xuống sắc mặt đỏ bừng nói: "Người tốt... Xin hỏi, Sở công tử ở bên trong à?"

"A? Người hỏi cái gì?" Sở Đường bị tiểu cô nương hỏi sững sờ.

"Ta, ta nói Sở công tử ở bên trong à?" Tiểu cô nương cũng không biết vì cái gì thẹn thùng, ngay trước hần thò khăn này mặt, thân hình nhún nhún nhỏ nhỏ, đầu cũng không dám nhắc nói, thanh âm cũng như con muỗi thấp.

Sở Đường tỉnh ngộ lại, tình cảm hần đổi một bộ quần áo về sau, cái này tiểu nha hoàn không nhận ra hần, không khỏi trêu ghẹo nói: "Tiểu Tử, người ánh mắt này cũng quá tệ đi, hôm qua ăn cơm người thật giống như ngay tại bên cạnh ta, hôm nay liền không biết ta rồi?"

Bị hần xưng là Tiểu Tử nha hoàn bỗng nhiên ngừng đầu một cái, nghiêm túc nhìn Sở Đường vài lần sau lập tức phảng phất giống như hoảng sợ nói: "A! Ngài là Sở công tử? !"

Sở Đường một tay đập vào trên trán mình, không khỏi vẻ mặt đau khổ nói: "Này này, ta chẳng phải đổi bộ quần áo mà thôi, có phản ứng lớn như vậy sao?"

"Tại sao không có, Sở công tử người, người rửa mặt trắng nõn về sau, nhất là cái này toàn thân áo trắng, thật, thật tốt anh tuần..." Tiểu Tử đỏ mặt nói xong, sau khi nói xong, lập tức che mặt mà chạy, lộ ra rất là không có ý tứ.

Sở Đường tại nguyên chỗ sững sốt mấy giây, cái này mới phản ứng được, đây là đang khen hần đâu, lập tức vui lên: "Ha ha ha ha, anh tuần liền anh tuần, người chạy cái gì nha, ta cũng sẽ không ăn người."

Nói xong, hần rất là hài lòng chính mình đánh giá một phen chính mình xuyên qua, nói thầm: "Không nghĩ tới ta Sở mỗ người, vậy mà cũng có bị người nói anh tuần thời điểm, lần sau gặp phải Liễu Băng Băng, nang hần là sẽ không tại ghét bỏ ta đi."

Một đoạn khúc nhạc dạo ngắn qua đi, Sở Đường cùng Tiền gia mấy cái muốn tham gia tam tộc thi đấu tuổi trẻ thiên tài ghé vào một khối xuất phát.

Lúc áo trắng như tuyết, tóc trắng phiêu dật hất sau khi xuất hiện, lại dẫn phát đám người một trận kinh hoa, cả đám đều hiếu kỳ mười phần vây quanh Sở Đường vòng vo mấy vòng, nếu không phải Sở Đường kia mái đầu bạc trắng không có đổi, đám người này tuyệt đối không nhận ra hất liền là Sở Đường tới.

"Được rồi được rồi, chính sự quan trọng, xuất phát xuất phát!" Bị vây xem lâu, Sở Đường cũng sẽ không có trước đó vui vẻ cùng hưng phấn, có chút không nhìn được phát phát tay nói.

Chỉ bất quá, bây giờ tóc trắng, áo trắng một mặt nho nhã hất, liền xem như không nhìn được phát tay, đều có một loại khác khí chất ở bên trong, để cho người ta không thể không cảm thán, không hổ là người dựa vào ăn mặc ngựa dựa vào cái yên..

Ngay sau đó, một đám người xuất động, hướng trong thành quảng trường đi đến.

"Ta nghe nói a, lần này tam tộc Phong Vân hội có mười mấy cái thiên tài tham gia, từng cái đều bất phàm, tất cả đều là các đại gia tộc tinh anh."

"Ừm, nhất là Triệu Vũ, Tôn Ngọc Đan, còn có Tiền Tiểu Bố cái này tam đại danh chấn đã lâu thiên tài đều sẽ xuất hiện."

"Truyền ngôn nói cái này ba cá nhân thực lực, đã vượt qua một chút thể hệ trước cường giả, liền xem như những cái kia gia tộc nhị lưu gia chủ, đều không phải là đối thủ của bọn họ."

"Kia đúng là rất mạnh!"

Trên đường đi, khắp nơi đều truyền đến liên quan tới lần này tam đại gia tộc thi đấu tin tức, đàm luận nhiều nhất thì là Triệu Vũ cùng tên của ba người, cái này khiến Sở Đường có chút dễ bụng, âm thầm lưu ý.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Không công bằng tỷ thí

Lạc Vũ thành chung quanh quảng trường, người đông nghìn nghịt, khắp nơi đều là đến đây vây xem thiên tài võ giả chiến đấu người.

Dù sao trong thành, bất kỳ cái gì một võ giả đều là phi thường tôn quý người, bình thường gặp một lần cũng khó khăn, hôm nay có thể nhìn thấy mười mấy cái võ giả tất cả đều xuất thủ hình ảnh, nội thành người bình thường há có thể không tới vây xem xem xét đến tột cùng.

"Tiền gia người đến, nhìn, Tiền gia dưới hai mươi tuổi võ giả lại có mười ba cái, quả nhiên là nhất lưu gia tộc a."

"Không tệ, bình thường gia tộc nhị lưu bên trong, toàn bộ võ giả cộng lại cũng liền điểm ấy số lượng."

Đám người một trận gât đầu chỉ điểm.

"Mau nhìn, cái kia toàn thân áo trắng, ngay cả tóc đều là màu trắng người là ai, lớn lên cực kỳ tuấn tiểu, Tiền gia lúc nào có một cái thiên tài như vậy."

"A, người này tốt quen mặt, luôn cảm giác ở nơi nào gặp qua."

"Mái đầu bạc trắng... Chẳng lẽ, hất là cái kia Sở Đường?!"

"Cái gì? Sở Đường!"

Đám người một mảnh yên lặng, toàn bộ đều bị hình tượng rực rỡ hất lên sau Sở Đường kinh đến, trong lòng mỗi người không khỏi hồi tưởng lại Sở Đường trước kia đáng vẻ, tại cùng hiện tại vừa so sánh, đơn giản liền là tưởng như hai người...

"Thời đi, lớn lên đẹp mắt có làm được cái gì, tại có khí chất, thực lực không đủ tới tham gia thi đấu cũng chỉ sẽ chịu nhục."

"Nhưng hất không phải thập tinh tư chất thiên tài sao?"

"Thiên tư lại cao hơn có làm được cái gì, hẳn thức tỉnh mới mấy ngày? Hai tháng à? Thiên tài đi nữa người tu luyện hai tháng, có thể cùng tu luyện năm, sáu năm người so sánh? Huống chi, Triệu Vũ bọn hắn cũng đều là thiên tài, so cái này Sở Đường cũng không kém bao nhiêu."

"Không tệ, chính là đạo lý này, cái này Sở Đường coi như thiên tài đi nữa, nghe nói cũng chỉ là một cái cấp ba võ giả, đừng nói cùng Triệu Vũ, Tôn Ngọc Đan những này thiên tài đứng đầu so sánh, liền ngay cả một ít tinh anh cấp năm võ giả, hẳn cũng không sánh bằng."

"Ừm, dù sao thời gian tu luyện quá ít, đến lúc đó thi đấu, sẽ bị đánh rất thảm."

Đám người một trận nghị luận, tiến vào Tiền gia người liên can trong lỗ tai về sau, lập tức gây nên rối loạn tung bừng, không ít Tiền gia người cảm giác trong lòng không cam lòng, muốn là Sở Đường ra mặt.

"Ài, không nên gấp gáp, những này nói xấu người, chờ sau đó tự nhiên sẽ ngoan ngoãn im miệng." Sở Đường khoát tay áo, ngăn lại mấy cái xúc động thiếu niên.

"Sở đại ca, vậy người một hồi nhất định phải làm cho biểu hiện tốt một chút, để bọn hắn toàn bộ đều biết đến sai lầm của mình, quá phận." Mấy đồng tiền gia thiếu niên nói ra, trong lòng bọn họ, Sở Đường có thể nói là thiên tài nhất người, lại bị nói như thế không chịu nổi, bọn hắn làm sao có thể nhẫn.

"Biết, những chuyện này ta sớm liền biết phải làm sao nhất để giải quyết." Sở Đường gật gật đầu, đối Tiền gia những người này càng ngày càng có tán đồng cảm giác.

Đám người phía bên phải, dần dần truyền đến rối loạn tung bừng, ngừng đầu nhìn lại, là Triệu gia người xuất hiện.

Bất quá Sở Đường nghiêm túc tìm tìm người ở bên trong, cũng không có phát hiện Triệu Kiên Nhất thân ảnh.

Rất nhanh, không đợi hắn thất vọng, Tôn gia người cũng tại một bên khác xuất hiện, mỗi một nhà đều có không sai biệt lắm hơn mười tuổi trẻ thiên tài trình diện, đội hình cùng đó là cường đại, bất quá để Sở Đường nghi ngờ là, ba cái kia bị truyền rất lợi hại thiên tài đứng đầu lại một cái đều chưa từng xuất hiện.

"Kia cái gì Triệu Vũ bọn hắn đâu?" Sở Đường quay đầu hướng bên cạnh một cái người nhà họ Tiền hỏi.

"Chờ một chút tỷ thí bắt đầu bọn hắn mới có thể xuất hiện đi, những người kia tu luyện đều rất khắc khổ, không lãng phí một tơ một hào thời gian, liền vì có thể tại thi đấu trên nắm lấy số một."

"Như thế vì gia tộc liều mạng." Sở Đường nháy nháy mắt.

"Nào có đơn giản như vậy, bọn hắn càng nhiều là vì mình vinh dự, dù sao Lạc Vũ thành đệ nhất thiên tài tên tuổi, là bọn hắn tranh đoạt rất nhiều năm đồ vật, đây chính là một Đại Vinh dự."

"Điều này cũng đúng, đệ nhất thiên tài..." Sở Đường nói, âm thầm bóp bóp nắm tay, đối với lần này thứ nhất, hẳn cũng đúng hữu tâm tranh thủ.

Thời gian từng giờ trôi qua, rất nhanh liền đến xế chiều.

Quảng trường trung tâm nhất dần tròn trở thành tỷ thí lôi đài, phía dưới đứng đầy tham gia tỷ thí võ giả.

Bạch!

Tại tỷ thí sắp lúc mới bắt đầu, một đạo thân mặc cẩm y, khí vũ bất phàm bóng người đột nhiên từ đằng xa xuất hiện, mấy cái nhảy lên ở giữa liền từ trong đám người chạy tới trong sân rộng, đứng tại Triệu gia một phương, ngạo nghễ mà đứng, ngắm nhìn bốn phía,

"Là Triệu gia Triệu Vũ đến rồi!"

"Nghe nói hắn đoạn thời gian trước thành công đột phá trở thành cấp bảy võ giả, thực lực so một ít cấp tám võ giả đều mạnh hơn!"

"Đây là hắn à, các người có lẽ không biết, Triệu Vũ đã từng tham gia qua Chu Tước Vương nội thành Chu Tước học viện khảo hạch, mà lại ngay cả qua hai quan, chỉ thiếu một chút liền trở thành Chu Tước học viện đệ tử!"

"Thật hay giả, lợi hại như vậy, kia Chu Tước học viện thế nhưng là ngay cả Vương thành trong một ít gia tộc người đều không đủ tư cách tham gia đó à."

"Lừa người làm cái gì..."

Đám người nghị luận âm ỉ, nhìn về phía Triệu Vũ thời điểm, trong ánh mắt tràn đầy vẻ sùng bái.

Một lát, lại là một bóng người vọt qua đám người mà đến, hạ xuống người nhà họ Tiền một phương phía trước.

"Là Tiền gia Tiền Tiểu Bố, cũng đúng cửu tinh tư chất thiên tài, so Triệu Vũ không kém chút nào."

Đám người lại là một trận nghị luận.

Sở Đường ngẩng đầu hướng Tiền Tiểu Bố nhìn lại, chỉ thấy Tiền Tiểu Bố dáng người cùng phụ thân hắn không sai biệt lắm, có chút béo phì, tiểu dung chân thành, giờ phút này Tiền Tiểu Bố trước nhìn thoáng qua Triệu Vũ về sau, quay đầu hướng Sở Đường cười cười.

Sở Đường nhẹ gật đầu, liền tính là chào hỏi.

Mà lúc này, đám người lại lên bạo động.

Chỉ thấy một đạo nhanh nhẹn bóng hình xinh đẹp từ đằng xa đi tới, đạp trên một môn bất phàm bộ pháp, chớp mắt liền đến Tôn gia người phía trước.

Nữ tử này sinh mạo nếu hoa đào, mặt mày cao gầy, có một phong vị khác.

"Là Tôn gia Tôn Ngọc Đan, thật đẹp, năng thế nhưng là chúng ta Lạc Vũ thành đệ nhất mỹ nữ."

"Nàng không chỉ có người đẹp, tu vi tư chất cũng rất bất phàm, nói không chừng còn có thể trở thành Lạc Vũ thành đệ nhất thiên tài đây."

Trong đám người truyền đến tán thưởng, mỗi một cái nhìn thấy Tôn Ngọc Đan người đều lộ ra hâm mộ chi sắc.

Sở Đường lườm Tôn Ngọc Đan một chút, vô ý thức liền lấy hắn cùng Liễu Băng Băng làm sự so sánh, cái này vừa so sánh phía dưới, chớp mắt đã cảm thấy Tôn Ngọc Đan hoàn toàn rơi hạ phong, bất luận là hình dạng, khí chất vẫn là dáng người, đều cũng không thể cùng Liễu Băng Băng đánh đồng.

"Quả nhiên vẫn là nhà ta băng băng xinh đẹp nhất." Sở Đường ở trong lòng đầu đắc ý nghĩ đến, đã là tự mình coi Liễu Băng Băng là thành nhà hắn người..

Chờ đợi một lát sau, tam đại gia tộc gia chủ cũng riêng phần mình đăng tràng, phân biệt đứng tại đám người trước đó, chủ trì thi đấu.

Bọn hắn đến, cũng mang ý nghĩa thi đấu bắt đầu.

"Thi đấu quy tắc giống như những năm qua, vẫn như cũ là tự do đấu vòng loại chế, suy sụp ba lần mất đi tư cách dự thi, cuối cùng ai có thể đánh bại tất cả đối thủ, người đó là quán quân, bắt đầu đi."

Lần trước quán quân nhà Triệu gia gia chủ Triệu Nộ tiến lên nói ra, đại khái nói một lần quy tắc về sau, không có quá nhiều rườm rà quy tắc chi tiết, tỷ thí bắt đầu.

Rất nhanh, Triệu gia có một tuổi trẻ người lên đài, nhìn quanh hoàn toàn nói: "Tại hạ Triệu Mặc, cấp bốn võ giả, tu luyện Viêm Cương Quyền cảnh giới tiểu thành, vị huynh đệ kia đi lên lĩnh giáo một phen."

Người này vừa mới nói xong, phía dưới Tiền gia một phương liền có người lập tức trả lời: "Ta đến! Triệu Mặc, ta Tiền Chuyên đã đợi ngươi một năm."

Rất nhanh, hai người liền trên đài giao thủ, ngay từ đầu hai người đều là lực lượng ngang nhau, nhưng về sau, Triệu Mặc quyền phong nhất biến, trùng điệp đem người nhà họ Tiền oanh xuống đài.

"Cái gì, Viêm Cương Quyền rõ ràng đến thuần thực cảnh giới, ngươi lại nói lão giả giấu diếm, hèn hạ!" Người nhà họ Tiền lập tức lên tiếng khiển trách, rất là phần nộ.

"Ha ha, chỉ trách thực lực các ngươi không được, có cái gì tốt là to." Trên đài Triệu Mặc một trận cười to.

"Hừ ta đến!" Người nhà họ Tiền lần nữa đứng ra một người.

"Chờ một chút, để Tôn gia người tới đi, chúng ta liệu sống liệu chết, đừng cho Tôn gia nhột được tiện nghi." Phía trước nhất Tiền Tiểu Bố đột nhiên nói ra, này mới khiến Tiền gia cái kia lòng đầy căm phẫn người không cam lòng quy vị.

Dựa theo quy củ, Tiền gia không xuất thủ, Tôn gia đành phải phái ra đối thủ.

Nhưng mọi người rất nhanh liền phát hiện, Tôn gia chỉ bài xuất một cái thực lực thấp Nhị Cấp Võ Giả, mà lại lên đài về sau, Triệu Mặc rõ ràng không có trước đó ác như vậy cay, mà là cùng đối phương khoa tay mấy lần về sau, đối phương liền tự động nhận thua.

"Đến lượt các ngươi Tiền gia." Tôn gia tốt Triệu gia người cùng nhau hô.

Thấy cảnh này, không ít người âm thầm nhủ, luôn cảm giác trong lúc này sự tình có chút kỳ quái, Sở Đường cũng đứng mày nhíu lại lấy không ngừng.

Lần này, Tiền gia phái ra một cái cấp năm võ giả, thực lực mạnh hơn cái kia Triệu Mặc đem bức hạ tràng.

Triệu gia thua một trận, Tôn gia lập tức phái người đi ra, lần này, Tôn gia phái ra một cái tu vi cao tới cấp sáu thiên tài, cường thế đánh bại Tiền gia.

Sau đó Triệu gia xuất chiến, cùng trước đó, chỉ phái một cái tu vi cực thấp người cho đủ số, tự động nhận thua, lần nữa đến phiên Tiền gia.

Như vậy một khi, Triệu, tôn hai nhà thất bại người tất cả đều là một ít không có ý nghĩa kẻ yếu, mà Tiền gia lại ngay cả bại hai cái trung lưu cường giả.

Đến nơi đây, Sở Đường trên mặt rất cục hiện lên một tia chột hiểu nói: "Triệu, tôn hai nhà, đây là muốn liên hợp lại đối phó Tiền gia a!"

"Không tệ, xem ra bọn hấn đúng là thương định cái gì nhằm vào ta Tiền gia kế hoạch, muốn trước tiên đem ta Tiền gia xa lánh xuống dưới." Phía trước nhất, Tiền gia gia chủ Tiền Bất Lý trong mắt lóe lên một tia hàn mang nói ra.

"Cái này không công bằng, nếu như bọn hấn thật có loại này dự định, ta tại Triệu Vũ cùng Tôn Ngọc Đan trong tay tất nhiên sẽ suy sụp." Tiền Tiểu Bố có chút quỳnh lên, trong lòng có vẻ tức giận dâng lên.

"Không có cái gì công bằng cùng không công bằng, trên đời này hết thảy đều lấy thực lực nói chuyện, ai..." Tiền Bất Lý thở dài một hơi, cuối cùng, có phần có thâm ý nhìn thoáng qua Sở Đường.

Sở Đường hiểu rõ, biết tiền không để ý tới đây là đem hi vọng ký thác ở trên người hấn, lập tức yên lặng gật đầu nói: "Ta sẽ hết sức."

...

Tỷ thí tiếp tục.

Một trận lại một trận quỹ dị như vậy giao đấu về sau, liền ngay cả đám người chung quanh cũng nhìn ra kỳ hoặc trong đó, bởi vì, Tiền gia đã có trung lưu cường giả bị đào thải, chỉ còn lại có năm sáu cái có thể một trận chiến người.

Mà Triệu, tôn hai nhà, chân chính chiến lực vẫn tồn tại như cũ, bất kỳ cái gì một nhà cường giả số lượng đều so Tiền gia muốn nhiều, cái này để tinh thần đối phương rất đủ.

Đồng, Tiền gia một cái tu vi đến cấp sáu võ giả người đem Triệu gia một cái đối thủ đánh bại về sau, lập tức có một cái Tôn gia cường giả nhảy lên đài.

"Tiền Suong, trước người chiến đấu hai trận, hiện tại khí lực rõ ràng không đủ đi, mặc dù dạng này đánh thắng người có chút thắng mà không võ, bất quá, ai bảo đây là mệnh lệnh đấu, người rút xuống cho ta đi!" Tôn gia người dự thi cười lạnh một tiếng, nói xong lời cuối cùng, bỗng nhiên xuất thủ.

Hô, một trong lòng bàn tay ẩn chứa thốt nhiên đại lực, thực sự liều mạng qua đi, người nhà họ Tiền rõ ràng duy trì không được, bị một chương đặt xuống đài chiến đấu.

"Không công bằng, hai nhà bọn họ người thông đồng tốt tới đối phó chúng ta, bọn hấn đánh thời điểm đều làm đáng một chút, bảo tồn thể lực, cùng chúng ta đánh thời điểm liền làm thật, cái này rõ ràng liền là nhằm vào chúng ta!"

"Khinh người quá đáng, ta đi giáo huấn bọn hấn!"

Tiền gia dòng chính hậu nhân, Tiền Tiểu Bố trong mắt mang theo tức giận nói ra, đang khi nói chuyện, hấn liền muốn phần đầu quên mình xông lên đài chiến đấu.

"Không nên vọng động." Sở Đường đột nhiên giữ chặt Tiền Tiểu Bố nói: "Bọn hấn chủ yếu đối phó mục tiêu là người, bảo tồn tốt thực lực của người, lần này để cho ta tới."

Nói, Sở Đường chậm rãi hướng đi đài chiến đấu, nhìn thẳng Triệu, tôn hai nhà tất cả người dự thi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Còn có ai

Đám người trông thấy Tiền gia một phương vậy mà phái ra Sở Đường chiến đấu, nhất thời nhắc lên một trận nghị luận.

"Hiện trên đài Tôn Cư thể nhưng là cấp sáu võ giả, Sở Đường ra đứng chẳng phải là muốn chết?"

"Hắn là để hấn tới ngăn cản, thay một cái Tiền gia người có thực lực tiết kiệm thể lực."

"Ân, đúng là dạng này, người nhìn tiền gia người có thực lực chỉ còn ba cái, Sở Đường tại không xuất chiến, Tiền gia lại phải đào thải một người."

Ở chung quanh tất cả mọi người nhìn soi mói, Sở Đường chậm rãi đứng thẳng, nghe được những cái kia lời đàm tiếu trong đầu thầm nghĩ: "Đám người này thật rất chán ghét a!"

"Uy, người chính là Sở Đường?" Tại đứng trên đài, Tôn gia người dự thi Tôn Cự giống như cười mà không phải cười nhìn lấy Sở Đường nói.

Sở Đường nhẹ gật đầu: "Àn, là ta."

Tôn Cự cười nhạt nói: "Nghe nói người thức tỉnh lúc dẫn động mười khóa tinh quang, là thập tinh tư chất thiên tài?"

"Thế nào?" Sở Đường lần nữa gật đầu.

Tôn Cự tiếp tục nói: "Còn nghe nói tháng trước người đem toàn bộ Lạc Vũ thành làm đến sôi sùng sục lên, bắt quả cuối cùng vẫn đem một bộ công pháp cực phẩm đưa cho ta Tôn gia?"

Sở Đường lông mày lập tức nhăn lại, trong khoảng thời gian này đến nay, nhất làm cho hắn không thoải mái một sự kiện chính là cái này.

Hắn tinh tâm tu luyện, có không ít nguyên nhân chính là vì từ Triệu gia cùng Tôn gia cầm trong tay về ngày xưa mất đi tất cả, hiện tại hắn chính kìm nén cố này hỏa khí ở trong lòng, cái này Tôn gia thanh niên liền đến trêu chọc hắn...

Một cỗ bức bối chỉ ý dâng lên, Sở Đường thanh âm không khỏi trầm thấp xuống nói: "Kia bộ công pháp, ta chỉ là tạm thời bán trong tay các người đảm bảo, cũng không phải là tặng cho các người, không cần quá lâu, ta chẳng mấy chốc sẽ cả gốc lẫn lãi cầm về!"

"Trò cười, đến ta Tôn gia trong tay đồ vật, còn muốn muốn cầm trở về, người suy nghĩ nhiều quá, tốt, tiểu tử ngoan ngoãn cúi xuống đi, không thì làm nhục thiên tài sự tình, ta thích làm nhất!" Tôn Cự cười nhạt một tiếng, ngạo nghễ đứng ở bên cạnh, lãnh đạm nhìn lấy Sở Đường.

Sở Đường hít sâu một hơi, sau đó nhìn chằm chằm Tôn Cự gần từng chữ một: "Người thật cần ăn đòn!"

"Muốn chết!" Tôn gia người dự thi sắc mặt chớp mắt trở nên ngoan lệ: "Thụ ta một chương!"

Hô.

Qua trong giây lát, trên đài chương phong gào thét, chỉ thấy Tôn Cự một chương này đánh ra, lập tức lật lên một trận bàn tay huyền ảnh, phảng phất có mấy người đồng thời tiến công Sở Đường, làm cho lòng người bên trong phát lạnh.

"Là Tôn gia Thiên Huyền Chương, hơn nữa nhìn uy thế này, rõ ràng là tu luyện đến thuần thực cảnh, cái này Tôn Cự quả nhiên không hổ là Tôn gia số hai thiên tài!"

"Hắn thế nào xuất thủ ác như vậy, lấy hắn cấp sáu võ giả tu vi, lại thêm tu luyện tới thuần thực cảnh võ kỹ, rất có thể một chương đem Sở Đường đánh chết a."

"Cái này. . ."

Bốn phía đám người châu đầu ghé tai.

Tiền gia một phương, một đám tiền gia con cháu cũng đứng tâm thần bối rối, có người không khỏi la lớn: "Sở Đường mau tránh ra, hắn một chương này có thể so với phổ thông cấp bảy võ giả thực lực!"

"Hắn là Tôn gia số hai thiên tài, cấp sáu võ giả bên trong xem như Tinh Anh cấp dừng, người không muốn ngạnh kháng!" Tiền gia đệ nhất thiên tài Tiền Tiểu Bố cũng lên tiếng nhắc nhở.

Trên đài.

Tôn Cự trong mắt lóe lên một tia trêu tức, thân thể bay lên không, hướng phía Sở Đường bay nhào mà đi, tốc độ nhanh như thỏ khôn, hô lớn: "Các người muốn cho hắn tránh? Hắn có thể tránh rồi chứ?!"

Một tiếng roi xuống, hắn đã đến Sở Đường trước mặt, một tay nắm tằm ra lăng lệ uy thế, tựa như một thanh tinh thiết cương đao, có thể đem Sở Đường một bổ hai nửa.

"Nguy rồi!"

"Sở Đường!" Người nhà họ Tiền kinh hô.

Tại trong tiếng kêu sợ hãi, tất cả mọi người kinh ngạc nhìn thấy Sở Đường đột nhiên động.

Chỉ thấy Sở Đường mang trên mặt vẻ tức giận, tay phải rất không nhịn được vung lên, hướng Tôn Cự trên người vỗ tới.

Một chương này hắn cái gì chiêu thức đều vô dụng, chỉ là bình bình đạm đạm phát tay, liền cùng đập con ruồi.

Giao thủ trong nháy mắt kết thúc, phịch một tiếng, Tôn Cự kia nhìn phi thường bắt phàm chương pháp, lập tức bị đánh gãy, hai người huyết mạch chi lực liều mạng một cái về sau, Tôn Cự lại hơi đỏ mặt, chỉ cảm thấy Sở Đường trong tay có một cổ phái nhiên đại lực, đem hắn đẩy bước chân bất ổn, bạch bạch liền lùi lại ba bước.

"Ngươi!" Tôn Cự lần này kinh hãi tê cả da đầu.

Mà giờ khắc này, dưới đài thanh âm của mọi người cũng chớp mắt dừng lại, ngay sau đó vang lên trن trن kinh hô.

"Làm sao có thể!"

"Sở Đường không có bị chụp chết, ngược lại chặn được một kích này?!"

"Hắn, hắn làm sao làm được!"

Đám người kinh hãi, khó mà tin được, trong lòng bọn họ, Sở Đường vẫn chỉ là một cái vừa mới thức tỉnh người mới võ giả, nhưng thực lực làm sao lại có thể cùng tu luyện năm năm lâu Tôn gia thiên tài so sánh hơn thua rồi?

Mà kinh ngạc nhất, vẫn là trên đài cùng Sở Đường giao chiến Tôn Cự.

Chỉ thấy Tôn Cự thời khắc này sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, tại hắn tưởng tượng bên trong, hắn một chương võ ra, Sở Đường cái này vừa thức tỉnh người mới, hắn là thổ huyết bay ngược mới đứng, nhưng kết quả lại là hắn bị Sở Đường một chương võ liên tiếp lui về phía sau, cùng tưởng tượng hoàn toàn không giống!

"Ngươi đây là cái gì chương pháp! Đây chính là ngươi bộ kia cực phẩm Phượng Vũ Chương đi!" Tôn Cự lập tức hỏi, hắn cảm thấy, Sở Đường một người mới có thể có loại thực lực này, kia ở mức độ rất lớn đều là dính công pháp uy lực.

"Chương pháp?" Sở Đường nháy nháy mắt, lập tức ha ha cười cười, hắn vừa rồi nơi nào có dùng cái gì chương pháp, liền là tùy tiện vung tay lên mà thôi.

Bất quá, đã nhưng cái này Tôn Cự cho là hắn dùng chương pháp, kia không ngại trêu đùa đối phương một chút.

"Ta xác thực thực dụng một bộ chương pháp, bất quá không gọi Phượng Vũ Chương, mà gọi là « một bàn tay »!" Sở Đường vừa cười vừa nói.

"Một bàn tay?"

Tôn Cự nhú mày mãnh cân nhắc tỉ mỉ cái tên này.

Kết quả hắn càng nghĩ càng cảm giác không đối: "Một bàn tay, một bàn tay... Ta tại sao không có nghe qua môn này uy lực vô cùng lớn công pháp danh tự?"

"Ha ha, ha ha ha ha!"

Dưới đài, thấy Tôn Cự như thế suy tư bộ dáng, người nhà họ Tiền trong đám lập tức vang lên tiếng cười to, không ít tiền gia con cháu chỉ Tôn Cự cười như điên nói: "Hắn cái kẻ ngu, thật đúng là tin Sở Đường."

"Một bàn tay, Sở Đường còn ngươi được lắm đấy."

"Ta nhìn không bằng gọi 'Cho ngươi một bàn tay', ha ha thú vị, thú vị!"

Tiền gia nháo trò đàng, người chung quanh cũng lập tức tỉnh ngộ lại, lúc kế tiếp cái buồn cười, xùy cười ra tiếng.

Trên đài, Tôn Cự sắc mặt lập tức ửng hồng một mảnh, trong cặp mắt tràn đầy lửa giận.

Đột nhiên, hắn phóng tới Sở Đường, quát ào lên: "Đám trêu chọc ta, chết đi cho ta!"

Keng một tiếng, Tôn Cự một tay lấy phía sau trường kiếm rút ra, kiếm quang lấp lóe, nỏ rộ hàn mang, trên lưỡi kiếm ẩn chứa nồng đậm huyết mạch chân nguyên chi lực, sắc bén lưỡi kiếm, trên không trung truyền ra vù vù tiếng xé gió.

Mũi kiếm rét lạnh, trực chỉ Sở Đường tim.

"Cái gì, hắn còn muốn giết Sở Đường!"

"Hạ tử thủ, lớn mật!" Người nhà họ Tiền bên trong vang lên từng tiếng gầm thét.

Mà trên đài mặt, Sở Đường trong mắt cũng hiện lên một tia hàn mang, nhưng thân hình hắn không có tránh lui, ngược lại khẽ động, động thân tiến lên.

Bá, chỉ thấy bước chân hắn như gió, thân hình phiêu hốt, người trong nháy mắt đến Tôn Cự trước mặt.

Ba!

Một tiếng thanh thúy tiếng bạt tai đột nhiên vang lên.

Ngay sau đó, liền thấy Tôn Cự trường kiếm rơi xuống, cả người té bay ra ngoài, trên mặt cang là có một cái to lớn đỏ tươi dấu bàn tay.

"Thật nhanh thân pháp!"

"Một bàn tay, vậy mà thật sự là dùng một bàn tay đánh bay..."

Đám người yên lặng lại, giật mình nhìn lấy trên đài hai người, chỉ thấy Sở Đường bình yên vô sự đứng trên đài, mà Tôn Cự, lại bị vừa rồi một cái tát kia trực tiếp phiến bay đến dưới đài.

Suy sụp!

Ông!

Đám người xôn xao.

Từng cái kinh ngạc nhìn về phía Sở Đường, tất cả mọi người giật mình cùng thực lực của hắn.

"Khó có thể tưởng tượng, hắn mới đã thức tỉnh hai tháng không đến, nhưng thực lực đã như thể cường hãn, cái này, làm sao làm được?"

"Một bàn tay đập bay cấp sáu võ giả, mà lại vừa rồi cái kia Tôn Cự vẫn là cấp sáu võ giả bên trong thiên tài tinh anh, chân thực chiến lực có thể so với cấp bảy võ giả, nhưng lại không phải là đối thủ của Sở Đường."

"Chẳng lẽ Sở Đường không phải cấp ba võ giả?"

"Không tệ, vừa rồi hắn xuất thủ thời điểm, thể nội tản mát ra một cỗ cấp năm võ giả mới có thể có khí tức, hắn đã là cấp năm võ giả!"

"Cái gì!"

...

Tin tức này truyền ra, đám người lần nữa lâm vào trong lúc khiếp sợ.

"Hai, hai tháng tấn thăng thành cấp năm võ giả? ! Thiên tư này, ngay cả ngày xưa Triệu Vũ, Tôn Ngọc Đan bọn người không bằng a..."

"Cái này, cùng Sở Đường cùng một thời kì thức tỉnh Triệu Kiên Nhất bọn người, bây giờ, chẳng qua là Nhị Cấp Võ Giả ư?"

"Không tệ, rất nhiều người vẫn chỉ là cấp một võ giả."

"Nhưng hắn đã là cấp năm võ giả... Thiên tài, quá thiên tài!"

Tiếng kinh hô không ngừng, người ở chỗ này, không có một cái nào không kinh hãi cùng thời khắc này Sở Đường.

Cái khác không cần nhiều lời, chỉ nói Sở Đường tốc độ tu luyện, liền có thể làm cho tất cả mọi người đều ngoác mồm kinh ngạc.

Triệu gia cùng Tôn gia một phương, hai nhà gia chủ không biết lúc nào ghé vào một khối, chỉ thấy Tôn gia gia chủ Tôn Cường nói: "Tiểu tử này tốc độ tu luyện, không khỏi có chút quá nhanh đi!"

Triệu gia gia chủ Triệu Nộ cười lạnh một tiếng nói: "Nhanh? Là thật mau, nhưng nhanh có làm được cái gì, chẳng qua là cấp năm võ giả, còn lâu mới là Triệu Vũ cùng Tôn Ngọc Đan đối thủ."

"Như thế, Ngọc Đan cùng Triệu Vũ đều đã là cấp bảy võ giả, mà lại là cửu tinh tư chất, trọng yếu nhất chính là, bọn hắn đều tu luyện từ Sở Đường nơi đó lấy được « Phượng Vũ Chương », hắc, cái này Sở Đường thật đúng là không phải là đối thủ của bọn họ."

"Không tệ, ta rất chờ mong Sở Đường bị Vũ nhi bọn hắn dùng từ trên người hắn lấy được Phượng Vũ Chương đánh bại về sau, sẽ là như thế nào một cái biểu lộ, còn có người nhà họ Tiền sắc mặt lại sẽ có cỡ nào khó coi!"

"Chờ lấy xem đi, năm nay ngoài thành khoáng sản quyền sử dụng, tuyệt đối sẽ không hạ xuống hắn Triệu gia trong tay!"

Hai đại gia chủ nói xong, không hẹn mà cùng nhìn Sở Đường một chút, trên mặt lộ ra một tia hí ngược thần sắc,

Mà lúc này, trên đài Sở Đường liếc nhìn một chút hoàn toàn nói: "Tiếp tục, ta còn có thể đánh."

Hắn vừa dứt lời, Triệu gia một phương lập tức liền có một người hô to nhảy ra: "Tiểu tử chó cường, ta Triệu Đốc đến giải quyết ngươi!"

"Triệu Đốc!"

"Là Triệu Đốc, Triệu gia nhị đẳng thiên tài, thất tinh tư chất, tu vi cũng đứng cấp sáu võ giả, trọng yếu là, hần tu luyện chính là Triệu gia thượng phẩm võ kỹ, thực lực phi thường cường hân!"

"Không tệ, lần này cái kia Sở Đường phải xong đời."

Đám người dâng lên trận trận ồn ào, duy trì phi thường nồng đậm hứng thú.

Đông, Triệu Đốc khí thế mười phần xông lên trước sân khấu, không nói hai lời, trực tiếp đối Sở Đường tiến hành tiến công.

"Tiểu tử, coi quyền, Viêm Lang Quyền!"

Hô, Triệu Đốc như một bức tường đá đè xuống, phối hợp cương liệt thanh âm, khí thế hùng hổ.

"Viêm Lang Quyền? Nhìn ta 'Một bàn tay' lợi hại!"

Sở Đường khoe miệng mỉm cười, bàn tay nhanh như sét đánh co lại.

Ba!

Một chương vỡ ra, xông tới Triệu Đốc lập tức trên mặt thêm ra một cái dấu bàn tay, đại lực trùng kích vào bước chân bất ổn, đặt móng ngòi trên mặt đất.

Bại hoàn toàn, cái bản không phải là đối thủ của Sở Đường.

Không thèm đếm xỉa đến phía dưới đám người kinh ngạc, Sở Đường tiếp tục nhìn quanh Triệu gia cùng Tôn gia một phương nói: "Còn có ai!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Triệu Vũ

Chương 29: Triệu Vũ

"Còn có ai!"

Sở Đường một người nhìn quanh khắp nơi, tóc trắng bay lên, độc đầu mấy chục võ giả nói ra, thanh âm của hắn trong trẻo, lộ ra không bị trời buộc.

Một câu nói kia rơi xuống, lập tức kích thích ngàn con sóng.

Triệu gia cùng Tôn gia tất cả dự thi người đều giật từ đáy lòng, từng cái kêu la: "Tiểu tử không muốn cuồng!"

"Đề gia gia đề giáo huấn ngươi!"

"Thật ngông cuồng!"

Thấy Triệu gia cùng Tôn gia người dự thi kích động như thế, hai nhà gia chủ vội vàng hô: "Không nên kích động, nên người nhà họ Tiền xuất thủ, đừng cho Tiền gia chiếm tiện nghi..."

Bọn hắn nói, nhưng người dự thi đều là người trẻ tuổi, căn bản chịu không được kích tướng, tại hai người khuyên can thời điểm, Tôn gia đã có một người nhảy tới trên đài.

"Ta là Tôn gia tôn..."

Sở Đường không muốn nghe hắn ồn ào, bay thẳng thân, nhanh chóng như sấm quất ra một chương nói: "Dù sao là một cái cháu trai, xuống dưới."

Ba!

Thanh thủy tiếng bạt tai vang dội, một chưởng quát ra, cái kia vừa mới xông lên đài người còn không đợi đứng vững liền bị quát bay đến dưới chiến đài mặt.

"Kế tiếp!" Sở Đường mắt sáng ngời, nhìn thẳng dưới trận.

Hắn eo thân thể thẳng tắp, áo trắng đón gió rung động, phối hợp mái đầu bạc trắng, để hắn lộ ra đến vô cùng xuất trần phiêu dật, nhất là giờ phút này, cả người hắn càng tràn ngập một loại dễ cho người ta mê say tự tin và bá đạo.

Phía dưới Triệu gia cùng Tôn gia người cùng nhau đối mặt, tại tất cả mọi người nhìn soi mói, bọn hắn chỉ cảm thấy trên mặt đau rát, một loại gọi là mặt mặt cảm xúc dễ bọn hắn phi thường tức giận.

"Đáng chết... Ta đến!" Triệu gia phương hướng, một thanh niên hung hăng cắn răng nói.

"Các ngươi không nên vọng động, hồng kế hoạch..." Triệu gia gia chủ nói ra.

Triệu Nộ thân là nhất gia chi chủ, còn giữ vững tinh táo, nhưng hắn lời nói nói phân nửa, thanh niên kia đã xông lên đài.

"Tiểu tử ngươi thật ngông cuồng, để cho ta tới kết thúc ngươi!" Triệu gia xông lên người hung dữ nói ra, âm vang một tiếng, trường kiếm trực tiếp bị hắn rút ra.

Sở Đường đánh giá người này một cái nói: "Ngươi Triệu gia liền không có một cái có thể đem ra được? Ngươi còn chưa đủ tư cách cùng ta đánh, nhanh xuống dưới."

Kia người nhất thời vừa trừng mắt, lửa giận tăng vọt: "Muốn chết!"

Ông, kiếm mình trận trận, người này đã là trực tiếp xuất thủ, trường kiếm thẳng đến Sở Đường đầu, đây là muốn gây nên Sở Đường vào tử địa.

"Ta và ngươi không oán không cừ, ngươi liền muốn đối ta hạ sát thủ, các ngươi Triệu gia người làm sao đều ác độc như vậy." Sở Đường thân hình vừa lui, né qua người này trường kiếm, sau đó nhũn mày nói ra.

"Ngươi giết ta Triệu gia Đại công tử, còn dám nói cùng ta không oán không cừ, chết đi!" Người tới hô, thanh âm băng hàn.

Sở Đường bàn tay vừa nhấc, lúc đầu muốn một kích đem đối thủ đánh bay, nhưng nghe đến đối phương, hắn lần nữa lách mình trốn một chút, sau đó chỉ chỉ trong đám người chính không hề chớp mắt theo dõi hắn Triệu Vũ nói: "Triệu Lăng là của các ngươi Đại công tử, vậy cái này Triệu Vũ lại là thân phận gì?"

"Không muốn ngươi xen vào, tiểu tử không được chạy, có loại cùng ta chính diện giao thủ!" Sở Đường đối thủ nén giận nói ra, bởi vì hắn phát hiện, hắn căn bản đuổi không kịp Sở Đường thân ảnh.

Sở Đường nháy mắt một cái: "Không nói? Vậy ta cũng sẽ tự mình hỏi hắn chính là, ngươi đi xuống đi."

Nói xong, thân hình hắn mạnh mẽ động một cái, Truy Phong Bộ vận chuyển, hắn kinh ngạc xuất hiện tại đối thủ sau lưng.

"Cái gì!" Cầm kiếm người quá sợ hãi.

Sau một khắc, hắn đến cảm giác hắn cái ót tê rần, phảng phất bị thiết chùy đập, cả người đánh ra trước ra ngoài, lăn xuống đài chiến đấu.

Ba ba.

Sở Đường giao thoa lấy phải tay, sau đó lại lần nhìn về phía dưới đài nói: "Tiếp tục, kế tiếp là ai?"

Một câu rơi xuống, hoàn toàn yên tĩnh.

Lần này, rốt cục tại không ai dám lên đài mà thượng, hạ mặt người cũng rốt cục nhận rõ tình thế, cái kia chính là, cấp bảy cao cấp võ giả phía dưới, không người là Sở Đường đối thủ!

"Một cái thức tỉnh hai tháng tiểu tử, lấy cấp năm võ giả tu vi, vậy mà xưng bá cao cấp võ giả phía dưới..."

"Xem ra, hai đại gia tộc bất hắn không có biện pháp nào a."

"Sở Đường đến cùng là từ đâu tới, đến ta Lạc Vũ thành mới bao lâu a, liền đã náo ra nhiều như vậy đại sự."

"Vì cái gì ta có loại kẻ này trời sinh bất phàm cảm giác?"

"Ta cũng dần dần có loại cảm giác này..."

Trong đám người một trận nghị luận, ngữ khí của bọn hắn rốt cục cải biến, nhìn về phía Sở Đường thời điểm, không còn một tia khinh thị cùng bài xích, trên mặt bổ sung tất cả đều là nồng đậm vẻ kính phục.

Đúng vào lúc này, một trận bình ổn tiếng bước chân đột nhiên phá vỡ hoàn toàn yên tĩnh.

Chỉ thấy Triệu gia một phương, vẫn luôn đang súc thế dưỡng thần thanh niên đệ nhất nhân Triệu Vũ, nhanh chân đi ra, thẳng lên đài trên về sau, một đôi mắt trong mang theo thấu xương mà ra tự tin, thần nhiên nhìn một chút Sở Đường.

Dừng một chút hần mới nói: "Sở Đường, thập tinh tư chất, xác thực xứng làm kinh địch của ta, bất quá đó là về sau, mà không phải hiện tại, ngươi là tự động nhận thua, vẫn là, để cho ta xuất thủ đưa ngươi ném xuống?"

Nói xong, Triệu Vũ trong mắt đột nhiên tuôn ra tinh quang, khí thế bức người hướng Sở Đường bước ra một bước.

Một bước ra, bốn phía tiếng gió hú.

Triệu Vũ cả người trở nên cường thế vô cùng, cấp bảy võ giả lẫm liệt khí thế khóa chặt Sở Đường, cảm quát huyết mạch chi lực dẫn động cuồng phong, đem dưới đài quan chiến nhân sinh bình thường sinh bức lùi lại mấy bước.

"Thật mạnh!" Dưới đài rất nhiều người cùng nhau kinh hô.

Triệu Vũ chỉ là bằng khí thế liền có thể đem bọn hần bức lui, cái này khiến mỗi người trong mắt đều lộ ra hãi nhiên, miệng bên trong lẩm bẩm nói: "Cao cấp võ giả, quả nhiên không giống bình thường."

Võ giả, một đến ba cấp là cấp thấp, bốn đến lục là trung cấp võ giả, bảy đến cấp chín là cao cấp võ giả.

Tấn thăng thành cao cấp võ giả về sau, võ giả huyết mạch chi lực hùng hậu trình độ cùng trước đó hoàn toàn khác biệt, giống như dòng suối cùng Trường Giang khác nhau, có thể nói một cái ở trên trời, một cái tại đất.

Chính là có hùng hậu như vậy huyết mạch chi lực, Triệu Vũ mới có thể làm đến chỉ dựa vào để huyết mạch bành trướng, liền rung ra đại lực đem đám người bức lui.

Trên đài, Sở Đường trong mắt cũng lộ ra yên lặng chi sắc, hần có thể cảm thụ được, Triệu Vũ thực lực cùng trước đó những người kia hoàn toàn không giống, trên người Triệu Vũ, hần có thể tìm tới một tia như có như không cảm giác nguy cơ.

Bất quá, Sở Đường nhướng mày, một bước không lùi nói: "Còn không có đánh, ai đem ai ném xuống còn chưa nhất định!"

"Buồn cười." Triệu Vũ cười nhạt một tiếng, con ngươi trong lúc triển khai, từng sợi tinh quang lưu chuyển, cuộn trào huyết mạch chi lực lần nữa điều động, dẫn động thiên địa nguyên khí giáng lâm đến tay phải hần ở giữa.

Trong chốc lát, hần toàn bộ tay phải nở rộ hồng quang, phảng phất trong tay cầm lên hỏa diễm.

Chỉ thấy trong tay hần quang mang ngưng tụ, hóa thành một hạt cá viên lớn nhỏ quang cầu, cuối cùng hần hướng phía Sở Đường, cong ngón búng ra.

Hưu!

Bén nhọn tiếng xé gió lập tức vang lên.

Một chút chói mắt hồng mang, giống như đoạt mệnh kim tiêu lao nhanh Sở Đường yết hầu mà đi, một kích này, đồng dạng là trong lòng ý quyết giết.

Huyết mạch chi lực ngoại phóng, cao cấp võ giả mới có năng lực.

Sở Đường thần sắc nghiêm túc, lập tức tránh né, nhưng hồng mang tốc độ cực nhanh, chớp mắt đã đến, hần chỉ tới kịp né qua cổ họng cùng trọng yếu bộ vị, hồng mang đã bắn ra tiến hần bả vai trái bên trong.

Xoẹt một tiếng, liền giống bị hỏa cầu nóng đến, Sở Đường vai trái chỗ lập tức truyền đến bị thiêu đốt đau đớn cảm giác.

"Thật mạnh..." Đáy lòng của hần thầm nghĩ, một kích này hần nếu như không có né tránh, cái kia thật có khả năng bị đánh xuyên yết hầu mà chết, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hần không có đại để chi tâm tình hoảng dưới.

Bất quá, hần cũng không bảo đảm, đại để chi tâm có thể làm cho hần yết hầu bị đâm xuyên còn không chết..

"Sở Đường, ngươi phân thân!" Triệu Vũ thanh âm vang lên lần nữa.

Ngay sau đó, chỉ nghe từng đợt kinh phong phá không thanh âm truyền đến.

Hưu hưu hưu!

Ba điểm hồng mang hiện lên ba phương hướng công hướng Sở Đường, chiêu chiêu muốn mạng, đem hần tất cả đường lui toàn bộ phong kín.

"Ủm!" Sở Đường thần sắc kinh hãi, hần cái này ngay người một lúc thời khắc, ba điểm hồng mang đã tới gần trước người hần một thước!

Đông một tiếng, thời khắc nguy cơ, hần bỗng nhiên ngồi xổm người xuống, lăn khỏi chỗ, hiểm lại càng hiểm tránh thoát khỏi.

"Xuất thủ thật độc, tâm của ngươi cũng quá độc ác!" Sở Đường hú lên quái dị, lần này hần không còn dám phân thân, chăm chú nhìn Triệu Vũ nhất cử nhất động, thần sắc nghiêm túc.

Dưới đài.

Thấy vừa rồi như vậy cường thế Sở Đường, tại Triệu Vũ vừa lên đến sau liền trở nên chật vật như thế, lập tức để rất nhiều người đều mở to hai mắt nhìn.

Người nhà họ Tiền càng là không dám thờ ơ một tiếng nhìn lấy Sở Đường, sợ hần gặp bất trắc tai ương.

Mà Triệu gia cùng Tôn gia, giờ phút này lại bộc phát ra tiếng hoan hô.

"Ha ha ha, tiểu tử, lần này để ngươi tại cường!"

"Triệu công tử giết hần!"

"Đúng, giết cái này cường đồ!"

...

Trên đài, Sở Đường đối với mấy cái này tiếng la từ chối nghe không nghe thấy, hần căn bản không thể có một chút phân thân, bởi vì hần từ trên thân Triệu Vũ cảm nhận được mãnh liệt nguy cơ, liền cùng lần trước hần một mình đối mặt Bát Cực yêu thú nguy cơ.

Triệu Vũ đứng tại chỗ, bước chân một bước không động, trong cái nhấc tay liền để Sở Đường chật vật không chịu nổi, ánh mắt hí ngược mà nói: "Cùng phụ thân nói, ngươi xác thực rất lâu cá, vừa rồi một kích kia đều có thể tránh thoát, kia, lần này đâu!"

Nói, Triệu Vũ khoe miệng cười khể, đầu ngón tay liền chứt, trong chớp lát, bảy tám đạo hồng mang phá không mà ra, đạo đạo lăng lệ, giống như mũi tên.

Sở Đường lần này nhìn thấy tiên cơ, tại Triệu Vũ động thủ sát vậy trước tiên một bước nhảy lên, thân hình linh động, khó khăn lắm tránh thoát đại bộ phận công kích.

Bất quá sau khi hạ xuống, hần đột nhiên bùng bít lấy cánh tay phải, rên khể một tiếng.

Chỉ gặp hần cánh tay trên có mấy cái bị thiêu đốt ra lỗ máu, máu tươi chảy ròng, vừa rồi hần vẫn là trúng chiêu.

Mạnh yếu lấy thiêu đốt đau đớn, Sở Đường nháy nháy mắt nhìn về phía Triệu Vũ, có chút thờ dốt nói: "Xác thực rất mạnh, bất quá ta có một vấn đề muốn hỏi ngươi, ngươi nói phụ thân, là chỉ cái kia gọi Triệu Nộ gia hỏa sao? Nhưng hần muốn là phụ thân ngươi, vì cái gì Triệu gia dòng chính trưởng tử không phải ngươi, mà lúc trước tử trong tay ta Triệu Lăng? Tuổi của ngươi nhưng so sánh Triệu Lăng lớn hơn."

Cứ việc đối mặt Triệu Vũ đại địch như vậy, cứ việc Sở Đường đã bị buộc rất chật vật, bất quá hần thần sắc vẫn không có bối rối, trong mắt thỉnh thoảng có linh quang từng sợi.

Mà đối mặt hần đặt câu hỏi, Triệu Vũ luôn luôn phong khinh vân đạm biểu lộ, lập tức khể biến, trong mắt lóe lên một tia âm u cùng tàn nhẫn: "Không nên hỏi cũng đừng hỏi, hỏi, sẽ chỉ làm ngươi chết càng nhanh!"

Nói xong, hần trong nháy mắt bỗng nhiên một chút, lần nữa có một chút hồng mang phóng tới Sở Đường.

Sở Đường xoay người tránh thoát nói: "Chiều số giống vậy dùng nhiều sẽ không tốt, còn có, nếu như ta không có đoán sai, ân cái kia, ngươi không phải là Triệu gia con riêng a?"

Hần vừa nói xong cũng trông thấy Triệu Vũ sắc mặt bỗng nhiên nhất biến, trở nên trắng bệch, đồng thời, một cổ cuộn cuộn sát cơ cũng từ trên thân Triệu Vũ tuôn ra.

"Đừng nóng giận, khụ khụ, ta thật chỉ là hiếu kỳ, cái kia không có ý tứ, ta không phải muốn cố ý bóc ngươi thương sẹo..." Sở Đường trên mặt lúng túng nói.

Triệu Vũ sắc mặt càng ngày càng băng lãnh, đột nhiên hần sát cơ tóe hiện, thân hình rất động phóng tới Sở Đường, bước chân lần thứ nhất rồi đi tại chỗ.

"Hôm nay ngươi hần phải chết không nghi ngờ, để mạng lại!"

Lạnh lẽo lời nói cùng cuồng bạo uy áp cùng nhau tuôn hướng Sở Đường, để hần chỉ cảm thấy một cơn gió lớn thổi qua, tóc trắng bị thổi lên, áo trắng bay phất phới.

Sở Đường thần sắc xiết chặt, trong lòng cười khổ: "Chơi lớn rồi, thật đem hần chọc giận."

Lần này hần có thể cảm giác được rõ ràng một cỗ nguy cơ, nguy cơ trước đó chưa từng có.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Siêu nhân thiên tư

Trên chiến đài.

Chỉ thấy Triệu Vũ thân hình như gió táp mà động, mặt mũi tràn đầy sát khí phóng tới Sở Đường.

Hắn tiến lên quá trình bên trong, bàng bạc huyết mạch chi lực phun trào, dẫn động đất trời bốn phía nguyên khí giáng lâm, vung tay lên, hùng hậu huyết mạch chi lực cùng nguyên khí ngưng tụ, một cái bàn tay lớn màu đỏ rực ẩn rồi khỏi tay, bay thẳng Sở Đường.

"Không tốt, Sở Đường mau trốn, hắn một kích này không sai biệt lắm có hơn tám nghìn cân lực đạo, có thể một chương đưa ngươi chụp chết!"

Phía dưới Tiên gia Tiên Tiểu Bồ đột nhiên lên tiếng hô.

Không ít người nhà họ Tiên đồng dạng lên tiếng, ngữ khí lo lắng.

Võ giả mỗi đề cao hơn một cấp tu vi, thực lực cũng sẽ tăng thêm tương đương với hơn một ngàn cân lực đạo, cấp một võ giả có ngàn cân chi lực, cấp hai liền có hai ngàn cân lực đạo, cấp ba chính là ba ngàn cân... Cấp bảy võ giả có bảy ngàn cân lực đạo thực lực.

Triệu Vũ là cấp bảy võ giả, nhưng hắn là cửu tinh tư chất thiên tài, có thể siêu tiềm lực phát huy thực lực, cho nên phải so với bình thường võ giả mạnh, có thể đạt tới tám ngàn cân cấp độ.

Mà Sở Đường, mặc dù tư chất còn cao hơn Triệu Vũ, là thập tinh thiên tài, nhưng dù sao hắn tu vi thật sự chỉ là cấp năm võ giả, coi như tăng thêm một ít thủ đoạn cùng tiềm lực, tối đa cũng liền có thể phát huy ra bảy ngàn cân lực đạo, cùng Triệu Vũ còn là có chênh lệch rõ ràng, nếu như hắn bị chính diện đánh trúng, thật có khả năng sẽ chết.

Mà lại một chương này chính là Triệu Vũ nén giận mà ra, uy lực to lớn, Sở Đường xác thực không cần thiết cùng hắn ngạnh kháng.

Nghĩ tới đây, Sở Đường bước chân khẽ động.

Truy Phong Bộ!

Suru, như như gió, thân hình hắn phiêu hốt ở giữa, tốc độ cực nhanh tránh né.

Nhưng sau một khắc, hắn chỉ cảm thấy cảm thấy hoa mắt, kia Triệu Vũ vậy mà tuyệt đối không chậm hơn hắn ngăn tại trước người hắn, mà lại dưới chân dùng đồng dạng là Truy Phong Bộ!

"Hồng bét, quên mất Truy Phong Bộ vốn chính là hắn Triệu gia công pháp, ta biết dùng, cái này Triệu Vũ càng biết dùng!" Sở Đường trong lòng giật mình.

Mà lúc này, Triệu Vũ nhanh chóng lướt đến, nắm trong tay đại thủ ấn càng là thế như là cổ sao chổi đánh tới hướng Sở Đường.

Không đường thối lui, Sở Đường cường đề một hơi, mạch máu trong người chi lực chớp mắt khuấy động, tại trong lòng vội vàng điều động lực lượng toàn thân, xuất thủ ngăn cản.

Hai tay chạm vào nhau.

Ầm!

Sở Đường chỉ cảm thấy hắn bị phi nước đại ngựa hoang đâm vào trên người, cả người thân thể mất cân bằng, hướng về sau bay rớt ra ngoài.

"Không tốt!"

Hắn mạch máu trong người bị đụng tùy ý lưu động, phảng phất muốn ngược dòng thổ huyết, đau đớn cùng choáng váng cũng lóe lên trong đầu, nhưng chỗ chết người nhất chính là, hắn giờ phút này bay rớt ra ngoài, nếu như tùy ý cái này tình thế phát triển tiếp, hắn lập tức liền sẽ rơi xuống dưới đài, sau đó mất đi tư cách tranh tài.

"Oanh!" Sờ Đường đột nhiên hét lớn một tiếng, cường ép vận vẹo thân hình hạ xuống, tại đài chiến đấu nhất bên cạnh rơi xuống, khó khăn lắm dừng lại.

Xoẹt một tiếng, hắn phun ra một ngụm máu tươi, tạng phủ thụ thương không nhẹ, mà lại choáng váng.

Hô, một trận kinh phong vọt tới.

Triệu Vũ thể công tại lúc này tới gần, chỉ thấy Triệu Vũ trên mặt lấp lóe sát cơ nói: "Không nguyện ý xuống dưới, vậy thì chết đi."

"Ủm!" Sờ Đường con mắt lập tức trợn lên, nguy cơ phía dưới, không để ý tới khoe miệng còn chảy xuôi máu tươi, hắn lần nữa cường ép điều động huyết mạch chỉ lực vọt tới tay phải, ra quyền cùng Triệu Vũ liều mạng một cái.

Phanh, quyền xương va chạm âm thanh âm vang lên, Sờ Đường cảm thấy hắn cánh tay phải lập tức toàn bộ chết lặng, phảng phất gãy mất, đồng thời bước chân hắn bất ổn, lần nữa hướng về sau lao đảo thối lui, nhưng tại lui, hắn liền rơi xuống.

"Mẹ nó..."

Sờ Đường trong lòng vội la lên, chân phải dùng sức đạp một cái, ngừng thân hình, nhưng thể nội bị xung kích huyết mạch lần nữa loạn tuôn, lập tức hắn oa một tiếng, lại phun ra một ngụm lớn máu tươi, thương thể tăng thêm!

"Sờ Đường, tiếp tục như vậy ngươi sẽ bị đánh chết, xuống tới, để cho ta tới!"

Dưới đài, thấy cảnh này Tiền Tiểu Bố chỉ cảm thấy trong lòng có một mối lửa, la lớn.

"Đúng vậy a, Triệu Vũ bọn hắn cái này cấp bậc người, ngươi không phải là đối thủ, xuống đây đi!" Tiền gia không ít người hô kêu lên, mỗi một cái trong mắt đều lộ ra vẻ không đành lòng.

Trên đài.

Sờ Đường dùng sức lau mặt một cái, cảm giác đầu có chút thanh tỉnh về sau, một đôi mắt lần nữa tiếp cận Triệu Vũ, sau đó cũng không quay đầu lại đối phía dưới người hô: "Không vội, ta còn có thể kiên trì một hồi."

"Ngươi... Ai." Tiền gia không ít người thờ dài, chỉ cảm thấy Sờ Đường quá quật cường.

Trên đài Triệu Vũ thì cười lạnh: "Có thể đón đỡ hai ta chừng còn không chết, ngươi xác thực bất phàm, đáng tiếc là, ta cái này thứ ba chừng vừa ra, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Sờ Đường dính máu nhếch miệng lên, lộ ra một tia đậm mạc ý cười nói: "Hắn phải chết không nghi ngờ? Thực lực của ngươi còn chưa đủ đối ta nói lời như vậy."

Sờ Đường là ai? Hắn là có đại để chi tâm người, hắn năm, sáu tuổi thời điểm cả người xương cốt đứt gãy, máu muốn chảy hết đều không có từ, hiện tại trưởng thành, càng thức tỉnh thành võ giả, lại làm sao có thể thế nào dễ dàng liền bị đánh chết.

Có đại để chi tâm hộ thân, mặc dù sẽ thụ thương, sẽ rất thống khổ, nhưng hắn biết, chỉ cần đại để chi tâm không chết, hắn sinh cơ liền bất diệt, nói cách khác, hắn sẽ thụ thương, nhưng tuyệt sẽ không chết!

Cho nên hắn nói là thật tâm thật ý nói thật, nhưng hạ xuống Triệu Vũ trong tai, lại là trắng trợn khiêu khích.

"Sắp chết đến nơi còn mạnh miệng, ta liền nhìn ngươi có chết hay không!" Nói, Triệu Vũ khoe miệng lộ ra một tia nhe răng cười, hô lớn: "Nhìn ta một chừng này, Phụng Vũ Chưởng!"

Ông!

Đất trời bốn phía nguyên khí phun trào, nồng đậm hơi thở nóng bỏng từ trên thân Triệu Vũ cuồng dũng mãnh tiến ra, liền tức tại Triệu Vũ trước người, hội tụ thành một cái máu đào đỏ bùng, trong suốt sáng long lanh phụng vũ.

Phụng Vũ Chưởng, đây chính là Triệu, tôn hai nhà từ trên thân Sờ Đường bức bách đi ra võ kỹ, là viễn siêu võ kỹ cực phẩm võ kỹ!

"Ha ha, lần này Sờ Đường muốn tức nổ tung đi!"

P phía dưới, Triệu gia cùng Tôn gia người tại cùng thời khắc đó tuôn ra tiếng cười to, toàn bộ nhìn chăm chú lên Sờ Đường, từng cái lộ ra thần sắc mong đợi.

"Thế nào Sờ Đường, dùng võ kỹ của ngươi tới giết ngươi, ngươi tâm tình bây giờ thế nào!" Triệu Vũ lần thứ nhất lộ ra tùy tiện ý cười, sắc mặt um tùm.

Sờ Đường con mắt co rút lại, nói ra: "Muốn dùng võ kỹ của ta tới đối phó ta... Đáng tiếc, ngươi tu luyện không tới nơi tới chốn!"

"Còn mạnh miệng, chết đi cho ta!" Triệu Vũ hét lớn, đứng dậy nhảy lên, người như bay yển mà đến, chưởng trước một cái máu đào đỏ bùng phụng vũ,

giống như lợi kiếm đâm về Sở Đường.

"Ta nói, ngươi Phụng Vũ Chương tu luyện vẫn chưa đến nơi đến chốn!"

Sở Đường cũng huyết dịch sôi trào, đề khí hết lớn, tay phải hần bỗng nhiên nâng lên, dọc theo một đạo quỹ tích huyền ảo huy động.

Ông, thiên địa nguyên khí phun trào, hần huyết mạch trong cơ thể chi lực cũng liên tục không ngừng ngưng tụ tại trên tay phải.

Trong chốc lát.

Chín điểm hồng quang tại bàn tay hần trước đó hội tụ, ngay sau đó, chín cái trong suốt sáng long lanh, giống như tiên sắt chế tạo hơi mờ phụng vũ, xung quanh mà ra.

"Cái gì!" Triệu Vũ con mắt lập tức trừng lớn bật thốt lên kinh hô.

"Chín cái phụng vũ!"

"Phụng Vũ Chương cảnh giới đại thành!"

"Trời, điều đó không có khả năng!"

Triệu gia cùng Tôn gia bên trong lập tức vang lên kinh hô.

Võ giả tầm thường tu luyện võ kỹ, coi như tu luyện là trung phẩm hoặc là thượng phẩm võ kỹ, ít nhất cũng cần thời gian năm năm mới có thể đem một môn cấp năm tạo hình đến đại thành cảnh, nhưng Sở Đường tu luyện mới bao lâu, thức tỉnh đến bây giờ cũng bất quá hai tháng không đến thời gian!

Hai tháng liền đem một môn công pháp cực phẩm tu luyện đến cảnh giới đại thành, cái này có bao nhiêu thiên tài?

"Giết, giết hần, Vũ nhi giết hần tên yêu nghiệt này!" Triệu Nộ quát lên, hần cảm giác được một loại đến từ tương lai nguy cơ, nếu như bỏ mặc Sở Đường loại thiên tài này trưởng thành tiếp, hần Triệu gia, có thể sẽ đứng trước tai họa ngập đầu!

Tôn gia tất cả mọi người cũng đứng mặt lộ vẻ kinh hãi, khiếp sợ nhìn lấy Sở Đường.

Đám người chung quanh, càng là mờ mịt mở to hai mắt nhìn, nhìn Sở Đường ánh mắt liền cùng nhìn yêu quái.

Trên đài, Triệu Vũ giật mình qua đi lập tức khôi phục thần trí, nhìn về phía Sở Đường thò điểm, sát cơ đã nồng đậm như nước: "Không thể không nói ngươi thật là một thiên tài, ngay cả ta đều giật mình thiên tài, thế nhưng là, coi như ngươi Phụng Vũ Chương là cảnh giới đại thành lại như thế nào, ngươi bây giờ, cùng ta chênh lệch quá lớn, ngươi cuối cùng khó thoát... Vừa chết!"

Nói xong lời cuối cùng, Triệu Vũ đột nhiên phát động công kích, tay phải hất lên, hần chương khổng lồ kia một cái phụng vũ, coi là thật như một cái kim thiết mũi tên bay vút hướng Sở Đường.

Hần không có cùng trước đó cận thân mà chiến, mà là dùng loại này giống như ám khí phương pháp, đánh lên xuất thủ.

Dưới đài, người nhà họ Tiền lập tức dẫn phát rối loạn.

"Triệu Vũ ngươi hèn hạ, đối mặt một cái vốn là so ngươi yếu người, còn sử dụng cao cấp võ giả đặc hữu huyết mạch lực lượng ngoại phóng năng lực đánh lên, ngươi không khỏi quá mức hèn hạ!" Tiền Tiểu Bố gấp giọng hô.

Triệu Vũ một kích này, nhanh chóng, lăng lệ, liền xem như Tiền Tiểu Bố đồng dạng là cấp bảy võ giả, đối mặt một chiêu này cũng sẽ chống đỡ không được, không chết thì cũng trọng thương, huống chi thực lực so với bọn hắn muốn thấp không ít Sở Đường.

"Ha ha ha, hèn hạ? Trong chiến đấu chỉ có được làm vua thua làm giặc, không có hèn hạ nói chuyện!" Triệu Vũ ha ha cười nói: "Chỉ trách, hần không là cao cấp võ giả, chỉ trách, hần không có huyết mạch lực lượng ngoại phóng có thể... Cái gì!"

Triệu Vũ cười to còn không có dừng lại, liền thấy dọa người một màn.

Chỉ thấy tại hần đối diện Sở Đường, đối mặt bắn ra mà đến phụng vũ công kích, trên mặt không có một chút bối rối, mà là giống như Triệu Vũ, đem tay phải hướng về phía trước vùng lên.

Nhất thời.

Hưu hưu hưu!

Chói tai tiếng xé gió vang lên, chín cái phụng vũ, một cái tiếp lấy một cái, nối liền thành một đường, hướng phía Triệu Vũ kia chỉ có một cái phụng vũ đối bắn đi.

Hần chiêu này, đồng dạng là huyết mạch lực lượng ngoại phóng!

Ai nói huyết mạch chỉ lực ngoại phóng chỉ có thể là cao cấp võ giả có được? Sở Đường lúc trước chỉ là cấp ba võ giả lúc, liền đã dựa vào lực lượng ngoại phóng một chiêu này, giết chết Triệu Lăng!

Có lẽ một chiêu này đối với người bình thường là nhất định phải đạt tới cao cấp võ giả mới năng động dùng, nhưng ở Sở Đường nơi này, không có bất kỳ cái gì yêu cầu cùng hạn chế.

Đinh đinh đinh...

Xoạt!

Phượng vũ va chạm cùng phía dưới đám người tiếng kinh hô đồng thời vang lên.

"Huyết mạch lực lượng... Ngoại phóng!"

"Sở Đường cũng có thể làm được điểm này!"

"Làm sao có thể? ! Đây sao lại thế này!"

Đám người kinh hô, nhất là Triệu gia cùng tôn trong nhà người, càng là kinh ngạc muốn đem ánh mắt rơi ra tới.

Huyết mạch ngoại phóng, cái này một cái từ trước đến nay chỉ có cao cấp võ giả mới có thể có năng lực, lại bị Sở Đường cái này chỉ có cấp năm tu vi người dùng đến, quá không hợp lẽ thường, quá phá vỡ suy tư của người.

"Hắn làm sao làm được, hắn làm sao làm được!" Đám người khó có thể tin thì thảo.

"Hắn đến cùng là cái gì yêu nghiệt, ở trên người hắn, có hắn không thể làm được sự tình sao?"

"Tại sao ta cảm giác, ta hôm nay nói nhiều nhất lời nói chính là... Hắn làm sao làm được..."

Đám người thật sâu cảm giác chấn kinh cùng mờ mịt.

Mà trên đài.

Triệu Vũ kia một cái phượng vũ, tại Sở Đường chín cái phượng vũ liên tiếp không ngừng va chạm dưới, cũng rất cực tiêu tán, mà Sở Đường, cũng lần thứ nhất lông tóc không hao tổn đem Triệu Vũ công kích chống đỡ được.

"Ta nói, Phượng Vũ Chương người tu luyện vẫn chưa đến nơi đến chốn, còn có đem lực lượng ngoại phóng một chiêu kia, ta thật lâu trước liền biết dùng..." Sở Đường thu chương mà đứng, khẽ nhàng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Sở Đường nhân cách

Sở Đường thu chương mà đứng, mặc dù khoe miệng chảy máu, nhưng thân ảnh của hắn ở trong mắt người ngoài lại trở nên đặc biệt thần bí.

Hai tháng đem một môn công pháp cực phẩm tu luyện tới đại thành, cấp năm tu vi liền có thể có được lực lượng ngoại phóng năng lực, nhất làm cho người cảm thấy giật mình là, hắn chỉ là một cái cấp năm võ giả, lại tại Triệu Vũ dạng này một thiên tài cấp cao cấp võ giả trong tay chống đỡ lâu như vậy còn không bị thua!

Phải biết, đối mặt Triệu Vũ, liền xem như phổ thông bát cực võ giả đều không nhất định có thể chống đỡ lâu như vậy còn bất bại, mà Sở Đường chỉ bằng chỉ là cấp năm tu vi liền làm được điểm này, hết thấy đều quá mức không thể tưởng tượng.

Sở Đường quá nhiều đánh vỡ thường quy sự tình, đã để phía dưới đám người giật mình đến á khẩu không trả lời được, tất cả mọi người trong đầu chỉ có một cái từ tại quanh quẩn, thiên tài, yêu nghiệt thiên tài...

Chỉ có thiên tài, mới có thể đánh vỡ lẽ thường, đồng dạng, cũng chỉ có yêu nghiệt thiên tài, mới có thể một lần lại một lần đánh vỡ sắt quy tắc!

Sở Đường phá vỡ nhiều như vậy quy tắc, đầy đủ chứng minh, hẳn là được một cái yêu nghiệt thiên tài!

"Thập tinh tư chất... Nguyên lai đây chính là thập tinh tư chất chỗ đáng sợ, siêu việt bình thường thiên tài tồn tại." Đứng tại Sở Đường đối diện Triệu Vũ trầm giọng nói ra, dù cho là hắn cũng không thể không ở trong lòng đầu thừa nhận, Sở Đường thiên tư thực sự thật là đáng sợ.

"Ngươi là đang khen thưởng ta sao?" Sở Đường lên tiếng, lộ ra có chút ngượng ngùng nói: "Ngươi ngay thẳng như vậy khen ta, ta đều không có ý tứ đối ngươi nổi sát tâm."

Triệu Vũ lạnh lùng cười một tiếng: "Ta đứng là tại khen ngươi, nhưng là, chính là bởi vì ngươi quá mức thiên tài, cho nên hôm nay phải chết!"

Thấy Triệu Vũ nói như thế, Sở Đường thần sắc cũng biến thành chân thành nói: "Ta biết, các ngươi Triệu gia nhất định sẽ không bỏ qua ta, bất quá ta hi vọng ngươi cũng nhớ kỹ, ta đồng dạng sẽ không bỏ qua các ngươi Triệu gia."

Triệu Vũ sắc mặt phát lạnh, âm mặt nói ra: "Ngươi từ đâu tới tự tin? Ngươi chẳng lẽ cho là ta thật không giết được ngươi?"

Hắn là thiên tài cấp cao cấp võ giả, chỉ từ huyết mạch hùng hậu cùng lực lượng bền bỉ phương diện mà nói, Sở Đường liền muốn bại hoàn toàn cùng hắn, đây là sự thật.

Nhưng là.

Sở Đường là có được đại đề chi tâm người, mặc dù hắn không biết cái này đại đề chi tâm đến cùng là thế nào tới, bất quá có là được có, hắn xác thực sẽ không dễ dàng chết mất, cho dù chết, cũng tuyệt đối không thể có thể chết ở Triệu Vũ trong tay, bởi vì trong mắt hắn, Triệu Vũ thực lực còn chưa tới để hắn bất lực phản kháng cấp độ, chỉ cần không chết, hắn liền có cơ hội thắng.

Cho nên Sở Đường rất nghiêm túc gật đầu, sau đó đối Triệu Vũ nói: "Không phải coi là, mà là xác định ngươi giết không được ta."

"Cuồng vọng tự đại!" Triệu Vũ xùy cười một tiếng, trong mắt lóe lên một chút khinh thường nói: "Đã ngươi còn không có nhận rõ giữa chúng ta chênh lệch, vậy liền để ngươi xem một chút thực lực chân chính của ta đi..."

Nói, quanh người hắn dần dần tản mát ra một cỗ hùng hậu huyết mạch uy áp, đến từ đẳng cấp cao võ giả uy áp, để bốn phía đám người có loại bị bàn tay vô hình nắm cổ ngạt thở cảm giác.

"Triệu Vũ muốn xuất toàn lực!" Trong lòng mỗi người đều dâng lên dạng này minh ngộ.

"Xem ra Sở Đường suy sụp cũng chỉ là vấn đề thời gian."

"Không chỉ là suy sụp đơn giản như vậy đi, nhìn Triệu Vũ dáng vẻ, rõ ràng là muốn xuất toàn lực giết Sở Đường..."

Đám người đang nghị luận, đồng thời, Tiền gia một phương người, khi nhìn đến Triệu Vũ đặc biệt nghiêm túc ánh mắt về sau, cùng nhau kinh hãi.

Trước mặt Tiền Tiểu Bố càng là biến sắc, hắn cũng đứng cấp bảy võ giả, hắn biết rõ, cao cấp võ giả cùng cấp năm võ giả ở giữa chênh lệch, đó là ngày đêm khác biệt, từ trước đó Sở Đường bị bức phải chật vật như vậy liền có thể nhìn điểm này.

"Sở Đường xuống tới, vừa rồi Triệu Vũ tiêu hao không ít thực lực, nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành, tiếp xuống có thể giao cho ta." Tiền Tiểu Bố hồ, sắc mặt nghiêm túc.

Trên đài Sở Đường quay đầu nhìn qua nói: "Xuống dưới? Ngươi là muốn để cho ta nhận thua sao? Cái này không được, đã đi lên, kia muốn xuống dưới cũng đúng bị đánh xuống, sao có thể chính ta nhận thua, lại nói, hắn còn giết không được ta."

Triệu Vũ nghe xong mặt đều muốn đổi xanh, sắc mặt vô cùng âm trầm nói: "Chỉ là tiếp ta ba chiêu không chết mà thôi, ngươi liền cho là ta không giết được ngươi? Ngươi cho rằng cao cấp võ giả thực lực cũng chỉ là ba chiêu đơn giản như vậy? Ngươi sai, ba chiêu không được, ta còn có thể ra ba mươi chiêu, ba mươi chiêu không được, ta còn có thể ra ba trăm chiêu, ta nhìn ngươi có thể tiếp ta đến mấy chiêu!"

"Vậy ngươi liền đi thử một chút đi." Sở Đường nói xong, thân hình dựa theo Phương Vũ Chiêu tư thế bãi xuống, toàn thân huyết mạch khí tức điều động, toàn lực ứng phó.

"Xem chiêu!" Triệu Vũ không lời nào để nói, đem nổi giận trong bụng toàn bộ phát tiết đến trên tay phải.

Ông, một chiêu ra, hùng hậu huyết mạch lực lượng lôi cuốn hơn tám nghìn cân cự lực, giống sóng biển vỗ xuống.

Sở Đường vẻ mặt nghiêm túc, điều động lực lượng toàn thân, đón đỡ một chiêu này.

Không có cách, hắn có hắn nguyên nhân không thể buông tha tỷ thí, mà lại tính cách của hắn cũng tuyệt không cho phép hắn nhận thua, tiếp theo, Triệu Vũ thân pháp cùng hắn tu luyện thân pháp, hắn căn bản tránh không khỏi.

Không thể buông tha, không thể né tránh, vậy hắn chỉ có thể kiên trì tiếp nhận.

Phịch một tiếng.

Hai chưởng tương đối, thực lực chân chính va chạm, mạnh yếu so sánh một chút liền biết.

Bạch bạch bạch, Sở Đường liền lùi lại ba bước, sắc mặt ửng hồng, hiển nhiên thụ thương không nhẹ, bằng thực lực tu vi, hẳn xác thực không phải là đối thủ của Triệu Vũ.

"Một chưởng này tư vị như thế nào, huyết mạch ngược dòng, tạng phủ tan vỡ đi!" Triệu Vũ cười lạnh nói.

Sở Đường chịu đựng đau đớn, lắc đầu không nói gì.

"Hừ, ta liền nhìn ngươi có thể chống đỡ mấy chưởng!" Thấy Sở Đường vẫn không có thỏa hiệp, Triệu Vũ nén giận xuất thủ lần nữa.

Hô...

Chưởng phong gào thét, phảng phất tái ngoại lạnh lùng nghiêm nghị nhất như gió, muốn đem Sở Đường thân thể cùng xương cốt thổi thành bụi phấn.

Sở Đường lần nữa đóng đưa xuất chưởng tư thế, thể nội hỗn loạn huyết mạch lực lượng, bị hấn cưỡng ép điều động.

Phịch một tiếng, lần thứ hai liều mạng, Sở Đường chỉ cảm thấy huyết mạch chi lực càng thêm hỗn loạn, thậm chí mạch máu đều muốn bị chấn vỡ ra.

Sắc mặt hấn càng thêm ửng hồng, huyết khí bốn phía dâng lên.

"Ha ha ha, một chưởng này lại như thế nào, kinh mạch đứt gãy, trái tim bị hao tổn đi, không cần quá nhiều, nhiều nhất lại đến hai chưởng, ngươi liền phải chết ở chỗ này!" Triệu Vũ sầm nhiên cười lạnh, trong mắt tràn ngập hàn quang.

Sở Đường ngậm chặt miệng môi, vẫn là không có mở miệng, hấn không dám nói lời nào, sợ mới mở miệng liền nôn ra máu.

Hấn chỉ là cố nén hết thảy khó chịu, sau khi hít sâu một hơi, lần nữa cố chấp bày ra xuất chưởng tư thế, lại một lần điều động lực lượng toàn thân.

Hấn hiện tại, thương thế rất nặng, mọi cử động cảm giác mình đang bị đao cắt, nhất là cưỡng ép điều động hỗn loạn huyết mạch lực lượng về sau, càng như vạn tiễn xuyên tâm, rất thương.

Ông!

Ngay một khắc này, Triệu Vũ lần công kích thứ ba tiến đến.

Kinh phong vù vù, giống có gai roi tại quật Sở Đường.

Phịch một tiếng.

Cương mãnh huyết mạch lực lượng, giống cự chùy ầm vang nện trên người Sở Đường.

Xoẹt!

Sở Đường rốt cục không nín được, một ngụm lớn máu tươi từ miệng bên trong oa một tiếng phun ra.

Đau, Sở Đường giờ khắc này chỉ có một cái cảm giác, cái kia chính là toàn thân đều tại đau.

Bất quá coi như thế, hấn cũng biết, hấn sẽ không chết, chỉ cần không chết, hấn liền tuyệt không sợ, đau đớn cùng cực khổ, tại hấn mười lăm tuổi trước đó, một người lang thang trong hoang sơn thời điểm liền đã từng lần, điểm ấy đau, hấn nhận được.

"Thế nào, Sở Đường, ngươi còn cho là ta không giết được ngươi sao?" Triệu Vũ đắc chí vừa lòng âm thanh âm vang lên, trong cặp mắt lộ ra hí ngược, hấn cho rằng, Sở Đường đã cách cái chết không xa, hiện tại khẳng định đã nhận rõ cả hai chênh lệch, trong lòng nhất định có sợ hãi cùng hối hận.

Nhưng là...

"Đúng vậy, ngươi xác thực giết không được ta." Sở Đường mở miệng nói ra, mới mở miệng lại có một cổ máu tươi chảy ra.

Hấn nói là nói thật, hấn biết hấn chính mình cường đại nhất át chủ bài là cái gì, thế nhưng là, hấn bộ dáng bây giờ quá thê thảm, phối hợp nếu như vậy, người ở bên ngoài xem ra, hấn là được tại mệnh mệnh cùng gượng chống.

Triệu gia cùng Tôn gia trong lòng người lập tức lại dâng lên một cỗ tức giận, hô lớn: "Giết hấn, giết hấn sau nhìn miệng của hấn còn có cứng hay không!"

"Cái này con hoang đều phải chết còn như thế mạnh miệng, đáng hận!"

Cùng Sở Đường người đối địch đều hung ác nghiêng răng nghiêng lợi.

Nhưng cũng không cừu thị Sở Đường đám người, giờ phút này lại cảm thấy Sở Đường thân ảnh, giờ phút này càng cao hơn lớn.

"Hắn... Tại sao phải kiên trì như vậy?"

"Tiểu tử này xương cốt chẳng lẽ là làm bằng sắt? Đều phải chết cũng không khuất phục..."

"Một thân trắng thấn cương nghị, tuổi còn nhỏ liền có thể như thế, kẻ này, tất không tầm thường!"

"Thế nhưng là hắn tại sao phải kiên trì như vậy..."

"Nghe nói, lần trước hắn bị Triệu gia cùng Tôn gia liên hợp ức hiếp, vây ở hiểm cảnh bên trong, là Tiền gia đem hắn cứu ra, hiện tại hắn làm như thế, có phải là vì báo ân đi."

"Báo ân..."

Đám người chớp mắt im lặng, không lời nào để nói, chỉ cảm thấy trong đầu có một cỗ không hiểu nhiệt huyết tại xao động.

Vì vừa báo ân trạch, cam nguyện lấy cái chết tương báo, loại nam nhân này, để cho người ta ở trong lòng không tự chủ được tin phục cùng kính nể.

Tiền gia một phương, tất cả người nhà họ Tiền tất cả đều nắm chặt nắm đấm, kích động nhìn trên đài Sở Đường, nhất là thân hình hơi mập Tiền Tiểu Bố, càng là khỏe mắt có chút ướt át, ngữ khí ngưng trọng nói: "Sở Đường... Ngươi, ngươi cần gì chứ."

"Đúng vậy a Sở Đường, xuống đây đi, ngươi làm đủ nhiều, tiếp xuống áp lực, nên để cho chúng ta chia sẻ một chút!"

"Xuống đây đi Sở Đường, còn lại, để cho chúng ta những này họ Tiền tới làm, ngươi cho chúng ta đã làm nhiều lắm, đủ..."

"Mau xuống đây, lại tiếp tục, ngươi thật sẽ chết!"

Cái này đến cái khác Tiền gia người lên tiếng hô, cảm xúc cũng càng ngày càng kích động.

Tiền Tiểu Bố thân hình khẽ động, hướng về phía trước bước ra một bước, bởi vì mập mạp mà mảnh ánh mắt, chăm chú nhìn Sở Đường nói: "Sở Đường, nghe mọi người, xuống đây đi."

Trên đài.

Sở Đường quay đầu nhìn thoáng qua bên này, thấy người nhà họ Tiền trên mặt đều lộ ra chân thành tha thiết kích động, cái này khiến trong lòng của hắn ấm áp, lập tức nhếch miệng lộ ra không công rằng, xán lạn cười nói: "Không có việc gì, ta còn có thể làm."

"Ngươi!" Tiền Tiểu Bố quýnh lên, không khỏi thanh âm biến hô lớn: "Ngươi nhanh lên xuống tới, hắn thật sẽ đánh chết ngươi, ngươi đã đem hắn thực lực tiêu hao không ít, tiếp xuống để cho ta đối phó hắn!"

Thấy Tiền Tiểu Bố vội như vậy, Sở Đường không khỏi dừng một chút, trên mặt hiện lên một tia chân thành nói: "Không nên gấp, ta không phải quật cường, mà là hắn học xong ta công pháp cực phẩm, coi như ngươi đi lên cũng không phải là đối thủ của hắn."

"Cái này. . ." Tiền Tiểu Bố ngữ khí ngưng tụ, liền tức chán nản nói: "Ta biết, có thể coi là là thất bại, cũng giờ đến phiên ta lên đài, tối thiểu nhất, ta còn có thể nhiều hơn ngươi chống đỡ một hồi, ngươi tại chống đỡ xuống dưới sẽ chết!"

"Sẽ không." Sở Đường lần nữa xán lạn cười một tiếng, sau đó nói: "Tiền gia lần này cần nhất không phải nhiều chống đỡ một hồi, mà là muốn bắt lại quán quân, mọi người đi lên đều sẽ thụ thương thất bại, nếu là dạng này, đây hết thấy không nếu như để cho ta một người tiếp nhận, mà các ngươi nhu cầu thắng lợi, cũng cho ta tới làm đi, ân, tin tưởng ta, ta sẽ dốc toàn lực ứng phó."

...

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Đột phá, phản kích

Sở Đường cười nói lấy, ngữ khí lại rất chân thành, có một loại làm cho người tin phục lực lượng.

Tiền gia tất cả mọi người, toàn bộ yên lặng lại, cũng sờ nhìn lấy Sở Đường, trong đầu tất cả đều là Sở Đường xán lạn thanh âm.

"Đã tất cả mọi người sẽ thụ thương thất bại, kia đây hết thấy liền để ta một người đến tiếp nhận đi..."

"Các ngươi nhu cầu thắng lợi, cũng cho ta tới làm đi..."

Đơn giản, thuần phác, lại giống như là liệt hỏa lưu lại lạc ấn, khắc sâu, rõ ràng in dấu tại mỗi người trong lòng.

Tất cả Tiền gia người chỉ cảm thấy một cỗ tâm tình khó tả tràn ngập trong lòng, để bọn hắn huyết mạch sôi sục, muốn ngửa mặt lên trời hét dài đến thư giãn cỗ này kích động.

Bị người như thế toàn lực bảo hộ, để bọn hắn cảm giác trong lòng phảng phất có một cái lửa nóng hòa lò, để huyết mạch thiêu đốt.

"Sở Đường, cảm ơn ngươi!" Tiền Tiểu Bố bước ra một bước, nghiêm túc khề khom người nói ra, trong lòng của hắn có rất nhiều tâm tình kích động, nhưng lại không biết nên nói như thế nào đi ra, thiên ngôn vạn ngữ cuối cùng chỉ hội tụ thành một câu nói như vậy.

"Sở Đường!"

Mấy chục trên trăm cái Tiền gia người, bất luận là dự thi vô giả vẫn là phổ thông hộ vệ, cùng nhau bước về phía trước một bước.

Mỗi người ánh mắt đều sáng ngời hữu thần nhìn lấy Sở Đường, phảng phất sớm đã diễn luyện hơn trăm lần, tất cả mọi người cùng nhau khom người, động tác giả dạn ngắn gọn, thanh âm to: "Cảm ơn ngươi!"

"Cảm ơn ngươi, bất luận ngươi là thắng vẫn là bại, ta Tiền gia đều sẽ cảm kích ngươi, ghi khắc ân tình của ngươi!" Tiền Tiểu Bố cảm xúc thụ xúc động, lần nữa cất giọng hô.

Một mực không nói gì Tiền gia gia chủ, giờ phút này trên mặt hiện lên một tia phức tạp cảm xúc, càng nhiều hơn chính là một loại may mắn, chỉ nghe Tiền Bất Lý cũng bước ra một bước nói: "Tiểu hữu, nhớ kỹ, không nên miễn cưỡng, hết thấy lấy tự thân an nguy làm trọng."

Tiền gia mỗi người đều kích động vạn phần, tâm tình khó mà bình tĩnh.

Trên đài.

Sở Đường có chút ngưng ngừng giây đầu một cái nói: "Các ngươi đừng như vậy, ta chỉ là đáp ứng Tiền gia chủ nói sẽ đem hết toàn lực hỗ trợ, đây là ta phải làm, khực, không cần dạng này..."

"Thật đúng là buồn cười a, ha ha!" Tiếng cười chói tai truyền đến.

Sở Đường quay đầu nhìn về phía đối diện Triệu Vũ nói: "Ngươi cười cái gì."

Triệu Vũ trên mặt hiện lên một chút khinh thường nói: "Ta cười lớn như vậy Tiền gia, bây giờ lại cần nhờ một cái vừa thức tỉnh không bao lâu người mới đến chủ chiến, trước kia Lạc Vũ thành thứ nhất đại thế gia đã triệt để xuống dốc sao?"

Phía dưới Tiền Tiểu Bố lập tức phản nộ nói: "Nếu như không phải là các ngươi Triệu, tôn hai nhà đoạt sở đường huynh đệ công pháp cực phẩm, ngươi cảm thấy ngươi Triệu gia còn có thể uy phong như vậy? Ngươi cảm thấy ngươi còn có thể bảo chứng thắng ta?"

"Sự do người làm, chuyện này chỉ có thể chứng minh các ngươi Tiền gia muốn xuống dốc." Triệu Vũ cười nhạt một tiếng, ánh mắt nhẹ khề liếc mắt một cái Tiền Tiểu Bố, rất nhanh lần nữa nhìn chăm chú hướng Sở Đường nói: "Mà lại, các ngươi cảm thấy tiểu tử này thật có hi vọng có thể thắng ta? Ha ha ha, buồn cười!"

Sở Đường nhíu mày: "Uy, ngươi có biết hay không bộ dáng của ngươi rất dễ cho người phì lòng!"

Triệu Vũ ngữ khí trì trệ, có chút khó coi quay tới, âm trầm nhìn chăm chăm Sở Đường nói: "Ngươi vừa rồi thụ ta ba chương, đã là nỗ lực hết đà, ta nhiều nhất ra lại một chương, liền có thể giết ngươi, ngươi làm gì như vậy vội vã muốn chết?"

Triệu Vũ mà nói làm cho tất cả mọi người trầm mặc, ở trong mắt người ngoài, hắn nói một điểm không sai.

Bởi vì Sở Đường trước đó liều mạng ba lần, đã là đến một loại mức đèn cạn dầu, nếu như lại đến một kích, rất có thể không chịu nổi mà chết.

"Ai thắng ai thua là đánh ra đến, cũng không phải nói ra được, ngươi một mực đang kia nói có làm được cái gì..." Sở Đường nhếch miệng, trong mắt có chút xem thường.

"Ngươi xem thường ta?" Triệu Vũ trừng mắt, thanh âm biến bén nhọn: "Một cái con hoang, một cái lập tức sẽ người chết, ngươi có tư cách gì xem thường ta? Hảo hảo, ngươi muốn chết, vậy ta liền thành toàn ngươi!"

Ông!

Kinh phong tại hán vung tay lên ở giữa lật lên.

"Chết đi!" Triệu Vũ trên mặt vắn sắc, thân hình như gió, quyền nếu trọng son ầm vang rơi xuống.

Trong mắt mọi người, chỉ cảm thấy Triệu Vũ một cái cất bước liền vọt tới Sở Đường trước mặt, lóe ra nóng bỏng ngọn lửa hồng nắm đấm, tới gần Sở Đường đầu.

Mà tại hung hăng như vậy Triệu Vũ phía dưới, Sở Đường sắc mặt có chút trắng bệch, khóe miệng chảy máu, thân hình thậm chí bởi vì kinh phong quá mạnh mà lung la lung lay.

Liếc nhìn lại, Sở Đường yếu ớt phảng phất giống một tờ giấy trắng, sẽ bị một quyền đánh nát.

"Sở Đường..."

Phía dưới đám người, không khỏi nắm chặt nắm đấm, khẩn trương lắm lắm nói, một đôi mắt chăm chú nhìn trên đài.

Cơ hồ mỗi người đều có thể tưởng tượng đến Sở Đường bị một quyền đánh bay sau đáng về.

Ba!

Thanh thúy tiếp tiếng vỗ tay vang lên.

Chỉ thấy Triệu Vũ cái này hung mãnh một quyền, đang bị một cái còn lộ ra non nớt bàn tay chặt chẽ ngăn cản.

Sở Đường thân hình hung hăng run lên, bị đại lực trùng kích sau lùi lại mấy bước, nhưng một cái tay phải lại chặt chẽ bao trùm Triệu Vũ nắm đấm, không có chút nào ý buông tay.

Dưới đài.

Rất nhiều người không khỏi kinh hãi hô: "Chặn!"

"Thật chặn!" Tiền gia người ánh mắt lộ ra thoải mái, thờ nhẹ nhõm một cái thật dài.

"Còn có sức lực? !" Triệu Vũ khẽ đi một tiếng, trong mắt có kinh ngạc hiện lên: "Vậy ta liền nhìn ngươi có thể chống đỡ tới khi nào!"

Nói xong, hán rút về nắm đấm, lần nữa hung hăng vung ra, hùng hậu huyết mạch lực lượng mang theo tám ngàn cân lực đạo nện xuống.

Sở Đường không rên một tiếng, đồng dạng huy quyền.

Ầm!

Sở Đường lui lại, thổ huyết, bất quá chỉ là lắc lắc mơ hồ đầu, lần nữa triển khai ra quyền tư thế.

"Còn không chết!" Triệu Vũ mang trên mặt dữ tợn, lần nữa huy quyền.

Một quyền ngay sau đó một quyền.

Mỗi một quyền đều có hơn tám ngàn cân lực đạo, tựa như khiêng một cái cự đại thiết chùy đang đập Sở Đường.

Đồng đồng đồng!

Nắm đấm liền muốn trọng chùy rơi vào trên người, Sở Đường một bước lại một bước lui lại, máu tươi tuôn ra, vô cùng thê thảm.

"Ngươi còn không chết!" Liên tiếp số quyền về sau, Triệu Vũ điều tức toàn bộ lực lượng tụ tập tại trong tay phải, toàn bộ cánh tay phải nhóm lửa diễm, phảng phất có một đầu Yêu Lang chiếm cứ tại hán trên cánh tay phải.

Hô, đáng sợ kinh đạo xé rách phong thanh, bén nhọn chói tai, uy thế dọa người.

Sở Đường đầu não u ám, máu trong cơ thể bốn phía chảy xuôi, huyết mạch băng liệt, tạng phủ vỡ vụn, mãnh liệt đau đớn, như sóng triều tập kích hán tâm thần.

Đối mặt Triệu Vũ cái này mạnh mẽ một quyền, hán cảm thấy mình cực hạn muốn tới...

"Chỉ có thể đi tới đây sao?" Sở Đường trong lòng thì thầm.

Nghĩ đến, tại một quyền này giáng lâm trước đó, hán quay đầu nhìn về phía Tiền gia phương hướng, há hốc mồm muốn nói cái gì, nhưng bởi vì trong miệng tràn đầy máu tươi, trong cổ họng cũng rót đầy máu, thanh âm căn bản không phát ra được, chỉ có thể ở trong lòng thầm nghĩ: "Tiền gia chủ thật xin

lỗi, ta có thể giúp ngươi chỉ là như vậy, ta... Tận lực."

Hồ!

Bá đạo quyền phong gào thét, Sở Đường thậm chí có thể nhìn thấy quyền phong về sau, Triệu Vũ quyền mờ hời trên đầu lông, hắn muốn đưa tay ngăn cản, nhưng toàn bộ thân thể sớm đã tỉnh bì lực tấn, cánh tay phải chỉ hơi hơi giật giật, liền lại vô lực rũ xuống, cánh tay phải xương cốt giống như đứt gãy.

"Ha ha, Sở Đường, ngươi rốt cục đến cực hạn đi, lần này ta nhìn ngươi còn có thể không chết? !" Triệu Vũ dữ tợn cười to, trong mắt tràn đầy tàn nhẫn, nắm đấm trong nháy mắt này, kiên quyết tăng lực đánh xuống.

"Đáng chết người Triệu gia... Hi vọng đại đế chi tâm vẫn như cũ có thể hộ ta không chết, những người này thật rất đáng hận." Sở Đường trong đầu nghĩ đến, cuối cùng giây dựa lấy điều động mạch máu trong người chi lực...

Đồng!

Ngay một khắc này, Sở Đường chỉ cảm thấy trái tim hung hăng nhảy một cái.

Một cổ dị thường cảm giác nóng bỏng, chớp mắt tràn ngập toàn bộ thể xác tinh thần.

Nếu như có thể nội thị, liền có thể nhìn thấy, một giọt dòng máu màu vàng óng, từ trái tim của hắn bên trong chậm rãi chảy xuôi mà ra, vừa xuất hiện, tựa như là Thái Cổ mới bắt đầu cam lộ thần dịch, chiếu sáng hắn toàn bộ thân thể nội bộ.

Thần quang ẩn chứa cường đại, bàng bạc thần kỳ lực lượng, phạm là bị Kim Sắc Huyết Dịch quang mang chiếu rọi địa phương, vết thương toàn bộ khỏi hẳn.

Trong cơ thể hắn vô số đầu vỡ tan kính mạch, trong nháy mắt ngưng hợp, đồng thời phảng phát dát lên một tầng thần tính hào quang, trở nên cứng cáp hơn, đứt gãy xương cốt, cũng trong lúc lạng lẹ đúc lại, hiện lên óng ánh sáng bóng, giống như tân sinh, ẩn chứa vô tận tiềm lực.

Hắn tất cả đau đớn cùng khó chịu, trong nháy mắt quét sạch sành sanh.

Chỉ gặp hắn có chút ngây ngô ánh mắt, trong nháy mắt nở rộ tinh quang, lại một lần nữa trở nên sáng tỏ, sáng chói, giống như ngôi sao trong bầu trời đêm.

Nhất làm cho Sở Đường cảm giác vui mừng chính là, một giọt này Kim Sắc Huyết Dịch đem cả người hắn triệt để chữa trị về sau, càng là dung nhập vào toàn thân hắn trong máu.

Chỉ là vô cùng nhỏ bé một tia Kim Sắc Huyết Dịch, nhưng một khi hòa tan, hắn cảm giác cả người đều phảng phát thăng hoa, toàn thân huyết dịch, tựa hồ đã trải qua một lần thuế biến.

Huyết mạch chi lực, càng là trong phút chốc bị mở rộng, trở nên hùng hậu, rộng lớn bồi phận có thừa!

Vô lực cảm giác một mới cảm giác đều thanh trừ, đổi mà đến chi chính là vô tận lực lượng.

Sở Đường chỉ cảm thấy, toàn thân tràn ngập lực lượng cường đại, lực lượng này phảng phát có thể đem núi non giơ lên!

...

Trong cơ thể hắn đây hết thảy phát sinh đều là tại thoáng qua ở giữa.

Hắn trở nên như thế thời điểm, Triệu Vũ kia bá liệt một quyền, cũng đồng thời giáng lâm.

Dưới đài đám người cũng không biết những thứ này.

Tất cả mọi người không đành lòng nhắm mắt lại, trong lòng phát ra đáng tiếc thở dài.

Tiền gia người càng là nắm chặt nắm đấm, từng cái làm lấy tùy thời xông lên đứng đài chuẩn bị.

Mỗi người trong mắt đều lộ ra trầm thống, liền xem như Tiền gia gia chủ Tiền Bất Lý, giờ phút này cũng chán nản cúi đầu nói: "Sở Đường, là ta hại ngươi, hi vọng ngươi không muốn chết..."

Lúc này.

Trên đài Sở Đường, bỗng nhiên ngừng đài.

Chỉ gặp hắn một nắm đấm, giống lôi đình kóe lên, nhanh như thiểm điện giơ lên, oanh ra!

Ầm!

Trăm muện nắm đấm tiếng va chạm vang lên lên.

Răng rắc, thanh thúy tiếng xương nứt truyền đến.

Mỗi người nghe được thanh âm này, đều không tự chủ được ngẩng đầu, mở mắt, liếc nhìn lại, hoàn toàn hải nhiên.

Chỉ thấy trên đài, nắm đấm đụng vào nhau hai người, phảng phất tạm thời động lại, tất cả đều một bước bất động.

Nhưng là, một cái nhìn chăm chú thời gian, tất cả mọi người trông thấy, Triệu Vũ sắc mặt chớp mắt đỏ bừng, cánh tay phải biến hình, phảng phất lại một cỗ bàng bạc cự lực nện ở trên người hắn, bỗng nhiên, lập tức đem hắn tung bay, oanh tạc ra ngoài.

"Oa..." Triệu Vũ há mồm phun ra một ngụm lớn máu tươi, cả người bay ngược tại giữa không trung, toàn bộ cánh tay phải đều biến hình vận vẹo, kịch liệt đau nhức để hắn phát ra thảm liệt tiếng kêu to.

Bịch một tiếng, Triệu Vũ ngã xuống đất, ôm cánh tay phải, bởi vì đau đớn mà co quắp tại trên mặt đất không ngừng lăn lộn, kêu thảm trận trận, vừa lăn lộn bên cạnh oán độc hô: "Làm sao có thể! Người cái này đã tập chúng làm sao lại bộc phát loại lực lượng này, người cái này con hoang, đáng chết con hoang, ta làm sao lại bại!"

Triệu Vũ không ngừng mắng, nhưng tiếng mắng của hắn, giờ phút này trong đám người lại trở nên lặng lẽ không thể nghe thấy, toàn bộ quảng trường đều yên lặng lại, chỉ có một mình hắn tại kêu thảm, nhưng là mỗi người đều phảng phất nghe không được thanh âm của hắn, toàn bộ lâm vào trong lúc khiếp sợ.

Từng đôi mang theo rung động cảm xúc con mắt rơi trên người Sở Đường, miệng há lớn, phảng phất bị sét đánh trúng, một lúc lâu sau, mới có trận trận thi thảo âm thanh truyền đến: "Sở Đường thắng, hắn một quyền đánh bay Triệu Vũ..."

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Trấn áp hoàn toàn

Đám người chấn kinh.

Bất luận là người bình thường, vẫn là các đại gia tộc võ giả, thậm chí Triệu Nộ, Tôn Cường còn có Tiền Bất Lý những gia tộc này gia chủ, toàn bộ đều bị Sở Đường cái này có tính chấn động một quyền kinh đến.

Trước đó, Sở Đường rõ ràng không phải là đối thủ của Triệu Vũ, bị đánh học máu kiên trì, thẳng đến dầu hết đèn tắt, sắp chết trong nháy mắt, lại đột nhiên lật bàn, lập tức đem Triệu Vũ đánh bay...

Cái này hí kịch hóa một màn, quá bất khả tư nghị, phảng phất một đám đánh vào bọn hắn những người đứng xem này trên đầu, đem bọn hắn đánh mê mang.

"Chuyện gì xảy ra? ! Sở Đường làm sao lại đột nhiên trở nên mạnh như vậy!"

"Chẳng lẽ hắn trước đó đều là giả vờ? Không có khả năng a..."

"Không phải giả vờ, mà là vào thời khắc ấy, Sở Đường, hắn, hắn đột phá..."

"Đột phá? !"

Người Triệu gia kêu lên sợ hãi, ánh mắt cùng nhau nhìn về phía Sở Đường.

Chỉ thấy trên đài Sở Đường, lúc này mặc dù trên người mang máu, nhưng tinh khí thần lại phá lệ tốt, mắt sáng ngời, lưng eo thẳng tắp, trọng yếu nhất chính là, quanh người hắn quanh quẩn một cỗ hùng hậu huyết mạch khí tức, phảng phất thể nội ẩn núp lấy một đầu mãnh thú, tùy thời có thể đập ra đến muốn mạng của bọn hắn.

"Quả nhiên, này hết mạch khí tức nồng độ, quả nhiên là cấp sáu võ giả tu vi!"

"Thật đột phá, lâm trận đột phá tu vi, hắn vận khí cũng quá tốt rồi đi."

"Không phải vận khí tốt, là hấn tiềm lực vô tận, có tiềm lực người có thể bộc phát ra kỳ tích, không có tiềm lực người, cũng chỉ có chết rồi..."

Tất cả mọi người cảm giác trong đầu đồ đạc hoảng, nhất là những cái kia võ giả, từng cái sắc mặt cổ quái, lại đổ kị lại cảm khái nhìn lấy Sở Đường, bọn hấn tu luyện, muốn đột phá cấp một tu vi, ít thì một năm nửa năm, nhiều thì ba năm năm năm, nhưng Sở Đường, thức tỉnh mới có hai tháng a, liền liên phá cấp sáu...

Nghĩ tới đây, tất cả võ giả lại là đáng chất lắc đầu: "Hai tháng liên tục đột phá thành cấp sáu võ giả, hấn cái này biến thái, thiên hạ này còn có hấn không thể làm được sự tình sao?"

"Tựa hồ thật không có, ngay cả Triệu Vũ đều bị hấn đánh bại..."

Đám người tâm tình có thể nói là sóng dữ xoay tròn, thật lâu không thể bình phục.

Mà trên đài, bị Sở Đường một quyền đánh bay Triệu Vũ, giờ phút này rốt cục lão đảo từ dưới đất bò dậy, một đôi mắt âm độc vô cùng nhìn chăm chăm Sở Đường.

Sở Đường nhếch miệng nói: "Còn dám trừng ta, xem ra ngươi còn không có cảm thấy đau!"

Triệu Vũ thần sắc lạnh lẽo: "Ngươi chỉ là vận khí tốt, có cái gì tốt phách lối..."

Ba!

Sở Đường nhanh như gió táp xuất thủ, một bàn tay quất vào Triệu Vũ trên đầu.

Chỉ thấy Triệu Vũ ngay cả lời đều còn chưa nói hết liền trực tiếp bị đánh nằm trên đất, đầu trước chạm đất, phát ra bịch một tiếng trầm đục.

"Miệng còn như thế thôi." Một bàn tay đánh xong, Sở Đường phui tay nói.

"A! Ngươi, ngươi cái này tiện..." Triệu Vũ đau kêu to, giận chỉ Sở Đường.

"Còn dám mắng ta!" Sở Đường trừng mắt, nói xong, nhanh chân hướng về phía trước, nắm lên Triệu Vũ hướng cái đầu lại là một quyền.

"Đáng chết!" Triệu Vũ khí kêu to, vội vàng nâng lên không có có thụ thương tay phải, ngăn cản Sở Đường một quyền này.

Răng rắc!

Lần này đối bình, chỉ nghe một tiếng xương cốt đứt gãy âm thanh âm vang lên.

Triệu Vũ cánh tay trái cổ tay cũng đứt gãy ra.

"A! Sao lại thế... Thế nào sẽ mạnh như vậy!" Triệu Vũ đau kêu to, một đôi mắt lại nhìn về phía Sở Đường thời điểm, đã mang tới khó có thể lý giải được kinh ngạc.

"Vì cái gì, ngươi coi như đột phá thành cấp sáu võ giả, cùng ta cũng vẫn như cũ chênh lệch cấp một tu vi, nhưng vì cái gì thực lực của ngươi muốn so ta mạnh hơn!" Triệu Vũ hét lớn, trên mặt tràn ngập khó mà tiếp nhận thần sắc.

Sở Đường nhiu mày, lập tức lại đem Triệu Vũ ném tới trên mặt đất nói: "Cái nào có nhiều như vậy vì cái gì, ngươi không phải là đối thủ của ta, liền tranh thủ thời gian lựa chọn, là nhận thua, vẫn là để ta đem ngươi đánh xuống."

"Không, sẽ không, ta sẽ không thua, ta làm sao có thể thua ngươi, trước đó ngươi rõ ràng không phải là đối thủ của ta!" Triệu Vũ không thể tin tưởng hét lên, hấn không thể tiếp nhận sự thật này.

Mới vừa rồi còn bị hấn đánh không hề có lực hoàn thủ Sở Đường, sau một khắc liền trở nên cường thế như vậy, cái này tương phản to lớn tới quá đột ngột, quá to lớn, để hấn không thể nào tiếp thu được.

"Vậy liền đem ngươi đánh xuống đi, vừa rồi ngươi hét thây đánh ta mười một quyền, hiện tại, ta gấp bội đánh trở về, cũng không biết ngươi có thể chống bao lâu." Sở Đường nhếch miệng lên, làm xấu cười một tiếng, trong đầu rất là thoải mái, có một loại báo thù cảm giác.

Dù sao hấn mới vừa rồi bị đánh cũng không phải một chút thảm.

"Quyền thứ nhất!" Sở Đường đột nhiên khê quát một tiếng, quyền phong gào thét, mang theo một cổ phái thiên đại lực phóng tới Triệu Vũ.

"Ta không tin!" Triệu Vũ găm thét, cường ép giờ tay phải lên đối đụng tới.

Phanh một tiếng vang trầm, Triệu Vũ cả người hướng về sau bay đi, chỉ cảm thấy giờ phút này Sở Đường trong tay, có một cổ khó mà chống cự cự lực.

"Quyền thứ hai." Sở Đường thân hình như gió, lần nữa đuổi theo, roi quyền.

Triệu Vũ dữ tợn nghiêm mặt, đau đớn để toàn thân hấn co rút, nhẫn không ngừng run rẩy, nhưng giờ phút này nhưng lại không thể không lần nữa đối mặt Sở Đường một quyền này.

Phanh một tiếng, hấn lần nữa bị đánh bay, xương ngực cũng phát ra đứt gãy thanh âm.

Phốc một tiếng, hấn máu tươi cuồn phún.

"Quyền thứ ba!" Sở Đường con mắt nghiêm, nhìn chăm chăm Triệu Vũ lần nữa ra quyền.

Đã Triệu Vũ không tin không phục không cam tâm, vậy hấn liền đánh tới đối phương phục khí vì đó!

Cảm giác toàn thân tan ra thành từng mảnh, sắp tử Triệu Vũ, thấy Sở Đường thể công hung mãnh như vậy lại một lần xuất kích, lập tức trong đầu sợ hãi không khỏi dùng ra, lớn tiếng kêu lên: "Không muốn!"

Ầm!

Sở Đường một đám đánh vào Triệu Vũ trên đầu, trực tiếp đem đánh lần nữa té ngã, sau đó nói: "Không muốn bị đánh nguoi liền nhận thua a."

"Ta..." Triệu Vũ quỳnh lên lập tức liền muốn nhận thua, có thể tiếp xúc đến Sở Đường ánh mắt, hấn lời đến khoe miệng lần nữa nhin được, hấn thật không cam tâm, hấn vô cùng không phục.

Trước đó còn bị hấn đánh không cách nào phản kích Sở Đường, bây giờ lại cùng hấn hoàn toàn đối điều thân phận, đem hấn Triệu Vũ đánh không cách nào hoàn thủ, thậm chí muốn nhận thua, cái này khiến kiêu ngạo không thôi hấn, như thế nào mở miệng..

"Không nhận thua? Chính hợp ý ta!" Sở Đường thân hình khê động, nắm đám lập tức vung lên, quyền động, tiếng gió hú, bàn bạc áp lực hướng sóng lớn đập vào Triệu Vũ trong lòng.

"Không, không cần đánh nữa, ta nhận thua, ta nhận thua!" Triệu Vũ trong lòng ý sợ hãi bốc lên, lập tức nhin không được hét lớn, nói, hấn đồng thời theo bản năng làm lên phòng ngự thủ đoạn, hai tay ôm đầu, cũng không nổi, liền như thế co quắp tại trên mặt đất.

...

Dưới trận người yên tĩnh, có chút giạt mình nhìn lấy thời khắc này Triệu Vũ.

Một đám người đưa mắt nhìn nhau nói: "Cái này. . . Đây là trước đó tự tin vô cùng Triệu Vũ sao?"

"Trước đó Triệu Vũ kia một thân phong thái đi đâu rồi, làm sao lại nằm trên mặt đất cùng chó chết..."

"Hấn vậy mà thật hô to nhận thua, cái này. . . Thật đúng là kêu ta giạt mình nha."

"Khụ khụ, ta coi là Triệu Vũ coi như thua, tối thiểu nhất cũng có thể giống như Sở Đường, làm đến ngông nghênh kiên cường, nhưng không nghĩ tới hấn như thế không chịu nổi."

"Cùng vừa rồi Sở Đường so ra, kém quá xa, trách không được hiện tại thắng được nguoi là Sở Đường, thua chính là hấn."

"Không tệ, chỉ bằng khí phách này liền có thể nhìn ra bọn hấn ai mạnh ai yếu tới."

Đám người nghị luận, tựa như bàn tay, một bàn tay lại tiếp lấy một bàn tay phiền tại nguoi Triệu gia trên mặt.

Mỗi một cái nguoi Triệu gia đều cảm giác khuôn mặt đau rát, hận không thể trực tiếp xoay nguoi rồi đi, không tiếp tục để ý trên đài Triệu Vũ, bọn hấn cảm giác quá mất mặt.

Mà lúc này, trên đài Sở Đường đột nhiên cười nói: "Nhận thua? Nhận thua cũng không được, ta mới đánh nguoi bốn nắm đám, nguoi còn thiếu nợ ta Thập Bát quyền, giảm một chút, nguoi ít nhất cũng thiếu nợ ta mười quyền đầu, cho nên nguoi bây giờ còn không thể đi."

"Sở Đường!" Triệu Vũ vừa then vừa giận, đáy mắt thâm tàng oán độc.

"Ừm, ta tại." Sở Đường nhẹ gật đầu, một đôi mắt nhìn chăm chăm Triệu Vũ, phảng phất tại chờ lấy hấn nói phía dưới.

"Nguoi..." Triệu Vũ ngữ khí ngưng trệ, nghĩ đến Sở Đường nắm đám bên trong lực lượng đáng sợ, hấn không khỏi nuốt xuống một miếng nước bọt, không lời nào để nói.

"Nguoi không nên quá phận!" Bỗng nhiên một tiếng gầm thét từ dưới đài truyền đến.

Sở Đường quay đầu nhìn lại, chỉ thấy là Triệu gia gia chủ Triệu Nộ đang nói chuyện, hấn lập tức vẩy một cái lông mày nói: "Quá phận? Ta chỗ nào quá phận?"

"Con ta đều nhận thua, ngại vì cái gì còn muốn làm khó hấn!" Triệu Nộ hô, trong mắt sát cơ lấp lóe.

"Nhận thua còn lại trên đài làm gì, đây là đài chiến đấu, địa phương chiến đấu, nếu là ở trên đây, vậy ta tự nhiên có thể xuất thủ." Sở Đường bữu môi nói ra, nói xong một đôi mắt lần nữa nhìn về phía Triệu Vũ.

Gặp hấn nhìn qua, Triệu Vũ lập tức sắc mặt đại biến, lung la lung lay đứng lên nói: "Đừng, đừng xuất thủ, ta xuống dưới, ta cái này xuống dưới."

"Không có loại..." Sở Đường đích thị thẳm một tiếng, tại đánh một trận Triệu Vũ tâm tình cũng không có, ánh mắt nhìn về phía Tôn gia một phương nói: "Tốt, lại đánh chạy một cái, phía dưới còn có ai!"

...

Hấn một câu hỏi ra, dưới trận hồi lâu trầm mặc, không có người trả lời.

Đội đã lâu, cũng không thấy người đáp lại, Sở Đường ánh mắt nhìn về phía Tôn gia một vị yếu điệu trên người nữ tử nói: "Người không phải Tôn gia mạnh nhất thiên tài sao? Người không có ý định đi lên?"

Hấn kiểu nói này, đám người chung quanh ánh mắt lập tức đồng loạt nhìn về phía nữ tử.

Nữ tử này chính là trước kia cùng Triệu Vũ, Tiền Tiểu Bó sắp xếp cùng một chỗ cường giả, Tôn Ngọc Đan.

Bị Sở Đường đơn độc hỏi, nữ tử kia sắc mặt hơi đỏ một chút, liền nói ngay: "Ngọc Đan gặp các hạ vừa rồi thân uy, tự hỏi không phải các hạ đối thủ, từ bỏ."

"Người ngược lại là dứt khoát." Sở Đường nói nhẹ gật đầu, sau đó một đôi ánh mắt nhìn quanh tứ phương: "Vậy còn có người nào đến giành với ta năm nay khoáng sản chiếm dụng quyền."

"Không có..."

"Không có..."

Đám người một trận tránh lui, phàm là bị ánh mắt của hấn liếc nhìn đến người, toàn bộ ngay đầu tiên cúi đầu xuống, khúm núm nói ra, không dám thở mạnh một tiếng.

"Thật không có? Như vậy nói cách khác, năm nay thi đấu, quán quân là ta rồi?" Sở Đường nói lần nữa, bất quá lần này hấn hỏi là lần này chủ trì, Triệu gia Triệu Nộ.

Chỉ thấy Triệu Nộ sắc mặt đỏ bừng, đã sớm giận không kiềm được, nhìn lấy Sở Đường thời khắc này bộ dáng, hấn hận không thể tự thân lên đài đem Sở Đường một chương đập chết.

Nhưng hấn không thể, hấn vừa động thủ, thế tất sẽ triệt để dẫn bạo Tiền gia cùng Triệu gia xung đột, đến lúc đó hai nhà bộc phát đại chiến, tổn thất kia, bất kỳ cái gì một phương đều không chịu đựng nổi.

Nghĩ như thế, Triệu Nộ hít sâu một hơi, hấn không hổ là nhất gia chi chủ, lại cường ép nhịn xuống trong đầu bạo rập sát cơ, tận lực để ngữ khí bình tĩnh nói: "Không tệ, người thắng, lần này quán quân là người..."

"Ha ha, vậy thì tốt rồi, Tiền gia chủ, ta thắng!" Sở Đường cười to lên, tâm tình vô cùng thống khoái.

Hấn đáp ứng Tiền Bất Lý muốn đem hết toàn lực giúp hấn cầm xuống năm nay quán quân, hiện tại hấn làm được, hấn tự nhiên vô cùng vui vẻ.

Hấn vui vẻ, nhưng càng vui vẻ hơn lại là tất cả Tiền gia người, chỉ thấy một đám Tiền gia võ giả, tâm tình kích động hô lớn: "Thắng! Thật thắng! Ha ha, Sở Đường vạn tuế!"

Hô xong, đám người ùa lên, một tay lấy Sở Đường ôm lấy, một đám người chen chúc đem hấn vẫn lại tiếp được, lại vẫn, dùng cái này lặp đi lặp lại để diễn tả kích động trong lòng.

Mà chung quanh đứng ngoài quan sát đám người, thì một trận mờ mịt, trong lòng cảm xúc kịch liệt biến ảo, khó mà bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Tình thế cấp bách

Đám người yên lặng nhìn lấy trên quảng trường, đang bị Tiền gia người không ngừng quăng lên lại tiếp được Sở Đường, trong đầu dâng lên trận trận khó mà diễn tả bằng lời rung động.

Cuộc tỷ thí này, ngay từ đầu tất cả mọi người tưởng là, hẳn là Triệu Vũ, Tiền Tiểu Bồ cùng Tôn Ngọc Đan cái này ba đại thiên tài quyết đấu đỉnh cao, nhưng không nghĩ tới, nửa đường giết ra một cái Sở Đường, trực tiếp trấn áp toàn bộ tứ phương, không người có thể địch, thậm chí đề trong đó hai đại thiên tài ngay cả cơ hội động thủ đều không có.

Loại này phá vỡ tương tượng kết quả, gọi người nhóm rất khó khăn tiếp nhận.

Mà khó khăn nhất tiếp nhận, không ai qua được Triệu, tôn hai nhà.

Triệu gia một phương, tất cả người Triệu gia đều nghẹn đỏ mặt đứng tại chỗ không nhúc nhích, chỉ là dùng một loại ánh mắt cừu hận nhìn lấy Sở Đường.

Chật vật trở về Triệu Vũ, một đôi mắt càng là lộ ra ngoan độc, trong đầu cảm xúc tựa như ngũ vị bình đồ phức tạp, không cam lòng, cừu hận, oán độc, phần nộ, nhưng lại không cách nào phóng thích, để hắn nghẹn như muốn thổ huyết.

"Vũ nhi." Triệu Nộ đột nhiên lên tiếng, đem Triệu Vũ lực chú ý gọi tới nói ra: "Nhẫn nại nhẫn nại, không bao lâu, Tiền gia lại không được, đến lúc đó, chúng ta sẽ cùng Tôn gia liên hợp, trước tiên đem Tiền gia xóa đi, sau đó, tại vậy giết Sở Đường!"

"Phụ thân, người thế nhưng là có tính toán gì?" Triệu Vũ trong mắt đầu lập tức vui vẻ, tràn đầy báo thù khát vọng.

"Không tệ, đến lúc đó người sẽ biết." Triệu Nộ nhẹ gật đầu, sau đó ánh mắt hướng Tôn gia nhìn lại.

Cảm nhận được ánh mắt của hắn, Tôn gia gia chủ Tôn Cường cũng nghiêng đầu lại, cùng hắn liếc nhau, sau đó hai người lặng yên không tiếng động nhẹ gật đầu.

...

Tiền gia một phương, Tiền gia người tất cả đều lâm vào cuồng hí bên trong, trong đầu vui sướng khó mà nói rõ, nhất là đối Sở Đường, bọn hắn có không nói ra được cảm kích.

Liền ngay cả Tiền gia gia chủ Tiền Bất Lý cũng đứng triển lộ nét mặt tươi cười, tâm tình vui vẻ, hắn phi thường may mắn làm quen Sở Đường, từ chuyện này hẳn có thể nhìn ra, Sở Đường không chỉ có có thể giúp hắn Tiền gia lần này, ngày sau cũng có thể rất tốt trợ giúp hắn tiền gia vượt qua khó khăn.

Ngay tại Tiền Bất Lý trong lòng thờ dài một hơi thời điểm, sắc mặt hắn bỗng nhiên nhất biến, biến đến vô cùng trắng bệch.

Xoẹt!

Ở chung quanh Tiền gia người chính reo hò thời điểm, Tiền Bất Lý đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt cũng biến thành tái nhợt vô cùng.

"Ủm? Phụ thân, phụ thân người thế nào!" Tiền Tiểu Bồ cái thứ nhất phát hiện Tiền Bất Lý biến hóa, lập tức lên tiếng kinh hô.

Tiếng kêu của hắn kinh động người chung quanh.

Tất cả Tiền gia người vội vàng biến sắc, đem Sở Đường sau khi để xuống, đập đập đập chạy tới đem Tiền Bất Lý vây ở trung tâm, thần sắc lo lắng.

Chỉ thấy bị Tiền Tiểu Bồ đỡ lấy Tiền Bất Lý, tại nguyên chỗ ngưng trọng hít thở ba lần, đột nhiên đứng lên nói: "Đều theo ta về Tiền phủ."

Nói xong, hắn không nói hai lời trực tiếp cất bước, nhìn cũng không nhìn phía sau một chút, vội vã rời đi.

...

Bên này động thái toàn bộ đều bị đám người chung quanh để ở trong mắt.

Đám người mờ mịt không biết nguyên do, ngo ngác nhìn nhau nhìn nói: "Tiền gia gia chủ thế nào đột nhiên thổ huyết rồi? Chẳng lẽ hắn thụ thương rồi?"

"Không biết... Toàn thành cường đại nhất người liền là các đại gia tộc gia chủ, ai có thể gây tổn thương cho hắn."

"..."

Mọi người mê mang suy đoán.

Mà Triệu gia cùng Tôn gia gia chủ, lại là trong nháy mắt nhãn tình sáng lên.

Triệu Nộ cùng Tôn Cường không tự chủ được liếc nhau, không hẹn mà cùng, hai người cùng nhau động thân, cùng một chỗ hướng bên cạnh góc tối không người đi đến.

"Tôn huynh, xem ra Tiền Bất Lý thương, đã đến giai đoạn sau cùng, có lẽ, hẳn ngay cả cuối cùng cái này chút thời gian cũng không quá dài!"

"Không tệ, nghe nói hẳn ăn từ hẳn bản tộc mang tới cực phẩm đan dược mới trộm ba năm thời gian, bây giờ, hừ..."

"Xem ra lần trước chúng ta âm thầm cho hẳn trong nước hạ thuốc tạo nên tác dụng, hắc hắc."

"Sau đó phải thời khắc phái người nhìn chăm chăm Tiền gia, ta cảm giác, Tiền Bất Lý thời gian, sẽ không quá xa." Hai người thương nghị, cuối cùng tách ra, ai đi đường nấy.

...

Tiền gia.

Đại môn đóng chặt, thủ vệ sâm nghiêm, Tiền gia người đem trọn cái Tiền phủ đều vây quanh một cái chặt như nêm cối.

Nội bộ, Tiền gia gia chủ trong phòng, một đám Tiền gia dòng chính toàn bộ ở đây, còn có Sở Đường cũng bị gọi vào.

Chỉ thấy bị bảy người vây ở trung tâm lo lắng nhìn qua Tiền Bất Lý, sắc mặt trắng bệch uống một hớp nước.

Sau đó liền là một trận trầm mặc, phảng phất Tiền Bất Lý ở trong lòng do dự cái gì.

Hồi lâu trầm mặc về sau, hẳn ho một tiếng nói: "Ta vốn định giấu diếm đến cuối cùng, nhưng nghĩ đến là không dối gạt được."

"Gia chủ..." Một người phụ nữ mặt rầu rĩ, do dự một chút nói: "Trong nhà kỳ thật vẫn luôn tại truyền ngôn, nói gia chủ người bị trọng thương, việc này chẳng lẽ là thật?"

"Không tệ, các người cũng nhìn thấy, ta bản thân bị trọng thương, mà lại các người nghe được tin tức không chỉ là cái này đi." Tiền Bất Lý hít sâu một hơi nói: "Các người nghe được, hẳn là nói ta sống không quá ba năm, mà năm nay là cuối cùng một năm, đúng không?"

"Cái này. . ." Một phụ nhân do dự không có dám mở miệng.

"Nói." Tiền Bất Lý trầm giọng nói.

"Vâng... Đây là sự thực sao?" Một đám người thấp giọng trả lời.

Tiền Bất Lý lập tức thở dài nói: "Ài, các người nghe được không sai, ta đã là đến dầu hết đèn tắt thời khắc, mà lại, khả năng sẽ còn sớm..."

"Cái gì, cái này, gia chủ!"

"Gia chủ..."

"Gia chủ, không thể a, người đi chúng ta làm sao bây giờ, người vừa đi, ta, toàn bộ Tiền gia đều muốn xuống dốc a."

"Người đi, Triệu, tôn hai nhà..."

Một đám Tiền gia dòng chính, toàn bộ hoảng hồn, từng cái tuyệt vọng nhìn lấy Tiền Bất Lý, cảm xúc kích động, lộ ra sợ hãi.

"Tốt!" Tiền Bất Lý đột nhiên hét lớn một tiếng nói: "Ta hiện tại không còn sống đâu, các người hoảng sợ cái gì, đều lui ra đi, đem các người gọi tới, liền là để cho các người có chuẩn bị tâm lý, lui ra đi."

Nói xong, Tiền Bất Lý đứng dậy, đọc qua đám người, không nói nữa.

Một đám Tiền gia dòng chính hai mặt nhìn nhau, muốn nói cái gì lại không dám mở miệng, đành chất lắc đầu về sau, từng cái lui ra.

Sở Đường nhìn một chút Tiền Bất Lý, thấy đối phương vẫn không có nói chuyện tâm tình cùng ý tứ, cũng liền theo đám người đi.

Mấy ngày kế tiếp, Tiền gia một mực không có cái gì động tĩnh, nhưng là cả cái gia tộc nội bộ, lại nồng đậm bao phủ lên một tầng bi thương cùng khủng hoảng.

Mỗi người đều trên mặt thần sắc lo lắng, vội vàng mà đi, mắt hờn mắt vía.

Sở Đường cau mày đi tại trong tiền gia, muốn giúp đỡ nhưng lại không biết làm như thế nào giúp.

"Chu Tước học viện chiêu sinh còn muốn ba tháng, muốn lấy Chu Tước học sinh thân phận đến giúp đỡ Tiền gia, tạm thời cũng không làm được... Được

rồi, tĩnh tâm chờ đợi, hết thấy thuận theo tự nhiên, chỉ không lời không lỗ tâm không thay đổi."

Đi đến tu luyện trên trận, Sở Đường lắc đầu, bắt đầu tĩnh tâm tu luyện.

Ngoài thành trong rừng rậm yêu thú, hắc hắc như đều giết sạch, muốn mượn thôn phệ yêu thú đến phương pháp tu luyện là không cần suy nghĩ, hiện tại hắc chỉ có thể dạng này khổ cấp cấp mỗi ngày tu luyện võ kỹ, lấy vũ kỹ dẫn dắt thiên địa nguyên khí tới tu luyện.

Thời gian ngày qua ngày qua đi.

Sở Đường trước đó tại tỷ thí lúc đột phá đến cấp sáu tu vi, cũng triệt để vững chắc xuống, bắt đầu hướng về cấp bảy võ giả cảnh chậm chạp tăng lên.

Cấp bảy liền là cao cấp võ giả hàng ngũ, một nhảy vào, Sở Đường thực lực lại sẽ có lớn biến hóa lớn, bất quá chỉ bằng hắc như bây giờ tu luyện, muốn đến cấp bảy, coi như hắc là thấp tính tư chất, ít nhất cũng cần bốn năm tháng lâu, dù sao, đến cấp bảy võ giả là một cái lượng biến quá trình, cần góp nhặt rất nhiều máu mạch chi lực.

Thoáng chớp mắt, thời gian nửa tháng đi qua, Sở Đường cảm giác thực lực của hắc chỉ tăng cường mười phần trăm cũng chưa tới, rất là nhỏ bé.

Bất quá nửa tháng này cũng không phải một chút hiệu quả đều không có, nửa tháng này đến, hắc tu luyện Truy Phong Bộ, đến cảnh giới đại thành.

Truy Phong Bộ đại thành, cất bước như gió, Đạp Tuyết Vô Ngân.

Hiện tại Sở Đường nếu như vận dụng võ kỹ, đi trên đường tựa như là vô thanh vô tức như u linh, tốc độ cực nhanh, nhảy lên liền có cao mười mét, treo núi vọt sườn núi vô cùng dễ dàng.

"Đáng tiếc cái này Phụng Vũ Chưởng còn không có tu luyện tới cảnh giới viên mãn, nhớ kỹ Liễu Băng Băng giống như liền đem cái này một võ kỹ tu luyện tới viên mãn cảnh, gãy ngón tay một cái, hơn ngàn phụng vũ bay lượn, uy lực vô cùng lớn, nếu là ta có thể lĩnh ngộ cảnh giới này..." Sở Đường mơ mơ nghĩ nghĩ đến, rất là khát vọng, bất quá hắc hiện tại không có một chút đột phá đầu mối, có chút bất đắc dĩ.

"Không xong!"

Đột nhiên, một tiếng tiếng rít chói tai tiếng vang lên.

Rất nhanh, Sở Đường liền phát hiện, toàn bộ Tiền gia đều lâm vào trong hỗn loạn, tất cả Tiền gia người toàn bộ đều trong nháy mắt tuôn ra đến gia chủ gian phòng, trong đó Sở Đường thấy được Tiền Tiểu Bố thân hình.

Sở Đường tâm thần đột ngột xiết chặt, một tia dự cảm không tốt nổi lên trong lòng: "Chẳng lẽ... Tiền gia chủ vẫn lạc?"

Nghĩ tới đây, hắc lập tức bắn lên, cả người nhanh như gió tấp xông về Tiền Bất Lý gian phòng.

Chen vào đám người, Sở Đường nhón chân lên nhìn về phía trước, liếc nhìn cảnh tượng trước mặt, hắc lập tức trong lòng trầm xuống.

Chỉ thấy ở phía trước trên giường, có một cái hơi mập bóng người lẳng lẳng nằm.

Mà giờ khắc này, bóng người này làn da khô trắng, toàn thân bao phủ tử khí, trọng yếu nhất chính là, người này tại không có một làn hô hấp, liền như thể an tĩnh nằm ở trên giường.

"Tiền gia chủ chết rồi..." Sở Đường trong lòng giật mình, thậm chí quả nhiên cùng hắc suy nghĩ.

Mà ở bên cạnh, một đám dòng chính cha con bị thống khóc bất tỉnh dưới đất, thanh tĩnh người thì không ngừng kêu rên: "Gia chủ, người làm sao lại đi, người đi đột nhiên như vậy, để cho chúng ta sống thế nào a."

"Phụ thân, phụ thân!" Tiền Tiểu Bố cực kỳ bi thương khóc tiếng vang lên.

Đầy phòng đều là bi thương, trăm muôn cảm giác để Sở Đường trong đầu rất khó chịu, nhú mày, hắc lui ra khỏi phòng, quay người nhẹ nhàng giữ cửa khép lại.

"Ai... Quả nhiên sinh tử không do người, trước đó còn cùng một chỗ nói chuyện qua, hôm nay lại đột nhiên chết rồi, bất quá trộm sống mấy năm, cuối cùng dầu hết đèn tắt mà chết, cũng không tính chết quá thê lương." Sở Đường thậm chí, xem như đưa tiền gia một cái an ủi.

Đột nhiên, hắc cảm giác phương xa có ánh mắt tại nhìn chăm chú hắc.

"Ai!" Sở Đường bỗng nhiên ngẩng đầu, một chút quét về phía phương xa, nhưng hắc chỉ thấy một cái vệt vàng quay đầu rồi đi người áo đen.

"Bên cạnh cũng có người!" Sở Đường lần nữa quay đầu, ở phía xa, Tiền gia vây bên ngoài tường, lại nhìn thấy một cái vệt vàng xoay người rồi đi thân ảnh.

"Những này kỳ kỳ quái quái người... Há? ! Chẳng lẽ là Triệu, tôn hai nhà phái tới tai mắt!" Sở Đường trong lòng giật mình.

Trong chốc lát, hấn ý thức được một cái đáng sợ nguy cơ.

"Tiền gia chủ tử vong tin tức, bị Triệu, tôn hai nhà phát hiện về sau, kia tiền gia... Chỉ sợ nguy hiểm!" Sở Đường vẻ mặt nghiêm túc trầm nghĩ: "Không có Tiền Bất Lý tồn tại, Triệu, tôn hai nhà đối với nơi này tại không có một chút cổ kỵ, xong xong..."

Nghĩ đến cuối cùng, Sở Đường vỗ tay một cái, gấp thẳng vò đầu, tại nguyên chỗ không ngừng xoay quanh.

Mà tại hấn chính suy tư thời điểm.

Nơi xa, thành nam phương hướng Triệu trong nhà, Triệu Nộ bỗng nhiên từ trên ghế tọa kỵ, trong tay cầm một phong đã mở ra tin, nghiêm túc xem hết cuối cùng mấy câu, bỗng nhiên tùy tiện cười ha ha: "Ha ha ha, Tiền Bất Lý kia Lão Đông Tây rốt cục chết rồi, ha ha! Trời cũng giúp ta, trời chúc ta Triệu gia a, người tới, truyền lệnh xuống, lập tức điều động tất cả võ giả, cùng ta cùng một chỗ, công chiếm Tiền gia!"

Tôn gia một phương, Tôn gia gia chủ đồng dạng mắt lộ ra vô tận tham lam chí ý, cầm phong thư này lộ ra cười to.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Tiền gia nguy cơ

Trong tiền gia đầy sân bi thương.

Tất cả Tiền gia người phủ thêm màu trắng đồ tang, trên mặt mỗi người đều tràn ngập vẻ u sầu.

Tiền gia gia chủ Tiền Bất Lý chết rồi, toàn bộ Tiền gia trụ cột đổ, phảng phất trời sập, đầy sân đồ tang Tiền gia người ngoại trừ bi thương bên ngoài, càng nhiều hơn chính là đối tượng lai sợ hãi cùng mờ mịt.

Toàn bộ Tiền gia tại một ngày này đều lâm vào mê mẩn cùng trong hỗn loạn, duy nhất coi như có trật tự liền là xử lý Tiền Bất Lý linh đường cùng minh sự tình.

Sở Đường tại cách đó không xa, đem đây hết thảy đều nhìn ở trong mắt, trong đầu khó tránh khỏi có chút nặng nề, rất cảm giác khó chịu, Tiền Bất Lý là ân nhân của hấn, mặc dù cứu hấn lúc ôm một ít mục đích tính, nhưng ân liền là ân, nhất định phải dừng tuyên trương báo, đây là Sở Đường nguyên tắc làm người, đường đường chính chính, ân oán rõ ràng.

Nhưng cũng chính bởi vì điểm này, Sở Đường hiện tại phi thường đau đầu: "Tiền gia chủ, ta còn muốn hai tháng rưỡi mới có thể tham gia Chu Tước học viện khảo hạch, mới có thể dùng cái này đến che chở Tiền gia, nhưng người thế nào trước lúc này liền đi... Hai cái nửa tháng thời gian, đủ để cho Triệu, tôn hai nhà đem tiền gia hủy diệt a."

"Bằng ta thực lực bây giờ, đối phó người vẫn được, cùng cấp chín võ giả đối đầu... Phần thắng quá thấp, ta rất khó hộ Tiền gia chu toàn a."

Hấn cao cao cau mày, nghĩ không ra một chút biện pháp.

Mà đúng lúc này thời điểm.

Một trận ồn ào tiếng bước chân từ đằng xa truyền đến, bước chân như vạn mã bồn đằng, phảng phất có mảng lớn nhân mã hướng Tiền gia chạy đến.

"Không tốt!" Sở Đường trong lòng giật mình, đẳng hướng về sau vọt lên, nhảy tại một chỗ trên nóc nhà, đứng tại chỗ cao hướng nơi xa nhìn ra xa.

Liếc nhìn lại, hấn lập tức cảm giác toàn thân đều trở nên trở nên nặng nề.

Chỉ thấy tiền gia bên ngoài, đầu tiên là đông phía sườn có một đám cầm kim thương võ giả cùng một chỗ vọt tới, ước chừng ba mươi, năm mươi người, toàn bộ đều là thức tỉnh võ giả.

Tại đám người này phía trước nhất là Triệu gia Triệu Nộ, giờ phút này Triệu Nộ sắc mặt, không che giấu chút nào khắc lấy sát cơ, bay thẳng Tiền gia đại môn.

Trong đám người này cấp chín võ giả một cái, cấp tám võ giả ba cái, cấp bảy võ giả không ít, những người còn lại mặc dù không phải cao cấp võ giả, nhưng cũng từng cái khí tức mạnh mẽ, một đoàn võ giả tập thể xuất động khí thế ngưng tụ tại một khối, tựa như một mảnh nặng nề mây đen, dần dần

đem tiền gia bao phủ.

Đáng sợ uy áp để Tiền gia sắc trời đều phẳng phát trở tới, tất cả Tiền gia người mờ mịt lại hoảng sợ ngẩng đầu nhìn về phía này.

"Triệu... Là người Triệu gia đến rồi!"

"Bọn hấn tới làm gì?"

"Cầm trong tay kim thương, mũi nhọn hướng phía trước, Triệu Nộ tự mình dẫn đầu giết nổi giận đùng đùng, bọn hấn là sắt sát tâm, bọn hấn là đến diệt ta Tiền gia! Xong, làm sao bây giờ, chúng ta làm sao bây giờ!"

"Gia chủ đi, không ai có thể đỡ nổi Triệu Nộ, chúng ta sẽ bị bọn hấn toàn bộ giết chết..."

"Không, không được, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ..."

Tiền gia đám người, trong nháy mắt sôi trào, hốt hoảng cảm xúc chớp mắt tứ tán.

Mà cũng ngay lúc đó.

Lại một lực lượng mạnh mẽ tiếng bước chân truyền đến, như dãy sóng kinh lôi.

Kinh hoảng Tiền gia người không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, lập tức chỉ thấy tại tây phía sườn, lại xuất hiện một nhóm lớn võ giả.

Liếc nhìn lại, toàn bộ đều thân mặc đồ đỏ Tôn gia võ giả, từng cái từ chỗ ngoặt xuất hiện, tới gần Tiền gia đại môn.

Từ đằng xa đi tới Tôn gia người càng ngày càng nhiều, đầu tiên là phổ thông tráng sĩ, sau là võ giả, tuyệt không hạ cùng Triệu gia nhân số cùng uy thế.

Nhất là tại một đám võ giả phía trước, Tôn gia gia chủ Tôn Cường cũng đứng tự mình dẫn đầu, ngưng tụ toàn bộ Tôn gia khí thế, giống sóng lớn bao phủ Tiền gia.

Đạp đạp đạp!

Chỉ là sát na.

Tiền gia bốn phương tám hướng đều bị người vây quanh, Triệu, tôn hai nhà người, khí thế hùng hổ phá hồng chỗ có khả năng chạy trốn đường.

"Tôn gia... Tôn gia cũng tới."

"Mặt mũi tràn đầy sát cơ, bọn hấn cũng muốn diệt ta Tiền gia?"

"Này làm sao xử lý, trời, một chút đường sống cũng không cho ta Tiền gia à..."

"Xong, Triệu tôn hai nhà cùng một chỗ vây công chúng ta, lần này, triệt để xong..."

Trong tiền gia, bầu không khí đại biến.

Từ lúc mới bắt đầu sủi bĩ nùng đậm, biến thành sợ hãi, lại từ sợ hãi biến thành tuyệt vọng.

Tâm tình tuyệt vọng, giống đen kịt mây đen bao phủ tới, đem trọn cái Tiền gia đều bao bọc ở vô biên trong tuyệt vọng.

Ầm!

Tiền gia đại môn bị hung hăng chà đạp ngã xuống đất.

Đạp đạp đạp, một đám võ giả chen chúc mà tiến, Triệu, tôn hai nhà người như lang như hổ đánh tới, chiếm cứ toàn bộ tiền viện.

Triệu Nộ cùng Tôn Cường bước ra một bước, ánh mắt liếc nhìn cho nên Tiền gia người nói: "Tiền gia chủ hiện ở nơi nào?"

Tiền gia một phương, đám người sợ hãi không dám ngôn ngữ, một cái Tiền gia lão bối, chống quai trượng đi ra, không có trả lời Triệu Nộ, mà là chỉ bị giẫm đạp nát đại môn nói: "Các người cái này là ý gì!"

"Cái này?" Triệu Nộ liếc qua vỡ vụn đại môn, cười nhạt nói: "Không cần thận mà thôi, nghe nói Tiền gia chủ bệnh nặng, cảm thấy lo lắng khó tránh khỏi ra chút nhiễu loạn, nói đi, Tiền gia chủ bây giờ ở nơi nào, chúng ta những lão hữu này đến thăm hấn."

"Thăm hỏi? Thăm hỏi còn mang nhiều nhân mã như vậy?" Lão giả kia trừng mắt, nhưng hấn chỉ là một người bình thường, không có tu vi, cái nhìn này cũng không có bao nhiêu uy thế, lại càng không cần phải nói hù sợ Triệu Nộ cùng Tôn Cường.

Chỉ nghe Tôn Cường cười ha ha một tiếng, đối Triệu Nộ nói: "Triệu gia chủ, làm gì cần thận như vậy, bọn hấn ngay cả đồ tang đều mặc vào, người còn

lo lắng kia Tiền Bất Lý không có chết? Trực tiếp động thủ đi, diệt Tiền gia tất cả dư nghiệt, sau đó Tiền gia nội tình cùng tài nguyên, chúng ta mỗi bên một nửa, như thế nào?"

"Tốt, vậy thì mời Tôn gia chủ dẫn đầu đi." Triệu Nộ vung tay lên, chỉ hướng về phía trước.

"Ta dẫn đầu liền ta dẫn đầu, Tiền gia không có Tiền Bất Lý, cái kia chính là không đầu con ruồi, không đủ một lo." Tôn Cường lãnh đạm cười một tiếng, ánh mắt xem thường lại tham lam quét mắt mắt trong viện tất cả mọi người.

"Không tốt..." Phạm là bị ánh mắt của hắn đảo qua Tiền gia người, nghe được câu này về sau, sắc mặt toàn bộ đại biến, tất cả mọi người sợ hãi, mắt lộ tuyệt vọng.

Tại rất nhiều người tuyệt vọng cùng cầu khẩn nhìn soi mói, Tôn Cường đột nhiên nhe răng cười, đại thủ vung về phía trước một cái nói: "Tôn gia từ tôn nghe ta hiệu lệnh, Tiền gia người nam người giết, nữ giả bắt lấy, đích hệ từ tôn cho ta bắt sống đến trước mặt, đi!"

"Không muốn! Tôn bá phụ, gia phụ tại lúc cùng ngươi đã từng xưng huynh gọi đệ qua, bây giờ hắn vừa mới vẫn lạc, thi cốt chưa hàn, ngươi, ngươi có thể nào hiện tại..." Tiền Tiểu Bó đột nhiên lao ra, sắc mặt đỏ lên hô.

"Ta có thể nào hiện tại liền đến diệt ngươi Tiền gia? Ha ha ha, ta nhìn các ngươi rất lâu rồi, hưởng chi... Toàn bộ Lạc Vũ thành người nào không biết Tiền gia giàu có nhất, chỉ muốn tiêu diệt Tiền gia... Hắc hắc." Tôn Cường trong mắt nở rộ tham lam chi quang, phảng phất sài lang tuần thú lấy Tiền gia đại viện.

Tiền Tiểu Bó mặt mũi trắng bệch, nhìn thoáng qua đem trọn cái Tiền gia đều bao vây lại cường địch, thân hình hắn lung lay lui lại, thần sắc tuyệt vọng bất lực nói: "Tại sao có thể như vậy... Rõ ràng tại trước đó còn rất tốt, vì cái gì đột nhiên liền biến thành dạng này."

"Thật tốt? Nếu không phải có kị thân phận của phụ thân ngươi, đầu kia trọng thương gia thân lão cẩu sóm đã bị chúng ta giết, các ngươi còn đứng ngây đó làm gì, giết cho ta, không nên lưu tình!" Tôn Cường nói, quay người hướng phía sau hắn Tôn gia người quát lạnh nói.

"Vâng!" Đều nhịp hô hét vang lên, Tôn gia võ giả cùng phổ thông vệ binh cùng nhau giậm chân một cái.

Đồng!

Điếc tai tiếng bước chân tựa như trống trận gỗ vang, rung động tâm linh.

"Giết!" Hét lớn một tiếng, mấy tên võ giả trước hết nhất ra mặt, vọt thẳng hướng ngăn tại linh đường trước mặt Tiền gia người.

...

Mấy đồng tiền người nhà mắt bốc lửa giận.

"Cút trở về cho ta!"

"Các ngươi những này tham lam chó đại, lăn ra ta Tiền gia!"

Trong tiền gia lập tức bay tán loạn ra mấy tên võ giả, đều là Tiền gia trung niên một đời, tu vi cũng coi như bất phàm, đứng mũi chịu sào cản hướng về phía chạy như bay đến võ giả.

Đồng đồng đồng!

Liên tiếp trăm muện giao thủ tiếng vang lên, song phương lao ra võ giả toàn bộ ngược lại lui về.

Tiền gia võ giả nhìn hằm hằm phía trước, trong mắt lấp lóe kiên quyết hướng về sau quát to: "Thiếu gia chủ, ngươi mau dẫn bản tộc người rút lui, nơi này chúng ta cản trở!"

"Không, Nhị thúc, Tam thúc, ta và các ngươi cùng tiến lùi! Chúng ta Tiền gia người cho dù chết cũng chết cùng một chỗ." Tiền Tiểu Bó trong lòng quyết tâm, mặt đỏ hướng về phía trước vừa cất bước, khí thế kiên quyết.

"Hô nháo, Tiểu Bó ngươi nghe, ngươi là ta Tiền gia hi vọng, chỉ cần ngươi không chết, chúng ta Tiền gia liền có thể Đông Sơn tái khởi, ngươi nhanh đi cho ta!" Một người trung niên phần nộ quát, một vừa nhìn phía trước khí thế hung hăng Triệu, tôn hai nhà người, một bên quay đầu vội vàng nhìn thoáng qua Tiền Tiểu Bó, thần sắc lo lắng.

"Tư tư, đi? Ngươi cảm thấy hôm nay các ngươi có thể đi sao?" Trước đó một mực đang bên cạnh vừa nhìn Triệu Nộ đột nhiên cười lạnh tới gần, sau lưng hắn người Triệu gia lập tức đường vòng Tiền gia người phía sau, triệt để đem một đám người nhét vào.

Tôn Cường nhìn thoáng qua Triệu Nộ nhân mã, sau đó cười gần quay đầu liếc nhìn Tiền gia lao ra mấy võ giả nói: "Triệu gia liên thủ với ta, các ngươi mấy cái này Lão Đông Tây nên tuyệt vọng đi, Tiền gia trước kia có Tiền Bất Lý thời điểm, ta còn đối với các ngươi có chút kiêng kỵ, hiện tại Tiền Bất Lý chết rồi, chỉ bằng các ngươi còn có thể nhảy nhót ra cái gì bọt nước? Động thủ cho ta!"

Ra lệnh một tiếng, Tôn gia võ giả không hề do dự xuất thủ lần nữa, từng cái hung ác nhào về phía Tiền gia người.

"Các ngươi cũng đi đi." Triệu Nộ đột nhiên lên tiếng, trên mặt âm trầm cười lạnh, đối phía sau hắn người Triệu gia phân phó nói.

"Vâng, gia chủ!" Một đám đã sớm kim nén không được sát ý Triệu gia võ giả lập tức gật đầu, khoảng cách giống như như ác lang thoát ra đám người, cùng Tôn gia người đồng loạt ra tay.

Nhất thời, hai phe nhân mã đem Tiền gia người đẩy vào tuyệt cảnh.

Một đám sắc mặt như tro tàn Tiền gia người, ngây người tại chỗ, không đường thoái lui.

Số lượng của địch nhân là gấp đôi của bọn hắn, hơn nữa còn có Tôn Cường cùng Triệu Nộ hai cái này cường đại cấp chín võ giả tọa trấn, bọn hắn không có bất kỳ cái gì một chút hy vọng chạy trốn.

"Trốn là trốn không thoát... Đã như vậy, vậy liền chết cùng một chỗ đi, tất cả tiền gia tử tôn nghe, hôm nay chỉ có chiến tử, không có tù binh!" Một cái Tiền gia cấp tám võ giả đột nhiên hô, khàn cả giọng.

"Chỉ có chiến tử, không có tù binh!" Mấy đồng tiền gia võ giả vung tay hét lớn, thần sắc ngoan lệ tràn ngập tử chí.

"Giết!" Một đám Tiền gia võ giả bỗng nhiên bắt đầu chuyển động, muốn chủ động xuất kích.

Sưu!

Ngay lúc này, một bóng người đột nhiên từ một chỗ thấp bé nóc nhà thoát ra, nhanh như thiểm điện, lấy sét đánh chỉ thế xông vào Triệu gia một phương trung tâm, một cánh tay như rồng, trực tiếp đem được bảo hộ tại tận cùng bên trong nhất Triệu Kiên Nhất cổ nắm.

"Đều dừng lại, Triệu Nộ lão đầu, Tiền gia phạm là có một người tử, gia hỏa này mạng nhỏ liền không còn." To rõ bên trong mang theo từng tia từng tia tính trẻ con thanh âm, trong nháy mắt vang vọng hoàn toàn.

"Người nào... Là người!" Triệu Nộ bỗng nhiên quay đầu, thấy rõ phía sau phát sinh hết thảy về sau, con mắt lập tức biến đến đỏ bừng, sát cơ ngập trời.

Chỉ thấy một cái thiếu niên tóc trắng, thân ở một đám người Triệu gia trung tâm, một cái tay phải chặt chẽ đội lên Triệu Kiên Nhất trên cổ, giờ phút này, Triệu Kiên Nhất sắc mặt đã bởi vì thiếu dưỡng mà nghẹn đến đỏ bừng, mặt lộ vẻ kinh sợ.

"Là hắn, Sở Đường!" Tôn gia một phương không ít người kinh hô.

"Sở Đường!" Bị buộc tuyệt cảnh Tiền gia một phương, từng cái đứng trước sợ hãi lẫn vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Quật cường

Tiền gia trong đại viện, tại một đám hung thần ác sát áo đen võ giả đang bao vây, Sở Đường một cánh tay cầm lấy Triệu Kiên Nhất, con mắt trừng mắt Triệu Nộ, Triệu gia tất cả mọi người cũng đều giận nhìn hắn chăm chăm, bầu không khí vô cùng khàn trương.

Mà nhìn thấy đột nhiên xuất hiện Sở Đường, bị ép vào tuyệt cảnh Tiền gia người đầu tiên là vui mừng, sau đó rất nhanh liền lộ ra lo lắng thần sắc.

Triệu gia cùng Tôn gia thế lực quá mạnh, Sở Đường coi như thiên tài đi nữa, hiện tại ra mặt cũng chỉ có một con đường chết, về phần cưỡng ép ở Triệu Kiên Nhất, mọi người trong đầu cũng không có quá nhiều chờ mong, dù sao đối với Triệu Nộ loại này kiêu hùng tới nói, là đại sự, tuyệt đối sẽ không lo lắng những này tiểu tiết.

"Sở Đường..." Thân hình mập mạp Tiền Tiểu Bố vô ý thức la lên, nhưng chỉ là hô Sở Đường một tiếng cũng không biết nên nói cái gì.

Một cái Tiền gia trưởng bối nhìn lấy Sở Đường nói: "Sở Đường ngươi có thể tại ta Tiền gia khó xử thời điểm xuất hiện, chúng ta rất cảm kích, nhưng... Nhưng ngươi cái này cần gì phải đầu, làm gì đến cùng chúng ta cùng một chỗ chịu chết."

"Đúng vậy a, Triệu, tôn hai nhà đều là tâm ngoan thủ lạt hạng người, vì hùng bá Lạc Vũ thành, diệt đi ta Tiền gia, bọn hắn tuyệt đối sẽ không bị quản chế tại bất cứ người nào tính mệnh..."

"À!..."

Một đám Tiền gia người trong lòng cảm kích, nhưng càng nhiều hơn là sầu bi, từng đôi mắt đều nhìn Sở Đường, tràn đầy tiếc hận cùng tuyệt vọng.

Không chỉ là Tiền gia người giờ phút này nhìn lấy Sở Đường, Triệu gia cùng Tôn gia người cũng tại thời khắc này cùng nhau nhìn chăm chú lên hắn.

Chỉ thấy Triệu Nộ nắm đấm nắm chặt, lạnh lùng nhìn chăm chăm Sở Đường lạnh giọng nói: "Sở Đường, ta khuyên ngươi đừng làm chuyện điên rồ, tốt nhất thả ta Kiên nhi, chỉ cần ngươi thả hắn, ta có thể tạm thời coi như ngươi chưa từng tới, để ngươi bình yên rời đi, như thế nào!"

Triệu Nộ thanh âm vừa truyền ra, Sở Đường vẫn không nói gì, một đám Tiền gia người lại lập tức trong mắt tỏa sáng, hô lớn: "Sở Đường, đi mau, thả Triệu Kiên Nhất ngươi đi mau!"

"Ngươi không phải ta Tiền gia người, không cần thiết trời ta Tiền gia vũng nước đục này, đáp ứng hắn!"

Tiền Tiểu Bố cũng đứng mang theo một tia cảm hoài nói: "Đúng vậy a, Sở Đường tiểu huynh đệ ngươi đi thôi, ngươi còn có tốt đẹp tiền đồ, không cần thiết bồi tiếp ta Tiền gia cùng chết."

...

Sở Đường một cái tay cầm chặt lấy Triệu Kiên Nhất cổ, hắn khẽ chau mày, phảng phất không có nghe được Tiền gia người mà nói, nhìn thẳng Triệu Nộ nói: "Yêu cầu của ngươi ta không đáp ứng."

"Ngươi!" Tiền Tiểu Bố trừng mắt.

"Sở Đường!" Một đám Tiền gia người lên tiếng hô, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc chỉ tình.

Gió thổi tới, đem Sở Đường mái tóc dài màu trắng thổi tan, lộ ra ngắn tại tóc dài đằng sau kia một đôi quyết nhiên con mắt, nhìn thấy ánh mắt của hắn, Tiền gia người không có từ trước đến nay dừng lại tiếng hô, chỉ còn lại có thể nội tâm huyết bành trướng.

Triệu Nộ đối xử lạnh nhạt nhìn thoáng qua Tiền gia người, sau đó quay đầu, ánh mắt giống như rắn độc lạnh lùng âm hiểm nhìn Sở Đường nói: "Tiểu tử, ngươi thật sự cho rằng cưỡng ép ở Kiên nhi, ta liền sẽ thả bọn hắn thoát tất cả mọi người? Coi như để bọn này Tiền gia người đi trước một bước, vậy lưu hạ ngươi về sau, ngươi cũng là đường chết một đầu!"

"Ngươi hay là hi vọng ta đem hắn thả." Sở Đường nói ra, dùng sáng tỏ mắt to cùng Triệu Nộ đối mặt, muốn nhìn thấy đối phương trên mặt tất cả biểu lộ.

Triệu Nộ con mắt chớp mắt nhắm lại, sát cơ cùng phần nộ đang lóe lên, hắn là phụ thân của Triệu Kiên Nhất, tự nhiên không muốn nhìn thấy con của mình chết đi, mà lại, Sở Đường đã giết hắn một đứa con trai, bây giờ ruột thịt chỉ còn lại có Triệu Kiên Nhất cái này một cái, vẫn là hắn Triệu gia thiên phú tốt nhất thiên tài, nếu như có thể, hắn là tuyệt đối sẽ không để cho đứa con trai này xảy ra chuyện.

Lúc này, một bên Tôn gia gia chủ Tôn Cường đột nhiên um tùm cười nói: "Tiểu tử, ngươi nhưng nghĩ thông suốt, ngươi thật muốn ý đồ phá hư kế hoạch của chúng ta, kia về sau ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ."

Triệu Nộ khoát tay, ra hiệu Tôn Cường không cần nói, sau đó nhìn về phía Sở Đường nói: "Ngươi tựa hồ thật quyết định, ta rất muốn biết, ngươi tại sao lại muốn tới là Tiền gia người chịu chết?"

"Không có gì, Tiền gia người lúc trước cứu mạng ta, hiện tại ta liền nên cứu Tiền gia người mệnh." Sở Đường nói ra, trong giọng nói có một tia cô chấp.

Triệu Nộ vẫn không nói gì, Tôn Cường liền cười lạnh nói: "Thật đúng là một tên mao đầu tiểu tử mới có thể nói ra a, tuổi không lớn lắm, cốt khí lại không nhỏ... Nhưng ngươi cũng đã biết, ngươi làm như vậy, bất luận sẽ sẽ không thành công, ngươi cuối cùng đều sẽ chết!"

"Câu nói này các ngươi nói rất nhiều lần rồi, có phiên hay không, chớ nói nhảm, nói thêm gì đi nữa, gia hỏa này liền phải chết." Sở Đường lắc tay phải, bị hắn bóp lấy cổ Triệu Kiên Nhất sắc mặt đỏ bừng, hai mắt cũng hơi nâng lên, phảng phất thật phải chết.

Triệu Nộ chớp mắt biến đến lo lắng, thở hổn hển, gắt gao nhìn chăm chăm Sở Đường.

Tôn Cường đột nhiên ngăn cản Triệu Nộ, bước về phía trước một bước nói: "Rất tốt, ngươi nói đi, ngươi cái này lòng còn chưa mọc đủ tiểu tử đến cùng muốn làm gì, nhớ kỹ, không muốn ngây thơ tưởng là dựa vào một mình hắn mệnh liền đối tiền gia nhiều người như vậy mệnh, điểm này coi như Triệu gia sẽ đáp ứng, ta Tôn gia cũng tuyệt không đáp ứng."

Triệu Nộ trong mắt lóe lên một tia hàn mang, nhưng lại vững vàng không có lên tiếng, chỉ là lạnh lùng nhìn lấy Sở Đường.

Đồng thời, hoàn toàn tất cả mọi người, liền ngay cả Sở Đường trong tay Triệu Kiên Nhất đều phất tay quay đầu nhìn về phía Sở Đường, chờ lấy hắn nói chuyện.

Bị nhiều người nhìn như vậy, Sở Đường sắc mặt phảng phất có chút ngượng ngùng có chút biến đổi, sau đó rất nhanh nghiêm mặt, khoát khoát tay bên trong Triệu Kiên Nhất nói: "Ta cũng không có trông cậy vào dựa vào hắn liền đem Tiền gia người đều cứu, mà lại cưỡng ép con tin loại sự tình này, làm có chút không quá lỗi lạc... Kỳ thật ta chỉ là muốn dựa vào hắn cho Tiền gia người tranh thủ một cái cơ hội, dù sao ta nếu là không bắt được hắn, các

ngươi cũng sẽ không nghe ta nói chuyện, đúng không?"

Nói xong hắn ngẩng đầu nhìn về phía Triệu Nộ, con mắt thanh tịnh, giống như hồ nước.

"Đưa tiền gia một cái cơ hội, cơ hội gì?" Triệu Nộ đề nén sát ý hỏi.

"Cơ hội chạy trốn, ta cũng không có chỉ nhìn các ngươi sẽ đáp ứng buông tha bọn hắn, mà lại liền coi như các ngươi đáp ứng thả bọn hắn, ta cũng sẽ không tin tưởng các ngươi, cho nên ta chỉ muốn cho bọn hắn một cái cơ hội chạy trốn." Sở Đường nghiêm mặt nói ra.

"Ồ? Thế nào một cái cơ hội chạy trốn, ngươi ngược lại là nói nghe một chút?" Triệu Nộ cùng Tôn Cường cùng nhau khiêu mi, hai đại cấp chín võ giả uy thế vô tình hay cố ý phát ra, cảnh giác Tiền gia người nhất cử nhất động.

Sở Đường gật đầu, sau đó chỉ hướng Tiền gia một đám người nói: "Ngươi thả bọn họ đi trước."

"Thả bọn họ đi trước, sau đó thì sao?" Tôn Cường lạnh cười hỏi, ánh mắt hí ngược nhìn lấy Sở Đường, phảng phất muốn nhìn Sở Đường có thể chơi ra hoa dạng gì.

"Sau đó tại các ngươi đánh ngã ta trước đó, không thể đi truy bọn hắn, chỉ có đánh ngã ta về sau, mới có thể đi truy bọn hắn, thế nào?" Sở Đường nói ra, thanh âm trong trẻo.

"Cái gì?" Một đám Tiền gia người trừng to mắt, kinh ngạc nhìn chằm chằm Sở Đường.

"Sở Đường ngươi... Ngươi đây là ý gì? !" Tiền Tiểu Bô càng là quýnh lên, nhìn không được muốn hướng bên này đi tới.

"Các ngươi im miệng!" Triệu Nộ đột nhiên hướng phía Tiền gia một phương gầm thét, đem bạo động Tiền gia người trấn trụ, sau đó mới nhìn hướng Sở Đường nói: "Ý của ngươi là, ngươi muốn lưu lại, cho bọn hắn đám người này kéo dài chạy trốn chết thời gian?"

"Ừm, ta lấy con trai ngươi mệnh đến đổi như thế một cái điều kiện, có thể a?" Sở Đường gật đầu, thần sắc nói nghiêm túc: "Yên tâm, trước lúc này ta sẽ không tổn thương con của ngươi."

Triệu Nộ ánh mắt nhìn về phía Tôn Cường, hỏi thăm hắn mình hữu ý kiến.

Tôn Cường cười ha ha tiếng nói: "Đổi mất một cái chủ động muốn chết tiểu tử, Triệu gia chủ có cái gì tốt do dự, đáp ứng hắn, hai nhà chúng ta liên hợp nhiều cường giả như vậy đối phó hắn, một cái nháy mắt liền có thể giết hắn."

"Không tệ, coi như đáp ứng hắn điều kiện này, hắn cho Tiền gia người cũng kéo dài không được bao lâu thời gian, đồng loạt ra tay giết tiểu tử này về sau, tại đuổi theo giết Tiền gia người cũng không muộn!" Triệu Nộ gật đầu nói.

"Không được, các ngươi muốn từng cái từng cái phái người, quang minh chính đại cùng ta đánh!" Sở Đường đột nhiên nói.

Tôn Cường trầm mặc, trong đầu thầm nghĩ: "Tiểu tử này mặc dù tuổi không lớn lắm, nhưng thiên phú lại cực mạnh, một thân chiến lực mạnh, ngay cả Triệu Vũ cùng Tôn Ngọc Đan đều không phải là đối thủ của hắn..."

Nghĩ đến, hắn ngẩng đầu lên nói: "Có thể, nhưng ta cũng có một cái điều kiện, cái kia chính là có thể xuất chiến người, bao quát ta cùng Triệu gia chủ, như thế nào?"

...

"Cái gì, Tôn Cường ngươi có muốn hay không mặt, ngươi cũng hơn năm mươi tuổi người, thân là cấp chín võ giả, lại muốn đối một cái mười lăm tuổi thiếu niên xuất thủ!"

"Phi, Tôn Cường, uống cho ngươi vẫn là nhất gia chi chủ, thậm chí ngay cả loại yêu cầu này đều nói ra miệng!"

Phía sau Tiền gia người lần nữa nhìn không được sôi trào lên, từng cái nộ khí đằng đằng, cùng vỡ tổ.

Tôn Cường đột nhiên hướng Tiền gia một phương nghiêm nghị quát: "Tất cả im miệng cho ta, các ngươi bọn này chó nhà có tang không có tư cách ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ, hừ, tiểu tử, nói đi, ta điều kiện này, ngươi có đáp ứng hay không, ngươi nếu là không đáp ứng, ta cũng không đáp..."

"Ta đáp ứng, trước thả bọn họ đi đi, bọn hắn đi thời gian ba cái hô hấp về sau, ta bắt đầu tiếp nhận khiêu chiến của các ngươi, nhớ kỹ, các ngươi không thể cùng một chỗ ra tay với ta, không thì ta lập tức giết cái này gia hỏa." Sở Đường khoát khoát tay bên trong Triệu Kiên Nhất nói.

Triệu Nộ lạnh hừ một tiếng, hướng về sau mặt bỗng nhiên vung tay lên nói: "Thả Tiền gia người đi, ta ngược lại muốn xem xem, chỉ bằng ngươi một cái mười lăm tuổi tiểu gia hỏa, có thể lật ra bao nhiêu sóng gió hoa!"

...

Tiền gia người từng cái hai mắt nhìn nhau tại nguyên chỗ, không biết nên làm thế nào cho phải.

"Các ngươi đi mau nha, ta thật vất vả mới nghĩ ra được biện pháp, đừng phá hủy." Sở Đường hướng phía Tiền gia một đám người thúc giục nói.

"Cái này. . . Sở Đường, ngươi, ngươi làm như vậy, để cho chúng ta tại tâm sao mà yên tĩnh được a..."

"Sở Đường, ngươi đối ta Tiền gia lớn như thế ân, chúng ta kiếp này vĩnh nhớ!"

"Sở Đường, cảm ơn ngươi!" Cái này đến cái khác Tiền gia người lên tiếng, sắc mặt phức tạp.

Sở Đường nghiêng đầu sang chỗ khác đối bọn hán nhếch miệng cười cười nói: "Không có gì, tích thủy chỉ ân muốn dừng tuyên trương báo, Tiền gia chủ tái thể thời điểm cứu ta một mạng, còn cúng ta ăn, cho ta quần áo mới xuyên, nhiều như vậy ân ta đều ghi tạc trong lòng đầu đầu, hiện tại có thể vì các ngươi làm chút chuyện, trong lòng ta đầu thật cao hứng, các ngươi không cần nghĩ quá nhiều, đi nhanh đi, ta có thể thời gian trì hoãn, hán là sẽ không quá nhiều..."

"Ngươi, cái này. . ." Một đám Tiền gia võ giả mặt lộ vẻ khó xử, rất nhanh thỏa hiệp xuống tới nói: "Kia Sở Đường tiểu hữu, ngươi tự cầu phúc!"

"Ừm, đi thôi." Sở Đường gật đầu cười cười.

Tiền Tiểu Bố đột nhiên giậm chân một cái, trong lòng nảy sinh ác độc nói: "Không được, ta không đi, ta muốn cùng Sở huynh đệ kẻ vai chiến đấu, ta sẽ không rút xuống Sở huynh đệ đi, hán là vì ta Tiền gia mới lưu lại đưa..."

Đồng một chút, Sở Đường một đám nện ở Tiền Tiểu Bố trên ót, trực tiếp đem đánh ngất xỉu, sau đó giao cho một cái Tiền gia võ giả sau: "Đi nhanh đi, ta chỉ có ba hơi thời gian chuẩn bị."

"Ai... Tốt tốt tốt." Một đám Tiền gia người cười khò gật đầu lại lắc đầu, tâm tình không nói ra được phức tạp.

"Sở Đường, cảm ơn ngươi!" Một cái Tiền gia người đột nhiên đối Sở Đường thật sâu khom người chào, sau khi nói xong, quay người rời đi.

"Sở Đường, cảm ơn ngươi..." Lại một người đi tới, thật sâu khom người chào, sau đó cắn chặt răng, trên mặt xúc động phần nộ cùng trầm thống rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Sở Đường ý nghĩ

Cái này đến cái khác Tiền gia người từ Sở Đường bên người đi qua, mỗi người khi đi ngang qua thời điểm, đều sẽ đối Sở Đường thật sâu khom người chào, trên mặt nặng nề.

"Lần này từ biệt, có lẽ liền là vĩnh biệt, Sở tiểu hữu ngươi bỏ sinh báo ân, phần nhân tình này chúng ta vĩnh sinh không dám không quên, cảm ơn ngươi!" Mỗi một cái Tiền gia người đáy lòng đều tuôn ra ý nghĩ như vậy.

Cuối cùng mấy đồng tiền gia võ giả từ Sở Đường bên người đi qua, đi xa về sau, quay đầu liếc mắt nhìn chăm chăm Sở Đường, trong ánh mắt đều là nặng nề: "Nếu như không phải là vì Tiền gia tương lai, nếu như không phải là bởi vì ta Tiền gia còn có quá nhiều muốn chiếu cố người, hôm nay nói cái gì cũng sẽ không rút xuống Sở tiểu hữu đi một mình, đáng hận!"

Đạp đạp đạp, Tiền gia một đám người dần dần đi xa, rời đi.

Sở Đường ở phía sau yên lặng nhìn chăm chú lên, theo Tiền gia người càng đi càng xa, thần sắc của hán cũng càng ngày càng nghiêm túc lên.

"Sở Đường, đám phế vật này đều đi xa, mục đích của ngươi cũng đạt tới, hiện tại nên tính toán giữa chúng ta món nợ đi." Triệu Nộ con mắt liền giống như rắn độc nhìn chăm chăm Sở Đường, cao giọng nói ra.

Hán lúc nói chuyện, thỉnh thoảng hướng Sở Đường trong tay bắt Triệu Kiên Nhất coi trọng vài lần, rất là lo lắng.

Sở Đường quay đầu nhìn Triệu Nộ một chút, gật đầu nói: "Có thể bắt đầu, các ngươi phải người đến đánh đi."

"Đang chiến đấu trước đó, ngươi có phải hay không trước tiên đem nhi tử ta buông xuống?" Triệu Nộ ánh mắt u ám nói.

"Không được, ta dùng một cái tay cùng các ngươi đánh liền tốt." Sở Đường lắc đầu, nói đùa, hiện tại đem Triệu Kiên Nhất buông ra, hán còn có thể có

đường sống? Thật vất vả để thả đi Tiền gia người, cũng sẽ ở chớp mắt bị đuổi trở về.

"Một cái tay, người chắc chắn chứ? !" Triệu Nộ mặt lộ vẻ hàn ý.

"Công bằng lý do, cùng ta chiến đấu người cũng dùng một cái tay đi." Sở Đường nói ra, trông mắt chuyển không ngừng, không ngừng liếc nhìn bốn phía, giống như đang tìm kiếm đường lui.

Triệu Nộ ngữ khí trì trệ, trong đầu khó thở, nhưng lại sợ Sở Đường ôm từ ý đem Triệu Kiên Nhất giết chết, chỉ có thể cố nén phần nộ nói: "Tốt, những yêu cầu này ta đều có thể đáp ứng người, nhưng người có thể hay không trước hơi thả lỏng con ta, hân sắp bị người bóp chết!"

Sở Đường quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Triệu Kiên Nhất sắc mặt phát tím, hiển nhiên đã là ngạt thở một đoạn thời gian, lại trì hoãn một trận liền thật bị hân bóp chết.

"Khục, không có ý tứ, không có ý tứ, ta tương đối khản trương." Sở Đường vội vàng nơi nói lỏng tay, Triệu Kiên Nhất lúc này mới có một chút cơ hội thở dốc, ngum lớn thở dốc thời điểm, một đôi mắt âm độc nhìn chăm chăm Sở Đường, bên trong có nồng đậm oán hận.

"Thiếu chủ đừng sợ, lão bộc cái này tới cứu người!" Hét lớn một tiếng mãnh liệt vang lên.

Chỉ thấy từ trong đám người đi ra một cái lưng hùm vai gấu đại hân, đại hân nhìn rất cường tráng, nhưng song tóc mai bạc, hiển nhiên đã là đã có tuổi.

"Hồ Nhị gia muốn xuất thủ trước?" Triệu Nộ nhú mày nói ra.

"Không tệ, tiểu tử này giết đại thiếu gia, đã thương Triệu Vũ công tử, hiện tại lại bắt được Kiên Nhất, ta thân là dạy bảo bọn hân người tu luyện, làm sao có thể bỏ mặc tiểu tử này tùy tiện, để cho ta đem hân xé thành mảnh nhỏ đi!" Tinh tráng đại hân nói ra, tiếng nói hùng hậu liền cùng sư tử đang gầm thét.

"Tốt, Hồ Nhị gia xuất mã, nhất định có thể nhất cử cầm xuống tiểu tử này." Triệu Nộ lập tức gật đầu.

Đang sau một đám người Triệu gia mặt lộ vẻ mong đợi nói: "Lại là Hồ Nhị gia người đầu tiên xuất thủ, cái này Sở Đường kéo dài kế hoạch xem ra muốn thất bại, nhị gia tu vi cao tới cấp tám võ giả, một tay Viêm Cương Quyền lĩnh ngũ được cảnh giới đại thành, một bàn tay là có thể đem tiểu tử này chụp chết."

"Không tệ..."

Đám người hồi hả, liền ngay cả bị Sở Đường cầm trong tay Triệu Kiên Nhất, trong mắt đầu cũng đứng lộ ra hi vọng chi sắc.

Cái này Hồ Nhị gia chính là bọn hân Triệu gia tất cả mọi người tu luyện lão sư, từ nhỏ đã chỉ đạo bọn hân, tại đám người trong lòng có rất cao uy nghiêm.

"Tiểu tử, người nói muốn một cái tay đánh đúng không, vậy trước tiên tiếp ta một chiêu đi!" Hồ Nhị gia hét lớn một tiếng, nhìn rất là cao lớn hùng tráng thân thể, động lại như gió táp mà qua.

Hô một tiếng, hân tựa như lấp kín tường hướng phía Sở Đường xông đụng tới, trên bàn tay dấy lên liệt hỏa, khí thế bức người, tàn nhẫn hung tàn.

Đại hân thân hình phi thường cao lớn, Sở Đường kích cỡ bởi vì còn không có phát dục hoàn toàn, chỉ tới đại hân lồng ngực vị trí, chính diện nhìn đại hân, có thể cảm giác được rõ ràng một loại cảm giác áp bách, mà lại đại hân còn không có tới gần, hân bóng tối liền đã hoàn toàn bao phủ Sở Đường, cảm giác áp bách mười phần.

Sở Đường đưa tay, hữu tâm trước tiếp một chiêu thử một chút đại hân thực lực rốt cuộc mạnh cỡ nào, nhưng nghĩ lại ở giữa hân lại rút tay về mà quay về, chỉ thấy bước chân hân như gió, giống như ban đêm u linh, thân thể tại trong lúc đó nhẹ nhàng dôi, dễ như trở bàn tay tránh thoát đại hân một chiêu này.

"Cái này to con nhìn rất mạnh, bất quá chỉ là cấp tám võ giả, nếu như liều mạng, chưa hẳn đánh không lại hân, nhưng bây giờ ta muốn không phải đánh thắng một mình hân, mà là đưa tiền gia kéo dài chạy trốn thời gian, hiện tại trước cùng hân đây đưa một hồi, bằng không đánh bại hân, đòi Triệu Nộ mấy người trên tràng liền kéo dài không được thời gian dài bao lâu, Triệu Nộ mấy cái này cấp chín võ giả ta nhưng không phải là đối thủ..."

Sở Đường trong đầu nghĩ đến, dưới chân bộ pháp như gió, chỉ là như thể một hồi liền tránh qua, tránh né đại hân ba lần công kích.

Hô hô quyền phong lần nữa đánh tới, Sở Đường trở tay một gậy, mượn lực né tránh, thân hình linh hoạt vô cùng, không có chút nào bởi vì mang theo một cái Triệu Kiên Nhất mà chịu ảnh hưởng.

"Tiểu tử có gan chớ né, cùng gia gia liều mạng một chiêu!" Kia Hồ Nhị gia hồng học một tiếng đứng thẳng chân, tức giận đến mặt mày trừng lên, trong mắt mang sát nói.

"Tốc độ cũng đúng thực lực một loại, có bản lĩnh người đuổi kịp ta nha." Sở Đường lộ ra một loạt rõ ràng răng cười nói, hân Truy Phong Bộ tu luyện đến cảnh giới đại thành, tốc độ nhanh như gió táp, bình thường võ giả căn bản đuổi không kịp hân.

"Tiểu tử giao hoạt, muốn dạng này liền đến kéo dài thời gian? Nằm mơ!" Đại hân gầm thét, bước chân mãnh liệt nâng lên, hung hăng đạp mạnh.

Lập tức, chỉ nghe răng rắc một tiếng, dưới chân hán một khối đá bị giã chia năm xẻ bảy, ngay sau đó, đại hán lần nữa đập mạnh chân, đông một chút, một cỗ đại lực đem những hòn đá toàn bộ chấn lên.

"Cho ta đi!" Đại hán tay áo cuốn lên, hùng hậu huyết mạch chi lực vọt tới những này trên hòn đá, nhất thời, hòn đá hướng bốn phương tám hướng tóe bắn đi, mỗi một tấm đều lòi cuốn lấy phảng phất bài sơn đảo hải lực lượng.

"Né tránh, mau tránh ra!" Chung quanh Triệu gia cùng Tôn gia người lập tức sắc mặt đại biến hồ.

"Hồ Nhị gia là cấp tám võ giả, lấy hán toàn lực thúc giục thạch đầu, có thể xuyên thủng đầu của các người, nhanh lên né tránh!"

Một trận ào ào lui lại tiếng vang lên, người chung quanh rất mau bỏ đi ra mấy mét xa, đem hòn đá toàn bộ tránh thoát.

Mà ở đây bên trong, Sở Đường căn bản không có tránh né, tại một khối đá hướng phía hán đánh tới về sau, chỉ thấy tay phải hán đột nhiên dùng sức, đem dẫn theo Triệu Kiên Nhất đột nhiên kéo đến trước mặt.

Phốc, thạch đầu nện ở Triệu Kiên Nhất trên lồng ngực, trực tiếp đem hán đập miệng máu chảy động.

"A, Sở Đường, người dám bắt ta làm tám mộc, người chết không yên lành!" Triệu Kiên Nhất đau gào thét, khuôn mặt vặn vẹo, dữ tợn vô cùng.

"Tiểu tử người dám!" Đại hán kia tức giận, không nghĩ tới hán một chiêu này, không chỉ có không có đối phó đến Sở Đường, ngược lại đánh vào Triệu Kiên Nhất trên người, cái này khiến hán lại ảo não lại phần nộ.

"Người cảm thấy có cái gì là ta không dám làm sao?" Sở Đường nhếch miệng cười hỏi ngược lại.

"Người..." Đại hán khí khó chịu, không biết nên làm thế nào cho phải.

Bên cạnh, Triệu Nộ sắc mặt hơi là mềm lại, thân hình có chút hướng về phía trước làm cảm phục, tựa hồ muốn đem đại hán thay thế trận.

Sở Đường thấy cảnh này, lập tức đối đại hán hô: "Người không phải muốn cùng ta liều mạng một chương sao? Tới đi, ta thỏa mãn yêu cầu của người!"

"Tốt, tiểu tử đây chính là người nói!" Đại hán lập tức con mắt sáng lên, trầm giọng gọi hàng đồng thời, trên bàn tay quanh quần lên nồng đậm hồng quang, tựa như như hỏa diễm, nhìn bá liệt phi thường.

Hai bọn họ mới mở miệng, bên cạnh Triệu Nộ lập tức đã ngừng lại thân hình, lần nữa ngừng chân quan sát nói: "Cùng Hồ Nhị gia liều mạng, một chương nên kết thúc trận này vô vị chiến đấu."

Bên ngoài sân, mọi người ánh mắt cũng đều hội tụ tại Sở Đường cùng đại hán trên người.

Chỉ thấy một cái thân hình gầy gò, nhìn yếu không trải qua phong thiếu niên, một cái hùng tráng như trâu, khô ngô như thép đại hán, từ hai cái phương hướng cực tốc tới gần, va chạm!

Phanh giao tiếng vỗ tay vang lớn, bá liệt huyết mạch chi lực va chạm, như sóng lớn vỗ bờ điếc tai, đại lực đem chung quanh tro bụi chấn mạn thiên phi vũ.

"Thật là lớn uy lực, lần này sẽ không đem tiểu tử kia đánh chết đi."

"Hán là sẽ không chết mất đi, dù sao tiểu tử kia trước đó còn đánh bại Triệu Vũ thiếu gia, thực lực so với bình thường cấp bảy võ giả mạnh hơn..."

"Kia cũng cần phải trọng thương ngã gục, Hồ Nhị gia thực lực nhưng là mạnh mẽ phi thường, tựa như là trời sinh cự lực, a..."

Đám người hồi hã thanh âm đột nhiên dừng lại.

Chỉ thấy trong tràng tro bụi rơi xuống, lộ ra trong đó thân ảnh của hai người.

Chỉ thấy Sở Đường cùng đại hán tách ra mà đứng, đều hơi hơi thở dốc.

"Hảo tiểu tử, tuổi không lớn lắm, thực lực vậy mà cùng ta không rơi vào thế hạ phong!" Đại hán kia thở ra một hơi, nhìn lấy Sở Đường kinh ngạc hồ.

"Cái gì! Hai người vậy mà ngang tay! Tiểu tử này thế mà không rơi vào thế hạ phong? !" Đám người kinh ngạc, con mắt trừng lớn.

"Lại đến!" Đại hán đột nhiên hô, thanh âm to, đem người chung quanh nghị luận ép xuống.

Nhất thời, chỉ thấy Sở Đường cùng đại hán liên tục giao thủ, phanh phanh phanh tiếng vỗ tay không ngừng, nhưng Sở Đường liền là không lùi, bắt bại!

"Phượng Vũ Chương!" Đột nhiên ở giữa, Sở Đường xuất chương, chín cái lực lượng hội tụ phượng vũ bắn ra mà ra, phong tỏa đại hán tất cả tiến công cùng lui lại phương hướng.

"Ủm? Thật mạnh võ kỹ!" Đại hán giật mình, vội vàng liên tục xuất chương đón đỡ, nhưng bàn tay tiếp xúc đến những này phượng vũ sau mới phát hiện, Sở Đường ngưng tụ phượng vũ, trong đó lực lượng vậy mà bá liệt đáng sợ, tựa như là nham tương, cấp tốc đem bàn tay hán thiêu đốt, hướng phía thế

nội chui vào.

"Đón thêm một chưởng!" Sở Đường lần người mà lên, tay trái cao cao rơi xuống.

Phịch một tiếng, một chưởng rơi xuống, đại hán ứng thanh mà bay, trong nháy mắt thương thế tăng thêm, chiến đấu như vậy hạ màn kết thúc.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Đám người hai mặt nhìn nhau, toàn bộ giật mình nhìn lấy Sở Đường, nhìn lấy trong tràng cái này gây yếu thiếu niên tóc trắng.

"Cấp tám võ giả đều không phải là đối thủ của hần, hần làm sao lại tiến bộ như thế cấp tốc, lúc này mới bao lâu, toàn bộ nội thành, ngoại trừ mấy tên cấp chín võ giả bên ngoài, hần người hần đã đều không phải là đối thủ của hần, chớ đừng nói chỉ là cùng hần cùng tuổi người..."

"Đây cũng quá mạnh!"

"Không được, tiểu tử này phải chết, hai nhà chúng ta quan hệ với hần như thế hồngбет, nếu như hần tiếp tục trưởng thành tiếp, kia đối hai nhà chúng ta tuyệt đối là tai nạn!"

"Điểm này các gia chủ đã sớm liệu đến, cho nên, hôm nay hần hần phải chết không nghi ngờ!"

Đám người khản trương nghị luận.

Mà tại tất cả mọi người nhìn soi mói, Sở Đường ánh mắt cùng Triệu Nộ ánh mắt đối mặt cùng một chỗ, trong đó có nồng đậm sát cơ va chạm.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Đau khổ chèo chống

Sở Đường một cánh tay dẫn theo Triệu Kiên Nhất, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Triệu Nộ cùng Tôn Cường, trong toàn trường hần kiêng kỵ nhất liền là hai cái này cấp chín võ giả.

Hần hiện tại càng hai cấp chiến đấu liền là cực hạn, vượt ba cấp là tuyệt đối làm không được, huống chi cấp chín võ giả chính là là cao cấp võ giả đỉnh phong nhất tồn tại, thực lực hoàn toàn nghiền ép hần.

Hôm nay một trận chiến này, có thể nói, là một trận tử chiến, hần cho dù có đại để chi tâm hộ thân, kết quả cũng rất có thể sẽ tử, dù sao địch nhân quá mạnh.

Nhưng là, biết rõ hậu quả vô cùng nghiêm trọng, Sở Đường vẫn như cũ lựa chọn ra mặt trợ giúp Tiền gia... Bởi vì hần gọi Sở Đường, Sở Thiên vạn dặm sở, đường đường chính chính đường.

Càng bởi vì, có một số việc, nam nhân phải đi làm, nếu như bởi vì hậu quả nghiêm trọng liền lùi bước trốn tránh, Sở Đường cảm thấy, hần ngay cả chính mình cái này danh tự đều thật xin lỗi, dù sao, tiền vạn dặm từng cứu hần một mạng, ân trọng như núi, này ân tất báo.

...

"Tiểu tử, từ ngươi thức tỉnh khi đó lên, ta liền dự liệu được ngươi không phải là một người bình thường, chỉ là không nghĩ tới, của ngươi phát triển vẫn là vượt quá dự liệu của ta, ba tháng ngắn ngủi không đến, cấp tám võ giả đã không phải là đối thủ của ngươi, loại thiên tư này ta thật không nỡ hùi đi a, đáng tiếc..."

Triệu Nộ nhìn lấy Sở Đường nói ra, lúc nói chuyện, một cổ thuộc về cấp chín võ giả bành trướng khí tức đã là dần dần tràn ra, nhất thời, hoàn toàn đều lâm vào một loại bầu không khí ngột ngạt bên trong.

"Triệu gia chủ muốn đích thân xuất thủ."

"Đúng vậy a, tiểu tử này quá yếu dị, tuổi còn trẻ, thực lực lại mạnh đến mức không còn gì để nói, chỉ có mấy vị gia chủ mới có thể đối phó."

Đám người xì xào bàn tán, ánh mắt không ngừng tại Triệu Nộ cùng Sở Đường trên thân lưu chuyển.

Sở Đường không có trả lời, mà là nhìn coi sắc trời, trong đầu thầm nghĩ: "Không sai biệt lắm đi qua một khắc đồng hồ thời gian, tại kéo dài một khắc đồng hồ, Tiền gia người hẳn là có thể thoát khỏi sự truy đuổi của bọn họ, tại cấp chín võ giả trong tay kiên trì một khắc đồng hồ, hẳn là có thể chứ..."

"Người nghĩ đến thế nào tiếp tục trì hoãn thời gian a?" Triệu Nộ cười lạnh nói, sau đó lại khinh thường mở miệng: "Kỳ thật ta thật rất hiếu kỳ, người làm sao lại làm ra lựa chọn như vậy, vì tiền gia người mà chịu chết lựa chọn?"

"Chịu chết? Còn không thể nói chịu chết đi, về phần tại sao, cái này rất đơn giản a, ta đáp ứng Tiền gia chủ yếu giúp hắn chăm sóc Tiền gia, lúc đầu đều kế hoạch tốt lắm, chỉ là không nghĩ tới thời gian này tới đã sớm một chút, bất quá không có cách, nguy cơ đã tới, chỉ có thể kiên trì lên." Sở Đường khẽ cười khổ nói.

"Đáp ứng hắn... Thật là ngây thơ lý do a, thế gian này thật có lời hứa ngàn vàng loại người này?" Triệu Nộ trong mắt lóe lên một tia giễu cợt nói: "Tiểu tử, khuyên người một câu không muốn như thế ngây thơ, trên đời này căn bản không có lời hứa, có chỉ là lợi ích, vì lợi ích, trước kia Tôn gia cùng hắn tiền gia liên hợp đối phó ta, đồng dạng vì lợi ích, hiện tại Tôn gia có thể lựa chọn phản bội Tiền gia, đối mà cùng ta Triệu gia liên hợp, đây chính là hiện thực!"

Sở Đường gãi đầu một cái, sau đó lộ ra một loạt không công răng cười nói: "Ta chỉ biết là, trên cái thế giới này phân người tốt cùng người xấu, người tốt sẽ tuân thủ lời hứa, người xấu mới sẽ vì lợi ích phản bội tôn nghiêm, ta là người tốt cho nên phải dạng này lựa chọn, mà người, rất rõ ràng là người xấu."

Triệu Nộ con mắt lập tức nheo lại, một tia lãnh ý hiện lên nói: "Ngu xuẩn, đã người nói ta là người xấu, kia ta hôm nay liền đối người tàn nhẫn một chút, không cần kéo dài thời gian, người, lập tức liền phải chết!"

Đồng! Triệu Nộ bỗng nhiên bước về phía trước một bước.

Một cỗ bàng bạc áp lực lập tức như cuồng phong thổi qua, Sở Đường trong lòng xiết chặt, ngay cả hít thở cũng khó khăn, hắn cảm giác mình giống như bị một đầu dữ tợn mãnh thú để mắt tới, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đầu này mãnh thú nhào tới xé nát.

"Tới đi, lần trước ta trong tay người chỉ chống nổi ba chiêu, lần này ta muốn nhìn tiến bộ của ta lớn đến bao nhiêu." Sở Đường hai tay bãi xuống, Phượng Vũ Chương chiêu thức ứng thanh mà lên.

"Lần trước nếu như không có ta Triệu gia hộ thân ngọc bội, người đã sớm chết!" Triệu Nộ trừng mắt, nén giận nói ra.

Lần trước, Sở Đường hộ thân ngọc bội, liền là giết hắn nhĩ tử sau lấy được, nhắc đến chuyện này, hắn Triệu Nộ làm sao không giận!

Ông!

Viêm Lang Quyền!

Triệu Nộ gầm nhẹ, cả người khí thế bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, cánh tay phải phịch một tiếng bắn ra hỏa diễm, phăng phất có một đầu lượn lờ liệt hỏa Yêu Lang tại hắn trong cánh tay phải, khí thế bức người gọi người ngột thở.

"Cái gì, gia chủ vậy mà trực tiếp vận dụng Viêm Lang Quyền!"

"Gia chủ quyền pháp đã tu luyện đến cảnh giới đại thành, một quyền chỉ lực không dưới vạn cân, một quyền này xuống dưới..."

Đám người mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Trong tràng, Sở Đường thần sắc nghiêm túc, bước chân trong nháy mắt di chuyển.

Bỏ một chút, hắn tựa như con cá, tại một cái trong chốc lát rời đi tại chỗ, hiểm lại càng hiểm từ chính diện tránh khỏi Triệu Nộ một quyền.

Nhưng là Triệu Nộ quyền phong từ hắn khuôn mặt xẹt qua, để hắn có loại cơ bắp bị nhen lửa ảo giác, đâm gương mặt đau nhức.

"Thật mạnh!" Sở Đường kinh hãi không thôi, chỉ là quyền phong liền để hắn có loại không có sức chống cự cảm giác, nếu thật là chính diện giao thủ, hẳn có thể sẽ rất thảm...

"Tiểu tử so với lần trước càng trơn trượt, xem ra người đem ta Triệu gia Truy Phong Bộ tu luyện tới cảnh giới đại thành, đúng là thiên tài a, bất quá, bộ pháp này, ta cũng lĩnh ngộ được đại thành cảnh!" Triệu Nộ sắc mặt hung ác, tại Sở Đường ánh mắt kinh ngạc bên trong, thân hình của hắn mấy cái chuyển hướng liền đuổi kịp Sở Đường, một cái móng phải uyển như cương thiết chế tạo, hung hăng hướng Sở Đường bả vai bắt tới.

"Mơ tưởng!" Sở Đường cắn răng một cái, cánh tay phải nhanh chóng đón đỡ.

Bộp một tiếng, hắn cảm giác tựa như là đụng phải một khối thép tấm, Triệu Nộ cánh tay bên trong ẩn chứa không có thể rung chuyển đại lực!

Cái này một cái chân chờ ở giữa, mắt thấy hắn liền bị Triệu Nộ bắt nơi tay.

Phượng Vũ Chương!

Suru suru suru!

Chín cái phượng vũ giống như lợi kiếm tại Sở Đường trong lòng bàn tay hội tụ, sau đó bắn ra mà ra.

...

"Nát!" Triệu Nộ trừng mắt, đại thủ vỗ xuống.

Phanh phanh phanh!

Phượng vũ tựa như là ngọn lửa gấp biên cả, chớp mắt tiêu tán.

Ngay tại một tích tắc này, Sở Đường chuyển lui người ra, tránh thoát một kiếp sau ở một bên ngum lớn thờ dốc, con mắt chăm chú nhìn Triệu Nộ.

"Hai lần xuất thủ." Sở Đường thầm nghĩ, trong lòng lại cảm giác áp lực tăng gấp bội.

Lần trước hấn tại Triệu Nộ trong tay có thể chống đỡ ba chiêu, lần này hấn vậy mà cảm giác ngay cả ba chiêu đều có thể không chịu đựng được: "Đây chính là cấp chín võ giả thực lực? Quá mạnh..."

"Lại cho nguoi chạy!" Triệu Nộ ánh mắt lộ ra một tia âm giận, cảm giác hơi có chút mất mặt, dựa theo lễ thường mà nói, cấp chín võ giả đối phó cấp sáu võ giả, đây tuyệt đối là lật tay ở giữa liền có thể giải quyết sự tình, nhưng rơi trên người Sở Đường, hấn vậy mà hai lần xuất thủ đều thất bại!

Suru!

Không nói lời gì, Triệu Nộ xuất thủ lần nữa, lần này Triệu Nộ chân đạp Truy Phong Bộ, cánh tay phải bắn ra hỏa diễm, như là Mãng Ngưu, cuồng mãnh không nói lý lao thẳng về phía Sở Đường.

Sở Đường biến sắc, bộ pháp của hấn giống như Triệu Nộ, tránh là không tránh được, nhưng chính diện giao thủ hấn tuyệt đối không phải là đối thủ, biện pháp duy nhất ngay tại lúc này xoay người bỏ chạy...

"Tại chống đỡ mười phút đồng hồ, tiếp qua mười phút đồng hồ Tiền gia liền có thể triệt để thoát khỏi những người này truy tung!"

Sở Đường tâm tư đột nhiên hung ác, không có chút gì do dự, tay trái giơ lên, dùng đủ lực khí toàn thân cùng Triệu Nộ liều mạng mà đi.

Răng rắc!

Thanh thủy tiếng xương nứt vang lên.

"Ngô..." Sở Đường phát ra rên lên một tiếng, tay trái vô lực rũ xuống, chỉ cảm thấy toàn bộ cánh tay phải cứ như vậy phế đi, trong nháy mắt, hấn cái trán cũng bởi vì kịch liệt đau nhức hiện đầy mồ hôi lạnh.

"Tại chống đỡ vài phút..." Sở Đường hung hăng lắc lắc đầu để hấn chính mình đầu não bảo trì thanh tỉnh, khóe mắt có mồ hôi chảy xuôi, ướt nhẹp tóc bạc cũng có mấy sợi dính ở trên mặt.

"Còn không có ngã xuống!" Triệu Nộ con mắt trừng lớn, kinh ngạc không thôi, càng nhiều hơn là phần nộ: "Ta muốn nhìn xương cốt của nguoi cứng đến bao nhiêu, còn không cho ta ngã xuống!"

Hồ!

Triệu Nộ nâng quyền, quyền phong gào thét, xé rách phong thanh hướng đạn pháo nện xuống.

Sở Đường cắn răng, cánh tay phải giơ lên ngăn cản.

Răng rắc!

Đồng!

Trong nháy mắt, Sở Đường bị đánh bay ra ngoài, vừa rồi hấn cảm thấy Triệu Nộ trong tay phảng phất có vạn quân lực, không thể ngăn cản, quá mức cường đại.

"Xoẹt..." Hấn phun ra một ngụm máu tươi, cánh tay trái thương thế càng phát ra nghiêm trọng, hấn tình trạng cũng càng phát ra hồng bết.

"Tiểu tử nguoi là ngoan ngoãn thả ta ra nhi tử, còn là tiếp tục nữa?" Triệu Nộ tràn ngập sát khí hỏi, hấn đem Sở Đường đánh thảm như vậy, cũng đúng không dám ở tùy tiện xuất thủ, hấn lo lắng Sở Đường một khi cảm giác đến không đường thối lui, thời điểm chết trước tiên đem con của hấn giết chết, vậy hấn liền muốn hỏi hấn chết rồi.

Sở Đường chỗ nào không biết Triệu Nộ lo lắng, nhin đau nói ra: "Yên tâm, ta lấy con của nguoi đối Tiền gia nhiều người như vậy mệnh, chỉ cần nguoi tuân thủ cùng ta quyết định quy tắc, ta liền sẽ bỏ qua hấn lần này, tiếp tục đi."

Nói hần lại lắc lắc đầu, cảm giác mình cả người đã có chút mơ hồ, con mắt nhìn thấy đồ vật đều có chút bóng chông.

"Được... Rất tốt, ngươi như thế vì tiền gia liều mạng, ngay cả ta đều có chút cảm động, bất quá càng như vậy, ta càng là muốn giết ngươi!" Triệu Nộ khóe mắt phát lạnh, trong lòng lại ghen vừa giận.

Đó kỳ chính là, Tiền gia có tài đức gì, có thể để Sở Đường ưu tú như vậy một thiếu niên vì đồ liều mạng, tức giận là, Sở Đường thiên tài như thế một người, vậy mà không vì hần Triệu gia sử dụng, hơn nữa còn khắp nơi cùng hần Triệu gia đối đầu, dạng này phát triển tiếp, Sở Đường một khi trưởng thành, hần Triệu gia nhất định diệt vong!

"Triệu gia chủ nhanh lên, không thì Tiền gia người thật muốn đuổi không kịp!" Bên cạnh Tôn Cường đột nhiên lên tiếng.

Triệu Nộ khoát tay chặn lại nói: "Hừ, Tiền gia dám phế vật kia cùng tiểu tử này so ra, ngươi cảm thấy ai càng có uy hiếp? Hiện tại thiết yếu nhất vẫn là trước tiên đem tiểu tử này giải quyết hết!"

Tôn Cường nhú mồm một cái nói: "Ta và ngươi đồng loạt ra tay, hần sao có thể dây dưa lâu như vậy."

"Tại trên tay hần là nhi tử ta, không phải con của ngươi!" Triệu Nộ khí quát, nói xong không tiếp tục để ý Tôn Cường, một đôi mắt lần nữa nhìn về phía Sở Đường nói: "Tiểu tử, ngươi muốn tiếp tục chơi, vậy ta liền để ngươi chơi thống khoái, Phụng Vũ Chương!"

Bạch!

Ba cây phụng vũ trong nháy mắt ngưng tụ ra, liền như là thép nguội treo ở Triệu Nộ bàn tay trước đó.

Sở Đường lông mày lập tức nhăn lại: "Lại đem ta công pháp cực phẩm tu luyện tới thuần thực cảnh giới..."

"Không tệ, chỉ là thuần thực cảnh giới, uy lực liền đã vượt qua ta đại thành cảnh Viêm Lang Quyền, cái này còn nhờ vào ngươi đưa ta công pháp cực phẩm!" Triệu Nộ dữ tợn cười một tiếng, sau một khắc, thân hình như gió hướng phía Sở Đường áp bách vọt tới.

Sở Đường tay trái nâng lên, muốn ngăn cản, nhưng lập tức phát hiện tay trái của hần đã thụ thương vô cùng nghiêm trọng, tại không thể động đậy một chút, mà tay phải hần còn bắt lấy Triệu Kiên Nhất...

Không có cách nào dưới, hần vội vàng đem Triệu Kiên Nhất buông ra, dùng hoàn hảo tay phải đối địch.

Ầm!

Một tiếng vang trầm, Sở Đường bị thương lần nữa rút lui, cánh tay phải run lên tiếp được một chương này, chóng nổi sau hần trở lại muốn lần nữa đem Triệu Kiên Nhất bắt lấy.

Nhưng quay người lại, Sở Đường con ngươi co rút lại.

"Sở Đường, để mạng lại!" Chỉ thấy vừa bị hần buông ra Triệu Kiên Nhất, giờ phút này sắc mặt dữ tợn, không chút do dự rút ra trường kiếm, mũi kiếm rét lạnh, hướng Sở Đường tim đâm tới.

"Nhìn bọn ngươi cái cơ hội này thật lâu rồi!" Sở Đường lên tiếng nói ra, trong lòng mặc dù kinh, nhưng lại không chút hoang mang nâng tay phải lên, hướng phía mũi kiếm bắn ra.

Ông một trận kiếm minh, Triệu Kiên Nhất trường kiếm trong tay lập tức bị Sở Đường bắn bay.

Ngay sau đó Sở Đường thân hình nhất chuyển, tay phải như gió tạt lần nữa đem Triệu Kiên Nhất cổ chế trụ.

"Ngươi so với phụ thân ngươi đến, thật sự là kém xa!" Sở Đường tại Triệu Kiên Nhất bên tai nói ra.

Triệu Kiên Nhất sắc mặt đã sớm trở nên tái nhợt vô cùng, thời khắc này Sở Đường có thể nói vô cùng chặt vật, cánh tay trái tạm thời phế bỏ, mà lại bản thân bị trọng thương, nhưng coi như thế, nhưng như cũ có thể dễ như trở bàn tay đem hần bắt, cái này khiến Triệu Kiên Nhất vô cùng không cam lòng.

"Tiểu tử đừng muốn can rờ, chết đi cho ta!" Gầm lên giận dữ vang lên.

Chỉ thấy Triệu Nộ lần nữa hướng Sở Đường oanh kích mà đến.

Chương 39: Biến cố liên tục

Bản thân bị trọng thương Sở Đường, chật vật lui lại, không ngừng tránh né Triệu Nộ công kích, nhưng hai bọn họ tu luyện kinh thân công pháp đẳng cấp, tốc độ tương xứng, căn bản tránh không xong.

Bộp một tiếng kích tiếng vỗ tay vang lên, Sở Đường ứng thanh bay rót ra ngoài, thương càng thêm thương, để hấn nhìn càng phát ra chật vật.

Chỉ thấy mái đầu bạc trắng hấn, giờ phút này miệng phun máu tươi, đầu đầy mồ hôi lâm ly, cánh tay trái cũng giống như gãy xương vô lực rũ xuống.

"Chênh lệch thời gian bất quá đủ rồi, Tiền gia người đã chạy xa, bất quá bị buộc đến nước này... Ta muốn đi cũng khó." Sở Đường trong đầu nghĩ đến, có chút khó khăn.

Hấn hiện tại trạng thái vô cùng không tốt, muốn từ Triệu Nộ trong tay chạy trốn cơ hồ là không thể nào.

Mà lại tại bên cạnh hấn còn có một cái đồng dạng là cấp chín võ giả Tôn Cường trông coi, có thể nói, hấn hiện tại triệt để lâm vào trong hiểm cảnh...

"Triệu Nộ, đi qua nửa giờ, không đi nữa truy Tiền gia người liền thật không đuổi kịp, ngươi còn ma sát cái gì, mau giết hấn!" Tôn Cường mang theo thanh âm lo lắng truyền đến, hấn mặt mũi tràn đầy táo bạo, nếu như không phải sợ Triệu Nộ trở mặt, hấn đã sớm đuổi theo giết Tiền gia người.

"Ta biết!" Triệu Nộ lớn tiếng nói, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chú về phía Sở Đường: "Tiểu tử, không thể không nói ngươi thật rất bất phàm, vậy mà trong tay ta chống đỡ lâu như vậy, bất quá đây hết thấy nên kết thúc!"

Thanh âm của hấn âm trầm vô cùng, lúc nói chuyện, toàn thân khí tức điều động, trong mắt tràn đầy tuyệt đối sát cơ, nhìn rất là dọa người.

Sở Đường ánh mắt sáng ngời bên trong hiện lên một tia ngưng trọng, vô lực tay trái miễn cưỡng giật giật, lại không có một chút khí lực, hấn hiện tại ngay cả phản kháng đều không làm được...

"Chết đi cho ta!"

Triệu Nộ gào thét, thả người nhảy lên một cái, nắm đấm như lửa, xen lẫn vạn quân lực hướng Sở Đường nện xuống, một quyền này chỉ uy, nhìn bức nhân vô cùng, phảng phất một khóa thiên thạch giáng lâm, cực kỳ nguy hiểm.

Sở Đường hơi biến sắc mặt, hấn hiện tại thật là không có bao nhiêu sức phản kháng... Đối mặt một quyền này, hấn không tránh được, không tiếp nổi, chỉ có thể ngạnh kháng, mà ngạnh kháng, hấn chỉ sợ thật cách cái chết không xa.

"Sở công tử!"

Đột nhiên, kêu to một tiếng từ đám người phía sau truyền đến.

Tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, Sở Đường cũng không ngoại lệ.

Chỉ thấy tại đám người phía sau, Tiền gia cửa sau đột nhiên bị đẩy ra, cửa sau công tò vò bên trong, một người mặc bọc trang trung niên chính lo lắng hướng bên này phát tay.

Trong này năm trong tay có một cái dây thừng dài, dây thừng dài một chỗ khác cột vào một khối to lớn chìm trên đá, hòn đá kia chính treo ở môn trong động, chỉ cần trung niên buông lỏng tay, cự thạch là có thể đem công tò vò ngăn cản.

Rất rõ ràng, đây hết thấy đã bị cái này trung niên chuẩn bị có một đoạn thời gian.

Mà cái này trung niên, chính lúc trước vì Sở Đường mà bị người Triệu gia bắt lấy dán tại quảng trường, sau lại bị Sở Đường đơn thương độc mã xông thành cứu đi Lý gia trung niên người hầu.

"Đại thúc, là ngươi!" Sở Đường trong lòng kinh ngạc nói: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này?!"

"Những này lại nói, ngươi mau tới đây!" Trung niên lo lắng hô.

Sở Đường trong lòng lập tức khê động, không nói hai lời trực tiếp lách mình hướng bên này cuống chạy tới.

"Muốn chạy, lưu lại cho ta!" Triệu Nộ cũng lập tức kịp phản ứng, đứng dậy liền truy.

"Đều cho ta đuổi theo!" Tôn Cường đồng dạng gầm lên giận dữ, suất lĩnh một đám Tôn gia người hướng bên này vọt tới.

Mà trong nháy mắt này, nhanh nhất Sở Đường cùng Triệu Nộ đã cùng hai đạo cái bóng xông vào công tò vò.

Tại cổng tò vò bên trong, trung niên nhân kia vô cùng lo lắng nhìn chằm chằm Sở Đường sau lưng: "Nhanh, mau mau!"

"Ta buông tay!" Đợi đến Sở Đường lập tức sẽ tới gần thời điểm, trung niên nhân bỗng nhiên buông lỏng tay.

Chỉ thấy cổng tò vò treo cự thạch chớp mắt hướng trên mặt đất nện xuống, cùng lúc đó, Sở Đường phảng phất một đạo mũi tên, tại thạch đầu cùng đại địa cuối cùng một tia khe hở bên trong xuyên thẳng qua mà qua.

Đồng!

Àm âm..

Cự thạch rơi xuống, đại địa chấn động, hơn phân nửa cổng tò vò bị ngăn chặn, lần này chớp mắt liền đem đằng sau truy kích người toàn bộ chặn đường.

"Đại thúc đi mau!" Sở Đường nhìn thoáng qua, bước chân không ngừng hô: "Tầng đá kia chỉ có thể chống đỡ một hồi, chẳng mấy chốc sẽ bị phá ra!"

Đồng!

Hắn vừa dứt lời. Một tiếng vang thật lớn truyền đến, chỉ thấy cự thạch kia một trận rung động, phảng phất bị cự lực oanh kích.

Thùng thùng!

Liên tiếp vài tiếng vang vọng, tảng đá lớn rung động càng phát ra lợi hại.

Cái kia trung niên sắc mặt lập tức biến ảo, vội vàng hướng Sở Đường nhẹ gật đầu, chạy như bay.

Trên đường, Sở Đường quay đầu lại hỏi nói: "Đại thúc người không phải đã đi à, tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta về sau lại trở về, nghe nói người mọi chuyện cần thiết, bao quát hôm nay phát sinh hết thảy, sớm tại Tôn gia cùng người Triệu gia hướng Tiền gia khi xuất phát, ta liền lo lắng lên, sau đó suy nghĩ nát óc mới nghĩ đến như thế một cái phương pháp tới cứu người." Trung niên nhân một bên chạy, một bên thở hồng hộc nói ra.

"Thì ra là thế." Sở Đường nhẹ gật đầu, nhìn về phía trung niên nhân thời điểm nhếch miệng cười nói: "Ta liền biết, trên đời này là có người tốt!"

"Ài, ta tính cái..."

Oanh!

Trung niên nhân lời nói vẫn chưa nói xong, một tiếng vang thật lớn bỗng nhiên truyền đến.

Hai người hướng về sau nhìn lại, liếc nhìn lại lập tức kinh hãi.

Chỉ thấy chặn cửa động cự thạch, giờ phút này bị nhân sinh sinh đánh nát, mảnh đá bay loạn, mà ở phía sau, Triệu Nộ cùng Tôn Cường, chính suất lĩnh lấy một đám võ giả, hung thần ác sát hướng hai bọn họ đuổi theo.

"Chạy mau!" Sở Đường lập tức hô, bước chân như gió.

Chạy một hồi hắn cảm giác không đúng, quay đầu nhìn thời điểm mới phát hiện trung niên nhân chính ra sức chạy trốn, nhưng tốc độ là quá chậm quá chậm..

"Hồng bét, quên mất đại thúc chỉ là một người bình thường, vậy phải làm sao bây giờ!" Sở Đường trong lòng kinh hãi, dựa theo trung niên cái tốc độ này, không ra mấy hơi thở liền sẽ bị đằng sau một đám như lang như hổ võ giả đuổi kịp.

"Sở công tử người đi mau, đừng để ý đến!" Trung niên hô, thở hồng hộc.

"Không được!" Sở Đường chỗ nào chịu đáp ứng, trở lại hướng trung niên chạy tới.

"Ta chính là một người bình thường, bọn hắn sẽ không làm gì ta, bọn hắn muốn truy người là người, không phải ta." Trung niên hô to, thần sắc lo lắng.

Chỉ thấy mấy cái này lên tiếng thời gian, Triệu Nộ cùng Tôn Cường đã dẫn đầu vọt tới, trong khoảng cách năm chỉ có cách xa một bước.

"Người cái này tiện nô, lần trước ta nhiều người một mạng, người còn dám tới hồng ta chuyện tốt, chết đi cho ta!" Triệu Nộ đằng đằng sát khí nhìn chăm chăm trung niên nhân, vừa nói, một bên bấm tay búng ra, chỉ thấy một cái phượng vũ xẹt qua, hướng trung niên cổ đâm tới.

"Vương bát đản!" Sở Đường gấp kêu to, thân hình như gió thổi qua, ngăn tại trung niên trước người.

Phốc một tiếng, căn này lực lượng hội tụ phượng vũ lập tức đâm vào trong cơ thể hắn, để thương thể hắn càng nặng.

"Sở công tử người đi mau!"

Trong lúc đó, Sở Đường chỉ cảm thấy một cổ đại lực đẩy tại hân phần eo, để hân lão đảo hướng về phía trước bước ra mấy bước.

Ngay sau đó, trung niên rống tiếng vang lên: "Các ngươi bọn này ác tặc, ta và các ngươi liều mạng!"

Sở Đường sắc mặt đột nhiên đại biến.

"Không muốn, đại thúc!" Sở Đường vừa kinh vừa sợ, trở lại sau tiếng la như sấm.

Chỉ thấy trung niên đem hân đẩy ra về sau, quay người hướng Triệu Nộ tiến lên, nắm đầm nâng vô cùng cao.

Trước mặt, Triệu Nộ mặt mang sát khí, nhìn thoáng qua xông tới trung niên, trên mặt khinh thường, tiện tay vỗ nói: "Tiện nô không cần muốn ảnh hưởng ta!"

Chỉ gặp hân một chưởng vỗ tại trung niên người trước ngực, lập tức, trung niên bay ngược trở về, trong miệng đại cổ đại cổ máu tươi phun ra.

"Đại thúc!" Sở Đường đầu một trận vù vù, trong đầu có loại không hiểu cảm xúc trong nháy mắt bành trướng.

Bịch một tiếng.

Cái kia trung niên ngược lại ngã xuống đất, nhấc lên một trận tro bụi.

Sở Đường vô ý thức hướng trung niên phóng đi.

Giờ phút này hân chỗ nào còn nhớ được bắt Triệu Kiên Nhất, nóng vội dưới, tiện tay liền đem Triệu Kiên Nhất ném qua một bên, sau đó lập tức ngồi xổm người xuống đem trung niên nhân đỡ dậy nói: "Đại thúc ngươi thế nào, ngươi không sao chứ!"

Trong miệng hân hô hào, trong đầu lại vô cùng lo lắng, cái này trung niên đại thúc chỉ là một người bình thường, mà Triệu Nộ thế nhưng là cấp chín võ giả, Triệu Nộ một chưởng, ngay cả hân Sở Đường đều rất khó chống đỡ, huống chi chỉ là người bình thường trung niên đại thúc, Sở Đường trong đầu rất rõ ràng, trúng một chưởng này, trung niên đại thúc rất nguy hiểm..

"Khục." Trung niên ho ra một ngụm máu tươi, ánh mắt âm trầm nhìn lấy Sở Đường nói: "Sở công tử ngươi đi mau..."

"Đại thúc..." Sở Đường ngen cả lòng, lúc này trung niên còn vì hân suy nghĩ, cái này khiến hân càng phát giác khó chịu, càng nhiều hơn chính là phần nộ!

"Nhìn đến chậm..." Trung niên nhân nhìn một chút phía trước, cười khổ nói.

Chỉ thấy cái này một chút thời gian, Triệu Nộ cùng Tôn Cường một đám người, đã lần nữa đem Sở Đường bao bọc vây quanh.

Sở Đường lắc đầu nói: "Ta nhìn ngươi thương thế."

Nói xong, hân sờ lên trung niên trúng chưởng bộ vị, hơi một cảm giác hân liền sắc mặt trắng bệch.

"Xương sườn cắt ra, tạng phủ vỡ tan, thương thế rất nặng, nhất định phải lập tức trị liệu..." Sở Đường thần sắc nghiêm trọng, đồng thời nắm đầm trong nháy mắt nắm chặt nói: "Nhưng bây giờ, đám người này tuyệt đối sẽ không thả ta rời đi..."

Trung niên nhân hơi biến sắc mặt, rất nhanh đau thương cười nói: "Sở công tử không cần quan ta, ta chỉ là một cái nhất so với bình thường còn bình thường hơn bậc nô, không đáng chậm trễ tính mạng của ngươi."

Sở Đường không nói, lông mày cao nhần, phảng phất đang suy nghĩ gì. Đồng thời hân chăm chú nhìn trung niên, chỉ thấy trung niên nhân sinh cơ đang nhanh chóng tiêu tán, sắc mặt càng ngày càng trắng bệch.

"Đại thúc nhiều nhất có thể chống đỡ một lát, nhất định phải lập tức trị liệu mới được, đáng chết, làm sao bây giờ!" Sở Đường lông mày càng nhần càng cao, trong lòng không khỏi có chút vội vàng xao động chỉ ý.

"Sống nửa đời người, cuối cùng có thể cùng Sở công tử dạng này người trở thành bằng hữu, ta chết cũng không tiếc... Chỉ là, duy nhất để cho ta lo lắng chính là..." Trung niên thanh âm của người càng ngày càng nhỏ, suy yếu vô cùng.

Sở Đường trừng mắt, vội vàng hỏi: "Từ cái gì, ta sẽ không để cho ngươi chết!"

"Tình huống của ta ta biết, ngươi nghe ta đem ta nói xong." Trung niên nói.

"... Tốt, đại thúc ngươi nói, bất luận ngươi nói cái gì, ta đều sẽ giúp ngươi!" Sở Đường chân thành nói.

Trung niên chán nản nói: "Ta chỉ là lo lắng con của ta, hân cũng nhanh đến thức tỉnh niên kỷ, ta hi vọng hân có thể trở thành võ giả, không muốn giống ta cái này làm cha, cả đời làm nô..."

"Con của ngươi... Yên tâm đi, ta nhất định khiến con của ngươi trở thành võ giả, trở thành cường đại võ giả, ngươi nói, con của ngươi là ai, hân ở đâu!"

Sở Đường vội vàng hỏi, hẳn có thể rõ ràng cảm nhận được, trung niên nhân khí tức càng ngày càng suy yếu.

Hắn nói, trong lồng ngực một cỗ không hiểu cảm xúc cũng càng ngày càng mãnh liệt, tình này tự để hắn táo bạo, phần nộ.

"Hắn tại Chu Tước thành một cái trong tửu lâu làm tạp dịch, hẳn gọi Thập Thất..." Trung niên nhân càng nói càng suy yếu, trong miệng tuôn ra máu càng ngày càng nhiều, nói xong một câu cuối cùng, đã ngủ mê man.

"Đại thúc, đại thúc!" Sở Đường giật mình, lập tức kiểm tra thực hư trung niên hơi thở, phát hiện còn có hô hấp về sau, hẳn lúc này mới có chút thở dài một hơi: "Ngất đi, nhưng... Thời gian cấp bách, nhất định phải nắm chặt thời gian nuôi lớn thúc rồi đi."

Sở Đường nghĩ đến, ngừng đầu hướng Triệu Nộ bọn người nhìn lại.

Thấy Triệu Nộ một đám người cười lạnh đem hắn bao bọc vây quanh, đồng thời tới gần về sau, trong lòng của hắn kia một cỗ khó tả táo bạo cảm xúc, càng phát ra mãnh liệt, ngay bình thường hắn hiền lành thuần chân tiểu dung triệt để thu lại, đối lấy là một loại chưa bao giờ tại trên mặt hắn biểu lộ qua kiên quyết cùng lãnh ý.

"Chu Tước thành Thập Thất, ta về sau sẽ chiếu cố tốt hắn, còn có hôm nay, ta nhất định sẽ đem an toàn của ngươi mang đi, nhất định!" Sở Đường thì thảo nói ra, trong giọng nói có loại không thể nghi ngờ kiên định.

Hắn nói câu nói này thời điểm, nội tâm quyết nhiên cảm xúc tràn ngập lồng ngực... Trái tim của hắn, đột nhiên thùng thùng nhảy lên.

Tiếng tim đập, giống như trống trận tại đánh.

...

Cũng tại vào thời khắc này, bên cạnh từng bước một hướng hắn đi tới Triệu Nộ, rốt cục tới gần, trên mặt lộ ra cười gằn nói: "Tiểu tử, hiện tại ngươi không có con ta làm tấm mộc, ta có thể toàn lực ngược sát ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Bức gấp Sở Đường hậu quả

Cái kia trung niên đại thúc bị một chương đánh bay lúc, Sở Đường nóng vội cảm trong tay Triệu Kiên Nhất trực tiếp ném tới một bên.

Bây giờ Triệu Kiên Nhất bị Triệu Nộ cứu trở về, Triệu Nộ bọn người đối Sở Đường tại không có bất kỳ cái gì lo lắng, một thân sát cơ không che giấu chút nào tiết lộ đi ra.

Mà giờ khắc này, Sở Đường thần sắc giống vậy nghiêm túc nhìn chằm chằm Triệu Nộ, một cỗ không hiểu cảm xúc tràn ngập lồng ngực của hắn.

Trung niên nhân lần trước cũng bởi vì hắn bị Triệu Nộ bắt lấy, mà lại vì không bán đi hắn mà gặp nạn, bây giờ càng là vì cứu hắn lâm vào sắp chết chỉ cảnh... Cái này khiến Sở Đường cảm xúc trong lúc nhất thời nặng nề vô cùng.

Trung niên nhân chân tình đối với hắn, hẳn tất lấy chân tình hồi báo, hiện tại trung niên đại thúc trọng thương nhất định phải nhanh trị liệu, nhưng là, Triệu Nộ bọn người lại ngăn cản lấy con đường của hắn.

Cái này khiến Sở Đường trong lòng có giận.

Ngoại trừ có giận bên ngoài, càng có quyết nhiên sát khí, Triệu Nộ đám người này, thiếu hắn quá nhiều, hôm nay là nên có một cái kết thúc thời điểm!

Hắn loại này tín niệm đặc biệt kiên định, kiên định đến nhường đại để chi tâm gia tốc nhảy lên.

Thùng thùng tiếng tim đập phảng phất là trống trận tại đánh.

Sát tâm đã định, nhiệt huyết sôi trào, Sở Đường ánh mắt lộ ra một tia kiên định lãnh ý.

"Đem ta đẩy vào tuyệt cảnh, cũng đừng trách tay ta đoạn huyết tính!"

Ngay tại hán hàn ý ngưng tụ thời điểm, Triệu Nộ cười lạnh thanh âm đột nhiên vang lên...

"Sở Đường, tới địa ngục bởi cái này tiện nô đi!"

Một cái đại thủ cấp tốc tới gần Sở Đường, trên đó quanh quẩn lấy vạn cân cự lực, phảng phất có thể đem sắt đá bắt cái xuyên thấu.

Triệu Nộ lần nữa xuất kích, đám người lập tức phát ra nhao nhao nghị luận.

"Không có Kiên Nhất công tử làm con tin, Triệu gia chủ có thể không có bất kỳ cái gì lo lắng toàn lực xuất thủ!"

"Tiểu tử này rốt cục phải chết!"

"Tại chúng ta nhiều người như vậy vây quanh dưới, hán làm sao có thể chạy được."

"Bất quá có thể tại Triệu trong tay gia chủ chống đỡ lâu như vậy còn không chết, tiểu tử này cũng đủ mạnh!"

"..."

Người chung quanh ánh mắt đều nhìn chăm chú trên người Sở Đường, nhìn lấy lung lay sắp đổ, phảng phất sau một khắc liền muốn tê liệt ngã xuống hán, trên mặt lộ ra kiêng kỵ cùng vẻ thoải mái.

Ba!

Triệu Nộ thiết chương quay trên người Sở Đường, chớp mắt liền đem Sở Đường quay trở huyết ngã lui, tiếng xương nứt đều rõ ràng có thể nghe.

Cường hán lực đạo nhượng Sở Đường cảm giác mình cả người đều muốn bị xé nát.

Nhưng chớp mắt, trong cơ thể hán đại để chi tâm đồng nhảy động một cái, lập tức nhượng huyết dịch của hán cuộn cuộn, huyết mạch như giang hà, đem cỗ này lực tổn thương chậm rãi triệt tiêu mất, .

Rất nhanh, Sở Đường đứng vững vàng thân thể, cũng không có bị một kích này mà ngã xuống.

"Ta có đại để chi tâm hộ thể, cái này điểm lực lượng căn bản đứt không được ta sinh cơ... Triệu Nộ một mực hùng hổ dọa người, ta liền từ Triệu gia ra tay, hôm nay, ta còn sáng khoái hơn vận dụng thôn phệ chi lực!" Sở Đường trong đầu hò hét, ánh mắt sáng ngời bên trong thêm ra một chút có chút máu tanh sắc thái.

Tâm hán nghĩ chuyển động, bên cạnh đám người lại là giật mình.

"Người còn không ngã hạ? !" Triệu Nộ trước hết nhất lên tiếng, kinh ngạc nhìn lấy Sở Đường, hán là cấp chín võ giả, mà lại tu luyện Phượng Vũ Chương về sau, mỗi một lần xuất thủ đều ẩn chứa hơn vạn cân cự lực.

Bực này lực đạo coi như hạ xuống một ít cấp tám võ giả trên người đều có thể đem xương cốt đập nát, nhưng Sở Đường chỉ là một cái cấp sáu võ giả, mà lại bản thân bị trọng thương, lại còn có thể lập đi lập lại nhiều lần kháng cự không chết, thậm chí bây giờ còn có thể đứng đấy!

"Chẳng lẽ hán là quái vật phải không! Thế nào như thế chịu đánh?" Triệu Nộ kinh nghi không thôi, quay đầu cùng Tôn Cường đối mặt, đồng đều mê hoặc không thôi, bọn hán làm sao biết, Sở Đường có đại để chi tâm hộ thể, để tâm bất diệt, người liền không chết.

Sở Đường biến mất khoe miệng máu tươi, không có nói tiếp, mà là lớn tiếng nói: "Cướp ta công pháp, bức đi Tiên gia người, hại chết trên núi hoang trăm nhân mạng, bây giờ càng là ngăn lại ta cứu đại thúc đường... Họ Triệu, các người thật đáng chết a."

Đám người kinh ngạc.

"Đều lúc này, tiểu tử này còn dám chọc giận chúng ta, hán điên rồi?"

"Không có thuốc chữa gia hỏa, đáng đời hán còn trẻ như vậy sẽ chết."

"Không tệ, thiên phú cao lại như thế nào, không biết làm người, chết còn nhanh hơn chúng ta."

Âm ý thanh âm cũng không thể dao động Sở Đường ý chí, hán hôm nay đã kiên định sát tâm.

Chỉ thấy bị cái này một người bày vây vây ở chính giữa, Sở Đường không lo không sợ, thân nhiên một cái dặm chân nói.

"Nói thật, không nên nhìn các người nhiều người, nhưng chân chính để cho ta kiêng kỵ cũng liền Triệu Nộ cùng Tôn Cường hai cái, còn lại không có một cái nào bị ta để vào mắt, các người nếu như đối ta bất mãn, không muốn dựa vào miệng nói, đi ra đánh một trận, ta không sợ các người nhiều người, liền sợ các người không dám ra chiến."

Một câu rơi xuống, hoàn toàn sôi trào.

Chỉ thấy đem hần bao bọc vây quanh người, từng cái tức giận giờ chân, đuổi dài cánh tay chỉ Sở Đường nói: "Một cái sắp chết đến nơi người còn dám nói mạnh miệng như vậy, chúng ta bên trên, xé nát hần!"

"Đúng đây, hiện tại hần không có con tin nơi tay, chúng ta cần gì phải sống tồn thời gian, trực tiếp đồng loạt ra tay giết hần đi!"

"Cùng tiến lên, hần trọng thương đều phải chết còn không cam tâm, chúng ta cho hần biết cái gì gọi là tuyệt vọng!"

"Xuất thủ, giết hần!"

Đám người nhìn xúc động phần nộ, kì thực là từng cái mắt để lộ hưng phấn, bất kỳ cái gì một cái đều muốn tự tay giết Sở Đường.

Dù sao Sở Đường là danh chấn toàn bộ Lạc Vũ thành thiên tài, nhất là tại trước đó ba gia tộc thi đấu bên trong, càng là lấy sức một mình trấn áp tất cả thiên tài, nhất cử trở thành Lạc Vũ thành đệ nhất thiên tài.

Nếu như bây giờ ai có thể giết Sở Đường, vậy tuyệt đối sẽ mượn cái danh này mà lên như điều gặp gió, thanh danh lớn nóng này không nói, có có thể được gia tộc coi trọng.

Đương nhiên, nếu như Sở Đường không có có bị thương, bọn hần đám người này đoán chừng không có một cái nào dám tùy tiện xuất thủ, nhưng bây giờ, Sở Đường trọng thương nghiêm trọng, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống, hần bộ dáng này tự nhiên nhường đám người này lên lòng xấu xa, từng cái trên mặt hưng phấn nhảy vào trong tràng.

Trong nháy mắt, chỉ thấy mấy chục cái võ giả từ bốn phương tám hướng hướng phía Sở Đường vây công mà đi.

Trong tràng Triệu Nộ nhú mày, muốn ngăn hạ bọn này xông người tới, bất quá xem bọn hần từng cái hưng phấn vô cùng, tràng diện đều có chút hỗn loạn trong lúc nhất thời cũng không tốt ngăn cản về sau, Triệu Nộ bứt ra lui lại nói: "Tiểu tử này rất cổ quái, các người cẩn thận một chút."

"Gia chủ yên tâm, trạng thái của hần bây giờ đoán chừng liền một thành chiến lực cũng không có, tùy tiện một người đều có thể giết hần!" Trong đám người có người hô to, thanh âm hưng phấn.

"Tránh ra, để cho ta Triệu Phần đến giết hần!" Có người hò hét.

"Không nên chen lấn, ta xuất thủ trước!"

"Sở Đường mệnh, hần là để cho ta Triệu Vĩnh tới giết!"

Hỗn loạn tung bừng.

Chỉ thấy ở giữa nhất Sở Đường, trong chốc lát liền bị mấy chục cái võ giả vây quanh, mỗi một võ giả đều điều động toàn thân huyết mạch chi lực, tiếng thét dài trện trện, tràng diện rất là kịch liệt.

Đến mức, Sở Đường thân ảnh toàn bộ bị ngăn cản, người bên ngoài căn bản không nhìn thấy bên trong hần.

Răng rắc!

Một tiếng rõ nét tiếng xương nứt đột nhiên vang lên, đám người một trận hưng phấn.

"Ha ha, là có người hay không đem Sở Đường xương cốt cắt ngang."

"Nhìn Sở Đường thật không được, tùy tiện một người đều có thể đem hần tổn thương tới."

Ầm!

Nắm đấm tiếng va chạm vang lên lên.

Ken két, từng đợt tiếng xương nứt truyền đến, nghe, trong tràng chiến đấu phi thường kịch liệt.

Bên ngoài sân, Triệu Nộ cùng Tôn Cường liếc nhau.

"Triệu gia chủ, cái này Sở Đường sự tình không sai biệt lắm giải quyết, chúng ta nên đuổi theo giết Tiền gia người!" Tôn Cường liếc qua hỗn chiến đám người nói.

Triệu Nộ gật đầu nói: "Ừm, nhường tiểu tử này chết bởi loạn chân bên trong, xác thực càng giải mối hận trong lòng ta, chúng ta lúc này đi thôi, Tiền gia đám người kia hần là còn có thể đuổi kịp."

Hai người nói, quay người liền muốn ly khai.

Đúng vào lúc này, chỉ thấy một đạo hắc ảnh đột nhiên hướng hai người bay tới, thoạt nhìn như là bị người ném qua đến.

Bịch một tiếng, một bóng người rơi đập tại dưới chân bọn hắn.

"Ủm? !" Triệu Nộ cúi đầu, lập tức kinh sợ.

Chỉ thấy dưới chân bọn hắn đang có một cái Triệu gia võ giả nằm, giờ phút này cái võ giả này đã là không có hô hấp, hai mắt nổi lên.

"Chuyện gì xảy ra, tiểu tử kia còn có sức lực phản kháng?" Triệu Nộ cùng Tôn Cường tất cả giật mình, lập tức hướng hỗn loạn trong tràng nhìn lại.

Ken két!

Trận trận xương cốt đứt gãy thanh âm còn đang vang lên.

Nhưng Triệu Nộ càng nghe càng cảm thấy không thích hợp: "Tiếng xương nứt khác biệt, mà lại quá mức dày đặc, không giống như là Sở Đường một người bị đánh thương, ngược lại giống như là rất nhiều người bị một người đá thương..."

"Chẳng lẽ... Đám người này vẫn như cũ không phải đối thủ của tiểu tử đó?" Triệu Nộ mê hoặc nhìn về phía Tôn Cường.

"Hắn đều trọng thương muốn rũ xuống chết rồi, hắn là sẽ không đi." Tôn Cường nói.

"Không được, ta muốn vào xem một chút!" Triệu Nộ bước chân khễ động, muốn xông vào trong đám người.

Oanh!

Một tiếng vang vọng âm vang vang lên.

Chỉ thấy phía trước bởi vì chen chúc mà đám người hỗn loạn, đột nhiên liền giống bị đại lực thôi động, rất nhiều người cùng nhau ngã lui ra mấy bước.

Ngay sau đó, từng tiếng kêu rên truyền đến.

Suru!

Một bóng người bị người từ bên trong ném đi đi ra, quăng xuống đất lúc, đã không có sinh cơ.

Suru suru suru.

Cái này đến cái khác bóng người bị ném ra.

Người bên ngoài nhìn lại, hải nhiên phát hiện những người này toàn bộ đều đã thành người chết, mà những người này toàn bộ đều là Triệu gia người.

"Sao... Chuyện gì xảy ra?" Vòng chiến người bên ngoài yên lặng, trong lòng mê mang, càng có một loại dự cảm xấu.

"A! Tránh ra, không muốn cản ta, ta muốn đi ra ngoài!" Một tiếng hét thảm đột nhiên từ vòng chiến tận cùng bên trong nhất truyền đến, nhưng rất nhanh, cái này kêu thảm liền im bật mà dừng.

Ngay sau đó, một bóng người bị từ vòng chiến tận cùng bên trong nhất ném đi đi ra.

"Đây là Triệu Vĩnh, vừa rồi gào thảm giống như liền là hắn."

"Hắn đã chết..."

"Chẳng lẽ... Sở Đường đều bị thương thành cái dạng kia, chúng ta y nguyên không phải là đối thủ của hắn?"

Người bên ngoài thì thảo nói ra, trong đầu dâng lên một cỗ yên lặng chi ý.

Người bên ngoài mê mang, mà bên trong lần nữa truyền đến tiếng kêu thảm thiết: "Nhuòng... Tránh ra, mau tránh ra, ta muốn đi ra ngoài!"

"Tránh ra a, ta không muốn chết!"

Từng đợt kêu thảm vang lên.

Rất nhanh, đã nhìn thấy đem Sở Đường ba tầng trong ba tầng ngoài vây lại bức tường người, trong lúc lạng lẽ phát sinh bùng nổ, từ nội bộ bắt đầu tán loạn, cái này đến cái khác người điên cuồng hướng ra phía ngoài gạt ra.

Thời gian dần trôi qua, cái này đám người hỗn loạn bên trong xuất hiện một cái lối đi.

Trong thông đạo, một cái thiếu niên tóc trắng, từng bước từng bước đi tới, chỉ thấy thiếu niên này toàn thân đầm máu, mái tóc màu trắng đều bị máu tươi nhuộm thành màu đỏ, giữa hai tay càng là có huyết dịch nhỏ xuống.

Phạm là chỗ hấn đi qua, mọi người tất cả đều nhường bộ lui binh.

Đám người yên tĩnh im ắng, ngơ ngác nhìn Sở Đường.

Không ai tin tưởng, thụ thương nghiêm trọng như vậy Sở Đường, lại còn có thể tại nhiều như vậy võ giả trong vây công, sinh sinh đã thông một con đường máu đi tới!

Mà nhất khiến mọi người khiếp sợ là.

Sở Đường từ trong thông đạo đi ra về sau, đứng tại chỗ không nhúc nhích, sau đó...

Tạch tach tach.

Từng đợt xương cốt giao thoa thanh âm từ trong cơ thể hấn truyền ra.

Ngoại nhân có thể rõ ràng nhìn ra, Sở Đường đứt gãy xương cốt, vậy mà tự hành tiếp tục khép lại.

Cùng lúc đó, một cỗ cường hấn huyết mạch khí tức, dần dần từ Sở Đường quanh thân khuynh tiết đi ra, đồng thời càng ngày càng đậm.

Này khí tức vừa ra, đám người chớp mắt biến sắc.

"Cái gì!" Triệu Nộ kinh hô.

"Đây là... Cáp bảy võ giả khí tức!" Tôn Cường ghen ngào kêu lên.

"Loại tình huống này, hấn không chỉ có không chết, ngược lại đột phá?!"

"Thương thế của hấn, cũng đang nhanh chóng khỏi hấn!" Cái này đến cái khác võ giả bật thốt lên kêu sợ hãi, trong đầu không nói ra được rung động.

Tất cả mọi người khiếp sợ thời điểm

Toàn thân nhuốm máu Sở Đường, giờ phút này chậm rãi ngừng đầu, thân hình dần dần đứng thẳng tắp, nhất là một đôi mắt, càng là băng lãnh nhìn chăm chú về phía Triệu Nộ, trầm giọng nói: "Ta đích xác đột phá, mà hết thảy này đều là nguoi bức ta tạo thành!"

Không tệ, hết thảy đều là bị buộc.

Sở Đường sở dĩ có thể đột phá, là bởi vì hấn vừa rồi mở sát giới, giết thân có tu vi võ giả, sau đó, cắn nuốt hết tu vi của bọn hấn...

Hấn bản không nguyện ý làm như vậy, hấn không nguyện ý giết người tới tu luyện, nhưng là, Triệu Nộ đem hấn dồn đến tuyệt lộ, hấn không thể không làm như vậy, không làm, trung niên đại thúc liền sẽ đến trễ trị liệu mà chết đi, không làm, Tiền gia người liền sẽ bị đuổi kịp giết chết, không làm, trên trăm hoang sơn bách tính thù liền không cách nào huyết tẩy!

Cho nên hấn làm, lựa chọn giết người thôn phệ, dùng cái này đến đột phá tu vi, chỉ có biến mạnh, hấn có thể cải biến đây hết thảy. Mà bây giờ cũng chân chính đến một cái kết thúc thời điểm

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Triệu Nộ hai người vô sỉ

Sở Đường mặc dù nhìn toàn thân nhuốm máu, nhưng tinh khí thần lại tại không có một chút uể oải, ngược lại khí thế phồn vinh mạnh mẽ, hào khí vượt mây.

Chỉ gặp hấn ánh mắt sáng ngời bên trong lộ ra một vòng kiên quyết, trầm giọng đối Triệu Nộ nói: "Hiện tại, giữa chúng ta nên có một cái kết thúc!"

Sở Đường ngữ khí nghiêm túc mà lại kiên quyết, có một loại không thể nghi ngờ tự tin.

Hấn hiện tại đột phá trở thành cấp bảy võ giả, cũng đến cao cấp võ giả hàng ngũ, mạch máu trong người chi lực so trước đó hùng hậu gấp ba, thực lực

tăng nhiều.

Triệu Nộ cùng Tôn Cường mặc dù là cấp chín võ giả, tu vi cao hơn hẳn hai cấp, nhưng là lấy hấn thập tinh tu chất thiên phú, vượt hai cấp chiến đấu, lại sẽ không giống trước đó như thế gian nan!

Giờ phút này đối thủ của hấn chỉ có Triệu Nộ cùng Tôn Cường hai người, chung quanh đem hấn vây quanh người, từng cái tình như ve mùa đông, đối mặt thời khắc này Sở Đường, tại không người dám nhiều lời một câu, đều bị giết sợ.

Triệu Nộ cùng Tôn Cường sắc mặt hơi đổi, rất nhanh lại hung lệ hô: "Hiện tại đột phá thành cấp bảy võ giả, thiên tu của ngươi xác thực rất đáng sợ, nhưng ngươi cũng chỉ là cấp bảy võ giả mà thôi, cùng chúng ta khiêu chiến ngươi còn chưa đủ tư cách!"

"Không tệ, ta không muốn tại ở trên người hấn lãng phí một chút thời gian, Triệu gia chủ, ta liên thủ với ngươi, nhanh lên đem hấn giải quyết hết đi!" Tôn Cường trên mặt lộ ra mười phần không kiên nhẫn chỉ sắc.

Từ Tiền gia người bị bọn hấn thả đi đến bây giờ, đã qua gần thời gian một tiếng.

Nói một cách khác, hấn Tôn gia cùng Triệu gia nhiều cường giả như vậy liên thủ, lại bị Sở Đường một người kéo lâu như vậy, cái này để bọn hấn khó mà tiếp nhận.

Sở Đường trở lại nhìn thoáng qua vẫn còn đang hôn mê bên trong trung niên nhân, nắm chặt nắm đấm nhẹ giọng thì thầm: "Đại thúc, chờ một chút, ta rất nhanh liền có thể mang ngươi rời đi nơi này."

Nói xong, hấn nóng rực nhìn về phía Triệu Nộ cùng Tôn Cường nói: "Tới đi!"

"Dám cùng chúng ta chủ động khiêu chiến, ta thỏa mãn ngươi!" Triệu Nộ chớp mắt khê động, mang theo tàn nhẫn ý cười, nhắc chuông mà lên.

Sở Đường con ngươi ngưng lại, không tiếp tục bị động chống cự, mà là tại Triệu Nộ động thời điểm, cùng một chỗ động, chủ động hướng Triệu Nộ phóng đi, không còn một tia tránh né ý tứ.

Ba, vang dội đối tiếng vỗ tay vang lên, một cổ hùng hậu huyết mạch chi lực tại Sở Đường cùng Triệu Nộ ở giữa quanh quẩn.

Sàn sạt... Hai người đều thối lui một bước.

Sở Đường chỉ cảm thấy một cổ lực lượng mãnh liệt ở trong cơ thể hấn xuyên loạn, nhưng rất nhanh liền bị đề tâm trấn áp xuống, sắc mặt như thường.

Trái lại Triệu Nộ, lui một bước về sau, sắc mặt có chút ửng hồng, hiển nhiên cũng đứng huyết mạch nghịch loạn, có chút vết thương nhẹ.

Một chuông bố cục thể rất rõ ràng, Triệu Nộ muốn có chút yếu tại Sở Đường!

Kết quả này khiến Triệu Nộ rất ngạc nhiên vô cùng, nghẹn ngào kêu lên: "Ngươi chỉ là vừa đột phá đến cấp bảy võ giả mà thôi, thực lực vậy mà không kém gì ta!"

"Cái này sao có thể!" Bên cạnh Tôn Cường sắc mặt cũng đứng đại biến, thay đổi trước đó không kiên nhẫn chỉ sắc, trở nên kinh sợ.

Đám người giật mình, nhất là nghe được Triệu Nộ mà nói về sau, trong tràng vang lên vô số hít vào khí lạnh thanh âm.

"Cái này Sở Đường thực lực lại nhưng đã có thể so gia chủ của chúng ta!"

"Khó trách... Khó trách trước đó nhiều người của chúng ta như vậy đối phó hấn đều không phải là đối thủ của hấn, hấn khi đó thực lực liền đã không kém gì gia chủ bao nhiêu."

"Đây rốt cuộc là quái vật gì a!"

Đám người chấn kinh khó mà hình dung.

Sở Đường chỉ là một cái vừa mới thức tỉnh thiếu niên mà thôi, năm gần mười năm, thực lực liền đã phi tốc tiêu thăng đến có thể so với đại gia tộc chi chủ cấp độ, loại người này thiên tu, đến đến cỡ nào yêu nghiệt.

Mà lại hấn thức tỉnh không đến ba tháng, chỉ là dùng thời gian ba tháng tu luyện, liền còn kịp người khác mấy chục năm công phu... Cái này quá đã kích người.

"Hấn quả thực là một cái truyền kỳ..." Đám người nuốt xuống một miếng nước bọt, nhìn về phía Sở Đường ánh mắt, dần dần phát sinh biến hóa vi diệu, từ trước đó coi thường, biến thành hiện tại sợ hãi cùng sợ hãi.

Đúng vậy, liền là sợ hãi, Sở Đường vừa rồi đại khai sát giới, trực tiếp đem bọn hấn đều giết sợ.

Lợi hại người bọn hấn đều gặp, nhưng Sở Đường loại này đánh như thế nào đều không chết, mà lại càng đánh càng mạnh yêu nghiệt, bọn hấn chưa từng thấy.

"Triệu Nộ huynh, ta đến giúp ngươi!" Tôn Cường bỗng nhiên hét lớn một tiếng, người như ngựa chạy, toàn thân lời cuốn lấy làm cho lòng người sinh chèn ép lực lượng vọt tới.

Chỉ gặp hần thiết thủ đại trượng, trên đó quanh quần lấy nồng đậm bạch quang, đây là huyết mạch chi lực điều động đến cực hạn biểu hiện.

Sở Đường quay người huy quyền, biểu lộ ra khá là gầy gò thân thể bên trong, ẩn chứa để cho người ta sinh ra sợ hãi lực lượng.

Phịch một tiếng, quyền chưởng va chạm, một cổ đại lực hướng bốn phía vung vãi.

Hô!

Phảng phất có cuồng phong thổi qua, đám người chung quanh tóc bị thổi loạn, quần áo theo kinh phong một trận bay phát phới, một hồi lâu mới khôi phục lại bình tĩnh.

"Thật mạnh..." Tất cả mọi người khản trương thì thào, ánh mắt dò dẫm.

"Quả nhưng đã có cấp chín võ giả thực lực, bất luận là Triệu gia chủ vẫn là Tôn gia ở, một đối một mà nói cũng không thể cảm xuống Sở Đường."

...

Trong tràng, Sở Đường trở lại phóng tới Tôn Cường, cắn chặt hàm răng, một quyền lại một quyền đánh ra.

Liên tiếp công kích, rất mau đem Tôn Cường ép liên tiếp lui về phía sau, không ngừng kêu khổ.

Đánh xong Tôn Cường, Sở Đường mãnh liệt xoay người lại phóng tới Triệu Nộ, huy quyền liên đánh, không có kết cấu gì, nhưng mỗi một quyền đều gọi nhân sinh sợ, mà lại một bên huy quyền hần còn vừa lớn tiếng hô hào.

"Các ngươi bọn này ác nhân, làm đủ trò xấu, không cho ta biết còn chưa tính, nhưng hết lần này tới lần khác muốn đem chuyện xấu làm đến trên đầu ta, trên núi hoang trăm miệng người ta, bọn hần là ta tuổi nhỏ lúc duy nhất chiếu cố qua ta người, các ngươi vậy mà lãnh huyết đem bọn hần đều giết!"

Phanh, Sở Đường bỗng nhiên một đấm đánh trúng Triệu Nộ, đem Triệu Nộ đánh té bay ra ngoài.

Lập tức, Sở Đường thân hình lại đuổi theo, lần nữa ra quyền nện xuống, vẫn như cũ bởi vì vì tức giận mà hô lớn: "Liễu Băng Băng đưa ta công pháp, các ngươi quả thực là ép ta xé thành hai nửa."

"Trung niên đại thúc tốt như vậy người, các ngươi cũng có thể hung ác quyết tâm xuất thủ, nếu như hần bởi vì bị chậm trễ mà đã xảy ra chuyện gì, ta nhất định trở về đem các ngươi hai nhà san bằng, toàn bộ san bằng!"

Sở Đường càng nói càng là phần nộ, vượt giận xuất thủ càng nặng.

Phanh một đấm đánh trúng Triệu Nộ gương mặt, lập tức liền đem Triệu Nộ đánh mặt mũi bầm dập, má phải gò má cao cao sưng lên lên.

Một quyền này xuống dưới, Triệu Nộ đầu não có chút choáng váng, sợ ý một chút, bị Sở Đường toàn bộ leo tới trên lưng.

Sở Đường chỉ có mười lăm tuổi, thân thể còn không có hoàn toàn phát sinh dục thành thực, vóc dáng cũng không cao lắm, lần này nhảy đến Triệu Nộ trên lưng, tựa như khi một mực treo ở bên trên, hai chân ôm lấy Triệu Nộ eo, hai nắm đấm không muốn mạng huy động.

"Để ngươi luôn truy sát ta, để ngươi bức ta, ép ta, ta là sẽ giết người!"

Sở Đường trên nắm tay quanh quần lấy một tầng mịn mờ bạch quang, đây là hần huyết mạch lực lượng sôi trào biểu hiện, mỗi một đấm bên trong đều không còn có vạn cân lực đạo, đông đông đông nện trên người Triệu Nộ, tựa như thiết chùy đập xuống, mấy nắm đấm liền đem Triệu Nộ đánh miệng phun máu tươi, thụ thương không nhẹ.

Triệu Nộ bọn hần nhưng không có đại để chi tâm hộ thể, một khi thụ thương liền phi thường khó khỏi hần, cường ép chiến đấu, sẽ chỉ thương càng thêm thương, như vậy một khi, tràng diện thế cục lập tức xoay chuyển.

Trước đó là đám người đuổi theo Sở Đường giết, mà bây giờ, chỉ cần Sở Đường hướng phía bên nào tới gần một bước, bên nào người liền cùng nhau lui lại một bước, từng cái khản trương nhìn chăm chăm Sở Đường, sợ bị hần một bàn tay đánh chết.

Liền ngay cả Triệu Nộ cùng Tôn Cường cũng đứng cảnh giác vô cùng nhìn lấy Sở Đường, Sở Đường tới gần, bọn hần liền lui lại.

Chỉ thấy Tôn Cường mặt lộ vẻ nổi giận hô lớn: "Triệu gia chủ, tiếp tục như vậy chúng ta thực sẽ bị tiểu tử này đánh bại!"

"Vậy ngươi nói làm sao bây giờ, hần liền là một cái yêu nghiệt, đáng hận a!" Triệu Nộ hận nghiêng răng nghiêng lợi, hần chỉ hận trước đó không có nhanh lên đem Sở Đường giết chết, cho Sở Đường cơ hội đột phá, Sở Đường cái này vừa đột phá, lập tức liền giống cừu non biến thân lão hổ, đem bọn hần đánh một chút tính tình không có.

"Không thể nói trước hai người chúng ta muốn lại phối hợp một lần." Tôn Cường ánh mắt u ám nói.

Triệu Nộ lập tức ánh mắt sáng lên nói: "Ngươi nói là liền như lần trước chúng ta ám hại Tiền Vạn Lý lúc?"

"Không tệ!" Tôn Cường gật đầu, trên mặt lộ ra rét lạnh ý cười.

Bên cạnh, nghe được bọn hắn lời này Sở Đường, trên mặt lập tức lộ ra vẻ phẫn nộ: "Nguyên lai Tiền gia chủ trước kia thương cũng là các ngươi làm hại!"

"Nhiều lời vô ích, tiểu tử, lần này chúng ta tuyệt không cho ngươi sống sót cơ hội!" Tôn Cường ngoan lệ nói, ánh mắt cùng Triệu Nộ liếc nhau về sau, cả người bỗng nhiên hướng Sở Đường vọt tới.

Đồng thời, Triệu Nộ cũng từ một phương hướng khác giáp công Sở Đường.

Hai người đồng loạt ra tay, một cái công Sở Đường phía trước, một cái công đằng sau, nhưng Sở Đường hai mặt thụ địch, khó mà quần nhau.

"Triệu gia chủ cùng Tôn gia chủ dạng này vây công Sở Đường, có chút không tốt lắm đâu..." Bên cạnh có người nói, thanh âm không lớn, nhưng ở lặng ngắt như tờ nội thành lại truyền rất rõ ràng.

Chung quanh Triệu gia cùng Tôn gia võ giả quay đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện, không biết chừng nào thì bắt đầu, tại bọn hắn vòng chiến này bên ngoài, đã bu đầy người.

Chỉ thấy một mảnh đen kịt đám người, từ bốn phương tám hướng đứng thẳng, tất cả đều nhìn chăm chăm bên này nhìn ra xa.

Những người này toàn bộ đều là nội thành người bình thường, trước đó liền bị tam đại gia tộc động tĩnh kinh động, về sau theo Sở Đường nắm thời gian càng ngày càng lâu, hội tụ người tới cũng càng ngày càng nhiều.

Một ít người đến sau cũng tại trước đó đến miệng người bên trong biết được sự tình đi qua, biết chuyện ngày hôm nay, chính là Sở Đường vì cho Tiền gia người kéo dài thời gian, mà một người lưu lại độc đấu Triệu, tôn hai nhà.

Vừa lúc mới bắt đầu, mọi người trong đầu chỉ có tiếc nuối, cảm thấy Sở Đường một cái thiên tài như vậy phải thật sớm vẫn lạc, thật là đáng tiếc một chút, mà lại, Sở Đường vẫn là một cái làm người chính phái thiên tài, đây càng gọi người tiếc hận.

Nhưng về sau, theo tình thế phát triển, dần dần đến bây giờ, đám người từ tiếc nuối trở nên chán kinh, từ chán kinh trở nên kích động, lại từ kích động, biến thành hiện tại đối Triệu, tôn hai nhà bất mãn cùng phản nản.

"Triệu, tôn hai nhà quá ác độc, vì mục đích không từ thủ đoạn, hiện tại càng là ngay cả da mặt cũng không cần!"

"Đúng đấy, Sở Đường chỉ là một cái mười lăm tuổi hài tử, Triệu Nộ cùng Tôn Cường hai người cộng lại cũng phải có một trăm tuổi, trước đó lấy mạnh hiếp yếu, lấy lớn hiếp nhỏ, hiện tại Sở Đường đột phá, càng không biết xấu hổ liên thủ vây công Sở Đường!"

Đám người một trận nghị luận, thanh âm truyền ra, nhưng Triệu gia cùng Tôn gia võ giả, cảm giác trên mặt từng đợt đau rát.

Mà trong tràng chiến đấu còn đang kéo dài.

Chỉ thấy Triệu Nộ cùng Tôn Cường hai người đang không ngừng phối hợp xuống, đem Sở Đường ép có chút bối rối, rất khó xây lại công.

Nhất là lúc Triệu Nộ cùng Tôn Cường hai người xuất ra binh khí về sau, Sở Đường càng là lộ ra bó tay bó chân, dần dần lần nữa rơi vào bị động bên trong.

Càng đánh càng lâu, Sở Đường chân mày nhíu càng ngày càng cao.

Hắn thực lực có đột phá, coi như đứng trước hai người giáp công cũng sẽ không lại cùng trước đó thảm, nhưng tiếp tục như vậy, hắn cũng rất khó giết chết đối phương hai người.

"Không thể kéo, tại mang xuống, đại thúc liền không cứu nổi..." Sở Đường trong lòng lo lắng, muốn muốn chém giết Triệu Nộ, cùng Triệu Nộ tới một cái kết thúc, nhưng hai người liên thủ, hắn thật vô cùng khó làm đến.

Cái này khiến Sở Đường trong lòng cực độ không cam lòng...

Chương 42: Tụ hợp

Sở Đường cùng Triệu Nộ hai người chiến đấu lâm vào trong giằng co.

Sở Đường đột phá thành cấp bảy thực lực võ giả phóng đại, mà lại có để tâm hộ thân, chỉ cần không thương tổn đến để tâm liền sẽ không suy sụp.

Mà Triệu Nộ cùng Tôn Cường lại là hai người liên thủ, trong thời gian ngắn cũng sẽ không suy sụp, song phương như vậy lâm vào dây dưa bên trong.

Nhưng theo thời gian kéo dài, Sở Đường rất rõ ràng quan sát được, hôn mê trung niên đại thúc, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt.

"Không thể dây dưa, tại kéo dài thêm đại thúc liền thật không cứu nổi, hiện tại hoặc là lập tức giải quyết hết hai người này, hoặc là chỉ còn lại có cường ép phá vậy..."

"Lập tức giải quyết hết Triệu Nộ cùng Tôn Cường có chút không quá thực tế, chỉ có thể rời đi trước, bằng vào ta thực lực bây giờ, cường ép phá vậy cũng không khó khăn lắm, chỉ là đáng hận... Vẫn không thể giải quyết hết cái này Triệu Nộ!" Sở Đường bóp bóp nắm tay, không cam lòng nhìn Triệu Nộ một chút.

Giờ phút này Triệu Nộ cùng Tôn Cường chính vừa sợ vừa giận vây công hấn, trong mắt bọn hấn, Sở Đường quá dọa người rồi một chút, ngăn ngừi thời gian ba tháng, liền từ một người mới võ giả, biến thành có thể so với bọn hấn cường đại tồn tại, như thể địch nhân đáng sợ, thực sự để bọn hấn sợ mất mặt.

Ngay tại song phương tâm tư người đều có biến động thời điểm...

Sở Đường đột nhiên động, không có bất kỳ cái gì báo hiệu xoay người, hướng phía Triệu Nộ cùng Tôn Cường một người bỏ ra một chương, đem sau khi bức lui, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể tốc độ vọt tới hôn mê trung niên nhân bên cạnh.

Một tay lấy trung niên nhân công lên, Sở Đường bước nhanh như gió, một bên hướng ngoài thành phương hướng phi nước đại, một bên giận dữ quay đầu nhìn thoáng qua Triệu Nộ nói: "Hôm nay không cùng các ngươi dây dưa, lần sau, tuyệt đối chặt xuống đầu của các ngươi!"

"Ủm? Muốn chạy!" Triệu Nộ cùng Tôn Cường lập tức tỉnh ngộ, nhưng bước chân lại chần chờ một chút.

Sở Đường vừa rời sau khi đột phá thực lực để bọn hấn kiêng kị, coi như hợp hai người bọn họ chỉ lực cũng không thể thời gian ngắn giết chết Sở Đường, đuổi theo cũng chỉ là bông nhiên.

Mà lại, mới vừa rời cùng Sở Đường trong chiến đấu, hai bọn họ đã bị thương không nhẹ thế, thương thế này nếu không nắm chặt trị liệu, sẽ ảnh hưởng đến bọn hấn con đường tu luyện.

Các phương diện cân nhắc, Triệu Nộ cùng Tôn Cường cuối cùng bình tĩnh liếc nhau, từ bỏ truy kích.

Bọn hấn không truy, mới vừa rời bị Sở Đường bắt Triệu Kiên Nhất lập tức vội la lên: "Phụ thân mau đuổi theo a, ngươi nhường hấn chạy không thể nghi ngờ là thả hổ về rừng, ngày sau trở về..."

Triệu Nộ tâm tình vốn là vô cùng gay go, sau khi nghe lập tức quay đầu quát lớn: "Truy cái gì truy, ta và ngươi Tôn bá phụ hiện tại thụ thương mang theo, coi như đuổi theo cũng không làm gì được hấn, mà lại thương thế kia không nắm chặt trị liệu sẽ tiếp tục chuyển biến xấu, một khi chuyển biến xấu, kia chờ Sở Đường trở về, chúng ta càng không phải là đối thủ của hấn!"

Bên cạnh Tôn Cường cũng đứng nhứu mày nhìn về phía Triệu Kiên Nhất nói: "Lấy thực lực của hấn bây giờ, muốn tìm chúng ta xác thực lưu không được, uống phí thời gian đuổi theo, còn không bằng nhanh chóng đi đem tiền gia tài nguyên cảm về, Tiền gia xuất từ Vương thành nhà giàu, trong đó nói không chừng có thánh dược chữa thương."

"Thế nhưng là... Lấy Sở Đường yêu nghiệt thiên tư, nếu như lần sau trở về lần nữa biến mạnh nên làm cái gì?" Triệu Kiên Nhất trong đầu phát lạnh nói.

Hắn cái này vừa nói, người chung quanh toàn bộ đều là một trận trầm mặc, trên mặt có thật sâu sâu lo.

Điểm này, không ai sẽ hoài nghi, bởi vì Sở Đường ba tháng qua biến thái trưởng thành, đã đã chứng minh Sở Đường liền là một cái yêu nghiệt, cho nên điểm này là tất cả mọi người sợ hãi lại không thể làm gì sự tình.

"Không sao, hấn vừa đột phá thành cấp bảy võ giả, hấn là sẽ không quá nhanh lại lần nữa đột phá, dù sao thường nhân từ cấp bảy đột phá đến cấp tám, nhanh nhất đều muốn thời gian ba năm! Mà hấn coi như tại yêu nghiệt, muốn tiến một bước đột phá, ít nhất cũng phải ba tháng a?" Triệu Nộ nói như vậy, trong giọng nói lại có điện không quá chắc chắn ý tứ, Sở Đường đáng sợ tư chất, đã là thật sâu in dấu khắc ở trong lòng bọn họ.

"Ba tháng đã đột phá thành cấp tám võ giả... Coi như hấn dùng ba tháng mới có thể đột phá, nhưng ba tháng này về sau đâu, chúng ta đồng dạng không có cách nào đối phó hấn a." Triệu Kiên Nhất ngữ khí thất bại nói.

Cho tới nay, Triệu Kiên Nhất đều vì mình tuyệt hảo tư chất mà cảm thấy tự hào, luôn luôn xem thường người khác, mà bây giờ, nâng lên Sở Đường hẳn liền có loại thật sâu cảm giác bị thất bại, nhường hẳn không thể nào chống cự.

"Đúng vậy a, hẳn ba tháng có thể sẽ đột phá, nhưng chúng ta ba cái tháng tuyệt đối sẽ không lại có đột phá, đến lúc đó..." Tôn Cường sắc mặt hơi hoảng nói.

Triệu Nộ trong mắt lóe ra một tia tinh quang, tự tin nói ra: "Không, chỉ muốn cho chúng ta thời gian ba tháng là đủ rồi, Tôn gia chủ chẳng lẽ không biết, hai tháng rưỡi sau liền là trong vương thành Chu Tước học viện chiêu thu đệ tử thời gian sao?" "Chu Tước học viện? Trong vương thành, thế lực tối cường một trong Chu Tước học viện? !" Tôn Cường kinh hãi, nhìn về phía Triệu Nộ trong mắt lập tức tràn đầy mê mang cùng chấn kinh.

"Không tệ, hai cái nửa tháng sau, ta có lòng tin nhường Kiên Nhất trở thành Chu Tước học viện đệ tử, chỉ cần Kiên Nhất thành Chu Tước học viện người, chúng ta cần gì phải e ngại chỉ là một cái Sở Đường, phải biết Chu Tước trong học viện, thế nhưng là có lĩnh đạo võ giả trấn giữ, tùy tiện phái mấy cái bọn hắn đệ tử thiên tài đi ra, Sở Đường cũng sẽ không là đối thủ!" Triệu Nộ cười lạnh một tiếng.

"Người có lòng tin nhường Kiên Nhất trở thành Chu Tước học viện đệ tử? !" Tôn Cường lần nữa chấn kinh, nhìn về phía Triệu Nộ hai cha con ánh mắt lần nữa biến ảo, trong đó mang tới một tia kính sợ.

Phải biết, Chu Tước học viện nhập viện khảo hạch là phi thường chặt vật, chỉ là đầu thứ nhất mười lăm tuổi trở thành cấp năm võ giả yêu cầu liền ngăn cản hơn phân nửa người, chớ đừng nói chỉ là cái khác điều kiện.

Mà bây giờ Triệu Kiên Nhất chỉ là Nhị Cấp Võ Giả, mà Triệu Nộ lại nói có lòng tin nhường Triệu Kiên Nhất tiến vào Chu Tước học viện, như vậy nói cách khác, hẳn tối thiểu nhất có biện pháp, nhường Triệu Kiên Nhất trong hai tháng trở thành cấp năm võ giả.

Loại thủ đoạn này, hẳn Tôn gia là cảm không ra được...

Tôn Cường ánh mắt u ám chớp lên một cái, trầm nghĩ trong lòng: "Xem ra sau này muốn cùng Triệu gia một mực tạo mối quan hệ."

...

Nơi xa.

Sở Đường lấy cấp bảy võ giả tu vi vận dụng Tật Phong Bộ, tốc độ nhanh mắt thường khó phân biệt, hung hăng hướng Tiền gia người rời đi phương hướng đuổi theo.

"Đại thúc người tại chỗ chờ một hồi, chờ ta đuổi kịp Tiền gia người sau người liền được cứu rồi, Tiền gia lớn như vậy gia tộc, mặc dù xuống dốc, nhưng người đều còn tại, bên trong nhất định có biết y thuật người, người sẽ không có chuyện gì." Sở Đường miệng bên trong lâm lâm, con mắt bên cạnh bắt lấy Tiền gia lưu lại dấu vết để lại.

Lấy tốc độ của hắn, trọn vẹn chạy hết tốc lực nửa giờ sau mới ần ần phát hiện Tiền gia người đội ngũ.

Nhưng cái này sau nửa giờ, Sở Đường rõ ràng phát hiện, trên lưng hắn trung niên đại thúc khí tức càng phát ra yếu ớt...

Cái này gọi hắn lập tức lo lắng, xa xa liền hướng phía phía trước hô to: "Chờ một chút, dừng lại! Ta là Sở Đường, các người mau dừng lại!"

Hắn dùng đủ huyết mạch chi lực hô to, thanh âm lớn đến đáng sợ, đem trong rừng chim kinh bay không biết bao nhiêu.

Tiền gia người lập tức phát sinh bạo động, phát hiện là Sở Đường sau từng cái mặt lộ vẻ kinh hãi, chớp mắt ngừng hết thấy động tác, cùng nhau hướng phía Sở Đường bay chạy tới.

"Người còn sống, ha ha, Sở Đường người còn sống!"

"Tốt tốt tốt, ta liền biết người không có việc gì, người còn sống, như vậy tốt quá."

Thân hình hơi mập Tiền Tiểu Bố bỗng nhiên nhảy qua đến hô to, không nói ra được kinh hãi.

Sở Đường lo lắng nơi nào có tâm tư nói những này, liên tục khua tay nói: "Những này sau này hãy nói, nhanh, ai biết y thuật, trước cứu một chút đại thúc, đại thúc sắp không được!"

"Ta sẽ, ta đến xem." Một cái lão già đi tới, đem trung niên nhân tiếp được, xem mạch tra nhìn.

"Hắn là ai, nhường Sở Đường người gấp gấp như vậy?" Có người hỏi.

Sở Đường đơn giản trả lời: "Lần này đem ta cứu ra người."

"Lần này cứu được người người? Đó cũng là ta Tiền gia ân nhân, Tiền lão nhanh trị, không tiếc bất cứ giá nào cũng muốn đem chữa cho tốt." Tiền Tiểu Bố bỗng nhiên một vỗ ngực đối lão già kia nói ra.

"Xuyt, Tiền lão trị liệu người thời điểm không thích người khác ồn ào, Sở Đường thiếu gia, tiểu thiếu gia các người yên tâm đi, Tiền lão y thuật cao siêu,

nhất định sẽ đem hán cứu sống." Một người ra hiệu Tiền Tiểu Bồ nhỏ giọng một chút.

Sở Đường nhẹ gật đầu, khăn trương nhìn lấy lão già kia.

Một lát sau, lão già kia trên mặt hiện lên một tia ngưng trọng nói: "Thương thế rất nặng, nếu như tại kéo dài một lát liền thật không cứu nổi, hiện tại ta có thể bảo đảm hán một cái mạng, bất quá hán thương nặng như vậy, ít nhất cũng phải an ổn nằm một năm trước mới có thể khôi phục như lúc ban đầu."

Sau khi nghe xong, Sở Đường trong lòng lập tức thật dài thở dài một hơi: "Còn sống liền tốt... Ta không được, mệt mỏi quá, ta trước nghỉ ngơi một hồi."

Bịch một tiếng, hán nói xong cũng trực tiếp ngửa đầu ngã xuống.

"Sở Đường!" Tiền Tiểu Bồ lập tức kinh hãi.

Lão già kia lấy tay vừa sờ Sở Đường cổ tay, lập tức cười khổ nói: "Không có việc gì, hán chỉ là mệt nhọc quá độ, đã ngủ mê man rồi, nghỉ ngơi nửa ngày liền tỉnh."

Tiền Tiểu Bồ yên lòng, sau đó sắc mặt phức tạp nhìn Sở Đường một cái nói: "Hán đối ta Tiền gia như thế để bụng, lớn như vậy ân thật nhường ta thẹn trong lòng."

"Ai nói không phải đâu, tiểu tử này, người cũng như tên, sau khi lớn lên tất nhiên là hán tử đình thiên lập địa, Tiểu Bồ, ngày sau có cơ hội, liền theo sát hán tử hữu đi, hán chính là nhân trung long phượng, đi theo hán người cũng sẽ không kém." Vừa rồi kia biết y thuật lão già nói ra, già nua trong mắt có cơ trí hiện lên.

"Ừm, ta nghe Tiền lão phân phó." Tiền Tiểu Bồ nghiêm túc gật đầu, đối với cái này không có một chút phản đối chi ý.

...

Sở Đường ngủ say nửa ngày, mặt trời lặn phía tây thời điểm mới chậm rãi tỉnh lại, hán vừa mở mắt ra đã nhìn thấy trước mắt có một khóa đầu to lớn.

Hán cơ bắp vô ý thức kéo căng, tay phải như kìm sắt chế trụ người trước mắt cổ quát to: "Ai!"

"Khụ khụ, ta, là ta Tiền Tiểu Bồ a, buông tay, ngươi mau buông tay."

Thanh âm quen thuộc truyền đến, Sở Đường nghiêm túc xem xét mới thanh tỉnh lại, người này đúng là Tiền Tiểu Bồ không thể nghi ngờ.

Hán buông tay ra nhếch miệng cười nói: "Không có ý tứ a, vừa rồi làm giấc mộng, đang cùng Triệu Nộ đại chiến đây."

"Cùng Triệu Nộ đại chiến... Hán là Triệu gia gia chủ, cấp chín võ giả, ngoại trừ ngươi tên biến thái này bên ngoài, thế hệ tuổi trẻ bên trong còn thật không có ai dám nói cùng hán đại chiến loại lời này." Tiền Tiểu Bồ vuốt vuốt cổ nói ra, trong giọng nói có chút bất đắc dĩ.

Sở Đường cười cười, không có phản ứng Tiền Tiểu Bồ, mà là hỏi ngược lại: "Đại thúc đâu, hán thế nào?"

"Không có việc gì, thương thế đã xử lý tốt, chỉ là quá hư nhược, còn tại trong mê ngủ, nằm trên một năm nửa năm cũng liền tốt, không cần ngươi quan tâm." Tiền Tiểu Bồ nhẹ nhõm nói ra.

"Ừm, đúng, Triệu gia cùng Tôn gia tạm thời sẽ không đuổi tới, các ngươi an toàn." Sở Đường đột nhiên nhớ tới cái này nói ra.

"Có ý tứ gì? Bọn hán tử bỏ truy sát ta Tiền gia người rồi?" Tiền Tiểu Bồ kinh ngạc hỏi.

Sở Đường nhếch miệng cười một tiếng: "Không phải, bọn hán không dám tới đuổi, về sau chỉ cần có ta ở đây, bọn hán cũng không dám bắt các ngươi thế nào."

"Cái gì?" Tiền Tiểu Bồ lần nữa kêu sợ hãi.

Chung quanh Tiền gia người đồng dạng kinh ngạc, dừng tay lại bên trong hết thấy động tác, cùng nhau hướng Sở Đường trông lại, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Một câu

Triệu gia cùng Tôn gia liên thủ sau thực lực, liền ngay cả trước kia Tiền Vạn Lý tại lúc Tiền gia cũng không là đối thủ.

Hiện tại, mạnh như vậy thế lực, vậy mà lại kiêng kỵ Sở Đường một thiếu niên... Cái này nói ra có chút quá dọa người.

Tại Tiền gia người kích động hỏi thăm bên trong, Sở Đường từng cái đem chuyện đã xảy ra báo cho, khi hắn nói đến chính mình đột phá đến cấp bảy võ giả về sau, Tiền gia tất cả mọi người lần nữa lâm vào trong lúc khiếp sợ.

Mười lăm tuổi, chỉ tu luyện ba tháng liền trở thành cấp bảy võ giả, loại thiên tư này, quả thực là chưa bao giờ nghe thấy...

"Sở thiếu gia, thiên tư của ngươi là ta bình sinh ít thấy a, coi như Vương thành Chu Tước trong học viện, cũng có rất ít người có thể cùng ngươi cùng so sánh." Một cái lão giả lắc đầu nói ra, đối Sở Đường tư chất thiên tài cảm thấy bất lực ngôn ngữ.

Sở Đường cười hắc hắc, không nói gì.

Hắn có bí mật của hắn, nếu như không phải có thôn phệ cái thiên phú này thần thông, hắn cũng không có khả năng nhanh như vậy liền tu luyện thành cấp bảy võ giả.

"Bất quá..." Lão giả kia ngữ khí đột nhiên nhất biến, trở nên nghiêm túc nói: "Sở công tử lấy tư chất của ngươi, đi Chu Tước học viện tuyệt đối là mười phần chắc chắn, nhưng ngươi tuyệt đối không nên vì vậy mà xem thường Chu Tước trong học viện người."

"Không tệ, ngươi bây giờ là tu luyện nhanh hơn một chút, mà dù sao thời gian tu luyện còn thiếu, mà kia người ở bên trong, từng cái cũng đều là thiên tài, trọng yếu nhất chính là, những người kia tu luyện võ kỹ, còn có sử dụng tài nguyên đều là chúng ta khó có thể tưởng tượng cấp bậc, nghe đồn Chu Tước trong học viện thứ nhất tinh anh học đường người, từng cái đều là thiên tài trong thiên tài, tu luyện nhanh chóng, thực lực mạnh mẽ, vượt cấp mà chiến võ cũng dễ dàng, thậm chí có người đã trở thành linh đạo võ giả!"

Sở Đường mờ mịt nhìn về phía người nói chuyện, sờ lên đầu hỏi: "Linh đạo võ giả?"

"Ừm, linh đạo võ giả, là siêu việt cấp chín võ giả tồn tại, nói một cách khác, chúng ta những này từ cấp một đến cấp chín võ giả, toàn bộ đều thuộc về Phàm giai võ giả, cũng chính là nhất bình thường võ giả, ngay cả linh quang đều không có định hình." Một cái Tiền gia lão giả chân thành nói.

"Phàm giai võ giả..." Sở Đường cái hiểu cái không nhẹ gật đầu, tiếp tục xem hướng lão giả, mắt mang vẻ hỏi thăm.

Lão giả gật đầu nói: "Không tệ, võ đạo bác đại tinh thâm, xa hoàn toàn không phải cấp chín liền có thể đi đến cùng, một đến chín cấp võ giả chỉ là võ đạo tầng dưới chót nhất tồn tại, là Phàm giai võ giả, tại phàm giai phía trên chính là Linh giai, huyết mạch sinh linh, linh quang điều thể, nghe đồn Linh giai võ giả thực lực, nhưng làm rạn nứt đoạn thủy, một người liền có thể nhẹ nhõm gạt bỏ một trăm cái cấp chín võ giả, thực lực thâm bất khả trắc."

"Mạnh như vậy!" Sở Đường trừng mắt, một trăm cái cấp chín võ giả đều không phải là Linh giai võ giả đối thủ, phải biết, Sở Đường hắn hiện tại, đối mặt hai cái cấp chín võ giả liền có chút mệt mỏi ứng phó, mà Linh giai võ giả vậy mà có thể nhẹ nhõm gạt bỏ một trăm cái loại này đối thủ, thực lực kia, có thể tưởng tượng mạnh bao nhiêu.

Không có từ trước đến nay, Sở Đường trong lòng sinh ra một tia lãnh ý, trong lòng đột nhiên nghĩ đến: "Kia đối mặt loại này Linh giai võ giả, ta cho dù có đại đề chi tâm, cũng có thể sẽ là một con đường chết..."

Đại đề chi tâm có thể hộ hắn không chết, nhưng cũng phải nhìn đối thủ, thực lực của đối thủ không sai biệt nhiều, đại đề chi tâm tự nhiên có thể bảo vệ hắn một tia sinh cơ, nhưng đối thủ thực lực nếu như mạnh hơn hắn quá nhiều, liền xem như đại đề chi tâm cũng có thể là bảo hộ không được hắn...

Vừa nghĩ như thế, hắn trong lòng nhất thời có chút cấp bách: "Ta xem qua Triệu gia mật tín, cái kia Triệu Kiên Nhất hẳn là cũng sẽ đi Chu Tước học viện, nếu để cho hắn dẫn xuất linh đạo võ giả tới đối phó ta, vậy nhưng liền phiền toái, không được... Ta tranh thủ thời gian tu luyện, tại Chu Tước học viện nhận người trước đó liền đem Triệu, tôn hai nhà bị diệt!"

Hắn sắc mặt có chút quyết tâm, Triệu gia cùng cừu hận của hắn đã là đến không chết không thôi cấp độ, mà lại hắn biết rõ Triệu gia thủ đoạn, nếu như không giải quyết rồi, khó tránh khỏi lại cho hắn âm thầm hạ cái gì hắc thủ, vì không xảy ra nữa một ít bi kịch, Sở Đường chỉ có thể quyết tâm tiên hạ thủ vi cường.

Hắn trong mắt lóe lên kiên quyết chi sắc, néo néo quyền thầm nghĩ: "Bất quá trước lúc này, ta trước đem thực lực lại đề thăng một ít mới là... Hiện tại ta, còn chưa đủ lấy hoàn toàn nghiền ép hai nhà bọn họ, hai tháng, trong hai tháng tranh thủ đột phá thành cấp tám võ giả!"

Hạ quyết tâm, Sở Đường không còn cùng Tiền gia người nói chuyện phiếm, quả quyết tiến vào rừng cây chỗ sâu, một cá nhân tu luyện.

Hắn sau khi đi, Tiền gia người cũng đều động tác, bắt đầu ở cái này hoang sơn bên trong tổ kiến tạm thời chỗ ở chỗ.

Bọn hắn bây giờ còn chưa có cùng Triệu, tôn hai nhà quyết nhất tử chiến thực lực, mà lại Sở Đường lại chạy đi tu luyện, bọn hắn chỉ có thể tạm thời đợi ở chỗ này.

Tiền Tiểu Bố trông mắt đi lòng vòng, trong nháy mắt khởi hành, vội vàng hướng phía Sở Đường đuổi theo.

"Sở Đường chờ ta một chút, ta và ngươi cùng một chỗ tu luyện."

Đông đông đông tiếng bước chân đi xa, Tiền Tiểu Bố mập mạp thân hình rất nhanh liền biến mất tại nguyên chỗ, hần hiện tại cũng đứng cấp bảy võ giả, tốc độ cũng không chậm.

Hiện tại mặc dù là đêm khuya, nhưng đối với võ giả tới nói, cũng không có ban ngày cùng đêm tối phân biệt, cho nên hành động tự nhiên, chỉ chốc lát, Tiền Tiểu Bố thờ hồng học đuổi kịp Sở Đường nói: "Ngươi muốn đi đâu tu luyện a, mang ta lên cùng một chỗ."

Sở Đường quay đầu nhìn thoáng qua Tiền Tiểu Bố, cười ha ha một tiếng: "Liền ngươi cái này hình thể, gặp được thời điểm nguy hiểm, ta sợ ngươi không chạy nổi a."

Tiền Tiểu Bố quỳnh lên nói: "Ta đi, làm sao có thể, gặp được thời điểm nguy hiểm ta chạy tuyệt đối so với ngươi nhanh, lại nói không phải còn có ngươi à, ngươi ngay cả cấp chín võ giả cũng có thể làm qua, ở chỗ này có thể có nguy hiểm gì."

"Được thôi, vậy liền cùng nhau." Sở Đường không quan trọng cười cười, rất nhanh lại đem lực chú ý phóng tới bốn phía, không ngừng tìm tòi.

Tiền Tiểu Bố nghi ngờ nói: "Ngươi đang tìm cái gì?"

Sở Đường cũng không quay đầu lại nói ra: "Dã thú a, ta thật lâu không có ăn cái gì, sớm đói bụng, đương nhiên nếu như có thể tìm tới yêu thú thì tốt hơn."

"Yêu thú a, cái này dễ thôi, xem ta."

Tiền Tiểu Bố con mắt khẽ động, bàn tay mập mạp tại trong vạt áo một trận mân mê, chỉ chốc lát móc ra một cái la bàn đến, quán chú huyết mạch chi lực về sau, chỉ thấy kia trên la bàn có cây kim phát sáng lên, sau đó phi tốc chuyển động.

Sở Đường trở lại sững sờ, không hiểu nói: "Đây là cái gì?"

"Cái này gọi Tầm Yêu Bàn, có thể truy tung ngàn dặm bên trong tất cả yêu thú, là ta Tiền gia tại Vương thành bản gia bên trong lưu truyền tới... Cũng đúng phụ thân ta duy nhất vật lưu lại." Nói xong lời cuối cùng, Tiền Tiểu Bố thần sắc trở nên âm trầm, cảm xúc rất rõ ràng uể oải cùng thương cảm.

Sở Đường lẳng lặng đứng lên một hồi, đưa tay vỗ vỗ Tiền Tiểu Bố bả vai, không nói gì.

Phụ thân của Tiền Tiểu Bố hôm nay vừa mới qua đời, trong lòng của hắn khó lúc đầu qua đây là nhất định, mà đối với loại sự tình này, Sở Đường cũng không biết nói cái gì là tốt, chỉ có thể không phản bác được.

Một lát sau, Tiền Tiểu Bố đột nhiên ngẩng đầu nở nụ cười: "Không có việc gì, ngươi cái này gia hỏa còn nhỏ hơn ta liền có thể có lớn như vậy đảm đương, ta sao có thể yếu thể, phụ thân ta đi, ta cũng minh bạch, đã thành võ giả, nhất định phải biến mạnh, chỉ có mạnh đại tài năng đã không còn tiếc nuối, cho nên ta quyết định, ta về sau liền theo ngươi cái này tiền gia ân nhân."

Sở Đường giải đầu một cái: "Ngươi nghĩ thông suốt không còn gì tốt hơn, nhưng cái này cùng ngươi đi theo ta có quan hệ gì..."

"Ngươi biến thái như vậy, ta đi theo ngươi khẳng định cũng có thể được nhờ a." Tiền Tiểu Bố cười hắc hắc, thần sắc thay đổi bất thường, tại cũng nhìn không ra một chút vừa rồi âm trầm.

Sở Đường sờ soạng một cái cái mũi, nhún vai xoay người qua nói: "Vậy liền con mắt sáng lên đi, tu luyện chút chịu khó, tình ngươi bị người giết về sau, ta đi tìm người liều mạng."

"Làm sao có thể, ta mặc dù không có ngươi biến thái, nhưng ta cũng là cửu tinh tư chất tốt không tốt, ta cũng là thiên tài!" Tiền Tiểu Bố vội gọi.

"Thiên tài cái gì a, ngay cả Chu Tước học viện cũng không vào đi còn không biết xấu hổ nói, không được, ta đột nhiên cảm thấy mang theo ngươi có chút mất mặt." Sở Đường nhếch miệng nói ra.

"... Bộ dáng của ngươi tốt vô sỉ a!" Tiền Tiểu Bố quát to một tiếng.

"Ha ha, kia ngươi tốt xấu cũng phải đuổi trên ta à." Sở Đường cười ha ha lấy, nhanh như chớp liền chạy.

"Móa, đừng chạy!" Tiền Tiểu Bố kêu to, mập mạp thân thể nhảy lên nhảy lên đuổi theo.

Tâm sự, đùa giỡn, vui cười, một đêm thời gian cứ như vậy lặng lẽ chạy đi.

Ngày thứ hai mặt trời mọc thời điểm.

Sở Đường cùng Tiền Tiểu Bố vai sòng vai đứng tại trên một đỉnh núi, con mắt nhìn qua phương xa.

Sở Đường đột nhiên lên tiếng: "Ngươi trông thấy cái gì?"

Tiền Tiểu Bố liếc mắt Sở Đường, sau đó suy nghĩ một chút nói: "Mặt trời a, ngươi trông thấy cái gì?"

"Bầu trời." Sở Đường nói ra.

"... Trời quá lớn, quá hư vô mờ mịt." Tiền Tiểu Bồ dao động cái đầu nói: "Ta chỉ cầu ngày sau có thể giống mặt trời, tọa trấn một phương, chiếu sáng tứ phương, có thể chiếu cố tốt ta người bên cạnh liền tốt."

Sở Đường nghiêm túc nói: "Nhưng mặt trời luôn có xuống núi thời điểm, sẽ bị tối tăm bao phủ, mà bầu trời sẽ không, ban ngày thì trời, đêm cũng đứng trời, bầu trời bao trùm vạn vật phía trên, hết thấy tất cả nằm trong lòng bàn tay, dạng này mới có thể không xuất hiện chỗ sơ suất."

Tiền Tiểu Bồ cười ha ha một tiếng nói: "Chỉ hướng của ngươi cũng quá cao... Vậy ngươi liền đi làm này thiên đi, ta coi như cái kia tọa trấn một phương mặt trời, về sau giúp ngươi quản lý một ít phiền toái nhỏ."

Sở Đường cũng ngửa đầu cười lên ha ha, sau khi cười xong nghiêm túc nhìn thoáng qua Tiền Tiểu Bồ, hắn vẫn có thể loáng thoáng nhìn thấy Tiền Tiểu Bồ đáy mắt có bờ mờ mờ bi thương, nhưng cái này bi thương bị Tiền Tiểu Bồ nắp rất kỹ.

Sở Đường vỗ vỗ Tiền Tiểu Bồ bả vai nói: "Ta tin tưởng ngươi."

Nói xong, Sở Đường lại nhếch miệng lộ ra mấy khỏa rõ ràng răng cười nói: "Đi thôi, mang ta đi tìm yêu thú."

Tiền Tiểu Bồ trong lòng ám áp, hắn hiểu Sở Đường ý tứ, Sở Đường nói tin tưởng hắn, không chỉ có là tin tưởng chỉ hướng của hắn, càng là tin tưởng hắn người này.

Một câu, định ra tình huynh đệ.

Lật ra la bàn, hai người kết bạn mà đi, ánh sáng mặt trời phía dưới, sông núi ở giữa, hai người sóng vai hướng về phương xa đi đến.

...

Ngoài thành trong rừng rậm yêu thú, sớm đã bị Sở Đường giết toàn bộ, muốn lại tìm yêu thú, nhất định phải chạy đến chỗ xa hơn, bởi vì hai người này trọn vẹn chạy trăm dặm đường mới tìm được mới yêu thú căn cứ.

"Lại nói, phí như vậy đại lực, ngươi nhất định phải tìm yêu thú làm gì a, sẽ không thật vì ăn đi." Tiền Tiểu Bồ bất đắc dĩ lên tiếng hỏi, lấy hắn cái này mập mập hình thể chạy hơn trăm dặm đường, đây tuyệt đối là hành hạ lớn lao.

"Đúng a." Sở Đường gật đầu.

Tiền Tiểu Bồ thần sắc có chút âm đạm, tiểu dung cũng có chút cứng ngắc.

Phí như vậy đại lực chỉ vì ăn, cái này đổi thành sẽ không ai tin tưởng cả, nói một cách khác, cũng chính là Sở Đường không muốn cùng hắn nói thật ra, cái này cũng mang ý nghĩa, Sở Đường vẫn là chưa tin hắn...

Tiền Tiểu Bồ vừa lóe lên ý nghĩ này, Sở Đường tiếng cười lại đột nhiên vang lên: "Ăn là một mặt, còn có một phương diện chính là ta muốn tu luyện, thiên phú của ta thần thông là thôn phệ chi lực, đem yêu thú giết về sau, có thể thôn phệ tu vi của bọn hắn, ha ha, đây coi như là bí mật của ta, không nên cùng người khác giảng ha."

"Ngươi..." Tiền Tiểu Bồ bỗng nhiên ngừng đầu, ánh mắt lộ ra một tia ngoài ý liệu mừng rỡ, trong lòng cảm kích thâm nghĩ: "Hắn nói, hắn đem bí mật nói cho ta biết, hắn thật tin tưởng ta, hắn thật sự coi ta huynh đệ!"

"Ngươi cái gì ngươi, còn có một cái bí mật ta là không thể nói, đừng quá kích động."

Sở Đường cười ha ha một tiếng, trong lúc vô hình, hai người càng phát ra hòa hợp.

Bạn đang đọc truyện *Tà Vũ Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.